

ΠΑΝΤΕΙΟΣ ΑΝΩΤΑΤΗ
ΣΧΟΛΗ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ
ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ
ΕΤΟΣ 22^{ον}

ΕΠΕΤΗΡΙΣ

ΤΟΥ
ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ ΕΤΟΥΣ
1953 - 1954

ΑΘΗΝΑΙ 1953

Η ΠΑΝΤΕΙΟΣ ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

ΠΡΟΛΕΓΟΜΕΝΑ

Ἡ Πάντειος Ἀνωτάτη Σχολὴ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν τῶν Ἀθηνῶν λειτουργεῖ ἀπὸ εἴκοσι καὶ δύο ἐτῶν. Ἡ ἱδρυσις αὐτῆς ὀφείλεται εἰς ἰδιωτικὴν πρωτοβουλίαν. Ἀπὸ τῆς μιᾶς πλευρᾶς ὁ εὐγενὴς βλαστὸς τοῦ Πηλείου Ἀλέξανδρος Πάντος λευκὸς τὴν ψυχὴν καὶ μεγαλόδωρος, καὶ τὴν διάνοιαν φωτεινὸς μύστης, λατρεύσας τὰς ἐπιστήμας τῆς πολιτικῆς καὶ ὀνειροπολήσας τὴν ἀνάστασιν τούτων ἐν τῇ χώρᾳ τοῦ Ἀριστοτέλους καὶ τοῦ Πλάτωνος, κατέλιπε διὰ τῆς διαθήκης του ἅπασαν τὴν περιουσίαν του χάριν τῆς ἐπιτεύξεως τοῦ εὐγενοῦς τούτου σκοποῦ. Ἀπὸ τῆς ἄλλης πλευρᾶς ὁ Γεώργιος Φραγκοῦδης, ἐπίλεκτος γόνος τῆς μεγάλης ἐλληνικῆς Κύπρου, ποθήσας διακαῶς νὰ συνεργήσῃ εἰς τὴν πρόοδον καὶ τὴν ἐξευγένεισιν τοῦ ἐλληνικοῦ ἔθνους διὰ τῆς καλλιεργείας τῶν πολιτικῶν, κοινωνικῶν καὶ δημοσιογραφικῶν ἐπιστημῶν, εἰργάσθη ἀόκνως διὰ τὴν ἱδρυσιν σχολῆς πολιτικῶν καὶ κοινωνικῶν ἐπιστημῶν ἐν Ἑλλάδι. Ὡν ἄπορος, δὲν εἶχε χρήματα καὶ περιουσίαν, ἵνα διαθήσῃ. Διέθεσεν ὅμως ἑαυτὸν ὑπὲρ τῆς ἱδρύσεως καὶ προκοπῆς τῆς τοιαύτης σχολῆς, ἀναλώσας χάριν ταύτης ἅπασαν τὴν προσωπικότητά του. Ἡ μήτηρ ἐλληνικὴ πατρίς δικαίως δύναται νὰ ᾗ ὑπερήφανος, διότι γεννᾷ ἀφθόνως τοιοῦτους χριστιανοὺς ἀφανεῖς ἥρωας, αὐτοθυσιαζομένους ὑπὲρ πληρώσεως εὐγενῶν σκοπῶν ἐξυπηρετήσεως τῶν συνανθρώπων. Πνοὴν ζωῆς εἰς τὴν σχολὴν ἔδωκε καὶ ὁ κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἱδρύσεως ταύτης (1930) πρωθυπουργὸς Ἑλευθ. Βενιζέλος, περιβαλὼν τὴν νεοσύστατον Σχολὴν μὲ τὴν ἀμέριστον αὐτοῦ ὑποστήριξιν, ἔχων ὡς συμπαραστάτην τὸν τότε ὑπουργὸν ἐπὶ τῆς Παιδείας Γεώργιον Παπανδρέου.

Ἀπετέλεσεν ἡ Σχολὴ ἀπὸ τοῦ 1931 μέχρι τοῦ 1937 ἰδιωτικὸν ὄργανισμόν, παρέχουσα εἰς τοὺς ἀκροατὰς αὐτῆς μόρφωσιν εἰς τὰς πολιτικάς, οικονομικάς καὶ κοινωνικάς ἐν γένει ἐπιστήμας, ὡς εἶδος ἐλευθέρου φροντιστηρίου. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην ἐδίδαξαν ἐν αὐτῇ, πλὴν τοῦ ἀειμνήστου Γ. Φραγκοῦδης, καὶ οἱ Σ. Μενάρδος, Ἰ. Συκουτρῆς, Ἀ. Μυράτ, Θεαλῆς Κουτούπης, Ἀ. Σπουργίτης, Γ. Πετρόπουλος, Ἀ. Σίδερης, Μιχ. Βολονάκης, Κ. Ἀμαντος, Κ. Βαρβαρέσος, Παναγ. Κανελλόπουλος, Χρ. Εὐελπίδης, Δημ. Καλιτσονάκης, Ἀντ. Κεραμόπουλος, Σωκρ. Κουγέας, Σπυρ. Καλογερό-

πουλος-Στράτης, Νικ. Λούβαρις, Χρ. Σγουρίτσας, Στυλ. Σεφεριάδης, Κ. και Θ. Τσάτσος, Κ. Παπαλεξάνδρου, Π. Σκουριώτης, Β. Λαμπρινάκης, Π. Φωτήλας, 'Ηλ. Λιακόπουλος κ. ἄ.

Δυναμει τοῦ νόμου 886 τοῦ 1937, ψηφισθέντος κατόπιν πρωτοβουλίας τοῦ τότε ὑπουργοῦ ἐπὶ τῆς Παιδείας Κ. Γεωργακοπούλου, ἔχοντος ὡς συμπαραστάτην τὸν καθηγητὴν κ. Δ. Σταύρου, ἀνεγνωρίσθη ὡς δημοσία Ἀνωτάτη Σχολή, ἰσότημος πρὸς τὰ λοιπὰ ἐν Ἑλλάδι ἰδρύματα τῆς ἀνωτάτης ἐκπαίδευσως. Κατὰ τὴν ἀπὸ τοῦ 1937 καὶ ἐφεξῆς περίοδον ἐδίδαξαν μεταξύ ἄλλων εἰς τὴν Σχολὴν οἱ καθηγηταὶ Ἀ. Κεραμόπουλος, Ξ. Ζολώτας, 'Ηλ. Γάφος, Δημ. Δεληβάνης, Κ. Τσάτσος, Π. Δερτιλῆς, Χρ. Εὐελπίδης, Γρ. Κασσιμάτης, Π. Βάλληδας, Κ. Καραβᾶς, Β. Λαμπρινάκης, Σ. Κατηφόρης, ὡς καὶ οἱ νῦν ἐν ἐνεργείᾳ καθηγηταί. Βάσεις νέας ἀκαδημαϊκῆς πνευματικῆς ἐξορμήσεως τῆς σχολῆς ἔθετο ὡς ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν θρησκευμάτων καὶ τῆς ἐθνικῆς παιδείας ὁ καθηγητὴς κ. Ν. Λούβαρις διὰ τοῦ νόμου 540 ἔτους 1943.

Ἦδη ἡ Πάντειος Ἀνωτάτη Σχολὴ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν εἶναι ἰσότημος πρὸς τὰ δύο παρ' ἡμῖν Πανεπιστήμια καὶ τὰς λοιπὰς Ἀνωτάτας Σχολὰς τοῦ κράτους (Πολυτεχνεῖον, Ἀνωτάτην Σχολὴν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν καὶ Ἀνωτάτην Γεωπονικὴν Σχολήν). Λειτουργεῖ δ' ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῆς πολιτείας, ἀσκουμένην ὑπὸ τοῦ ἐκαστοτε Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, ὡς ἐκτελεστοῦ τῆς διαθήκης τοῦ Ἀλεξ. Πάντου, καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν Θρησκευμάτων καὶ τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας Ὑπουργοῦ. Τὸ πτυχίον τῆς Σχολῆς εἶναι κατὰ νόμον ἰσότημον καὶ ἰσοδύναμον πρὸς τὸ πτυχίον τοῦ τμήματος πολιτικῶν ἐπιστημῶν τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου καὶ πρὸς τὸ πτυχίον τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν διὰ τὴν προαγωγὴν ἐν τῇ δημοσίᾳ ὑπηρεσίᾳ καὶ διὰ τὴν κατάληψιν δημοσίας θέσεως. Τὰ αὐτὰ ἰσχύουσι ὡσαύτως διὰ τὴν κατάληψιν θέσεων εἰς νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου, εἰς κοινωφελῆ ἰδρύματα, ὡς καὶ διὰ τὴν ἐν αὐταῖς προαγωγὴν.

Ὁ κύκλος τῶν μαθημάτων τῆς Σχολῆς εἶναι οὐσιωδῶς διάφορος ἐν σχέσει πρὸς τὴν μόρφωσιν, τὴν ὁποίαν παρέχουσι τὰ λοιπὰ ἐν Ἑλλάδι ἀνώτατα ἐκπαιδευτικὰ ἰδρύματα. Μολονότι ἔχει ἔδρας τινὰς ἀντιστοιχοῦσας πρὸς ἔδρας ἐτέρων Ἀνωτάτων Σχολῶν ἢ ἐκατέρου τῶν Πανεπιστημίων, ἐν τούτοις ἔχει ὅλως ἄλλοιαν ἀποστολήν. Ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ταύτην ἡ Πάντειος Ἀνωτάτη Σχολὴ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν τῶν Ἀθηνῶν ἀκολουθοῦσα τὰς νεωτάτας κρατούσας ἀντιλήψεις παρὰ τῇ διεθνεί ἐπιστημονικῇ κοινωνίᾳ περὶ τοῦ ἐνδεκνυομένου ἐκπαιδευτικοῦ συστήματος ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῶν πολιτικῶν ἐπιστημῶν περιλαμβάνει κύκλους νομικῆς (ιδίως περὶ τὸ δημόσιον δίκαιον), οἰκονομικῆς, κοινωνιολογικῆς, φιλοσοφικῆς, ἱστορικῆς καὶ δημοσιογραφικῆς φύσεως, ὡς ἀπαραίτητον περιεχόμενον ἀρτίας ἐπιστημονικῆς καταρτίσεως εἰς τὰς πολιτικὰς ἐπιστήμας. Ἡ ὀργανικὴ τῆς Σχολῆς νομοθεσία τηρεῖ ἑαυ-

τήν, καὶ κατὰ συνταγματικὴν ἄλλως τε ἐπιταγὴν, ἐν συντονισμῷ πρὸς τὴν θέλησιν τῶν ἰδρυτῶν τῆς Σχολῆς—ἐξ ὧν ὁ Ἀλέξανδρος Πάντος ἦτο πτυχιούχος τῆς ἐν Παρισίοις ἀπὸ τοῦ 1871 λειτουργούσης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν—οὔτινες ἀντελαμβάνοντο ὡς σκοποὺς τῆς μελλούσης νὰ ἰδρυθῇ ἐν Ἑλλάδι ἀντιστοίχου Σχολῆς τὴν πολιτικὴν τῶν νέων ἀγωγὴν, τὴν εὐρεῖαν κατάρτισιν αὐτῶν εἰς τοὺς κλάδους τῶν κοινωνικῶν, τῶν οἰκονομικῶν καὶ τῶν πολιτικῶν ἐπιστημῶν, τὴν ἐκπαίδευσιν δημοσιοῦπαλληλικῶν στελεχῶν ἀνωτέρας μορφώσεως καὶ ἥθους, τὴν διαμόρφωσιν ἐν γένει προσωπικοτήτων, ἐπὶ τῷ τέλει τῆς ἐξυψώσεως τῆς στάθμης τοῦ δημοσίου βίου καὶ τῆς πολιτικῆς ζωῆς ἐν τῇ χώρᾳ, καὶ οὔτινες ἐπίστευον ὅτι Σχολή, τοιαύτην ἔχουσα ἀποστολήν, εἶναι ἀπαραίτητος ἐν χώρᾳ, ἥτις ὑπῆρξεν ἡ πατρίς τοῦ Ἀριστοτέλους, ἡ κοιτίς τῆς πολιτικῆς ἐπιστήμης, ἡ φωτοδότειρα πηγὴ τοῦ παγκοσμίου πνεύματος τῶν συγχρόνων καιρῶν.

Ἡ Σχολὴ παρέχει εἰς τοὺς ἀποφοίτους τοῦ πολιτικοῦ τμήματος αὐτῆς «πτυχίον πολιτικῶν ἐπιστημῶν», εἰς δὲ τοὺς ὑποστάντας τὴν καθιερωμένην ἀκαδημαϊκὴν ἐξέτασιν (ἄσκησις, ἐπιστημονικὴ διατριβή, ἐξέτασις) καὶ «δίπλωμα διδάκτορος».

Ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1952—53 ἤρξατο λειτουργοῦν παρὰ τῇ Παντείῳ Σχολῇ, κατόπιν ἀποφάσεως τῆς συγκλήτου αὐτῆς, Ἰνστιτούτον Κοινωνικῶν Ἐπιστημῶν μετ' ἐλευθέρου φροντιστηρίου εἰδικωτέρας ἐκπαιδεύσεως τριετοῦς κύκλου σπουδῶν εἰς τὰς κοινωνικὰς ἐπιστήμας, ἀπὸ δὲ τοῦ τρέχοντος ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1953—54 θὰ ἀρχίσῃ λειτουργοῦν Δημοσιογραφικὸν Ἰνστιτούτον μετ' ἐλευθέρου φροντιστηρίου εἰδικωτέρας ἐκπαιδεύσεως τριετοῦς κύκλου σπουδῶν εἰς τὰς δημοσιογραφικὰς ἐπιστήμας. Προβλέπονται τμηματικαὶ καὶ ἐξειτῆριοι ἐξετάσεις. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀκροατῶν τῶν δύο τούτων φροντιστηρίων εἶναι μικρὸς καὶ αὐστηρῶς περιορισμένος. Ἡ διδασκαλία εἶναι ἀνατεθειμένη (ἄνευ ἀμοιβῆς) τὸ μὲν εἰς τοὺς καθηγητὰς τῆς σχολῆς, τὸ δ' εἰς «ἐπιστημονικοὺς συνεργάτας» τῶν ἄνω ἰνστιτούτων, ἥτοι ἄλλους ἐπιστήμονας ἢ ἕτερα πρόσωπα λόγῳ εἰδικότητος. Εἰς τοὺς ἀποφοίτους τῶν ἐν λόγῳ φροντιστηρίων παρέχεται «πιστοποιητικόν», στερούμενον τῆς τυπικῆς ἰσχύος τοῦ πολιτικοῦ τμήματος. Τοιοῦτοτρόπως διὰ τῆς ἐν λόγῳ πρωτοβουλίας τῆς σχολῆς δημιουργεῖται πρόσφορον ἔδαφος, ἐπὶ τῷ τέλει τῆς εἰδικωτέρας καλλιτεργείας καὶ ἐν Ἑλλάδι τὸ μὲν τῶν δημοσιογραφικῶν, τὸ δὲ τῶν κοινωνικῶν ἐπιστημῶν ἐπ' ἀγαθῷ τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας. Δέον νὰ τονισθῇ καὶ ὅτι ἡ διδασκαλία τῶν δημοσιογραφικῶν ἐπιστημῶν εἶναι αὐστηρῶς περιορισμένη εἰς τὰ ἀκαδημαϊκὰ θεωρητικὰ καὶ ἐθνικὰ πλαίσια, ἀπαγορευομένης ἀπολύτως οἰασδῆποτε συσχετίσεως πρὸς τὰς ἐν Ἑλλάδι ἐκάστοτε κρατούσας πολιτικὰς διαμάχας.

Εἰδικῶς ὡς πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν τυχόντων πτυχίου πολιτικῶν ἐπιστη-

μῶν, οὗτος ἀνῆλθεν εἰς 100 περίπου ἑτησίως κατὰ μέσον ὄρον διαρκούσης τῆς ἀπὸ τοῦ 1937 λειτουργίας τῆς Σχολῆς (πρβλ. στατιστικὸν πῖνακα ἐν τέλει τοῦ ἀνὰ χεῖρας τεύχους).

Ἡ ὀργανικὴ τῆς Σχολῆς νομοθεσία συνίσταται νῦν ἐκ τῶν ἀ.ν. 205 τῆς 30 Σεπτεμβρίου—6 Ὀκτωβρίου 1936, ἀ.ν. 886 τοῦ 1937 [388], ἀ.ν. 2026 τοῦ 1939 [449], ν. 696 τοῦ 1941 [391], ν. δ. 1596 τοῦ 1942 ἄ. 4 § 1 περ. β' [199], ν. 540 τοῦ 1943 [283], ν. 1222 τοῦ 1944 [37], ν. 1828 τοῦ 1944 [212], πρᾶξ. ὑπουργικοῦ συμβουλίου 355 τοῦ 1945 [187], ν. 851 τοῦ 1946 [17], πρᾶξ. ὑπουργικοῦ συμβουλίου 318 τοῦ 1946 [181], ν. 132 τοῦ 1946 [301], β. δ. τῆς 6/14 Δεκ. 1949 [347] «περὶ ιδρύσεως βιβλιοθήκης παρὰ τῇ Παντείῳ Α.Σ.Π.Ε.», β. δ. τῆς 25/30 Ἰανουαρίου 1950 [29] «περὶ καθορισμοῦ ἐδρῶν καὶ διδακτέων μαθημάτων ἐν τῇ Π.Α.Σ.Π.Ε.», ἀ. ν. 1502 τοῦ 1950 [215], ἄ. 3, 15, ἀ. ν. 1537 τοῦ 1950 [250] ἄ. 5 § 4, β. δ. τῆς 4/21 Ἀπρ. 1951 [118], ν. 1811 τοῦ 1951 [141] «περὶ κώδικος καταστάσεως τῶν δημοσίων διοικητικῶν ὑπαλλήλων», ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη κλπ., β. δ. τῆς 15 Μαρτ./31 Μαΐου 1951 [157] «περὶ ἀπονομῆς διδακτορικῶν διπλωμάτων ὑπὸ τῆς Π.Α.Σ.Π.Ε.», β. δ. τῆς 5/10 Νοεμβρίου 1951 [296] «περὶ τῶν ἀρμοδιοτήτων τοῦ πρυτάνεως, τῆς συγκλήτου καὶ τῆς συνεισέσεως τῶν καθηγητῶν τῆς Παντείου Α.Σ.Π.Ε.», ν. 2028 τοῦ 1952 [67], ν. 2142 τοῦ 1952 [152], ν. δ. 2194 τοῦ 1952, β. δ. τοῦ 1952 [233] περὶ ιδρύσεως Ταμείου Ἀρωγῆς ὑπαλλήλων ἀρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου Ἑθν. Παιδείας, ἄ. 3, ν. 2289 τοῦ 1952 ἄ. 13, ἄ. 22 [301], ν. 2309 τοῦ 1953 [58], ν. δ. 2393 τοῦ 1953 [118]. Πρβλ. καὶ Σύνταγμα τῆς Ἑλλάδος ἄ. 16 § 4.

Ἡ σφραγὶς τῆς Σχολῆς ἔχει ὡς ἔμβλημα τὸν Ἀριστοτέλη. Ἡ μεγάλη αἴθουσα τελετῶν αὐτῆς φέρει τὸ ὄνομα τοῦ ἱδρυτοῦ τούτου τῆς πολιτικῆς ἐπιστήμης. Τὸ μέγαρον τῆς Σχολῆς κεῖται ἐπὶ τῆς λεωφόρου Συγγροῦ.

Πρόεδροι τοῦ Δ. Σ. τῆς Σχολῆς διετέλεσαν οἱ Δ. Λάμπας (1937—1941), Ν. Λούβαρις (1941—1943), Χρ. Εὐελπίδης (1944—1946), Σωκρ. Κουγέας (1946—1948), Παν. Πέρδικας (1948—1950), Χρ. Εὐελπίδης (1950—1951) καὶ Μ. Στασινόπουλος (1951).

Πρύτανης τῆς Σχολῆς διατελεῖ ὁ κ. Μ. Στασινόπουλος ἀπὸ τοῦ Νοεμβρίου ἔτους 1951 καὶ ἐφεξῆς μέχρι καὶ τοῦ τρέχοντος ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1953—54.

Ἐν Ἀθήναις ἀρχομένου μηνὸς Σεπτεμβρίου 1953.

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΩΝ

Α'.

ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΑΙ ΑΡΧΑΙ

I.

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ

II.

ΣΥΓΚΛΗΤΟΣ

Πρύτανης :	Μιχαήλ Στασινόπουλος
Ἀντιπρύτανης :	Ἰωάννης Παπαζαχαρίου
Συγκλητικοί :	Ἰωάννης Γεωργάκης
	Ἀριστομένης Καλλιαβᾶς
	Σπυρίδων Καλογερόπουλος-Στράτης
	Γεώργιος Παπαχατζής
Ἐκπρόσωπος Ὑπουργείου	
	Παιδείας : Νικόλαος Σμυρνῆς (Δ/ντῆς Ἀνωτ. Ἐκπαιδεύσεως)
Εἰσηγητής :	Εὐθύμιος Κάρναβος (Γεν. Γραμματεὺς τῆς Σχολῆς)
Γραμματεὺς :	Κωνσταντῖνος Χρυσάνθης (Γραμματεὺς τῆς Σχολῆς)

Β'.

ΤΜΗΜΑΤΑ

ΤΜΗΜΑ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ (πολιτικὸν τμήμα)

ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ

I. ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

II. ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

Γ'.

ΑΝΩΤΑΤΟΝ ΔΙΔΑΚΤΙΚΟΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ

I. ΟΜΟΤΙΜΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ ΧΡΥΣΟΣ
ΚΟΥΓΕΑΣ ΣΩΚΡΑΤΗΣ

II. ΤΑΚΤΙΚΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ

ΒΕΖΑΝΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ, τῆς Γεν. Πολιτειολογίας καὶ τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαίου.

(Τακτικός: 27 Νοεμβρίου 1943)

ΒΛΑΧΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ, τῆς Πολιτικῆς Ἱστορίας τῆς Νεωτέρας Ἑλλάδος.

(Τακτικός: 30 Αὐγούστου 1943)

ΓΕΩΡΓΑΚΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ, τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου τῆς Ποινικῆς Δικονομίας καὶ τῆς Ποινικῆς Πολιτικῆς.

(Τακτικός: 27 Νοεμβρίου 1943)

ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ, τῆς Εἰσαγωγῆς εἰς τὸ Δημόσιον Δίκαιον καὶ τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαίου.

(Τακτικός: 27 Νοεμβρίου 1943)

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΗΣ ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ, τῆς Κοινωνικῆς Βιολογίας καὶ τῆς Κοινωνιολογικῆς Στατιστικῆς.

(Τακτικός: 27 Νοεμβρίου 1943)

ΖΑΚΥΘΗΝΟΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ, τῆς Ἱστορίας τοῦ Πολιτισμοῦ.

(Τακτικός: 14 Μαΐου 1951)

ΘΕΟΔΩΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ, τῆς Εἰσαγωγῆς εἰς τὴν Φιλοσοφίαν.

(Τακτικός: 25 Φεβρουαρίου 1950)

ΚΑΛΛΙΑΒΑΣ ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΗΣ, τῆς Οἰκονομικῆς Γεωγραφίας καὶ τῆς Δημοσίας Οἰκονομικῆς.

(Τακτικός: 27 Νοεμβρίου 1943)

ΚΑΛΙΤΣΟΥΝΑΚΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ, τῆς Ἐφηρμοσμένης Οἰκονομικῆς.

(Τακτικός: 9 Ἰανουαρίου 1951)

ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ-ΣΤΡΑΤΗΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ, τῆς Διπλωματικῆς Ἱστορίας καὶ τοῦ Διεθνoῦς Δικαίου.

(Τακτικός: 30 Αὐγούστου 1943)

ΛΟΥΒΑΡΙΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ, τῆς Εἰσαγωγῆς εἰς τὰς Πνευματικὰς Ἐπιστήμας καὶ τῆς Φιλοσοφίας τοῦ Πολιτισμοῦ.

(Τακτικός: 24 Ἀπριλίου 1951)

ΠΑΠΑΖΑΧΑΡΙΟΥ ΙΩΑΝΝΗΣ, τῆς Κοινωνικῆς Παθολογίας καὶ τῆς Ἑγκληματολογίας.

(Τακτικός: 27 Νοεμβρίου 1943)

ΠΑΠΑΧΑΤΖΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ, τοῦ Διοικητικοῦ Δικαίου.

(Τακτικός: 27 Νοεμβρίου 1943)

ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ, τῆς Θεωρητικῆς Πολιτικῆς Οἰκονομικῆς.

(Τακτικός: 30 Αὐγούστου 1943)

ΠΕΡΔΙΚΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ, τοῦ Ἐμπορικοῦ Δικαίου καὶ τῆς Ἐμπορικῆς Ἐπιστήμης.

(Τακτικός: 30 Αὐγούστου 1943)

ΣΟΝΤΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ, τοῦ Ἀστικοῦ Δικαίου.

(Τακτικός : 27 Νοεμβρίου 1943)

ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΣ ΜΙΧΑΗΛ, τοῦ Διοικητικοῦ Δικαίου.

(Τακτικός : 27 Νοεμβρίου 1943)

ΣΤΑΥΡΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ, τῆς Εἰσαγωγῆς εἰς τὴν Ἐπιστήμην τοῦ Δικαίου.

(Τακτικός : 30 Ὀκτωβρίου 1937)

III. ΕΚΤΑΚΤΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ

ΣΠΑΝΔΑΝΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ, τῆς Ἱδιωτικῆς Οἰκονομικῆς καὶ τῆς
Λογιστικῆς.

(25 Αὐγούστου 1950)

ΤΕΝΕΚΙΔΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ, τοῦ Δημοσίου Διεθνoῦς Δικαίου.

(11 Μαρτίου 1952)

IV. ΥΦΗΓΗΤΑΙ

.....

V. ΕΙΔΙΚΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ

ΠΑΝΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ, τῆς Σωματικῆς Ἀγωγῆς.

Δ'.

ΒΟΗΘΗΤΙΚΟΝ ΔΙΔΑΚΤΙΚΟΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ

ΣΑΚΚΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ,

βοηθὸς τῶν Νομικῶν Ἐπιστημῶν.

ΚΑΦΟΥΣΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ,

βοηθὸς τῶν Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν.

ΣΚΟΠΕΤΟΥ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ,

βοηθὸς τῶν Φιλοσοφικῶν Ἐπιστημῶν.

Ε'.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ

I. ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ

ΚΑΡΝΑΒΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΣ, Γενικὸς Διευθυντής.

II. ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

ΧΡΥΣΑΝΘΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ,

Προϊστάμενος, Τμηματ. α'.

ΜΙΧΑΛΟΥ-ΚΟΥΓΕΑ ΒΑΣΙΛΙΚΗ

Ὑπογραμματεὺς, Τμημ. β'.

ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΣ,

Ὑπογραμματεὺς, Τμημ. β'.

ΚΟΥΒΕΛΙΩΤΟΥ-ΧΡΥΣΑΝΘΗ ΧΡΥΣΑΥΓΗ,	Γραφεύς α'.
ΣΤΡΑΒΟΛΑΙΜΟΥ ΟΥΡΑΝΙΑ	Γραφεύς α'.
ΚΑΣΙΜΙΔΟΥ ΜΑΡΙΑ,	Δακτυλογράφος, γραφεύς α'.
ΚΑΛΛΕΡΓΗΣ ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ,	Γραφεύς α'.

III. ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑΙ ΥΠΗΡΕΣΙΑΙ

Α'. ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟΝ

ΔΕΔΕΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ,	Προϊστάμενος, Τμηματ. α'.
---------------------	---------------------------

Β'. ΤΑΜΕΙΟΝ

(Θέσις κενή)	Εισπράκτωρ, γραφεύς α'.
--------------	-------------------------

IV. ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΒΑΚΑΤΑΣΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ,	Βιβλιοφύλαξ, Τμηματ. β'.
ΚΟΚΚΙΝΟΥ ΕΛΕΝΗ,	Γραφεύς α'.

V. ΥΠΗΡΕΤΙΚΟΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΧΡΗΣΤΟΣ,	κλητήρ α'.
ΚΑΡΑΒΙΔΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ,	κλητήρ α'.
ΚΟΥΒΕΛΙΩΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΟΣ,	κλητήρ α'.
ΑΛΒΕΡΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ,	θυρωρός, κλητήρ α'.
ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ,	καθαρίστρια, κλητήρ β'.
ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΥ ΑΓΓΕΛΙΚΗ,	καθαρίστρια, κλητήρ β'.

ΣΤ'.

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΑ ΚΑΙ ΣΠΟΥΔΑΣΤΗΡΙΑ

I. ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΑ

Α'. ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

Έφορος : Μ. ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
 Μέλη έφορίας : Ι. ΓΕΩΡΓΑΚΗΣ και Σ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ-ΣΤΡΑΤΗΣ

Β'. ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

Έφορος : ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΖΑΧΑΡΙΟΥ
 Μέλη έφορίας : Α. ΚΑΛΛΙΑΒΑΣ και Γ. ΠΑΠΑΧΑΤΖΗΣ

II. ΣΠΟΥΔΑΣΤΗΡΙΑ

ΝΟΜΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

Διευθύνται : ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ και ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΠΕΡΔΙΚΑΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

Διευθύνται : ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΗΣ ΚΑΛΛΙΑΒΑΣ και ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΛΙ-
ΤΣΟΥΝΑΚΗΣ

ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

Διευθύνται : ΙΩΑΝ. ΘΕΟΔΩΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ και ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΟΥΒΑΡΙΣ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

Διευθύνται : ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΗΣ και ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΕΝΕΚΙΔΗΣ

ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Διευθύνται : ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΛΑΧΟΣ και ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΖΑΚΥΘΗΝΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

Διευθύνται : ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΟΥΒΑΡΙΣ και ΜΙΧΑΗΛ ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

Z'.

ΕΠΙΤΡΟΠΕΙ, ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ ΚΑΙ ΕΦΟΡΙΑΙ

Α'. ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΜΕ ΑΛΛΟΔΑΠΑ ΑΝΩΤΑΤΑ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ ΙΔΡΥΜΑΤΑ

Πρόεδρος :	Μιχαήλ Στασινόπουλος
Ἀντιπρόεδρος :	Ἰωάννης Γεωργάκης
Μέλη :	Διονύσιος Ζακυθηνός
	Σπυρίδων Καλογερόπουλος-Στράτης
Γραμματεὺς :	Κωνσταντῖνος Χρυσάνθης (Τμηματάρχης παρὰ τῇ Γραμ- ματεῖᾳ)

Β'. ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΩΝ

Πρόεδρος : Σπυρίδων Καλογερόπουλος-Στράτης
 Μέλη : Δημήτριος Βεζανής
 'Ιωάννης Παπαζαχαρίου
 Γεώργιος Παπαχατζής
 Μιχαήλ Στασινόπουλος
 Γραμματεύς : Βασιλική Μιχάλου Κουγέα (Τμηματάρχης παρά τη Γραμματεία)

Γ'. ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΙΑΛΕΞΕΩΝ

Πρόεδρος : Νικόλαος Λούβαρις
 Μέλη : 'Ιωάννης Θεοδωρακόπουλος
 Διονύσιος Ζακυθινός
 Γραμματεύς : Χρυσανγή Κουβελιώτου-Χρυσάνθη (υπάλληλος παρά τη Γραμματεία)

Δ'. ΕΦΟΡΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

Έφορος : 'Ιωάννης Παπαζαχαρίου
 Διευθύνει σπουδαστηρίου νομικῶν ἐπιστημῶν : Γεώργιος Δασκαλάκης καὶ Παναγιώτης Πέρδικας
 Διευθύνει σπουδαστηρίου οικονομικῶν ἐπιστημῶν : 'Αριστομένης Καλλιαβᾶς καὶ Δημήτριος Καλιτσουνάκης
 Διευθύνει σπουδαστηρίου φιλοσοφικῶν ἐπιστημῶν : 'Ιωάννης Θεοδωρακόπουλος καὶ Νικόλ. Λούβαρις
 Γραμματεύς : Βασίλειος Βακατάσης (Βιβλιοφύλαξ)

Ε'. ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΦΟΙΤΗΤΙΚΗΣ ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΛΕΣΧΗΣ

Πρόεδρος : 'Ιωάννης Παπαζαχαρίου
 Μέλη : Δημήτριος Σταύρου καὶ Γεώργιος Τενεκίδης
 Γραμματεύς : 'Αναστασία Σκοπέτου (Βοηθός Φιλοσοφικῶν Ἐπιστημῶν)

ΣΤ'. ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΣΩΜΑΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΨΥΧΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ

Πρόεδρος : 'Ιωάννης Παπαζαχαρίου
 Μέλη : Γεώργιος Παπαχατζής καὶ 'Ιωάννης Σπανδανόπουλος
 Γραμματεύς : 'Αναστασία Σκοπέτου (Βοηθός Φιλοσοφικῶν Ἐπιστημῶν)

Ζ'. ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΥΠΟΤΡΟΦΙΩΝ

Πρόεδρος : **Μιχαήλ Στασινόπουλος**
 Μέλη : **Νικόλαος Βλάχος** και **Ίωάννης Σόντης**
 Γραμματεύς : **Ούρανία Στραβολαίμου** (υπάλληλος παρά τη Γραμματεία)

Η'. ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΣ ΠΑΡΑ ΤΩΙ ΠΑΓΚΟΣΜΙΩΙ ΙΔΡΥΜΑΤΙ
ΠΕΡΙΘΑΛΨΕΩΣ ΦΟΙΤΗΤΩΝ

Τακτικόν Μέλος : **Ίωάννης Παπαζαχαρίου**
 Γραμματεύς : **Θεμιστοκλής Καλλέργης** (υπάλληλος παρά τη Γραμματεία)

Θ'. ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ ΚΑΙ ΕΠΙΠΛΩΣΕΩΣ

Πρόεδρος : **Ίωάννης Γεωργάκης**
 Μέλη : **Ίωάννης Παπαζαχαρίου**
Ίωάννης Παρασκευόπουλος
 Γραμματεύς : **Κωνσταντίνος Δέδες** (Τμηματάρχης παρά τῷ Λογιστηρίῳ)

Ι. ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΡΟΜΗΘΕΙΩΝ

Πρόεδρος : **Ίωάννης Παπαζαχαρίου**
 Μέλη : **Δημοσθένης Ἐλευθεριάδης**
Δημήτριος Σταύρου
 Γραμματεύς : **Νικόλαος Παπαγεωργίου** (Τμηματάρχης παρά τῷ Λογιστηρίῳ)

ΙΑ'. ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΑΡΑΛΑΒΗΣ

Πρόεδρος : **Ίωάννης Παπαζαχαρίου**
 Μέλη : **Εὐθύμιος Κάρναβος**
Κωνσταντίνος Χρυσάνθης
 Γραμματεύς : **Μαρία Κασιμίδου** (υπάλληλος παρά τη Γραμματεία)

ΙΒ'. ΕΦΟΡΟΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ ΞΕΝΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ ΚΑΙ ΣΤΕΝΟΓΡΑΦΙΑΣ

Καθηγητής : **Ίωάννης Παπαζαχαρίου**
 Γραμματεύς : **Ἑλένη Κοκκίνου** (Υπάλληλος παρά τη Βιβλιοθήκη)

ΙΓ'. ΕΦΟΡΟΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ ΤΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ

Τακτικόν Μέλος : **Μιχαήλ Στασινόπουλος**
 'Αναπληρωματικόν : **Γεώργιος Παπαχατζής**
 Γραμματεὺς : **Οὐρανία Στραβολαίμου** (ὑπάλληλος παρὰ τῇ Γραμματείᾳ)

ΙΔ'. ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΧΕΔΙΩΝ ΝΟΜΩΝ, ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΚΑΝΟΝΙΣΜΩΝ

Πρόεδρος : **Γεώργιος Παπαχατζής**
 Μέλη : **Ἰωάννης Παπαζαχαρίου**
Δημήτριος Σταύρου
 Γραμματεὺς : **Γεώργιος Σακκάς** (Βοηθὸς Νομικῶν Ἑπιστημῶν)

ΙΕ'. ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

Η ΣΥΓΚΛΗΤΟΣ

Γραμματεὺς : **Εὐθύμιος Κάρναβος** (Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Σχολῆς)

ΙΣΤ'. ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑΙ ΦΟΙΤΗΤΩΝ

Ο ΠΡΥΤΑΝΙΣ

Η ΣΥΓΚΛΗΤΟΣ

Γραμματεὺς : **Γεώργιος Καφούσης** (Βοηθὸς Οἰκονομικῶν Ἑπιστημῶν)

ΙΖ'. ΕΦΟΡΙΑ ΦΟΙΤΗΤΙΚΗΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΜΕΤ' ΑΛΛΟΔΑΠΗΣ

Ἐφορος : **Ἰωάννης Παπαζαχαρίου**
 Γραμματεὺς : **Ἀναστασία Σκοπέτου** (Βοηθὸς Φιλοσοφικῶν Ἑπιστημῶν)

ΙΗ'. ΕΦΟΡΙΑ ΟΙΚΟΥ ΦΟΙΤΗΤΩΝ

Πρόεδρος : **Ἰωάννης Γεωργάκης**
 Μέλη : **Γεώργιος Δασκαλάκης**
Παναγιώτης Πέρδικας
 Γραμματεὺς : **Βάσω Μιχάλου—Κουγέα** (Τμηματ.)

ΙΘ'. ΕΦΟΡΟΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΜΕΤΑ ΓΟΝΕΩΝ ΚΑΙ ΚΗΔΕΜΟΝΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ

Τακτικόν Μέλος : **Μιχαήλ Στασινόπουλος**
 Ἀναπληρωματικόν : **Εὐθύμιος Κάρναβος**
 Τμηματάρχης : **Βάσω Μιχάλου—Κουγέα** (Τμηματ.)

Κ'. ΕΦΟΡΟΣ ΣΠΟΥΔΩΝ ΚΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ

Καθηγητής : **Ἰωάννης Παπαζαχαρίου**

ΚΑ'. ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΣ ΠΑΡΑ ΤΩΙ ΣΥΜΒΟΥΛΙΩΙ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ ΠΙΝΑΚΩΝ
ΔΙΟΡΙΣΤΕΩΝ ΝΟΜΑΡΧΩΝ ΚΑΙ ΕΠΑΡΧΩΝ

Καθηγητής : **Γεώργιος Δασκαλάκης**

Η'.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ

Ι. ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΦΟΙΤΗΤΩΝ

Β. ΚΩΝΣΤΑΝΤΕΛΛΟΣ, ύφηγητής τῆς ἰατροδικαστικῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ (διὰ παθολογικά), Δ. ΔΕΔΕΣ, καθηγητής Πανεπιστημίου (διὰ χειρουργικά), ΕΙΡ. ΑΝΤΥΠΑ—ΜΑΡΟΥΛΗ, (ὀδοντίατρος), ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ, (ὀδοντίατρος), Κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, καθηγητής Πανεπιστημίου, (ψυχιατρικά, νευρολογικά), ΣΠΥΡ. ΚΟΥΡΟΥΚΛΗΣ, Δ)ντῆς Κρατικοῦ Σανατορίου Πεντέλης, (φυματιολόγος καὶ ἀκτινολόγος), ΤΡ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, (ὀφθαλμολόγος), ΓΕΩΡΓΙΑ ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, (μικροβιολόγος).

ΙΙ. ΧΟΡΩΔΙΑ ΚΑΙ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΦΟΙΤΗΤΩΝ

Διευθυντής : ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΕΡΜΗΛΙΟΣ, Καθηγητής τῆς μουσικῆς καὶ διευθυντής ὀρχήστρας. Θεωρητικά μαθήματα προαιρετικά : Ἱστορία καὶ μορφολογία τῆς μουσικῆς.—Θεωρία, σολφέζ, ἄρμονία.—Διαλέξεις ἐπὶ τῆς ἱστορίας τῆς μουσικῆς.

ΙΙΙ. ΦΟΙΤΗΤΙΚΟΝ ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΟΝ

ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΟΝ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
(ὁδ. Κοδριγκτῶνος καὶ Μαυρομματαίων)

Διευθυντής : ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΠΑΝΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΙV. ΤΜΗΜΑ ΞΕΝΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ ΚΑΙ ΣΤΕΝΟΓΡΑΦΙΑΣ

ΛΕΚΤΟΡΕΣ ΞΕΝΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ (ΑΜΙΣΘΟΙ)

LOUISE ASSERIN, τῆς γαλλικῆς γλώσσης καὶ φιλολογίας.

G. M. SPANKIE, τῆς ἀγγλικῆς γλώσσης καὶ φιλολογίας.

WERNER GUENTHER, τῆς γερμανικῆς γλώσσης καὶ φιλολογίας.
(κενὴ θέσις) τῆς ἰταλικῆς γλώσσης καὶ φιλολογίας.

ΕΛΕΝΗ ΜΠΟΖΩΝΗ τῆς στενογραφίας.

ΩΡΟΛΟΓΙΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ

ΤΜΗΜΑ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

Α' ΕΤΟΥΣ

Α'. ΤΑΚΤΙΚΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ

Βλάχος Νικόλαος

1. Πολιτικὴν Ἱστορίαν τῆς Νεωτέρας Ἑλλάδος. Ἐκαστον Σάββατον 6-7 καὶ 7-8 μ. μ.
2. Φροντιστήριον. Ἐκαστον Σάββατον 8-9 μ.μ.

Δασκαλάκης Γεώργιος

1. Εἰσαγωγὴν εἰς τὸ Δημόσιον Δίκαιον. Ἐκάστην Τρίτην 6-7 καὶ 7-8 μ.μ.
2. Συνταγματικὸν Δίκαιον. Ἐκαστον Σάββατον 5-6 μ. μ.
3. Συνταγματικὴν Ἱστορίαν τῆς Ἑλλάδος. Ἐκάστην Τετάρτην 6-7 μ. μ.
4. Φροντιστήριον. Ἐκάστην Τετάρτην 7-8 μ. μ.

Ἐλευθεριάδης Δημοσθένης

1. Κοινωνικὴν Βιολογίαν. Ἐκάστην Τρίτην 4-5 μ.μ. καὶ Τετάρτην 4-5 μ.μ.
2. Φροντιστήριον. Ἐκάστην Πέμπτην 4-5 μ. μ.

Ζακυθινὸς Διονύσιος

1. Ἱστορίαν τοῦ Πολιτισμοῦ. Ἐκάστην Πέμπτην 7-8 μ.μ. καὶ Παρασκευὴν 7-8 μ.μ.
2. Φροντιστήριον. Ἐκάστην Πέμπτην 8-9 μ.μ.

Θεοδωρακόπουλος Ἰωάννης

1. Εἰσαγωγὴν εἰς τὴν Φιλοσοφίαν. Ἐκάστην Παρασκευὴν 6-7 μ.μ.
2. Φροντιστήριον. Ἐκαστον Σάββατον 4-5 μ.μ.

Καλλιαβᾶς Ἀριστομένης

1. Οἰκονομικὴν Γεωγραφίαν. Ἐκάστην Τρίτην 5-6 μ.μ. καὶ Παρασκευὴν 5-6 μ.μ.
2. Φροντιστήριον. Ἐκάστην Δευτέραν 5-6 μ.μ. (ἀνὰ δεκαπενθήμερον).

Λούβαρις Νικόλαος

1. Εἰσαγωγὴν εἰς τὰς Πνευματικὰς Ἐπιστήμας. Ἐκάστην Πέμπτην 6-7 μ.μ.
2. Φροντιστήριον. Ἐκάστην Δευτέραν 7-8 μ.μ.

Παπαχατζῆς Γεώργιος

1. Διοικητικὸν Δίκαιον. Ἐκάστην Πέμπτην 3-4 μ.μ.
2. Φροντιστήριον. Ἐκαστον Σάββατον 3-4 μ.μ.

Παρασκευόπουλος Ἰωάννης

1. Εἰσαγωγὴν εἰς τὰς Κοινωνικὰς καὶ Οἰκονομικὰς Ἐπιστήμας. Ἐκάστην Τρίτην 3-4 μ.μ.

2. *Φροντιστήριο*. 'Εκάστην Παρασκευὴν 3-4- μ.μ.
Στασινόπουλος Μιχαήλ
1. *Διοικητικὸν Δίκαιον*. 'Εκάστην Δευτέραν 4-5 μ.μ.
2. *Φροντιστήριο*. 'Εκάστην Παρασκευὴν 4-5 μ.μ.
Σταύρου Δημήτριος
1. *Εἰσαγωγὴν εἰς τὴν ἐπιστήμην τοῦ Δικαίου*. 'Εκάστην Τετάρτην 5-6 μ.μ.
καὶ Πέμπτην 5-6 μ.μ.
2. *Φροντιστήριο*. 'Εκάστην Δευτέραν 6-7 μ.μ.

Β'. ΕΚΤΑΚΤΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ

Σπανδανόπουλος Ἰωάννης

1. *Λογιστικὴν*. 'Εκάστην Δευτέραν 3-4 μ.μ. καὶ Τετάρτην 3-4 μ.μ.
2. *Φροντιστήριο*. 'Εκάστην Δευτέραν 5-6 μ.μ. (ἀνὰ δεκαπενθήμερον).

Γ'. ΕΙΔΙΚΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ

Πανουτσόπουλος Γρηγόριος

1. *Σωματικὴν ἀγωγὴν, ἀθλητικὰς παιδιὰς καὶ ἀγωνίσματα στίβου (διὰ τοὺς φοιτητάς)*. 'Εκάστην Δευτέραν, Τετάρτην καὶ Παρασκευὴν ἐν τῷ Πανελληνίῳ Γυμναστηρίῳ ἀπὸ 8-10 π.μ.
2. *Σωματικὴν ἀγωγὴν, ἀθλητικὰς παιδιὰς καὶ ἀγωνίσματα στίβου (διὰ τὰς φοιτητριάς)*. 'Εκάστην Τρίτην, Πέμπτην καὶ Σάββατον ἀπὸ 8-10 π.μ. ἐν τῷ Πανελληνίῳ Γυμναστηρίῳ.
3. *'Εκδρομάς*. Καθ' ἡμέρας καὶ ὥρας ἐκάστοτε καθορισθησόμενας.

Β' ΕΤΟΥΣ

Α'. ΤΑΚΤΙΚΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ

Βεζανῆς Δημήτριος

1. *Πολιτειολογίαν*. 'Εκάστην Τρίτην 6-7 καὶ 7-8 μ.μ.
2. *Συνταγματικὸν Δίκαιον*. 'Εκάστην Παρασκευὴν 6-7 καὶ 7-8 μ.μ.
3. *Φροντιστήριο*. 'Εκάστην Παρασκευὴν 8-9 μ.μ.
Γεωργάκης Ἰωάννης
1. *Ποινικὸν Δίκαιον (Γενικὸν Μέρος)*. 'Εκάστην Δευτέραν 6-7 καὶ 7-8 μ.μ.
2. *Ποινικὸν Δίκαιον (Εἰδικὸν Μέρος)*. 'Εκάστην Τετάρτην 6-7 μ.μ.
3. *Ποινικὴν, Πολιτικὴν καὶ Ποινικὴν Δικονομίαν*. 'Εκάστην Τετάρτην 7-8 μ.μ.
4. *Φροντιστήριο*. 'Εκάστην Τετάρτην 8-9 μ.μ.
Ἐλευθεριάδης Δημοσθένης
1. *Στατιστικὴν*. 'Εκάστην Τρίτην 5-6 μ.μ.

2. *Δημογραφίαν*. 'Εκάστην Τετάρτην 5-6 μ.μ.
Καλλιαβᾶς Ἀριστομένης
1. *Δημοσίαν Οἰκονομικήν*. 'Εκάστην Τρίτην 4-5 μ.μ., Παρασκευὴν 4-5 μ.μ.
2. *Φροντιστήριον*. 'Εκάστην Δευτέραν 5-6 μ.μ. (ἀνὰ δεκαπενθήμερον).
Παπαχατζῆς Γεώργιος
1. *Διοικητικὸν Δίκαιον*. 'Εκάστην Πέμπτην 4-5 μ.μ.
2. *Φροντιστήριον*. 'Εκάστην Πέμπτην 5-6 μ.μ.
Παρασκευόπουλος Ἰωάννης
1. *Πολιτικὴν Οἰκονομίαν*. 'Εκάστην Δευτέραν 3-4 μ.μ. καὶ Τετάρτην 3-4 μ.μ.
2. *Φροντιστήριον*. 'Εκάστην Τρίτην 8-9 μ.μ.
Πέρδικας Παναγιώτης
1. *Ἑμπορικὸν Δίκαιον*. 'Εκάστην Δευτέραν 4-5 μ.μ.
2. *Ναυτικὸν Δίκαιον*. 'Εκάστην Τρίτην 3-4 μ.μ.
3. *Ἀσφαλιστικὸν Δίκαιον*. 'Εκάστην Τετάρτην 4-5 μ.μ.
4. *Φροντιστήριον*. 'Εκάστην Πέμπτην 3-4 μ.μ.
Σταύρου Δημήτριος
1. *Ἀστικὸν Δίκαιον (Οἰκογενειακόν)*. 'Εκάστην Παρασκευὴν 5-6 μ.μ.
2. *Ἀστικὸν Δίκαιον (Ἑμπράγματον)*. 'Εκάστην Σάββατον 5-6 μ.μ.

Β'. ΕΚΤΑΚΤΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ

- Σπανδανόπουλος Ἰωάννης**
1. *Λογιστικὴν καὶ Ἰδιωτικὴν Οἰκονομικήν*. Ἐκαστον Σάββατον 3-4 μ.μ. καὶ 4-5 μ.μ.
 2. *Φροντιστήριον*. 'Εκάστην Δευτέραν 5-6 μ.μ. (ἀνὰ δεκαπενθήμερον).
Τενεκίδης Γεώργιος
 1. *Δημόσιον Διεθνὲς Δίκαιον*. 'Εκάστην Πέμπτην 6-7 καὶ 7-8 μ.μ., Σάββατον 6-7 μ.μ. καὶ 7-8 μ.μ.
 2. *Φροντιστήριον*. 'Εκάστην Παρασκευὴν 3-4 μ.μ.

Γ'. ΕΙΔΙΚΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ

- Πανουτσόπουλος Γρηγόριος**
1. *Σωματικὴν ἀγωγὴν, ἀθλητικὰς παιδιὰς καὶ ἀγωνίσματα στίβου (διὰ τοὺς φοιτητάς)*. 'Εκάστην Δευτέραν, Τετάρτην, καὶ Παρασκευὴν ἀπὸ 8-10 π.μ. (ἐν τῷ Πανελληνίῳ Γυμναστηρίῳ).
 2. *Σωματικὴν ἀγωγὴν, ἀθλητικὰς παιδιὰς καὶ ἀγωνίσματα στίβου (διὰ τὰς φοιτητριάς)*. 'Εκάστην Τρίτην, Πέμπτην, Σάββατον ἀπὸ 8-10 π.μ. (ἐν τῷ Πανελληνίῳ Γυμναστηρίῳ).
 3. *Ἐκδρομάς. Καθ' ἡμέρας καὶ ὥρας καθορισθησόμενας.*

Γ' ΕΤΟΥΣ

Α'. ΤΑΚΤΙΚΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ

Θεοδωρακόπουλος Ἰωάννης

1. *Φιλοσοφίαν τοῦ Πολιτισμοῦ*. Καθ' ἑκάστον Σάββατον 5-6 μ.μ.

Καλιτσουνάκης Δημήτριος

1. *Ἀγροτικὴν Νομοθεσίαν καὶ Πολιτικὴν*. Ἐκάστην Δευτέραν 7-8 μ.μ.
2. *Ἐφηρμοσμένην Πολιτικὴν Οἰκονομίαν*. Ἐκάστην Παρασκευὴν 6-7 μ.μ.
3. *Ἱστορίαν τῶν Κοινωνικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Θεωριῶν*. Ἐκάστην Παρασκευὴν 7-8 μ.μ.
4. *Φροντιστήριον*. Ἐκάστην Παρασκευὴν 8-9 μ.μ. (ἀνὰ δεκαπενθήμερον).

Καλογερόπουλος Στράτης—Σπυρίδων

1. *Διπλωματικὴν Ἱστορίαν*. Ἐκάστην Τρίτην 5-6 μ.μ.
2. *Δημόσιον Διεθνὲς Δίκαιον*. Ἐκάστην Τρίτην 7-8 μ.μ.
3. *Ἰδιωτικὸν Διεθνὲς Δίκαιον*. Ἐκάστην Τρίτην 6-7 μ.μ.

Λούβαρις Νικόλαος

1. *Φιλοσοφίαν τοῦ Πολιτισμοῦ*. Ἐκάστην Δευτέραν 6-7 μ.μ.
2. *Φροντιστήριον*. Ἐκάστην Δευτέραν 8-9 μ.μ.

Παπαζαχαρίου Ἰωάννης

1. *Ἑγκληματολογίαν καὶ Κοινωνιολογικὴν Παθολογίαν (Εἰσαγωγή)*. Ἐκάστην Δευτέραν 3-4 μ.μ.
2. *Ἑγκληματολογίαν καὶ Κοινωνιολογικὴν Παθολογίαν (Γενικὴ αἰτιολογία)*. Ἐκάστην Δευτέραν 4-5 μ.μ.
3. *Ἑγκληματολογίαν καὶ Κοινωνιολογικὴν Παθολογίαν (Ἀτομικὴ αἰτιολογία)*. Ἐκάστην Τετάρτην 5-6 μ.μ.
4. *Ἀντιεγκληματικὴν Πολιτικὴν καὶ Σωφρονιστικὴν*. Ἐκάστην Τρίτην 3-4 μ.μ. καὶ Πέμπτην 5-6 μ.μ.
5. *Φροντιστήριον*. Ἐκάστην Τετάρτην 6-7 μ.μ.
6. *Ἐπισκέψεις εἰς φυλακὰς, μουσεῖα καὶ σωφρονιστικὰ ἰδρύματα*. Καθ' ἡμέρας καὶ ὥρας ὀρισθησομένης.

Σόντης Ἰωάννης

1. *Ἀστικὸν Δίκαιον (Ἐνοχικόν)*. Ἐκάστην Πέμπτην 6-7 μ.μ. καὶ 7-8 μ.μ.
2. *Ἀστικὸν Δίκαιον (Κληρονομικόν)*. Ἐκάστον Σάββατον 6-7 μ.μ.
3. *Πολιτικὴν Δικονομίαν*. Ἐκάστον Σάββατον 7-8 μ.μ.
4. *Φροντιστήριον*. Ἐκάστον Σάββατον 8-9 μ.μ.

Στασινόπουλος Μιχαὴλ

1. *Διοικητικὸν Δίκαιον*. Ἐκάστην Δευτέραν 6-6 μ.μ.
2. *Φροντιστήριον*. Ἐκάστην Παρασκευὴν 5-6 μ.μ.
3. *Δημόσιον Λογιστικόν*. Ἐκάστην Πέμπτην 3-4 μ.μ.
4. *Δημοσιονομικὸν Δίκαιον*. Ἐκάστην Πέμπτην 4-5 μ.μ.

Β'. ΕΚΤΑΚΤΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ

.....

Γ'. ΕΙΔΙΚΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ

Πανουτσόπουλος Γρηγόριος

1. *Σωματικήν αγωγήν, ἀθλητικὰς παιδιὰς καὶ ἀγωνίσματα στίβου (διὰ τοὺς φοιτητάς). Ἐκάστην Δευτέραν, Τετάρτην, Παρασκευὴν ἀπὸ 8-10 π.μ. (ἐν τῷ Πανελληνίῳ Γυμναστηρίῳ).*
2. *Σωματικήν αγωγήν, ἀθλητικὰς παιδιὰς καὶ ἀγωνίσματα στίβου (διὰ τὰς φοιτητριάς). Ἐκάστην Τρίτην, Πέμπτην, Σάββατον ἀπὸ 8-10 π.μ. (ἐν τῷ Πανελληνίῳ Γυμναστηρίῳ).*
3. *Ἐκδρομάς. Καθ' ἡμέρας καὶ ὥρας ὁρισθησομένας.*

Δ'. ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΟΜΙΛΗΤΑΙ

Μωραΐτης Δ.

1. *Ψυχολογίαι τοῦ Βάθους. Ἐκάστην Παρασκευὴν 4-5 μ.μ.*
2. *Παιδαγωγικήν. Ἐκάστην Παρασκευὴν 3-4 μ.μ.*

Κωνσταντέλλος Β.

1. *Ἱατροδικαστική (ἐν τῷ ἱατροδικαστικῷ ἀμφιθεάτρῳ τοῦ Πανεπιστημίου). Ἐκάστην Τετάρτην 3-4 καὶ 4-5 μ.μ.*

Μαρκᾶτος Κ.

1. *Ἐπιστημονικὴν Ἀστυνομίαν. Ἐκάστην Τρίτην 3-4 μ.μ.*

Ἐκ μέρους τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπιστημονικῆς Ἑταιρίας Ὁργάνωσις τῆς ἐργασίας διάφοροι ὁμιληταί.

1. *Εἰσαγωγή εἰς τὴν ἰδέαν τῆς ἐπιστημονικῆς ὁργανώσεως. Ἀρχαὶ ἐπιστημονικῆς ὁργανώσεως. Ἐπιστημονικὴ Ὁργάνωσις Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν. Ὁργάνωσις Γραφείου. Παραγωγικότης. Μηχανοργάνωσις. Ὁργάνωσις καὶ Οἰκονομία κτλ. Ἐκαστον Σάββατον 4-5 μ.μ.*

ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

Α' ΕΤΟΥΣ

Ι. ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ

Βλάχος Νικόλαος (διδασκαλία κοινή μετά τοῦ α' ἔτους τοῦ πολιτικοῦ τμήματος).

1. *Πολιτικὴν Ἱστορίαν τῆς Νεωτέρας Ἑλλάδος*. Ἐκαστον Σάββατον 6-7 καὶ 7-8 μ.μ.
2. *Φροντιστήριον*. Ἐκαστον Σάββατον 8-9 μ.μ.

Δασκαλάκης Γεώργιος (διδασκαλία κοινή μετά τοῦ α' ἔτους τοῦ πολιτικοῦ τμήματος).

1. *Εἰσαγωγὴν εἰς τὸ Δημόσιον Δίκαιον*. Ἐκάστην Τρίτην 6-7 καὶ 7-8 μ.μ.
2. *Συνταγματικὸν Δίκαιον*. Ἐκαστον Σάββατον 5-6 μ.μ.
3. *Συνταγματικὴν Ἱστορίαν τῆς Ἑλλάδος*. Ἐκάστην Τετάρτην 6-7 μ.μ.
4. *Φροντιστήριον*. Ἐκάστην Τετάρτην 7-8 μ.μ.

Ζακυθινὸς Διονύσιος (διδασκαλία κοινή μετά τοῦ α' ἔτους τοῦ πολιτικοῦ τμήματος).

1. *Ἱστορίαν τοῦ Πολιτισμοῦ*. Ἐκάστην Πέμπτην 7-8 μ.μ. καὶ 8-9 μ.μ. καὶ Παρασκευὴν 7-8 μ.μ.

Θεοδωρακόπουλος Ἰωάννης (διδασκαλία κοινή μετά τοῦ α' ἔτους τοῦ πολιτικοῦ τμήματος).

1. *Εἰσαγωγὴ εἰς τὴν Φιλοσοφίαν*. Ἐκάστην Παρασκευὴν 6-7 μ.μ.
2. *Φροντιστήριον*. Ἐκαστον Σάββατον 4-5 μ.μ.

Καλλιαβᾶς Ἀριστομένης (διδασκαλία κοινή μετά τοῦ α' ἔτους τοῦ πολιτικοῦ τμήματος).

1. *Οἰκονομικὴν Γεωγραφίαν*. Ἐκάστην Τρίτην 5-6 μ.μ. καὶ Παρασκευὴν 5-6 μ.μ.
2. *Φροντιστήριον*. Ἐκάστην Δευτέραν 5-6 μ.μ. (ἀνὰ δεκαπενθήμερον).

Λούβαρις Νικόλαος (διδασκαλία κοινή μετά τοῦ α' ἔτους τοῦ πολιτικοῦ τμήματος).

1. *Εἰσαγωγὴν εἰς τὰς Πνευματικὰς Ἐπιστήμας*. Ἐκάστην Πέμπτην 6-7 μ.μ.
2. *Φροντιστήριον*. Ἐκάστην Δευτέραν 7-8 μ.μ.

Σταύρου Δημήτριος (διδασκαλία κοινή μετά τοῦ α' ἔτους τοῦ πολιτικοῦ τμήματος).

1. *Εἰσαγωγὴ εἰς τὴν ἐπιστήμην τοῦ δικαίου*. Ἐκάστην Τετάρτην 5-6 μ.μ. καὶ Πέμπτην 5-6 μ.μ.
2. *Φροντιστήριον*. Ἐκάστην Δευτέραν 6-7 μ.μ.

II. ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ ΤΟΥ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

Asserin Louise

1. *Γαλλικὴν γλῶσσαν καὶ φιλολογίαν*. Ἐκάστην Δευτέραν 4-5 μ.μ. καὶ Τρίτην 4-5 μ.μ.

Κωνσταντέλλος Βασίλειος (ἐν τῷ ἱατροδικαστικῷ ἀμφιθεάτρῳ τοῦ πανεπιστημίου) (διδασκαλία κοινὴ μετὰ τοῦ γ' ἔτους τοῦ πολιτικοῦ τμήματος).

1. *Ἱατροδικαστικὴν*. Ἐκάστην Τετάρτην 3-4 μ.μ. καὶ 4-5 μ.μ.

Μποζώνη Ἑλένη

1. *Στενογραφίαν*. Ἐκάστην Δευτέραν 2-3 μ.μ. καὶ Πέμπτην 2-3 μ.μ.

Μωραΐτης Δημήτριος (διδασκαλία κοινὴ μετὰ τοῦ γ' ἔτους τοῦ πολιτικοῦ τμήματος).

1. *Ψυχολογίαν τοῦ Βάθους*. Ἐκάστην Παρασκευὴν 4-5 μ.μ.

(Θέσεις κενὴ)

1. *Ἀρχαὶ κοινωνιολογίας*. Ἐκάστην Παρασκευὴν 3-4 μ.μ.

(Θέσεις κενὴ)

1. *Ἱστορία τοῦ Τύπου*. Ἐκάστην Πέμπτην 4-5 μ.μ.

(Θέσεις κενὴ)

1. *Θεωρία τοῦ Τύπου*. Ἐκάστην Τρίτην 3-4 μ.μ.

(Θέσεις κενὴ)

1. *Ἐντυπος λόγος καὶ δημοσίᾳ γνώμη*. Ἐκάστην Πέμπτην 3-4 μ.μ.

(Θέσεις κενὴ)

1. *Κοινωνιολογία τῆς δημοσιογραφίας*. Ἐκαστον Σάββατον 3-4 μ.μ.

(Θέσεις κενὴ)

1. *Ἱστορία τῆς ἀρχαίας ἐλληνικῆς φιλολογίας*. Ἐκάστην Δευτέραν 3-4 μ.μ.

(Θέσεις κενὴ)

1. *Ἱστορία τῆς ἰταλικῆς φιλολογίας*. Ἐκάστην Δευτέραν 8-9 μ.μ.

(Θέσεις κενὴ)

1. *Ἱστορία τῆς βυζαντινῆς φιλολογίας* (καθ' ἡμέρας καὶ ὥρας ὁρισθησομένης).

(Θέσεις κενὴ)

1. *Ἱστορία τῆς νεοελληνικῆς φιλολογίας* (καθ' ἡμέρας καὶ ὥρας ὁρισθησομένης).

(Θέσεις κενὴ)

1. *Αἰσθητικὴ* (καθ' ἡμέρας καὶ ὥρας ὁρισθησομένης).

[Σημ. Τὰ μαθήματα τῶν δύο ἐπομένων ἐτῶν τοῦ Ἐλευθέρου Φροντιστηρίου Δημοσιογραφικῶν Ἐπιστημῶν θέλουν καθορισθῇ ἅμα τῇ ἐνάρξει τῶν ἐπομένων ἀκαδημαϊκῶν ἐτῶν].

ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

Α' ΕΤΟΥΣ

Ι. ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ

Δασκαλάκης Γεώργιος (διδασκαλία κοινή μετὰ τοῦ α' ἔτους τοῦ πολιτικοῦ τμήματος).

1. *Εἰσαγωγὴν εἰς τὸ Δημόσιον Δίκαιον*. Ἐκάστην Τρίτην 6-7 μ.μ. καὶ 7-8 μ.μ.
2. *Συνταγματικὸν Δίκαιον*. Ἐκαστον Σάββατον 5-6 μ.μ.
3. *Συνταγματικὴν Ἱστορίαν τῆς Ἑλλάδος*. Ἐκάστην Τετάρτην 6-7 μ.μ.
4. *Φροντιστήριον*. Ἐκάστην Τετάρτην 7-8 μ.μ.

Ἐλευθεριάδης Δημοσθένης (διδασκαλία κοινή μετὰ τοῦ α' ἔτους τοῦ πολιτικοῦ τμήματος).

1. *Κοινωνικὴν Βιολογίαν*. Ἐκάστην Τρίτην 4-5 μ.μ. καὶ Τετάρτην 4-5 μ.μ.
2. *Φροντιστήριον*. Ἐκάστην Πέμπτην 4-5 μ.μ.

Θεοδωρακόπουλος Ἰωάννης (διδασκαλία κοινή μετὰ τοῦ α' ἔτους τοῦ πολιτικοῦ τμήματος).

1. *Εἰσαγωγὴν εἰς τὴν Φιλοσοφίαν*. Ἐκάστην Παρασκευὴν 6-7 μ.μ.
2. *Φροντιστήριον*. Ἐκαστον Σάββατον 4-5 μ.μ.

Λούβαρις Νικόλαος (διδασκαλία κοινή μετὰ τοῦ α' ἔτους τοῦ πολιτικοῦ τμήματος).

1. *Εἰσαγωγὴν εἰς τὰς Πνευματικὰς Ἐπιστήμας*. Ἐκάστην Πέμπτην 6-7 μ.μ.
2. *Φροντιστήριον*. Ἐκάστην Δευτέραν 7-8 μ.μ.

Παπαχατζῆς Γεώργιος (διδασκαλία κοινή μετὰ τοῦ α' ἔτους τοῦ πολιτικοῦ τμήματος).

1. *Διοικητικὸν Δίκαιον*. Ἐκάστην Πέμπτην 3-4 μ.μ.
2. *Φροντιστήριον*. Ἐκαστον Σάββατον 3-4 μ.μ.

Σταύρου Δημήτριος (διδασκαλία κοινή μετὰ τοῦ α' ἔτους τοῦ πολιτικοῦ τμήματος).

1. *Εἰσαγωγὴν εἰς τὴν ἐπιστήμην τοῦ Δικαίου*. Ἐκάστην Τετάρτην 5-6 μ.μ. καὶ Πέμπτην 5-6 μ.μ.
2. *Φροντιστήριον*. Ἐκάστην Δευτέραν 6-7 μ.μ.

II. ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ ΤΟΥ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

Ἀλεξανδράκη Χαρίκλεια

1. *Ἀρχαὶ κοινωνιολογίας*. Ἐκάστην Παρασκευὴν 3-4 μ.μ.

Asserin Louise

1. *Γαλλικὴν γλῶσσαν καὶ φιλολογίαν*. Ἐκάστην Δευτέραν 4-6 μ.μ. καὶ Τρίτην 5-6 μ.μ.

Γοῦτος Μιχαήλ

1. *Δίκαιον κοινωνικῆς προνοίας*. Ἐκαστον Σάββατον 6-7 μ.μ.

Θεοδώρου Εὐάγγελος

1. *Χριστιανικὴ κοινωνιολογία*. Ἐκάστην Πέμπτην 7-8 μ.μ.

Μορφίνη Ἑλένη

1. *Κοινωνικὴ ἐργασία κατὰ περίπτωσιν*. Ἐκάστην Δευτέραν 3-4 μ.μ.

Μπρισίμη Χάρις

1. *Ἀρχαὶ καὶ μέθοδοι κοινωνικῆς προνοίας*. Ἐκάστην Τρίτην 3-4 μ.μ.

Μωραΐτης Δημήτριος

1. *Γενικὴ Ψυχολογία*. Ἐκάστην Παρασκευὴν 5-6 μ.μ.

Πανουτσόπουλος Γρηγόριος

1. *Σωματολογία (Ἀνατομία)*. Ἐκάστην Παρασκευὴν 4-5 μ.μ.

Παπαφλέσσα Θεοδώρα

1. *Θεσμοὶ κοινωνικῆς προνοίας*. Ἐκάστην Τετάρτην 3-4 μ.μ.
2. *Πρακτικὴ ἐξάσκησις εἰς ἰδρύματα κοινωνικῆς προνοίας*. Καθ' ἡμέρας καὶ ὥρας ὀρισθησομένης.

Πιπινέλη Ἀννα

1. *Ἱστορία τῆς ψυχολογίας*. Ἐκάστην Δευτέραν 4-5 μ.μ.

Πλατῆς Νικόλαος

1. *Εἰσαγωγή εἰς τὰς οἰκονομικὰς ἐπιστήμας*. Ἐκάστην Παρασκευὴν 7-8 μ.μ.

Β' ΕΤΟΥΣ

Ι. ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ

Δασκαλάκης Γεώργιος (διδασκαλία κοινὴ μετὰ τοῦ α' ἔτους τοῦ πολιτικοῦ τμήματος).

1. *Εἰσαγωγὴν εἰς τὸ Δημόσιον Δίκαιον*. Ἐκάστην Τρίτην 6-8 μ.μ.
2. *Συνταγματικὸν Δίκαιον*. Ἐκαστον Σάββατον 5-6 μ.μ.
3. *Συνταγματικὴν Ἱστορίαν τῆς Ἑλλάδος*. Ἐκάστην Τετάρτην 6-7 μ.μ.
4. *Φροντιστήριον*. Ἐκάστην Τετάρτην 7-8 μ.μ.

Θεοδωρακόπουλος Ἰωάννης (διδασκαλία κοινὴ μετὰ τοῦ α' ἔτους τοῦ πολιτικοῦ τμήματος).

1. *Εἰσαγωγὴν εἰς τὴν Φιλοσοφίαν*. Ἐκάστην Παρασκευὴν 6-7 μ.μ.
2. *Φροντιστήριον*. Ἐκαστον Σάββατον 4-5 μ.μ.

Λούβαρις Νικόλαος (διδασκαλία κοινὴ μετὰ τοῦ α' ἔτους τοῦ πολιτικοῦ τμήματος).

1. *Εἰσαγωγὴν εἰς τὰς Πνευματικὰς Ἐπιστήμας*. Ἐκάστην Πέμπτην 6-7 μ.μ.

2. **Φροντιστήριοι.** Ἐκάστην Δευτέραν 7-8 μ.μ.
Παπαχατζῆς Γεώργιος (διδασκαλία κοινή μετὰ τοῦ α' ἔτους τοῦ πολιτικοῦ τμήματος).
1. **Διοικητικὸν Δίκαιον.** Ἐκάστην Πέμπτην 3-4 μ.μ.
2. **Φροντιστήριοι.** Ἐκαστον Σάββατον 3-4 μ.μ.
Σταύρου Δημήτριος (διδασκαλία κοινή μετὰ τοῦ α' ἔτους τοῦ πολιτικοῦ τμήματος).
1. **Εἰσαγωγὴν εἰς τὴν ἐπιστήμην τοῦ Δικαίου.** Ἐκάστην Τετάρτην 5-6 μ.μ. καὶ Πέμπτην 5-6 μ.μ.
2. **Φροντιστήριοι.** Ἐκάστην Δευτέραν 6-7 μ.μ.
Σταύρου Δημήτριος (διδασκαλία κοινή μετὰ τοῦ β' ἔτους τοῦ πολιτικοῦ τμήματος).
1. **Οἰκογενειακὸν δίκαιον.** Ἐκάστην Παρασκευὴν 5-6 μ.μ.
Τενεκίδης Γεώργιος
1. **Διεθνὲς δίκαιον κοινωνικῆς προνοίας.** Καθ' ἡμέρας καὶ ὥρας ὁρισθησόμενας.

II. ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ ΤΟΥ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

- Ἀλεξανδράκη Χαρίκλεια** (διδασκαλία κοινή μετὰ τοῦ α' ἔτους τοῦ κοινωνικοῦ τμήματος).
1. **Ἀρχαὶ κοινωνιολογίας.** Ἐκάστην Παρασκευὴν 3-4 μ.μ.
Asserin Louise (διδασκαλία κοινή μετὰ τοῦ α' ἔτους τοῦ κοινωνικοῦ τμήματος).
 1. **Γαλλικὴν γλῶσσαν καὶ φιλολογίαν.** Ἐκάστην Δευτέραν 5-6 μ.μ. καὶ Τρίτην 5-6 μ.μ.
Γοῦτος Μιχαὴλ (διδασκαλία κοινή μετὰ τοῦ α' ἔτους τοῦ κοινωνικοῦ τμήματος).
 1. **Δίκαιον κοινωνικῆς προνοίας.** Ἐκαστον Σάββατον 6-7 μ.μ.
Θεοδώρου Εὐάγγελος (διδασκαλία κοινή μετὰ τοῦ α' ἔτους τοῦ κοινωνικοῦ τμήματος).
 1. **Χριστιανικὴ κοινωνιολογία.** Ἐκάστην Πέμπτην 7-8 μ.μ.
Θεοδώρου Εὐάγγελος
Θεωρία τοῦ χριστιανικοῦ πολιτισμοῦ. Ἐκάστην Παρασκευὴν 7-8 μ.μ.
Μορφίνη Ἑλένη (διδασκαλία κοινή μετὰ τοῦ α' ἔτους τοῦ κοινωνικοῦ τμήματος).
 1. **Κοινωνικὴ ἐργασία κατὰ περίπτωσιν.** Ἐκάστην Δευτέραν 3-4 μ.μ.
Μπρισίμη Χάρις (διδασκαλία κοινή μετὰ τοῦ α' ἔτους τοῦ κοινωνικοῦ τμήματος).

1. Ἀρχαὶ καὶ μέθοδοι κοινωνικῆς προνοίας. Ἐκάστην Τρίτην 3-4 μ.μ.
Μωραΐτης Δημήτριος (διδασκαλία κοινὴ μετὰ τοῦ γ' ἔτους τοῦ πολιτικοῦ τμήματος).
1. Ψυχολογίαι τοῦ Βάθους. Ἐκάστην Παρασκευὴν 4-5 μ.μ.
Ὀλιβιέρη Ἑλένη
1. Ψυχολογία τῆς παιδικῆς καὶ ἐφηβικῆς ἡλικίας. Ἐκάστην Πέμπτην 4-5 μ.μ.
Πανευτσόπευλος Γρηγόριος
1. Σωματολογία (Φυσιολογία). Ἐκάστην Τετάρτην 4-5 μ.μ.
Παπαθεοφίλου Ἦλλη
1. Κοινωνικὴ ἐργασία καθ' ὁμάδας. Ἐκάστην Τρίτην 4-5 μ.μ.
Παπαφλέσσα Θεοδώρα (διδασκαλία κοινὴ μετὰ τοῦ α' ἔτους τοῦ κοινωνικοῦ τμήματος).
1. Θεσμοὶ κοινωνικῆς προνοίας. Ἐκάστην Τετάρτην 3-4 μ.μ.
2. Πρακτικὴ ἐξάσκησης εἰς ἰδρύματα κοινωνικῆς προνοίας. Καθ' ἡμέρας καὶ ὥρας ὁρισθησομένης.
Πιπινέλη Ἄννα (διδασκαλία κοινὴ μετὰ τοῦ α' ἔτους τοῦ κοινωνικοῦ τμήματος).
1. Ἱστορία τῆς Ψυχολογίας. Ἐκάστην Δευτέραν 4-5 μ.μ.
Πλατῆς Νικόλαος
1. Θεωρητικὴ πολιτικὴ οἰκονομία. Ἐκάστην Παρασκευὴν 8-9 μ.μ.

ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ ΞΕΝΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ, ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

Α'. ΞΕΝΑΙ ΓΛΩΣΣΑΙ

I. ΤΜΗΜΑ ΑΡΧΑΡΙΩΝ

G. M. Spankie

1. *Ἀγγλικὴν γλῶσσαν καὶ φιλολογίαν.* Ἐκάστην Δευτέραν 2-3 μ.μ. καὶ Πέμπτην 2-3 μ.μ.

Asserin Louise

1. *Γαλλικὴν γλῶσσαν καὶ φιλολογίαν.* Ἐκάστην Δευτέραν 2-3 μ.μ. καὶ Πέμπτην 2-3 μ.μ.

Werner Guenther

1. *Γερμανικὴν γλῶσσαν καὶ φιλολογίαν.* Ἐκάστην Δευτέραν 2-3 μ.μ. καὶ Πέμπτην 2-3 μ.μ.

(Θέσις κενή)

1. *Ἰταλικὴν γλῶσσαν καὶ φιλολογίαν.* Ἐκάστην Δευτέραν 2-3 μ.μ. καὶ Πέμπτην 2-3 μ.μ.

II. ΤΜΗΜΑ ΣΧΕΤΙΚΩΣ ΠΡΟΚΕΧΩΡΗΜΕΝΩΝ

G. M. Spankie

1. *Ἀγγλικὴν γλῶσσαν καὶ φιλολογίαν.* Ἐκάστην Τρίτην 2-3 μ.μ. καὶ Παρασκευὴν 2-3 μ.μ.

Asserin Louise

1. *Γαλλικὴν γλῶσσαν καὶ φιλολογίαν.* Ἐκάστην Τρίτην 2-3 μ.μ. καὶ Παρασκευὴν 2-3 μ.μ.

Werner Guenther

1. *Γερμανικὴν γλῶσσαν καὶ φιλολογίαν.* Ἐκάστην Τρίτην 2-3 μ.μ. καὶ Παρασκευὴν 2-3 μ.μ.

(Θέσις κενή)

1. *Ἰταλικὴν γλῶσσαν καὶ φιλολογίαν.* Ἐκάστην Τρίτην 2-3 μ.μ. καὶ Παρασκευὴν 2-3 μ.μ.

III. ΤΜΗΜΑ ΠΡΟΚΕΧΩΡΗΜΕΝΩΝ

G. M. Spankie

1. *Ἀγγλικὴν γλῶσσαν καὶ φιλολογίαν.* Ἐκάστην Τετάρτην 2-3 μ.μ. καὶ Σάββατον 2-3 μ.μ.

Asserin Louise

1. Γαλλικήν γλώσσαν καὶ φιλολογίαν. Ἐκάστην Τετάρτην 2-3 μ.μ. καὶ Σάββατον 2-3 μ.μ.

Werner Guenther

1. Γερμανικήν γλώσσαν καὶ φιλολογίαν. Ἐκάστην Τετάρτην 2-3 μ.μ. καὶ Σάββατον 2-3 μ.μ.

(Θέσις κενή)

1. Ἱταλικήν γλώσσαν καὶ φιλολογίαν. Ἐκάστην Τετάρτην 2-3 μ.μ. καὶ Σάββατον 2-3 μ.μ.

Β'. ΤΕΧΝΙΚΟΝ ΜΑΘΗΜΑ ΣΤΕΝΟΓΡΑΦΙΑΣ

I. ΤΜΗΜΑ ΑΡΧΑΡΙΩΝ

Μποζώνη Ἑλένη

1. Ἐκάστην Δευτέραν 2-3 μ.μ. καὶ Πέμπτην 2-3 μ.μ.

II. ΤΜΗΜΑ ΣΧΕΤΙΚΩΣ ΠΡΟΚΕΧΩΡΗΜΕΝΩΝ

Μποζώνη Ἑλένη

1. Ἐκάστην Τρίτην 2-3 μ.μ. καὶ Παρασκευὴν 2-3 μ.μ.

III. ΤΜΗΜΑ ΠΡΟΚΕΧΩΡΗΜΕΝΩΝ

G. M. Spankie

1. Ἀγγλικήν γλώσσαν καὶ φιλολογίαν. Ἐκάστην Τετάρτην 2-3 μ.μ. καὶ Σάββατον 2-3 μ.μ.

Asserin Louise

1. Γαλλικήν γλώσσαν καὶ φιλολογίαν. Ἐκάστην Τετάρτην 2-3 μ.μ. καὶ Σάββατον 2-3 μ.μ.

Werner Guenther

1. Γερμανικήν γλώσσαν καὶ φιλολογίαν. Ἐκάστην Τετάρτην 2-3 μ.μ. καὶ Σάββατον 2-3 μ.μ.

(Θέσις κενή)

1. Ἱταλικήν γλώσσαν καὶ φιλολογίαν. Ἐκάστην Τετάρτην 2-3 μ.μ. καὶ Σάββατον 2-3 μ.μ.

Γ'. ΤΕΧΝΙΚΟΝ ΜΑΘΗΜΑ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

Ἑρμῆλιος Θάνος

1. Φοιτητικὴ χορωδία. Ἐκάστην Τρίτην 2-3 μ.μ. καὶ Παρασκευὴν 2-3 μ.μ.
2. Φοιτητικὴ ὀρχήστρα. Ἐκάστην Δευτέραν 2-3 μ.μ. καὶ Πέμπτην 2-3 μ.μ.
3. Ἱστορία τῆς μουσικῆς. Ἐκαστον Σάββατον 3-4 μ.μ.

Δ'. ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

Σκοπέτου Ἀναστασία

1. Ἐπαναληπτικὸν φροντιστήριον ἐλληνικῆς γλώσσης. Ἐκάστην Δευτέραν 8-9 μ.μ., Τετάρτην 8-9 μ.μ. καὶ Παρασκευὴν 8-9 μ.μ.

ΔΙΔΑΣΚΟΜΕΝΗ ΥΛΗ
ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΤΜΗΜΑ
ΠΡΩΤΟΝ ΕΤΟΣ ΣΠΟΥΔΩΝ
Α'. ΚΥΚΛΟΣ ΝΟΜΙΚΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΗΜΗΝ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

Εἰσαγωγικαὶ ἔννοιαι τοῦ δικαίου.—Διαίρεσις καὶ πηγαὶ αὐτοῦ.—
Περὶ προσώπων, δικαιωμάτων καὶ δικαιοπραξιῶν.— Οἱ κλάδοι τοῦ
ἀστικοῦ δικαίου.

Εἰσαγωγικαὶ ἔννοιαι τοῦ δικαίου.—Ἐννοια, σκοπός, δικαιολογία τοῦ δικαίου.—Διάκρισις τοῦ κανόνος τοῦ δικαίου ἀπὸ τοῦ κανόνος τῆς ἔθιμοτυπίας, τῆς αὐθαιρεσίας, τῆς ἡθικῆς.—Κανόνες δικαίου καὶ θέσπισις αὐτῶν.—Ἡ πολιτικὴ ἐξουσία τοῦ κράτους καὶ ἡ παραγωγή τοῦ δικαίου.

Διαίρεσις καὶ πηγαὶ αὐτοῦ.—Ἰσχύον δίκαιον, φυσικὸν ἢ ἰδεῶδες ἢ ὀρθὸν δίκαιον.—Δημόσιον καὶ ἰδιωτικὸν δίκαιον.—Θετὸν δίκαιον.—Γραπτὸν καὶ ἄγραφον δίκαιον.—Αἱ κύριαι βάσεις τοῦ δημοσίου δικαίου καὶ οἱ κλάδοι αὐτοῦ.—Αἱ πηγαί, τοῦ δικαίου, ὁ νόμος, τὸ ἔθιμον, ἡ νομικὴ ἐπιστήμη, ἡ νομολογία.—Τὰ διάφορα εἶδη τῶν κανόνων τοῦ δικαίου.—Ἀναγκαστικὸν καὶ ἐνδοτικὸν δίκαιον.—Κανόνες δημοσίας τάξεως.—Γενικὸν καὶ εἰδικόν, κοινὸν καὶ ἐξαιρετικὸν δίκαιον.—Ἡ κριτικὴ, ἡ ἐρμηνεία καὶ ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ νόμου.

Περὶ προσώπων, δικαιωμάτων καὶ δικαιοπραξιῶν.—Ἰκνότης δικαίου.—Ἵποκείμενα δικαίου.—Διάκρισις εἰς φυσικὰ καὶ νομικὰ πρόσωπα.—Ἐννομιαι σχέσεις μετὰ προσώπων.—Περὶ δικαιωμάτων.—Κατηγορίαι δικαιωμάτων.—Περὶ τῶν νομικῶν γεγονότων.—Περὶ τῶν δικαιοπραξιῶν.—Εἶδη αὐτῶν.—Περιεχόμενον τῶν δικαιοπραξιῶν.—Νομικὴ βούλησις καὶ ἐκδηλώσεις αὐτῆς.—Ἀποδοχὴ καὶ μορφαὶ αὐτῆς.—Συναινέσεις καὶ ἔγκρισις.—Ἡ σιωπὴ ἢ παράλειψις ὡς ὑποκατάστατον τῆς δηλώσεως βουλήσεως.—Περὶ ἀντιπροσωπεύσεως καὶ πληρεξουσότητος.—Αἱρέσεις.—Προθεσμίαι.—Ἀκυρότητες τῶν δικαιοπραξιῶν.—Νομικὰ ἐλαττώματα τῆς δηλώσεως βουλήσεως.—Περὶ τῶν πραγμάτων, ὡς ἀντικειμένων τῶν δικαιωμάτων.—Περὶ ἀδικοπραξιῶν.—Περὶ πταίσματος.—Περὶ παρὰγραφῆς.—Περὶ διαφυλάξεως ἢ ἐπιφυλάξεως δικαιωμάτων ἐν τῇ ἰδιωτικῇ δικαίῳ.

Οἱ κλάδοι τοῦ ἀστικοῦ δικαίου.—Πηγαὶ τοῦ παρ' ἡμῖν ἰσχύοντος ἀστικοῦ δικαίου.—Τὸ ἐμπράγματον δίκαιον.—Τὰ ἐμπράγματα δικαιώματα.—Οἱ τρόποι κτήσεως καὶ ἀπωλείας τῶν ἐμπραγμάτων δικαιωμάτων.—Ἡ νο-

μή.—Τὸ ἐνοχικὸν δίκαιον.—Πῶς γεννῶνται, ἀλλοιοῦνται καὶ ἀποσβέννυνται αἱ ἐνοχαί.—Τὸ κληρονομικὸν δίκαιον.—Οἱ κύριοι θεσμοὶ τοῦ κληρονομικοῦ δικαίου.—Ἡ ἐκ διαθήκης καὶ ἡ ἐξ ἀδιαθέτου διαδοχή.—Τὸ δίκαιον τῶν ἀναγκαιῶν κληρονόμων.—Τὸ οἰκογενειακὸν δίκαιον.—Ὁ γάμος.—Αἱ θετικαὶ καὶ ἀρνητικαὶ προϋποθέσεις αὐτοῦ.—Ἡ λύσις τοῦ γάμου.—Ἡ πατρικὴ ἐξουσία.—Ἡ ἐπιτροπεία.—Ἡ κηδεμονία.

Τύποι τῆς διαδικασίας.—Ἐνώσεις προσώπων, δικαιωμάτων, δηλώσεων βουλήσεως.

Τύποι τῆς διαδικασίας καὶ χρονικοὶ προσδιορισμοί.—Τύποι διαδικασίας ἐν τῷ δικαίῳ.—Συστατικοὶ τύποι δικαιοπραξιῶν.—Τύποι τεταγμένοι εἰς δημοσίου δικαίου νομικὰς πράξεις.—Κοινοποιήσεις.—Δημοσιεύσεις.—Ἐπίσημα κείμενα.—Ἐγγράφα.—Δημόσια καὶ ἰδιωτικὰ ἔγγραφα.—Προθεσμίαι.—Ἀναβλητικαὶ καὶ διαλυτικαὶ προθεσμίαι.—Ἐνδεικτικαὶ καὶ ἀνατρεπτικαὶ προθεσμίαι.—Παραγραφαί.—Ἀποσβεστικαὶ προθεσμίαι.—Ὁ χρόνος ἐν γένει ἐν τῷ δικαίῳ.—Χρονικοὶ προσδιορισμοὶ ἐν νόμοις καὶ δικαιοπραξίαις.—Τρόπος ὑπολογισμοῦ τοῦ χρόνου.—Ἀφετηρία καὶ λήξις προθεσμιῶν.—Μεταβατικοὶ νόμικοι κανόνες.—Ὑποκειμενικὰ δίκαια ὑπὸ προθεσμίαν.—Ἀναδρομὴ ἐν τῷ δικαίῳ (εἰς νομικοὺς κανόνας καὶ δικαιοπραξίας).—Προϋποθέσεις τοῦ ἐπιτρεπτοῦ τῆς ἀναδρομῆς.

Σύμπτωσις βουλήσεως καὶ συλλογικὴ βούλησις.—Ἐνώσεις προσώπων καὶ δικαιωμάτων ἐν τῷ δικαίῳ.—Συλλογικὰ πρόσωπα.—Δημοσίου δικαίου νομικὰ πρόσωπα.—Σωματεῖα.—Ἰδρύματα.—Ἄλλαι ἐνώσεις προσώπων ἐν τῷ ἰδιωτικῷ δικαίῳ.—Ἡ κοινωνία ἐν τῷ ἐνοχικῷ καὶ ἐν τῷ ἐμπραγματῶ δικαίῳ.—Ἐταιρία.—Συγκυριότης.—Συλλογικαὶ νομικαὶ πράξεις.—Ἡ ἔννοια τῶν συλλογικῶν συμβάσεων ἐν τῷ συγχρόνῳ ἐργατικῷ δικαίῳ.

Ἐξουσίαι βουλήσεως ἀνεγνωρισμέναι ὑπὸ τοῦ δικαίου.

Δικαιώματα, ἔννοια καὶ εἶδη αὐτῶν, γένεσις, λήξις καὶ προστασία αὐτῶν.—Ἡ ἔννοια τοῦ ὑποκειμενικοῦ δικαίου (δικαιώματος).—Ἡ πολιτικὴ ἐξουσία.—Περιπτώσεις ἐκδηλώσεως αὐτῆς ὡς πρωτογενοῦς καὶ ὡς δοτῆς.—Τὰ δημοσίου δικαίου δικαιώματα τῶν ἰδιωτῶν.—Τὰ δικαιώματα ἐν τῇ σφαίρᾳ τοῦ ἰδιωτικοῦ δικαίου.—Πηγὴ αὐτῶν τὸ δίκαιον.—Κτῆσις καὶ ἀπώλεια δικαιωμάτων.—Νομικαὶ πράξεις καὶ νομικὰ γεγονότα παράγοντα δικαιώματα.—Ὁ νόμος καὶ ἡ δικαιοπραξία ὡς ἐρείσματα δικαιωμάτων.—Λόγοι λήξεως τῶν δικαιωμάτων.—Προστασία τῶν δικαιωμάτων.—Εἶδη προστασίας ἀναγνωριζόμενα ὑπὸ τοῦ δικαίου.—Ἀσκησις δικαιωμάτων.—Αὐτοδικία.—Ἀμυνα.—Κατάστασις ἀνάγκης.—Δικαστηριακὴ προστασία.—Προστασία μέσῳ ἄλλων δημοσίων ἢ ᾧ (διοικητικῶν).—Ἀπόδειξις δικαιωμάτων, εἶδη αὐτῆς καὶ

κανόνες ἀποδείξεως.—Τὸ «βάρος τῆς ἀποδείξεως».—Ἡ ἔννοια τῆς «καταχρήσεως δικαιώματος» ἐν τῷ ἰδιωτικῷ δικαίῳ.—Τὸ δεδικασμένον.—Ἡ ἔννοια καὶ ἔκτασις αὐτοῦ ἐκάστοτε.

Ἑρμηνεία τῶν νομικῶν κανόνων καὶ τῶν δικαιοπραξιῶν.

Ἑρμηνεία τῶν κανόνων τοῦ δικαίου.—Εἶδη ἑρμηνείας.—Γραμματικὴ καὶ λογικὴ ἑρμηνεία.—Ἡ λεγομένη «ἐλευθέρα ἑρμηνεία».—Συσταλτικὴ καὶ διασταλτικὴ ἑρμηνεία.—Ἀναλογία.—Ἐπιτρεπτὸν αὐτῆς.—Αὐθεντικὴ ἑρμηνεία.—Ἡ ἔννοια καὶ προϋποθέσεις ταύτης.—Κενὰ ἐν τῷ νόμῳ καὶ ἀποστολὴ τοῦ ἑρμωστοῦ τοῦ δικαίου.

Ἑρμηνεία τῶν συμβάσεων καὶ τῶν αἰτίᾳ θανάτου δικαιοπραξιῶν.—Κανόνες ἑρμηνείας διμερῶν νομικῶν πράξεων καὶ δικαιοπραξιῶν αἰτίᾳ θανάτου.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΕΙΣ ΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

Τὰ σύγχρονα συνταγματικά κράτη.—Τὰ κοινοβούλια εἰς τὰς συγχρόνους δημοκρατίας.—Τὰ πολιτεύματα.—Αἱ ἐξουσίαι τῆς πολιτείας καὶ αἱ σχέσεις αὐτῶν πρὸς ἀλλήλας.—Πολιτικά δικαιώματα καὶ ἀτομικαὶ ἐλευθερίαι.—Ἐκκλησία καὶ πολιτεία.

Ἀπὸ τῆς μοναρχίας εἰς τὰ σύγχρονα συνταγματικά κράτη.—Αἱ μορφαὶ τοῦ συγχρόνου κράτους.—Συνταγματικά κράτη.—Αἱ εἰδικώτεραι μορφαὶ τῶν δημοκρατικῶν πολιτευμάτων.—Λαϊκὴ βασιλεία (βασιλευμένη δημοκρατία) καὶ καθαρὰ δημοκρατία.—Ρουσσώ, Montesquieu καὶ οἱ λοιποὶ πρὸ τῆς γαλλικῆς ἐπαναστάσεως δημοσιολόγοι καὶ φιλόσοφοι τοῦ κράτους.—Ὁ ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγὼν τῶν βορειοαμερικανῶν.—Ἡ Ἀγγλία ὡς μήτηρ τοῦ κοινοβουλευτικοῦ πολιτεύματος.—Ἡ μεγάλη γαλλικὴ ἐπανάστασις.—Αἱ ρίζαι τῆς συγχρόνου δημοκρατίας.—Ἡ λαϊκὴ κυριαρχία.

Τὰ κοινοβούλια εἰς τὰς συγχρόνους δημοκρατίας.—Ἡ ἀρχὴ τῆς λαϊκῆς ἀντιπροσωπεύσεως, ἡ συντακτικὴ ἐξουσία καὶ ἡ κοινὴ νομοθετικὴ ἐξουσία.—Ἡ νομικὴ θέσις τοῦ κοινοβουλίου ἐναντι τῆς λαϊκῆς κυριαρχίας.—Ἡ σχέσις τοῦ κοινοβουλίου πρὸς τὴν ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν.—Ἡ ὀργάνωσις τοῦ κοινοβουλίου.—Ἡ ἀρχὴ τῆς μιᾶς βουλῆς.—Καθεστὼς ὑπάρξεως ἄνω καὶ κάτω βουλῆς εἰς τὰ σύγχρονα δημοκρατικά κράτη.—Κανόνες ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας τῶν βουλῶν.—Γενικαὶ ἀρχαὶ τοῦ ἐκλογικοῦ δικαίου.—Ἡ καθολικότης τῆς ψήφου.—Τὸ πλειοψηφικὸν σύστημα ἐν τῇ νεωτέρᾳ δημοκρατίᾳ.—Κίνδυνος ἐξ ὑπερβαλούσης ἰσχύος τῆς πλειοψηφίας.—Ἡ ἀντιπροσωπευσις τῶν μειοψηφιῶν.—Τὰ καθ' ἑκάστα συστήματα τῆς ἀναλογικῆς ἐκλογῆς.—Ἱστορικὴ ἀνασκόπησις καὶ συγκριτικὸν δίκαιον.—Αἱ πολιτικαὶ μερίδες εἰς τὰς συγχρόνους δημοκρατίας.

Φραγμαὶ τῆς ἐξουσίας τοῦ κοινοβουλίου ἐκ τοῦ συντάγματος.—Ὁ κανονισμὸς τῆς βουλῆς.—Αἱ κοινοβουλευτικαὶ ἐπιτροπαί.—Ἡ «λαϊκὴ πρωτοβουλία».—Τὸ δημοψήφισμα.—Συγκριτικὸν δίκαιον.

Ἡ ἐκτελεστικὴ ἐξουσία.—Ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας.—Οἱ ὑπουργοί.—Νομικὴ αὐτῶν θέσις εἰς τὰ κοινοβουλευτικὰ πολιτεύματα καὶ τὰ ὑπὸ διάκρισιν ἐξουσιῶν καθεστῶτα.—Οἱ ὑπουργοὶ ἐν τῇ βορειοαμερικανικῇ δημοκρατίᾳ.—Οἱ ὑπουργοὶ ἐν τῇ ἀμέσῳ δημοκρατίᾳ καὶ εἰς τὰ καθεστῶτα τῆς μὴ γνησίας μορφῆς τοῦ κοινοβουλευτικοῦ πολιτεύματος.—Ἰσοστάθμισις τῶν ἐξουσιῶν καὶ παντοδυναμία τοῦ κοινοβουλίου.—Αἱ εὐθῦναι τῶν ὀργάνων τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας.

Σχέσεις τῶν ἐξουσιῶν τῆς πολιτείας πρὸς ἀλλήλας.—Αἱ ἐξουσίαι (συγκροτήματα ὀργάνων) τῆς πολιτείας καὶ αἱ σχέσεις αὐτῶν πρὸς ἀλλήλας.—Σχέσεις τῆς βουλῆς πρὸς τὴν ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν.—Ἡ ἐπίδρασις τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας ἐπὶ τοῦ ἔργου τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας.—Κατανομὴ τῶν ἀρμοδιοτήτων μεταξὺ ἐκτελεστικῆς καὶ νομοθετικῆς ἐξουσίας.—Ἡ δικαστικὴ ἐξουσία.—Ἡ ἀρχὴ τῆς ἀνεξαρτησίας αὐτῆς.—Ἐξουσία τῶν δικαστῶν τοῦ ἐλέγχειν τὴν συνταγματικότητῃ τῶν νόμων καὶ τὴν νομιμότητα τῆς δράσεως τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας.

Τὰ πολιτικὰ δικαιώματα καὶ αἱ ἀτομικαὶ ἐλευθερίαι.—Συνταγματικῶς κατοχυρωμένα ἀτομικὰ δικαιώματα εἰς τὰς συγχρόνους δημοκρατίας.—Ἱστορικὴ ἀνασκόπησις.—Ἀγῶνες ὑπὲρ τῶν πολιτικῶν καὶ τῶν ἀτομικῶν δικαιωμάτων.—Ἡ σημασία τῶν ἀτομικῶν δικαιωμάτων εἰς τὰς συγχρόνους δημοκρατίας.—Συγκριτικὸν δίκαιον.—Τὰ πολιτικὰ δικαιώματα εἰς τὰ σύγχρονα δημοκρατικὰ πολιτεύματα.

Ἐκκλησία καὶ πολιτεία.—Ἡ θέσις τῆς ἐκκλησίας εἰς τὰ σύγχρονα κράτη.—Καθεστῶς χωρισμοῦ ἐκκλησίας καὶ κράτους καὶ καθεστῶς ἐπισήμου ἐκκλησίας ἐν τῇ πολιτείᾳ.—Ἡ ἐλευθερία τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως καὶ ἡ ἐλευθερία τῆς λατρείας ἐν τῇ νεωτέρᾳ δημοκρατίᾳ.

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

Σκοπὸς καὶ μέθοδος.—Ἐννοια Πολιτικῆς.—Τὸ κράτος καὶ ἡ ἐξουσία.

Πολιτικὴ συμπεριφορὰ.—Ἡγεσία καὶ ὁπαδοί.—Τὸ σύνολον καὶ εἰδικαὶ ομάδες συμφερόντων.—Ἐκλογαὶ καὶ ἀντιπρόσωποι τοῦ λαοῦ.—Τὰ πολιτικὰ κόμματα—ομάδες πιέσεως.

Ἀξίαι καὶ δυνάμεις τῆς πολιτικῆς ζωῆς.—Ἐννοια ἐλευθερίας.—Ἐννοιαὶ ἰσότητος.—Δύναμις καὶ βία.—Κοινωνικοὶ ἔλεγχοι.

Ὁ δημοκρατικὸς τρόπος συμπεριφορᾶς.—Πολιτικὴ ἀγωγή.—Συμμετοχὴ εἰς κρατικὴν καὶ κοινωνικὴν δοξασιν.—Ἐννοια τοῦ πολίτου.

ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Εισαγωγή.—*Η περίοδος τῶν τοπικῶν συνταγμάτων καὶ τῶν ἀπελευθερωτικῶν ἀγώνων (τῆς πρώτης Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας).*—*Ὁ ἀνόμος τῆς Ἐπιδαύρου (καταστατικὸς χάρτης τοῦ 1822).*—*Ἡ Β' ἐν Ἀστρεὶ Ἐθνοσυνέλευσις (1823).*—*Ἡ τρίτη Ἐθνοσυνέλευσις (ἐν Τροιζῆνι, 1827).*—*Ἡ διακυβέρνησις τῆς χώρας ὑπὸ τοῦ Καποδιστρίου.*—*Ἡ Δ' Ἐθνοσυνέλευσις (ἐν Ἀργεῖ, 1829).*—*Ἐπικύρωσις τοῦ πολιτικοῦ πραξικοπήματος.—Δολοφονία τοῦ Καποδιστρίου καὶ Ἐθνοσυνέλευσις ἐν Προνοίᾳ.*—*Ἡ περίοδος τῆς ἀπολύτου μοναρχίας (1833–1843).*—*Ἡ περίοδος τῆς συνταγματικῆς μοναρχίας (1844–1862).*—*Ἡ περίοδος τῆς βασιλευομένης δημοκρατίας μετὰ τὴν κυριαρχίαν τοῦ λαοῦ (ἀπὸ τοῦ 1864).*—*Ἡ περίοδος τοῦ ἀναθεωρηθέντος συντάγματος (ἀπὸ τοῦ 1911).*—*Ἡ περίοδος τῆς δευτέρας Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας (1927–1935).*—*Ἡ σύγχρονος περίοδος.*

ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

Ἔννοια.—Πηγαί.—Συντακτικὴ ἐξουσία.—Ἡ βασιλευομένη δημοκρατία ἐν Ἑλλάδι.—Ὁργάνωσις τοῦ κράτους.—Βουλὴ.—Τὸ κοινοβουλευτικὸν καθεστῶς.—Αἱ λειτουργίαι τῆς πολιτείας.—Ἀτομικαὶ ἐλευθερίαι.—Εἰδικὰ θέματα.

Θεμελιώδεις ἔννοιαι.—Ἔννοια καὶ ἀντικείμενον τοῦ συνταγματικοῦ δικαίου.—Πηγαί τοῦ συνταγματικοῦ δικαίου.—Σύνταγμα, νόμοι καὶ συνταγματικὰ ἔθιμα («συνθῆκαι τοῦ πολιτεύματος»).—Ὀυσιαστικὴ καὶ τυπικὴ ἔννοια τοῦ συντάγματος.—Ὁ καταστατικὸς χάρτης τῆς χώρας.—Ἡ συντακτικὴ ἐξουσία καὶ αἱ συντεταγμέναι ἐν τῷ κράτει ἐξουσίαι.—Ἡ διαδικασία τῆς ἀναθεωρήσεως ἐξουσία συντεταγμένη.—Τὸ ἐν Ἑλλάδι σύνταγμα (1864/1911 καὶ τινες διατάξεις τοῦ συντάγματος τοῦ 1927).—Τὸ ἰσχὺν Σύνταγμα ἔτους 1952.—Παράλληλος ἰσχύς πρὸς τὸ συνταγματικὸν κείμενον καὶ ἐτέρων ηὔξημένης τυπικῆς δυνάμεως κειμένων.—Οἰκουμενικὴ διακήρυξις τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων ἔτους 1948.—Διάκρισις συντάγματος καὶ συνταγματικοῦ κειμένου.—Τακτικὴ, ἔκτακτος καὶ ἐξαιρετικὴ ἀσκήσις τῆς συντακτικῆς ἐξουσίας.—Νομικὴ ἰσχύς τῶν διαφόρων συνταγματικῶν κανόνων.—Ἀρχὴ τοῦ ἐνιαίου συντάγματος.—Τὸ συνταγματικὸν κείμενον τῆς 1-1-1952.—Ἑρμηνευτικαὶ δηλώσεις.—Συντακτικαὶ πράξεις καὶ ψήφισματα.—Ἀγραφοὶ κανόνες δικαίου συνταγματικῆς ἰσχύος.—Γενικαὶ ἀρχαί.—Γενικαὶ ρῆτραι, συνθετικαὶ ἀρχαὶ τῆς ἐννοίας τοῦ συντάγματος.—Τὸ πνεῦμα τοῦ νέου ἑλληνικοῦ συντάγματος ἔτους 1952.—Τὸ πνεῦμα τοῦ ἑλληνικοῦ συντάγματος.—Λαϊκὴ κυριαρχία.—Δημοκρατία.—Κράτος δικαίου.—Ἀτομικαὶ ἐλευθερίαι.—Οἱ θεμελιώδεις θεσμοὶ τοῦ συντάγματος.—Διάκρισις τῶν «ἐξουσιῶν».—Ἀντιπροσωπευτικὸν σύστημα.—Αἱ ἀρχαὶ τοῦ κοινοβουλευτικοῦ συστήματος.

Ἡ κατὰ τὸ σύνταγμα ὀργάνωσις τῆς πολιτείας.—Ὁ λαὸς ἀνώτατον ὄργανον τοῦ κράτους.—Ἡ διάκρισις τῶν «ἐξουσιῶν».—Ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας.—Παρ' ἡμῖν ἰσόβιος καὶ κληρονομικός.—Αἱ κατὰ τὸ σύνταγμα ἀρμοδιότητες αὐτοῦ.—Νομικὴ αὐτοῦ θέσις ἐν τῇ νομοθετικῇ, τῇ ἐκτελεστικῇ καὶ τῇ δικαστικῇ «ἐξουσίᾳ».—Περὶ διαδοχῆς καὶ ἀντιβασιλείας.—Οἱ Ὑπουργοί.—Νομικὴ θέσις καὶ ἀρμοδιότητες αὐτῶν κατὰ τὸ σύνταγμα.—Ἀρμοδιότης προσυπογραφῆς τῶν βασιλικῶν πράξεων. Ποινικαί, ἀστικαὶ καὶ κοινοβουλευτικαὶ εὐθύναι τῶν ὑπουργῶν.

Τὸ κοινοβουλευτικὸν καθεστὼς ἐν Ἑλλάδι.—Σχέσεις μεταξὺ ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας καὶ κοινοβουλίου.—Ὁ Βασιλεὺς, οἱ Ὑπουργοὶ καὶ ἡ Βουλὴ ἐν τῷ κοινοβουλευτικῷ πολιτεύματι.—Συνέπεται τῆς ἀποδοκιμασίας τῆς κυβερνήσεως ὑπὸ τῆς βουλῆς.—Ὁ βασιλεὺς καὶ τὸ ἔργον τῆς βουλῆς.—Σύνοδοι τῆς βουλῆς τακτικαὶ καὶ ἔκτακτοι.—Τὸ δικαίωμα διαλύσεως τῆς βουλῆς καὶ ἡ προσφυγὴ εἰς τὴν λαϊκὴν ἐτυμηγορίαν.—Οἱ ἐν γένει κανόνες λειτουργίας τοῦ συστήματος τῆς κοινοβουλευτικῆς κυβερνήσεως.

Ὁργάνωσις καὶ λειτουργία τῆς Βουλῆς.—Ἡ ἐκλογὴ τῆς Βουλῆς.—Καθολικὴ, ἄμεσος καὶ μυστικὴ ψηφοφορία.—Τὸ ἐκλογικὸν σῶμα.—Ἐκλογικὸν δίκαιον.—Ἐκλογικὸν δικαίωμα ἐνεργητικὸν καὶ δικαίωμα ἐκλογιμότητος.—Ἡ διενέργεια τῶν ἐκλογῶν.—Ἐκλογικὰ συστήματα (πλειοψηφικόν, ἀναλογικόν κλπ.).—Ἀνακήρυξις τῶν ἐπιτυχόντων καὶ διαδικασία αὐτῆς.—Ἐνστάσεις κατὰ τῆς ἐκλογῆς.—Ἐκλογοδικεῖον.—Ἡ ὀργάνωσις τῆς Βουλῆς καὶ ἡ λειτουργία αὐτῆς.—Κανονισμὸς τῆς Βουλῆς.—Ἀπαρτία.—Πλειοψηφία.—Ἐλευθερία τοῦ λόγου καὶ ὅρια αὐτῆς.—Πειθαρχικὴ ἐξουσία τοῦ Προέδρου τοῦ Σώματος ἐπὶ τῶν μελῶν αὐτοῦ.—Ἀρμοδιότητες τῆς Βουλῆς (νομοθετικὸς παράρχων—συγκατάθεσις εἰς ὥρισμένας βασιλικὰς πράξεις, σὺναψιν συνθηκῶν, ἀπονομὴν χάριτος εἰς ὑπουργοὺς κλπ., ἔλεγχος τῆς κυβερνήσεως).—Διαδικασία καταρτίσεως τῶν νόμων.—Ἐπερωτήσεις, ἐρωτήσεις, συστάσεις.—Προνομίαι καὶ ἀσυλῖαι τῶν βουλευτῶν ἐκ τοῦ συντάγματος.

Αἱ λειτουργίαι τῆς πολιτείας.—Κριτήρια διακρίσεως τῶν κρατικῶν πράξεων ὑπὸ ἔποψιν οὐσιαστικοῦ περιεχομένου.—Νομοθετικὴ, διοικητικὴ καὶ δικαστικὴ λειτουργία.—Εἰδικώτερον «οὐσιαστικὸς νόμος» καὶ «τυπικὸς νόμος».—Νόμος καὶ διάταγμα.—Νόμοι ἀντισυνταγματικοί.—Κυρώσεις τῶν παραβάσεων τῆς συνταγματικῆς τάξεως καὶ τῆς νομιμότητος ἐπιβαλλόμεναι ὑπὸ τῆς δικαστικῆς ἐξουσίας.—Ἡ νομιμότης ἐν τῇ διοικήσει.—Εἶδη διαταγμάτων.

Συνομολόγησις διεθνῶν συνθηκῶν, κατάρτισις τοῦ προϋπολογισμοῦ, χάρις, ἀμνηστία.—Ἡ ὑπὸ τοῦ βασιλέως συνομολόγησις διεθνῶν συνθηκῶν καὶ ἡ ἀποστολὴ τῆς βουλῆς.—Συνταγματικοὶ περιορισμοί.—Ἡ διαδικασία καταρτίσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ κράτους.—Ἰδιότυπος νόμος.—Τὸ οὐσιαστικὸν περιεχόμενον τοῦ προϋπολογισμοῦ ὑπὸ τὸ πρῶτον τοῦ συνταγματικοῦ δικαίου.—Περὶ χάριτος καὶ ἀμνηστίας.

Αἱ ἀτομικαὶ ἐλευθερίαι.—Περὶ πολιτικῶν, ἀστικῶν καὶ ἀτομικῶν δικαιωμάτων ἐν γένει.—Ἡ προσωπικὴ ἐλευθερία καὶ τὸ ἄσυλον τῆς κατοικίας.—Ἡ ἐλευθερία τῆς πνευματικῆς κινήσεως (τύπος, ἀλληλογραφία, τηλεπικοινωνία, ἐκπαίδευσις, συναθροίσεις, σωματεῖα).—Ἡ συνταγματικὴ προστασία τῆς ἰδιοκτησίας.—Τὸ δικαίωμα τοῦ ἀναφέρεισθαι εἰς τὰς ἀρχάς.

Ἐκκλησία καὶ πολιτεία.—Ἡ «ἐπικρατοῦσα θρησκεία» κατὰ τὸ σύνταγμα.—Ἐπίσημος ἑλληνικὴ ἐκκλησία.—Ἡ ἐλευθερία τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως καὶ τῆς λατρείας (ἐρμηνεία τῶν σχετικῶν ἄρθρων τοῦ συντάγματος).—Ἀπαγόρευσις τοῦ προσηλυτισμοῦ.—Τὸ αὐτοκέφαλον τῆς ἑλληνικῆς ἐκκλησίας.

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑΙ ΕΝΝΟΙΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ

Εἰσαγωγή.—Πολιτικὴ ἐπιστήμη καὶ δημοσία Διοίκησις.—Διοικητικὸν δίκαιον καὶ δημοσία Διοίκησις.—Ἱστορία τῆς δημοσίας Διοικήσεως.

Ὁργάνωσις.—Ἐννοια ὀργανώσεως.—Σχέδιον καὶ πρόγραμμα.—Κατανομή ἐργασίας.—Σύνθεσις προσωπικοῦ.—Ἱεραρχία.—Προσδιορισμὸς καὶ μεταβίβασις ἀρμοδιότητος.—Ἐπιταγή καὶ ἐκτέλεσις.—Ἐλεγχος.

Συντονισμός.—Ἐννοια συντονισμοῦ.—Λόγοι συντονισμένης ἐνεργείας.—Ἐκτασις συντονισμοῦ.—Συντονιστικὰ ὄργανα.—Συντονισμὸς καὶ ὀργάνωσις.

Σύνταγμα καὶ Δημοσία Διοίκησις.—Ὁργανωτικὸς ρόλος τοῦ συντάγματος.—Σχῆμα κρατικῆς ὀργανώσεως.—Συντονιστικὸς ρόλος τοῦ συντάγματος.—Τὸ Σύνταγμα εἰς τὸ σχέδιον τῶν σχεδίων.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

Εἰσαγωγικαὶ ἔννοιαι τοῦ Διοικητικοῦ Δικαίου καὶ γενικοὶ κανόνες ὀργανώσεως τῆς δημοσίας διοικήσεως καὶ δράσεως αὐτῆς (ὑπὸ ἔποψιν νομιμότητος).

Εἰσαγωγικαὶ ἔννοιαι τοῦ Διοικητικοῦ Δικαίου.—Τὸ κράτος καὶ ἡ διοίκησις.—Ἡ διοίκησις ὡς ἄσκησις δημοσίας ἐξουσίας.—Φορεὺς αὐτῆς ἡ πολιτεία.—Θεωρία τῆς νομικῆς προσωπικότητος.—Διοίκησις ἐν οὐσιαστικῇ ἐννοίᾳ (ἡ διοικητικὴ λειτουργία).—Αἱ λειτουργίαι τῆς πολιτείας.—Διοίκησις καὶ Δικαιοσύνη.—Διοίκησις ἐν ὀργανικῇ ἐννοίᾳ.—Ἡ θεωρία τῆς «διακρίσεως τῶν ἐξουσιῶν».—Συνάρτησις τοῦ Διοικητικοῦ Δικαίου πρὸς τὴν ὀργανικὴν ἔννοιαν τῆς διοικήσεως.—Ἐννοια καὶ ὀρισμὸς τοῦ Διοικητικοῦ Δικαίου.—Θέσις τούτου ἐν τῷ εὐρυτέρῳ κλάδῳ τοῦ δημοσίου δικαίου.—Νομικὴ αὐτορρυθμισις τῆς κρατικῆς ἐξουσίας.—Τὸ διοικητικὸν δίκαιον ἐν τῇ ἱστορικῇ αὐτοῦ ἐξελίξει.—«Ἀστυνομικὸν κράτος» καὶ «Δικαιοκρατουμένη πολιτεία» ἐν Ἑλλάδι καὶ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ.

Πηγαὶ τοῦ Διοικητικοῦ Δικαίου (Σύνταγμα, νόμοι, διατάγματα καὶ λοιπαὶ ὑπὸ διοικητικὸν τύπον πράξεις μὲ νομοθετ. περιεχόμενον).—*Διοικητικὴ πρακτικὴ*.—Ἐγκύκλιοι.—*Νομολογία*.—Ἐναρξεις καὶ λήξεις ἰσχύος νόμων καὶ διαταγμάτων.—Ἡ θεωρία τοῦ διοικητικοῦ δικαίου.—Ἐννοιολογικὴ ταύτης σχέσις πρὸς τὴν διοικητικὴν ἐπιστήμην καὶ πρὸς τὴν τεχνικὴν τῆς διοικήσεως.—Μέθοδος ἐρεῦνης ἐν τῇ θεωρίᾳ τοῦ διοικητικοῦ δικαίου.—*Νομικοὶ τύποι τοῦ ἰδιωτικοῦ δικαίου μεταφυτευθέντες εἰς αὐτήν*.

Γενικοὶ κανόνες ὁργανώσεως τῆς δημοσίας διοικήσεως.—*Δημόσιος διοικητικὸς ὁργανισμός*.—*Διοικητικαὶ ὑπηρεσίαι*.—Τὰ καθ' ἕκαστα ὅργανα.—Ἐννοια καὶ κατηγορίαι αὐτῶν.—Ὅργανα ἄμεσα καὶ ἔμμεσα.—Ἄτομα καὶ συμβούλια.—*Κεντρικὰ καὶ περιφερειακὰ ὅργανα*.—Ἡ διοικητικὴ ἱεραρχία.—Τὰ συστήματα διοικητικῆς ὁργανώσεως (ἀτομικὸν καὶ συλλογικόν, συγκεντρωτικὸν καὶ ἀποκεντρωτικόν, αὐτοδιοίκησις τοπικὴ καὶ καθ' ὕλην κλπ.).

Ἡ κυβέρνησις καὶ οἱ Ὑπουργοί.—Τὰ συμβούλια τῆς κεντρικῆς διοικήσεως.—Αἱ διοικητικαὶ περιφέρειαι τοῦ κράτους.—Ὁργάνωσις τῆς περιφερειακῆς διοικήσεως γενικῆς ἀρμοδιότητος (Γενικοὶ Διοικηταί, Νομάρχαι, Ἐπαρχοί).—*Περιφερειακαὶ ἀρχαὶ εἰδικῶν κλάδων*.

Γενικοὶ κανόνες δράσεως τῆς διοικήσεως (ἐπὶ ἔποψιν νομιμότητος).—Ἡ γενικὴ ἀρχὴ τῆς νομιμότητος, ἡ ἄσκησις δημοσίας ἐξουσίας, τὸ συναφές πρὸς ταύτην «*προνόμιον*» τῆς αὐτεπαγγέλτου ἐνεργείας κλπ.

Β'. ΚΥΚΛΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΕΙΣ ΤΑΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑΣ ΕΠΙΣΤΗΜΑΣ

Εἰσαγωγικαὶ γνώσεις.—*Κοινωνικαὶ ἐπιστῆμαι*.—*Μεθοδολογία*.—*Θεμελιώδεις οἰκονομικαὶ ἀρχαί*.—Οἱ συντελεσταὶ τῆς οἰκονομίας καὶ ἡ ἀλληλεξάρτησις αὐτῶν.

Εἰσαγωγικαὶ γνώσεις.—Τὸ ἄτομον καὶ ἡ κοινωνία.—*Κοινωνικὴ ὁργάνωσις*.—*Πολιτικὴ ὁργάνωσις*.—*Οἰκονομικὴ ὁργάνωσις*.—Αἱ θεωρίαι περὶ οἰκονομικῶν βαθμίδων.—*Μορφαὶ ὁργανώσεως τῆς οἰκονομίας*.

Κοινωνικαὶ ἐπιστῆμαι.—*Διάκρισις τῶν ἐπιστημῶν*.—*Κοινωνιολογία*.—*Δίκαιον*.—*Οἰκονομική*.—Ἡ σημασία τῆς τεχνικῆς.

Μεθοδολογία.—*Γενικά*.—Ἀφρημένη μέθοδος.—Ἱστορικὴ μέθοδος.—*Μονογραφίαι*.—*Στατιστικὴ*.—*Μαθηματικὴ μέθοδος*.—*Τελεολογικὴ μέθοδος*.—*Κριτικὴ τῶν διαφόρων μεθόδων*.—Ἐπιστήμη καὶ πολιτικὴ.

Θεμελιώδεις οἰκονομικαὶ ἀρχαί.—Αἱ ἀνάγκαι καὶ ἡ ἱκανοποίησις των.—Ἀγαθὰ καὶ ὑπηρεσίαι.—Ἡ ἀξία καὶ αἱ περὶ αὐτῆς θεωρίαι.—Ἡ τιμὴ καὶ ὁ νόμος προσφορᾶς καὶ ζητήσεως.—Τὸ νόμισμα.—Ἡ ἀνταλλαγὴ τῶν ἀγαθῶν.—*Παρατηρήσεις*.

Οἱ συντελεσται τῆς οἰκονομίας καὶ ἡ ἀλληλεξάρτησις αὐτῶν.—Φυσικοὶ συντελεσται.—Κοινωνικοὶ συντελεσται.—Οἰκονομικοὶ συντελεσται.—Ἡ ὀργάνωσις τῆς παραγωγῆς.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ

Περὶ οἰκονομικῆς γεωγραφίας.—Φυλαί, θρησκείαι καὶ πολιτισμοί.—Τὸ παγκόσμιον ἐμπόριον.—Εὐρώπη.

Περὶ οἰκονομικῆς γεωγραφίας.—Εἰσαγωγή.—Τὸ περιεχόμενον τῆς οἰκονομικῆς γεωγραφίας.—Οἱ σκοποὶ τῆς οἰκονομικῆς γεωγραφίας.—Ἡ φύσις. Ἐδάφος (Γενικαὶ παρατηρήσεις, αἱ διαφοραὶ τοῦ ἐδάφους κλπ.).—Κλίμα (Ζώνη ἡσημερινοῦ, δύο τροπικαὶ ζῶναι περὶ τὸν ἡσημερινὸν κλπ.).

Φυλαί, θρησκείαι καὶ πολιτισμοί.—Ἡ λευκὴ φυλὴ ἢ ἡ λεγομένη εὐρωπαϊκὴ κλπ.—Θρησκείαι.—Ἡ ἀντίθεσις πρὸς τὴν θρησκείαν.—Αἱ φυσικαὶ ἐπιστήμαι κλπ.—Γλῶσσαι.—Πολιτισμοί.—Ὁ δυτικὸς πολιτισμὸς.—Ὁ ἀνατολικὸς πολιτισμὸς κλπ.—Ἡ γεωργία.—Χειροτεχνία, βιοτεχνία, καὶ βιομηχανία.—Τὰ συγκοινωνιακὰ μέσα.—Αἱ οἰκονομικαὶ βαθμίδες.—Ὁ πληθυσμὸς, ἡ πυκνότης καὶ ἡ αὐξήσις αὐτοῦ.—Συμπέρασμα.

Τὸ παγκόσμιον ἐμπόριον.—Γενικαὶ παρατηρήσεις.—Ἱστορικὴ ἀνασκόπησις κλπ.—Ἀγοραὶ καὶ χρηματιστήρια ἐμπορευμάτων.

Εὐρώπη.—(Γεωγραφικαὶ συνθῆκαι, κλίμα κλπ.).—Μεγάλῃ Βρεττανία (Ἐπιφάνεια, ἔδαφος κλπ.).—Τὸ ἀνεξάρτητον κράτος τῆς Ἰρλανδίας (Γενικαὶ παρατηρήσεις, πληθυσμὸς κλπ.).—Γερμανία (Εἰσαγωγή, γεωγραφικὴ θέσις τῆς Γερμανίας κλπ.).—Ἡ παλαιὰ Αὐστρουγγαρία (Γενικαὶ παρατηρήσεις, Αὐστρία κλπ.).—Τσεχοσλοβακία (Γενικαὶ παρατηρήσεις, οἰκονομία κλπ.).—Ἰταλία (Γεωγραφικαὶ συνθῆκαι, ἐξωτερικὴ διαμόρφωσις τοῦ ἐδάφους κλπ.).—Ἄλλαι χῶραι τῆς Εὐρώπης.

ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ

Εἰσαγωγικαὶ ἔννοιαι.—Περὶ λογαριασμῶν, λογιστικῶν βιβλίων καὶ μεθόδου τηρήσεως διαφορῶν λογαριασμῶν.

Εἰσαγωγικαὶ ἔννοιαι.—Ὅρισμός, ἔννοια καὶ περιεχόμενον τῆς περιουσίας.—Πηγὰὶ προελεύσεως τῆς περιουσίας (Ἰδιον καὶ ξένον κεφάλαιον).—Ταξινόμησις τῆς περιουσίας καὶ τῶν πηγῶν προελεύσεώς της (ἔννοια καὶ ὁρισμὸς τοῦ λογαριασμοῦ).—Ἐννοια τῶν ὄρων Ἑνεργητικοῦ καὶ Παθητικοῦ.—Ἐννοια, ὁρισμὸς καὶ ἀπεικόνισις τοῦ Ἰσολογισμοῦ.—Μορφαὶ τοῦ Ἰσολογισμοῦ.—Ὅρισμός, περιεχόμενον καὶ σκοπὸς τῆς Λογιστικῆς.—Διάκρισις τῆς Λογιστικῆς εἰς στατικὴν, δυναμικὴν καὶ στατιστικὴν.

Περὶ λογαριασμῶν, λογιστικῶν βιβλίων καὶ μεθόδου τηρήσεως διαφορῶν

λογαριασμών.—Περὶ λογαριασμών.—'Απεικόνις τῶν λογαριασμών, παρακολούθησις τῆς κινήσεως τῶν λογαριασμών.—Περὶ διπλογραφικοῦ συστήματος.—Περὶ λειτουργίας τῶν λογαριασμών (ἀξιών, προσωπικῶν καὶ ἐξόδων, καὶ τῆς καθαρᾶς θέσεως).—Περὶ λογιστικῶν βιβλίων : ἐπισήμων (βιβλίων ἀπογραφῶν, Ἡμερολογίου καὶ βιβλίου ἀντιγραφῆς ἐπιστολῶν) καὶ προαιρετικῶν (Γενικῶν Καθολικῶν, Προχείρων, Ἀναλυτικῶν Καθολικῶν, Βιβλίων Ταμείου, Γραμματίων κλπ.).—Περὶ ἀπογραφῆς (καταμέτρησις καὶ ἀποτίμησις).—Περὶ προσωρινοῦ ἰσοζυγίου καὶ καταστάσεως συμφωνίας, περιληπτικῶν καὶ εἰδικῶν λογαριασμών, ὡς καὶ περὶ ἀριθμοῖσοζυγίων.—Περὶ μικτῶν λογαριασμών ('Ορισμὸς καὶ διακρίσεις αὐτῶν. Περὶ ἐκκαθαρίσεως μικτῶν λογαριασμών).—Περὶ ἀντιθέτων λογαριασμών.—Περὶ διαμέσεων καὶ στατιστικῶν λογαριασμών, ὡς καὶ περὶ ἐξ ἀντικρυζομένων χρεωπιστώσεων λογαριασμών (Λογιστικαὶ ἐγγραφαὶ τῶν πάσης φύσεως μετὰ γραμματίων συναλλαγῶν).—Μέθοδος τηρήσεως τοῦ λογαριασμοῦ «Ἐμπορεύματα» (ὡς μικτῶν, ὡς ἀμιγῶν, λογαριασμών ἀξίας, διὰ πολλαπλῶν λογαριασμών).—Περὶ τῆς ἐπιδράσεως τῶν γενικῶν ἐξόδων ἐπὶ τοῦ ἐξ ἐμπορεύματος κέρδους.—Περὶ τῆς λειτουργίας τοῦ λογαριασμοῦ «Ἐμπορεύματα παρὰ τρίτοις».—Περὶ προαγορῶν καὶ προπωλήσεων ἐμπορευμάτων, ὡς καὶ περὶ ἀγοραπωλησίας ἐμπορευμάτων μέσῳ ἀνταποκριτῶν.—Περὶ λογαριασμῶν τάξεως.—Περὶ τῶν ὑπὸ αἵρεσιν λογαριασμών.—Περὶ ἀπλογραφίας.—Περὶ ἀποσβέσεων.—Περὶ συντάξεως Ἰσολογισμοῦ τέλους χρήσεως, ὡς καὶ περὶ κλεισίματος τῶν λογιστικῶν βιβλίων καὶ ἐκ νέου ἀνοίγματος αὐτῶν.—Περὶ ἐγγραφῶν εἰς ξένον νόμισμα.—Περὶ λογιστικῆς τῶν ἐμπορικῶν ἐταιριῶν (ὁμορρυθμῶν, ἑτερορρυθμῶν, ἀνωνύμων καὶ συμμετοχικῶν).—Περὶ συγκεντρωτικοῦ συστήματος ἐγγραφῶν, ὡς καὶ τῶν κυριωτέρων ἄλλων συστημάτων ἐγγραφῶν (ἀμερικανικοῦ κλπ.).—Περὶ λογιστικῆς καὶ διαχειριστικῆς ὀργανώσεως ὀργανισμῶν δημοσίου δικαίου.—Περὶ λογιστικῶν σχεδίων.

Γ'. ΚΥΚΛΟΣ ΙΣΤΟΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΝΕΩΤΕΡΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ περίοδος τῆς ἐθνεγερσίας.—'Απὸ τῆς ἀνεξαρτησίας μέχρι τοῦ 1844.—Περίοδος συνταγματικῆς μοναρχίας (1844—1862).—Περίοδος βασιλείας Γεωργίου τοῦ Α' μέχρι τοῦ α' παγκοσμίου πολέμου.—Περίοδος 1915-1940.—Ἡ πρόσφατος πολιτικὴ ἱστορία.

Ἡ περίοδος τῆς ἐθνεγερσίας.—'Εκρηξίς τῆς μεγάλης ἐπαναστάσεως τοῦ 1821.—'Εθνοσυνελεύσεις.—Πολιτικοὶ ἡγέται κατὰ τὸν ἀγῶνα.—Πολιτικαὶ μερίδες κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐπαναστάσεως.—Στάσις τῶν εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων ἔναντι τοῦ ἀγῶνος.—Φιλελληνισμός.—Προπαρασκευὴ τοῦ μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν πολιτικοῦ βίου τῆς χώρας.

Ἀπὸ τῆς ἀνεξαρτησίας μέχρι τοῦ 1844.—Τὸ πρωτόκολλον τοῦ Λονδίνου.—Ἡ περίοδος τοῦ κυβερνήτου Καποδιστρίου.—Ἡ ἔθωνική μοναρχία.—Ἡ βασιλικὴ ἀντιβασιλεία.—Ἑνγλικιώσις τοῦ Ὁθωνος καὶ περίοδος ἀπολύτου μοναρχίας.—Πολιτικαὶ στάσεις.

Περίοδος συνταγματικῆς μοναρχίας (1844—1862).—Κατάλυσις τῆς ἀπολύτου μοναρχίας καὶ σύγκλησις τῆς Α' ἐν Ἀθήναις Ἐθνοσυνελεύσεως.—Τὸ σύνταγμα τοῦ 1844.—Πρῶται βουλευτικαὶ ἐκλογαί.—Πολιτικαὶ μερίδες.—Ὁ πολιτικὸς βίος τῆς χώρας μέχρι τῆς ἐξώσεως τοῦ Ὁθωνος.

Περίοδος βασιλείας Γεωργίου τοῦ Α' μέχρι τοῦ α' παγκοσμίου πολέμου.—Ἐπανάστασις τοῦ 1862 καὶ ἐξώσις τοῦ Ὁθωνος.—Ἡ Β' ἐν Ἀθήναις Συντακτικὴ Συνέλευσις καὶ τὸ σύνταγμα τοῦ 1864.—Ὁ πολιτικὸς βίος τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τοῦ 1864 μέχρι τοῦ 1909.—Χαρ. Τρικούπης.—Οἰκουμενικὴ κυβέρνησις.—Α' Κοινοβουλευτικὴ πρωθυπουργία Χ. Τρικούπης.—Θ. Δεληγιάννης.—Πτώχευσις τοῦ κράτους.—Παραίτησις Χ. Τρικούπης.—Πόλεμος τοῦ 1897.—Κυβέρνησις Γ. Θεοτόκη.—Στρατιωτικὸς Σύνδεσμος καὶ ἐπανάστασις τοῦ Γουδῆ.—Ἡ πολιτικὴ ζωὴ ἀπὸ τοῦ 1909 μέχρι τῶν βαλκανικῶν καὶ τοῦ α' παγκοσμίου πολέμου.—Ἐλευθέριος Βενιζέλος.—Ἡ συνταγματικὴ ἀναθεώρησις τοῦ 1911.

Περίοδος 1915—1940.—Νέα ἐποχὴ τῆς πολιτικῆς ζωῆς τῆς χώρας συνεπείᾳ τῆς παγκοσμίου συρράξεως.—Ζωηροὶ πολιτικοὶ ἀγῶνες.—Τὰ πολιτικὰ γεγονότα τῶν ἐτῶν 1917, 1920, 1922.—Δικτατορία καὶ κατάλυσις αὐτῆς.—Τὸ σύνταγμα τοῦ 1927.—Ἡ τετραετία 1928—1932.—Πολιτικὰ γεγονότα τῶν ἐτῶν 1933 καὶ 1935.—Ἡ δικτατορία τῆς τετραετίας 1936—1940.—Ἡ εἰσόδος τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸν β' παγκόσμιον πόλεμον.

Ἡ πρόσφατος πολιτικὴ ἱστορία.—Ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἐν Κρήτῃ καὶ Αἰγύπτῳ.—Ἡ Ἑλλὰς ὑπὸ κατοχὴν.—Ἀπελευθέρωσις καὶ ὁ πολιτικὸς βίος τῆς χώρας κατὰ τὴν μεταπελευθερωτικὴν ἐποχὴν.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

Ἀρχαία ἱστορία.—Οἱ μέσοι αἰῶνες.—Ἡ Ἑλλὰς ὑπὸ τοὺς τούρκους.—Ἡ νεωτέρα Ἑλλὰς.

Ἀρχαία ἱστορία.—Προϊστορικοὶ χρόνοι.—Κρητικὴ ἢ μινωϊκὴ ἐποχὴ.—Οἱ αἰγαῖοι.—Κάθοδος τῶν δωριέων.—Ὀμηρικὴ ἐποχὴ.—Τὰ μεγάλα ἀποικιακὰ ρεύματα.—Ἀνάπτυξις τῶν Ἀθηναίων καὶ τῆς Σπάρτης.—Πολιτεύματα τῶν ἐλλήνων.—Ἀμυντικοὶ ἀγῶνες κατὰ τῆς περσικῆς εἰσβολῆς.—Ἀκμὴ τῶν Ἀθηναίων.—Πελοποννησιακὸς πόλεμος.—Στρατιωτικὴ κυριαρχία τῆς Σπάρτης.—Τελευταία ἀνόρθωσις τῶν Ἀθηναίων καὶ ἡγεμονία τῶν Θηβῶν.—Ἡ Ἑλλὰς ἐπὶ Φιλίππου τοῦ Μακεδόνος.—Ἡ κοσμοκρατορία τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου.—Ἡ Ἑλλὰς ἐπὶ τῶν Ἐπιγόνων.—Ἡ Ἑλλὰς μέχρι τῆς ὑποταγῆς αὐτῆς εἰς τοὺς

Ρωμαίους.—'Αχαϊκή καὶ αἰτωλική συμπολιτεία.—Συμμαχικός πόλεμος.—'Αλωσις Κορίνθου.—'Ο ἑλληνισμός ἐπὶ τῆς ρωμαϊκῆς κυριαρχίας.—'Ο χριστιανικός ἑλληνισμός.—Διαίσεις τοῦ ρωμαϊκοῦ κράτους.—'Ελληνικότης τοῦ βυζαντινοῦ κράτους.

Οἱ μέσοι αἰῶνες.—'Η βυζαντινὴ 'Ελλάς.—Τὰ ἐν τῇ ἑλληνικῇ χερσονήσῳ θέματα.—'Επιβιώσις ἀρχαίων πόλεων καὶ νέαι πόλεις τοῦ μεσαιωνικοῦ ἑλληνισμοῦ.—'Εκκλησιαστικὴ διοικήσις.—Λόγιοι.—'Εντόπια γέννη.—'Η φραγκοκρατία.—Οἱ φράγκοι ἰδίᾳ ἐν 'Αθήναις καὶ Πελοποννήσῳ.—Τὸ βυζαντινὸν κράτος.—'Ακμὴ αὐτοῦ.—Πλήρης ἐξέλληνισμός.—'Αρχομένη πτώσις.—Αἱ σταυροφορίαι καὶ αἱ συνέπειαι αὐτῶν.—'Η περίοδος μέχρι τῆς εἰσβολῆς τῶν ὀθωμανῶν καὶ τῆς 'Αλώσεως τοῦ 1453.

'Η 'Ελλάς ὑπὸ τοὺς τούρκους.—'Ελληνες ἐν 'Εσπερίᾳ.—'Ο βίος ἐν 'Ελλάδι.—Οἰκουμενικὸν πατριαρχεῖον.—'Εκκλησία.—Διοικητικὰ καθεστῶτα.—'Η ἀποστολὴ τοῦ Φαναρίου.—'Ελληνες παρὰ τῇ 'Ἰψηλῇ Πύλῃ.—Πολιτικός (κοινοτικός) βίος.—Αὐτοδιοικήσις.—'Η παιδεία καὶ τὰ γράμματα.—'Αρματωτοὶ καὶ κλέφτες.—Ναυτιλία.—'Επανάστασις 1769-1770.—Τὰ πρόθυρα τῆς μεγάλης 'Επαναστάσεως.—Φιλικὴ 'Εταιρία.

'Η νεότερα 'Ελλάς.—'Η ἐπανάστασις 1821-1828.—'Η ἔδρυσις τοῦ νεωτέρου ἑλληνικοῦ κράτους.—Καποδίστριας.—'Εκλογὴ καὶ ἄφιξις τοῦ "Οθωνος.—'Αντιβασιλεία τῶν βαυαρῶν.—'Η ἀπόλυτος μοναρχία τοῦ "Οθωνος.—'Η ἐπανάστασις τῆς 3 Σεπτεμβρίου 1843.—'Η συνταγματικὴ μοναρχία τοῦ "Οθωνος.—'Η ἐκρηγξίς τοῦ Κριμαϊκοῦ πολέμου καὶ αἱ συνέπειαι διὰ τὴν 'Ελλάδα.—'Αντιδυναστικαὶ τάσεις.—Ταραχαὶ καὶ συνωμοσίαι.—'Επανάστασις τοῦ 1862.—Γεώργιος Α'.—'Ενωσις 'Επτανήσου.—Κρητικὴ 'Επανάστασις.—Ρωσοτουρκικός πόλεμος.—'Η κοινοβουλευτικὴ ζωὴ μέχρι τοῦ πολέμου τοῦ 1897.—'Η οἰκονομικὴ, ἡ κοινωνικὴ καὶ ἡ πνευματικὴ ζωὴ τῆς χώρας.—'Ο ἀτυχὴς πόλεμος τοῦ 1897.—Μακεδονικός ἀγών.—Στρατιωτικὸς σύνδεσμος καὶ ἐπανάστασις τοῦ Γουδῆ.—'Ελευθέριος Βενιζέλος.—Βαλκανικοὶ πόλεμοι.—Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος.—Πρῶτος παγκόσμιος πόλεμος καὶ ἀντίκτυποι αὐτοῦ εἰς τὴν 'Ελλάδα.—'Εμφύλιοι διαμάχαι.—'Αλέξανδρος ὁ Α'.—'Επιστράτευσις καὶ πόλεμος.—Συνθήκη τῶν Σεβρῶν.—Πόλεμος ἐν Μικρᾷ 'Ασίᾳ.—'Η μικρασιατικὴ καταστροφή.—Γεώργιος ὁ Β'.—Συνθήκη τῆς Λωζάννης.—'Ανακήρυξις τῆς Δημοκρατίας.—Δικτατορία Παγκαλίου.—Πτώσις αὐτοῦ καὶ σύνταγμα τοῦ 1927.—Κυβέρνησις Ε. Βενιζέλου 1928-1932.—'Επίδρασις τῆς μεγάλης διεθνοῦς οἰκονομικῆς κρίσεως τοῦ 1929 εἰς τὴν 'Ελλάδα.—Κινήματα πολιτικά (1933-35).—Τετραετία 1936-1940.—'Επίθεσις ἐξωτερικὴ κατὰ τῆς 'Ελλάδος καὶ θαυμαστὴ ἄμυνα αὐτῆς.—Τὸ 'Αλβανικὸν ἔπος.—Αἱ ἑλληνικαὶ κυβερνήσεις ἐν τῷ ἐξωτερικῷ.—'Η 'Ελλάς ὑπὸ κατοχὴν.—'Η ἀπελευθέρωσις καὶ ἡ πρόσφατος ἱστορία.—'Αμυνα κατὰ τοῦ συμμαχορισμοῦ καὶ ἔργον οἰκονομικῆς καὶ λοιπῆς ἐσωτερικῆς ἀνασυγκροτήσεως.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Οἱ ἀνατολικοὶ πολιτισμοί.—Σίναι.—'Ο πολιτισμὸς τῶν Αἰγυπτίων.—Πολιτισμοὶ ἐν τῇ δυτικῇ Ἀσίᾳ.—'Ασσύριοι.—Βαβυλώνιοι.—Φοίνικες.—'Η κάθοδος τῶν Ἰνδοευρωπαϊκῶν.—Τὸ Ἰνδοευρωπαϊκὸν πνεῦμα ἐν Ἀσίᾳ.—'Ινδοί.—Πέρσαι.

Προελληνικοὶ πολιτισμοὶ ἐν τῇ ἐλληνικῇ χερσονήσῳ.—Μινῶι.—Αἰγαῖοι.

'Η ἔλευσις τῶν πρώτων ἐλληνικῶν φύλων.—'Αχαιοί.—Μυκηναϊκὸς πολιτισμὸς.—'Η ἐποχὴ τοῦ ὀρειχάλκου.—'Η τέχνη.—'Η κατὰ χώρον μεγάλη αὐτῆς ἑκτασις.—«Μυκηναϊκὴ κοινὴ».—'Η κάθοδος τῶν δωριέων.—Καταστροφαί.—«Μεσαίων».—Φυγὴ ἰωνικῶν καὶ αἰολικῶν πληθυσμῶν πρὸς τὸ ἀνατολικὸν Αἰγαῖον.

Τὸ ἐλληνικὸν πνεῦμα μέχρι τοῦ θοῦ αἰῶνος.—Θρησκεία.—Λατρεία.—Πολιτικοὶ θεσμοί.—Οἰκονομία.—'Ηθῃ.—'Ιδιωτικὸς βίος.—Γλῶσσα καὶ γραφὴ.—'Επικὴ ποίησις.—Ραψῶδοί.—'Ηρωϊκὸν καὶ διδακτικὸν ἔπος.

'Αναγέννησις ἐν τῷ ἀνατολικῷ Αἰγαίῳ.—'Ο ἕκτος αἰὼν.—Φιλόσοφοι καὶ ἐπιστήμονες τῆς φύσεως.—'Η σχολὴ τῆς Μιλήτου.—'Η διανόησις ἐν Σάμῳ (Πυθαγόρας), ἐν Ἐφέσῳ ('Ηρακλειτος) καὶ εἰς τὰς ἀποικίας τῆς Σικελίας καὶ τῆς κάτω Ἰταλίας.—'Η λυρική ποίησις ἐν Ἰωνίᾳ καὶ Αἰολίδι.—Μουσική.—'Αρχιτεκτονική.—Εἰκαστικαὶ τέχναι.—'Η ἀρχαϊκὴ ἐποχὴ ἐν τῇ κυρίῳς Ἑλλάδι.

'Ακμὴ τοῦ ἐλληνικοῦ πολιτισμοῦ.—'Ο «χρυσοὺς αἰὼν» τῶν Ἀθηνῶν.—Τὰ μετὰ τοὺς μηδικοὺς πολέμους.—'Ακμὴ τῶν Ἀθηνῶν.—Δημοκρατία.—Οἰκονομική, κοινωνική, πολιτικὴ ζωὴ.—'Ο ἰδιωτικὸς βίος.—Οἰκονομικὴ ἀκμή.—'Η μεγάλη ἀνάπτυξις τῶν καλῶν τεχνῶν.—'Η δραματικὴ ποίησις.—Οἱ μεγάλοι λυρικοί.—'Η ἱστοριογραφία.—'Η φιλοσοφία.—'Η ρητορική.—'Αλλαι ἐκδηλώσεις τοῦ ἐλληνικοῦ πνεύματος κατὰ τὴν περίοδον τῆς μεγάλης ἀκμῆς.

'Ο πολιτισμὸς κατὰ τὸν 4ον αἰῶνα ἐν Ἀθήναις καὶ τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι.—'Η ἐπιβίωσις τοῦ ἀττικοῦ πνεύματος μετὰ τὴν πολιτικὴν πτώσιν.—'Αττικὴ παιδεία.—Γλῶσσα πανελληνικὴ («κοινὴ»)—Αἱ καλὰ τέχναι.—Σκόπας.—Πραξιτέλης.—Απελλῆς.—Λύσιππος.—'Η ἱστοριογραφία.—Ξενοφῶν.—'Η ρητορική.—'Ισοκράτης.—Δημοσθένης.—'Η φιλοσοφία.—Πλάτων.—'Αριστοτέλης.—Αἱ ρυσικαὶ ἐπιστῆμαι καὶ τὰ μαθηματικά.

Οἱ ἐλληνιστικοὶ χρόνοι.—Τὸ ἐλληνικὸν πνεῦμα εἰς τὰ κράτη τῶν Ἐπιγόνων.—'Ελληνικὴ γλῶσσα καὶ παιδεία.—Τὰ ἔθνη.—Οἱ θεσμοί.—'Η κατὰ χώραν ἑκτασις τοῦ ἐλληνικοῦ πνεύματος κατὰ τὴν μεταλεξανδρινὴν περίοδον.—Λαγίδαι, Σελευκίδαι, Ἀτταλίδαι.—'Αλεξάνδρεια καὶ Πέργαμος.

Ρωμαϊκὴ περίοδος.—'Επιδράσις τῆς ἐλληνικῆς παιδείας καὶ τοῦ ἐλληνικοῦ πολιτισμοῦ εἰς τὸν ρωμαϊκὸν κόσμον.—Ποίησις.—Φιλοσοφία.—'Ιστο-

ριογραφία.—Ρητορική.—Τὸ ἑλληνικὸν πνεῦμα ἐν τῇ κυρίως Ἑλλάδι ὑπὸ τὴν ρωμαϊκὴν κατοχὴν.

Βυζαντινὸς πολιτισμὸς καὶ ἑλληνικότης τούτου.—Τὰ γράμματα.—Ἡ φιλοσοφικὴ διανόησις.—Οἱ θεσμοὶ.—Τὰ ἔθνη.—Δημόσιος καὶ ἰδιωτικὸς βίος τῶν βυζαντινῶν.

Ἡ Ἀναγέννησις ἐν τῇ ἑσπερίᾳ Εὐρώπῃ.—Αἱ μεγάλοι ἐν Ἰταλίᾳ σχολαί.—Εἰκαστικαὶ τέχναι.—Ἀρχιτεκτονική.—Ποίησις.—Ἡ Ἰταλία καὶ τὸ πνεῦμα τῆς Δύσεως.—Ἡ ἀνακάλυψις τῆς Ἀμερικῆς.—Ἡ πρόοδος τῶν ἐπιστημῶν.—Ἀνακαλύψεις καὶ ἐφευρέσεις.

Ὁ δυτικὸς πολιτισμὸς.—Ἐπίδρασις τοῦ ἑλληνορρωμαϊκοῦ πνεύματος εἰς τὴν διαμόρφωσιν τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ.—Ἡ συμβολὴ τοῦ χριστιανισμοῦ καὶ τοῦ πνεύματος τῶν λαῶν τοῦ βορρᾶ.—Ἡ ποίησις.—Αἱ καλαὶ τέχναι.—Ἡ ἀρχιτεκτονική.—Οἱ ρυθμοί.—Ἡ παιδεία.—Τὰ πανεπιστήμια.—Ἡ ὀρησκευτικὴ μεταρρύθμισις.—Λούθηρος καὶ Καλβῖνος.—Ὁ οὐμανισμὸς.—Ἡ γερμανικὴ τέχνη κατὰ τὸν 15ον καὶ 16ον αἰῶνα.—Ντύρερ.—Ἀκμὴ τῆς ποιήσεως καὶ τῶν καλῶν τεχνῶν ἐν Ἰσπανίᾳ.—Καμόενες.—Θερβάντες.—Ἡ προσωπικότης τοῦ Γκρέκο.—Οἱ μεγάλοι ἰσπανοὶ καλλιτέχναι τοῦ χρωστήρος.—Ἡ φλαμανδικὴ καὶ ὀλλανδικὴ τέχνη.—Μέμλινγκ.—Ροῦμπενς.—Βάν Ντάϊκ.—Τὸ ἔργον τοῦ Ρέμπραντ.—Ἀγγλία.—Ἡ φιλοσοφία τοῦ Βάκωνος.—Ποίησις.—Ἐλισαβετιανὴ περίοδος.—Σαίξπηρ.—Μίλτων.—Ἡ φιλοσοφικὴ διανόησις μετὰ τὰς μεγάλας ἀνακαλύψεις τῆς φυσικῆς καὶ τῆς μηχανικῆς τοῦ σύμπαντος.—Thomas Hobbes.—Τὸ ἔργον τοῦ Νεύτωνος.—Ἡ γαλλικὴ λογοτεχνία κατὰ τὸν 16ον αἰῶνα.—Ραμπელάι.—Ἡ ποίησις.—Ρονσάρ.—Ἡ φιλοσοφία.—Montaigne.—Τὸ γαλλικὸν κλασσικὸν πνεῦμα.—Ὁ 17ος αἰὼν ἐν Γαλλίᾳ.—Μαλέρμπ.—Ντ' Ὀμπινιέ.—Ἡ γαλλικὴ ἀκαδημία.—Μεγάλῃ ἀκμῇ τῆς δραματικῆς ποιήσεως.—Κορνήλιος καὶ Ρακίνας.—Μολιέρος.—Λαφονταίν.—Ἡ φιλοσοφικὴ διανόησις.—Descartes.—Spinoza.—Ἡ προσωπικότης τοῦ Pascal.—Ἐκκλησιαστικοὶ ρήτορες.—Ὁ 18ος αἰὼν.—Ὁ Montesquieu.—Ἔτερα μεγάλα ἐν Γαλλίᾳ πνεύματα.—Ρουσσώ.—Ἡ στροφὴ πρὸς τὴν φύσιν.—Βολταῖρος.—Diderot.—Οἱ ἐγκυκλοπαιδισταί.—Ἐπίδρασις τῶν ἐπὶ τῆς μεγάλης γαλλικῆς ἐπαναστάσεως.—Κοινωνικαὶ διαφοροποιήσεις.—Ἀνοδος τῆς ἀστικῆς τάξεως.—Ἡ ἀγγλικὴ φιλοσοφικὴ διανόησις κατὰ τὸν 18ον αἰῶνα.—Hume.—Ἡ ἀγγλικὴ λογοτεχνία καὶ ποίησις.—Ἡ ἰταλικὴ λογοτεχνία τοῦ 18ου αἰῶνος.—Ἡ φιλοσοφία τῆς ἱστορίας τοῦ Βίνο.—Αἱ εἰκαστικαὶ τέχναι ἐν Γαλλίᾳ, Ἀγγλίᾳ καὶ Ἰταλίᾳ κατὰ τὸν 18ον αἰῶνα.—Ἀκμὴ τῆς μουσικῆς δημιουργίας ἐν τῇ κεντρικῇ Εὐρώπῃ.—Οἱ μεγάλοι γερμανοί.—Bach.—Hændel.—Mozart.—Haydn.—Ἡ πνευματικὴ καὶ καλλιτεχνικὴ ζωή.—Ἡ προσωπικότης Φρειδερίκου τοῦ Μεγάλου.—Ἡ ποίησις.—Κλόπστοκ.—Λέσσινγκ.—Ἡ φιλοσοφία τῆς ἱστορίας τοῦ Χέρντερ.—Ἡ προσωπικότης καὶ ἡ φιλοσοφία τοῦ

Leibniz.—'Ο Kant καὶ ἡ κριτικὴ φιλοσοφία του.—Αἱ μεγάλοι σχολαὶ κατὰ τὰ τέλη τοῦ 18ου καὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ 19ου αἰῶνος.—Κλασικισμὸς καὶ ρωμαντισμὸς.

'Ο 19ος αἰὼν καὶ τὸ ἀπόγειον τοῦ πολιτισμοῦ ἐν Εὐρώπῃ.—Οἱ νέοι πολιτικοὶ θεσμοί.—'Επαναστατικὰ κινήματα κατὰ ξένων δυναστῶν καὶ κατὰ μοναρχικῶν καθεστώτων.—'Η κοινωνία καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ 19ου αἰῶνος.—Μεγάλῃ ἀκμῇ τῆς ποιήσεως καὶ τῆς μουσικῆς ἐν τῇ κεντρικῇ Εὐρώπῃ μετὰ τοὺς ναπολεοντείους πολέμους.—Τὸ πρῶτον τρίτον τοῦ 19ου καὶ ὁ νέος «χρυσοῦς αἰὼν».—Goethe καὶ Schiller.—'Η μουσικὴ δημιουργία τοῦ Beethoven.—'Υψιστα ἐπιτεύγματα τοῦ ἀνθρώπινου πνεύματος.—'Ο «Faust» καὶ αἱ συμφωνίαι 5ῃ καὶ 9ῃ.—'Ο γερμανικὸς ρωμαντισμὸς εἰς τὴν λυρικὴν καὶ τὴν δραματικὴν ποίησιν, εἰς τὴν μουσικὴν, εἰς τὴν φιλοσοφικὴν διανόησιν.—Οἱ νεοκαντιανοί.—Fichte.—Schelling.—'Η ἰδεολογία τοῦ 'Εγέλου καὶ ἡ ἐπίδρασις αὐτοῦ εἰς τὴν εὐρωπαϊκὴν φιλοσοφικὴν διανόησιν.—Οἱ μεγάλοι γάλλοι ρωμαντικοὶ (Chateaubriand, Mme de Staël, Hugo, Lamartine, de Musset, de Vigny).—'Η ποίησις ἐν 'Ιταλίᾳ, (Foscolo, Silvio, Pellico, Leopardi, Manzoni).—'Ο ρωμαντισμὸς ἐν 'Αγγλίᾳ.—Οἱ μεγάλοι λυρικοὶ (Wordsworth, Keets, Schelley, Byron).—Οἱ μεγάλοι παιδαγωγοὶ τοῦ 19ου αἰῶνος (Pestalozzi κλπ).—'Η μυθιστορηματικὴ λογοτεχνία τῶν ρώσων (Ντοστογιέβσκι, Τολστόϊ.).—Οἱ σκανδιναυοί.—'Ιψεν.—Οἱ μετὰ τὸν Beethoven μεγάλοι μουσικοὶ ἐν τῇ κεντρικῇ Εὐρώπῃ.—Τὸ ἔργον τοῦ Wagner.—Παράλληλος ἀνάπτυξις τῶν θετικῶν ἐπιστημῶν.—Τεχνικαὶ ἐφαρμογαί.—Αἱ ἐφευρέσεις τοῦ 19ου αἰῶνος.—Πρόοδοι τῆς φιλολογίας καὶ τῆς ἱστορικῆς.—Οἱ μεγάλοι φυσιοδίφαι.—Πρωτοφανὴς ἀκμὴ τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν καὶ ἐπιρροὴ αὐτῶν ἐπὶ τῆς φιλοσοφικῆς διανοήσεως.—Αἱ μηχαναί.—'Επίδρασις αὐτῶν ἐπὶ τῆς οἰκονομικῆς καὶ τῆς κοινωνικῆς ζωῆς.—Αἱ μεγάλα βιομηχανία.—Κοινωνικαὶ διαφοροποιήσεις.—'Αστυφιλία.—Μεγάλα ἀστικὰ καὶ βιομηχανικὰ κέντρα.—'Η παγκοσμία ἐπικοινωνία κατόπιν τῆς τελειοποιήσεως τῶν συγκοινωνικῶν μέσων.—'Αρχομένη πτώσις.—Φυσιοκρατικαὶ ὀλιστικαὶ θεωρίαι.—'Η θετικὴ φιλοσοφία τοῦ Auguste Comte.—'Ο Σπένσερ.—Οἱ μονισταί.—Darwin καὶ Hæckel.—'Η ὑπερβολικὴ πίστις εἰς τὴν παντοδυναμίαν τῆς ἐπιστήμης.

'Ο 20ὸς αἰὼν ἐν Εὐρώπῃ καὶ εἰς τὰς χώρας τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ.—Αἱ δύο παγκόσμιαι συρράξεις.—Περαιτέρω πρόοδος τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν καὶ τῶν τεχνικῶν ἐφαρμογῶν των.—'Απότομος πτώσις τῆς στάθμης τοῦ πνευματικοῦ πολιτισμοῦ.—Οἱ νέοι ὄροι ζωῆς καὶ ὁ τεχνικοοικονομικὸς πολιτισμὸς τοῦ 20οῦ αἰῶνος.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΝ

Εισαγωγικαὶ ἔννοιαι.—Οἱ κλάδοι τῆς φιλοσοφίας.—Ἠθικότης.—**Καλλιέργεια** τῆς προσωπικότητος.—Ἱστορία τῶν φιλοσοφικῶν θεωριῶν.— **Αἱ σχολαί.**

Εισαγωγικαὶ ἔννοιαι.—Ἐννοια τῆς φιλοσοφίας καὶ ἀντικείμενα αὐτῆς.—Φιλοσοφία καὶ πνευματικὸς βίος.—Φιλοσοφία καὶ ἐπιστῆμαι.—Φιλοσοφία καὶ θρησκεία.—Φιλοσοφία καὶ Τέχνη.—Ὁ ἄνθρωπος καὶ ὁ κόσμος.—Ἡ κατ' αἰσθησιν ἀντίληψις (Αἰσθήσεις—Αἰσθήματα—Αντίληψις—Παραστάσεις).—Ἡ νόησις.—Τὸ θυμικὸν (συναίσθημα καὶ βούλησις).—Ἡ προσωπικότης καὶ ἡ συνοχή τοῦ ψυχικοῦ βίου.—Φιλοσοφία καὶ ψυχολογία.

Οἱ κλάδοι τῆς φιλοσοφίας.—Μεταφυσική.—Γνωσιολογία.—Φιλοσοφία τῶν ἀξιῶν.—Προβλήματα μεθοδολογικὰ καὶ γνωσιολογικά.—Ἡ κατ' ἐμπειρίαν γνῶσις.—Αἰσθησιοκρατία.—Ἡ διὰ τοῦ νοῦ καὶ τοῦ λόγου γνῶσις.—Νοησι-
αρχικοί.—Ἡ κριτικὴ σχολή.—Τὰ ὅρια τῆς γνώσεως.—Δογματικοί.—Σκεπτικισταί.—Ἡ σχετικότης τῆς γνώσεως.

Ἠθικότης.—Κοινωνικὸς βίος.—Ἠθικὴ καὶ δίκαιον.—Ἀνθρωπισμός.

Καλλιέργεια τῆς προσωπικότητος.—Μόρφωσις διὰ γνώσεων.—Μόρφωσις δι' αὐτοελέγχου καὶ ἐσωτερικῆς βελτιώσεως.—Νομιμότης τοῦ ψυχικοῦ βίου.—Καλλιέργεια τῆς διανοίας καὶ τῆς βουλήσεως.—Συναισθηματικὸς βίος.—Συνείδησις.—Αἱ ἔννοιαι τοῦ χρέους καὶ τῆς ἀρετῆς.—Ἐσωτερικὸς πολιτισμὸς.—Φιλαλληλία, ἀνθρωπισμὸς καὶ ἐλευθερία.

Ἱστορία τῶν φιλοσοφικῶν θεωριῶν.—Οἱ προσωκρατικοί.—Οἱ σοφισταί.—Ἡ ἐποχὴ τῆς ἀκμῆς.—Σωκράτης καὶ Πλάτων.—Ἀριστοτέλης.—Στωϊκοί.—Ἐπικουρεῖοι.—Νεοπλατωνικοί.—Ἡ φιλοσοφία τῶν ἐλληνιστικῶν καὶ τῶν ρωμαϊκῶν χρόνων.—Οἱ φιλόσοφοι-πατέρες τῆς Ἐκκλησίας κατὰ τὸν Μεσαίωνα.—Ἡ σχολαστικὴ φιλοσοφία.—Ἡ Ἀναγέννησις.—Νέα περὶ κόσμου παράστασις συνεπείᾳ τῆς προόδου τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν.—Τὰ μεγάλα συστήματα τοῦ 17ου αἰῶνος.—Descartes καὶ καρτεσιανοί.—Ὁ πανθεῖσμὸς τοῦ Σπινόζα.—Ἡ φυσιοκρατία τοῦ Hobbes.—Ἡ μεταφυσικὴ ἰδεοκρατία τοῦ Leibniz.—Οἱ χρόνοι τῆς Διαφωτίσεως (Ἀγγλία, Γαλλία, Γερμανία).—Ἡ κριτικὴ φιλοσοφία τοῦ Kant.—Γερμανοὶ ἰδεοκράται καὶ ρωμαντικοί.—Φίχτε.—Ἔγκελς.—Περίοδος τῆς ἐπικρατήσεως τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν.—Ὁ Auguste Comte καὶ ὁ γαλλικὸς θετικισμὸς.—Σπένσερ.—Νίτσε.—Ἀντίδρασις κατὰ τοῦ θετικισμοῦ.—Ὁ εἰκοστὸς αἰὼν.

Αἱ σχολαί.—Ἐνιαρχικοὶ καὶ διαρχικοί.—Ὑλισμὸς.—Πνευματοκρατία κλπ.

Δ'. ΚΥΚΛΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΒΙΟΛΟΓΙΑ

Περὶ κληρονομικότητος.—Περὶ ἐπιλογῆς.—Ὑπογεννητικότης, ἐκφυλισμὸς καὶ βιολογικὴ ἠθικὴ.

Περὶ κληρονομικότητος.—Ἀντικείμενον, σημασία καὶ ἱστορικόν.—Οἱ νόμοι τῆς κληρονομικότητος (στοιχειώδης Μενδελισμὸς καὶ κληρονομικότης τοῦ φύλου).—Περιβάλλον καὶ κληρονομικότης.—Φυσικὴ καὶ τεχνητὴ ἐπιλογή.—Τὸ πρόβλημα τῆς κληρονομικότητος τῶν ἐπικτήτων ἰδιοτήτων.—Ἐφαρμογαὶ τῶν νόμων τῆς κληρονομικότητος ἐν τῇ ἱατροδικαστικῇ καὶ ἐν τῇ οἰκονομικῇ ζωῇ.—Οἱ νόμοι τῆς κληρονομικότητος ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου.—Αἱ φυσιο-λογικαὶ κληρονομικαὶ ἰδιότητες τοῦ ἀνθρώπου.—Φυλαὶ καὶ φυλετικὰ ζητήματα.—Αἱ κληρονομικαὶ νόσοι καὶ ἡ σημασία των διὰ τὸ ἄτομον καὶ τὴν κοινωνίαν.—Ψυχώσεις καὶ ψυχοπάθειαι ἀπὸ κοινωνικῆς ἀπόψεως.

Περὶ ἐπιλογῆς.—Φυσικὴ ἐπιλογή ἐν ταῖς ἀνθρωπίναις κοινωνίαις.—Κοινωνικὴ ἐπιλογή.—Κοινωνικαὶ τάξεις.—Σχέσεις μεταξὺ βιολογικῆς καὶ κοινωνικῆς ἐπιλογῆς.

Ὑπογεννητικότης, ἐκφυλισμὸς καὶ βιολογικὴ ἠθικὴ.—Ὑπογεννητικότης καὶ ποιστικὴ δημολογικὴ πολιτικὴ.—Ζητήματα ἐκφυλισμοῦ καὶ ἐξαφάνισης μεγάλων φυλῶν καὶ λαῶν.—Πολιτικὴ καὶ μορφὴ τῆς οἰκονομίας καὶ τῆς πολιτείας ἀπὸ βιολογικῆς ἀπόψεως.—Παιδεία καὶ ἀγωγή ἀπὸ βιολογικῆς ἀπόψεως.—Εὐγονιστικὰ μέτρα καὶ βιολογικὴ ἠθικὴ.—Τὸ πρόβλημα τῆς ἐλευθερίας τῆς βουλήσεως ἀπὸ βιολογικῆς ἀπόψεως.

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΕΤΟΣ ΣΠΟΥΔΩΝ

Α'. ΚΥΚΛΟΣ ΝΟΜΙΚΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

ΠΟΛΙΤΕΙΟΛΟΓΙΑ

Εἰσαγωγικαὶ ἔννοιαι.—Γενικὴ κοινωνικὴ περὶ κράτους θεωρία.

Εἰσαγωγικαὶ ἔννοιαι.—Θέσις τῆς πολιτειολογίας ἐν τῷ πλαισίῳ τῶν πολιτικῶν καὶ κοινωνικῶν ἐπιστημῶν.—Γενικὴ πολιτειολογία καὶ νομικὴ ἐπιστήμη.—Γενικὴ πολιτειολογία καὶ φιλοσοφία τοῦ δικαίου.—Γενικὴ πολιτειολογία καὶ κοινωνιολογία.—Γενικὴ πολιτειολογία καὶ πολιτικὴ.—Γενικὴ καὶ εἰδικὴ πολιτειολογία.—Θεωρία τοῦ κράτους ὡς κοινωνικοῦ φαινομένου καὶ ὡς νομικῆς πραγματικότητος.—Τὸ ἀντικείμενον τῆς γενικῆς πολιτειολογίας.—Μέθοδος ἐρεῦνης ἐν τῇ πολιτειολογίᾳ.—Διάκρισις μεθόδου μεταξὺ κοινωνικῶν καὶ φυσικῶν ἐπιστημῶν.—Εἰδικώτερον διάκρισις μεθόδου μεταξὺ τῆς πολιτειολογίας καὶ τῶν λοιπῶν πνευματικῶν ἐπιστημῶν.—Πολιτειολογία καὶ φυσικὸν δίκαιον.—Κοινωνικὴ ἠθικὴ καὶ κρατικὴ ζωὴ.—Οἰκονομία καὶ κράτος.—

Κράτος καὶ οἰκογένεια.—Θρησκεία καὶ κράτος.—Ἔθνος καὶ κράτος.—Ἡ νομικὴ μέθοδος ἐν τῇ πολιτειολογίᾳ.—Ἱστορία τῆς πολιτειολογικῆς ἐπιστήμης.

Βασικαὶ γραμμαὶ μιᾶς κοινωνιολογίας τοῦ κράτους.—Κοινωνιολογία καὶ φιλοσοφία τῆς ἱστορίας.—Γενικὴ θεωρία τοῦ κράτους ὡς κοινωνικοῦ φαινομένου.—Αἱ κατὰ μέρος περὶ κράτους θεωρίαι.—Τὸ κράτος ὡς σύνολον τοῦ ἐν τῇ χώρᾳ βιοῦντος λαοῦ.—Τὸ κράτος ὡς κυρίαρχος.—Τὸ κράτος ὡς πνευματικὸς καὶ ἠθικὸς ὀργανισμός.—Τὸ κράτος ὡς συλλογικὴ ἐνότης.—Νομικαὶ περὶ κράτους θεωρίαι.—Τὸ κράτος ὡς νομικὴ προσωπικότης.—Ἐξέλιξις τῆς ἐννοίας τῆς Πολιτείας.—Κοινωνικὴ περὶ κράτους ἔννοια.—Νομικὴ ἔννοια τοῦ κράτους.—Ὁρισμὸς τῆς πολιτείας καὶ στοιχεῖα τῆς ἐννοίας αὐτῆς.—Δικαιολογικὸς λόγος τῆς πολιτείας.—Αἱ κατὰ μέρος θεωρίαι.—Ἡ θρησκευτικὴ καὶ θεολογικὴ θεωρία.—Ἡ θεωρία τῆς ἰσχύος καὶ τῆς πολιτικῆς ἐξουσίας.—Ἡ θεωρία τοῦ κοινωνικοῦ συμβολαίου.—Αἱ νομικαὶ θεωρίαι.

Αἱ περὶ τοῦ σκοποῦ τοῦ κράτους διδασκαλίαι.—Ἱστορικὴ ἐπισκόπησις.—Αἱ νεώτεραι διδασκαλίαι.—Προστασία τῆς ἰδιότητος.—Ἀσφάλεια.—Πολιτιστικὴ ἀποστολή.

Γένεσις τῶν πολιτειῶν καὶ τερματισμὸς τῆς ὑποστάσεως τοῦ κράτους.—Κύριοι τύποι πολιτειῶν ἐν τῇ ἱστορίᾳ.—Ἑλλάς.—Ῥώμη.—Μεσαιῶν.—Φεουδαλικά κράτη.—Νεώτεραι μορφαί.

Κράτος καὶ Δίκαιον.—Χρονικὴ ἀλληλουχία μεταξὺ γενέσεως τῆς πολιτείας καὶ παραγωγῆς τοῦ δικαίου.—Δέσμευσις τοῦ κράτους διὰ τοῦ ὑπ' αὐτοῦ τεθέντος δικαίου.—Κράτος καὶ διεθνὲς δίκαιον.

Νομικὴ περὶ κράτους διδασκαλία.

Ἡ διαίρεσις τῶν κλάδων τοῦ δημοσίου δικαίου.—Ἡ νομικὴ τοποθέτησις τῶν στοιχείων τῆς πολιτείας.—Μόνιμος λαός.—Ἐπικράτεια.—Ὁργάνωσις εἰς νομικὸν πρόσωπον.—Ἀσκήσις πολιτικῆς ἐξουσίας πρωτογενοῦς.—Ἡ ἔννοια τῆς κυριαρχίας.—Τὸ ἀδιάσπαστον τῆς κρατικῆς ἐξουσίας.

Τὸ σύνταγμα.—Καταστατικὸς χάρτης τῆς πολιτείας.—Τὰ ὄργανα τοῦ κράτους.—Ἀμεσα καὶ ἔμμεσα.—Νομικὴ θέσις τῶν κρατικῶν ὀργάνων.—Ἀντιπροσωπευτικὰ ὄργανα.—Ὁ ἀνώτατος ἄρχων.

Αἱ λειτουργίαι τῆς πολιτείας.—Ἱστορικὴ ἀνασκόπησις ἀπὸ τοῦ Ἀριστοτέλους καὶ ἐφεξῆς.—Νεώτεροι χρόνοι.—Ρουσσώ.—Montesquieu.—Ἡ νέα ἐπιστήμη.—Duguit, Kelsen, Carl Schmitt κλπ.—Διᾱκρίσις τῶν λειτουργιῶν τῆς πολιτείας.

Μορφαὶ τοῦ κράτους.—Πολιτεύματα.—Μοναρχικὰ καὶ δημοκρατικὰ πολιτεύματα.—Ἱστορικὴ ἀνασκόπησις.—Αἱ σύγχρονοι μορφαὶ πολιτευμάτων.

Ἐνώσεις κρατῶν.—Τὸ πρόβλημα ἐν τῷ διεθνῇ καὶ ἐν τῷ γενικῷ δημοσίῳ δικαίῳ.—Ὁμοσπονδίαι πολιτειῶν καὶ ὁμοσπονδιακά κράτη.—Κοινωνικαί, πολιτικαὶ καὶ νομικαὶ ἐγγυήσεις τῶν κανόνων τοῦ δημοσίου δικαίου.

Νομικά πρόσωπα άσχοῦντα δημοσίαν διοίκησιν.—Νομική ρύθμισις τῆς δράσεως τῆς διοικήσεως ἐν γένει.—Κυρώσεις κατὰ παρανομίων τῆς διοικήσεως καὶ θεσμοὶ διοικητικῆς δικαιοσύνης.

Δημοσίον δικαίον νομικά πρόσωπα.—Οἱ ὀργανισμοὶ τῆς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως (δῆμοι καὶ κοινότητες).—Σύστασις καὶ κατάργησις αὐτῶν.—Ε-δαφικαὶ μετχολαί.—Καθορισμὸς ὁρίων.—Δημόται.—Μητρώα.—Δημοτικαὶ καὶ κοινοτικαὶ ἀρχαί.—"Ὀργανα βουλευόμενα καὶ ἐκτελεστικά.—"Ανάδειξις αὐτῶν, ἀρμοδιότητες, κανόνες λειτουργίας τῶν συλλογικῶν ὀργάνων.—Εποπτεία τῆς πολιτείας ἐπὶ τῶν δῆμων καὶ τῶν κοινοτήτων.—«Πειθαρχικά» καὶ ἄλλα διοικητικὰ μέτρα κατὰ τῶν δημοτικῶν καὶ τῶν κοινοτικῶν ἀρχῶν.—Μορφαὶ ἐποπτείας ἐπὶ τῶν πράξεων τῶν βουλευομένων συλλογικῶν ὀργάνων (ἐποπτεία νομιμότητος καὶ οὐσιαστικῆ, προληπτικῆ καὶ κατασταλτικῆ).—Οἱ δημοτικοὶ καὶ κοινοτικοὶ ὑπάλληλοι.—"Υπηρεσιακὴ κατάστασις, μονιμότης κλπ. (ἐρμηνεία τοῦ νέου κώδικος).—Περιουσία καὶ πόροι τῶν δῆμων καὶ τῶν κοινοτήτων.—Προϋπολογισμός.—Προαιρετικαὶ καὶ ὑποχρεωτικαὶ δαπάναι.—Διαδικασία καταρτίσεως καὶ ψηφίσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἐποπτεία τοῦ κράτους ἐπ' αὐτοῦ (ἀρμοδιότης τοῦ νομάρχου πρὸς αὐτεπάγγελτον ἐγγραφὴν κλπ.).—"Απολογισμός.—Ταμειακὴ ὑπηρεσία.—"Εργα καὶ προμήθειαι δῆμων καὶ κοινοτήτων.—Συμβάσεις παραχωρήσεως δημοτικῶν ὑπηρεσιῶν, ἐκποιήσεως ἀκινήτων, μισθωτικά, δανειστικά.—Δουλεῖαι δημοσίου δικαίου ἐπὶ δημοτικῶν ἀκινήτων.—Σύνδεσμοι δῆμων καὶ κοινοτήτων.—"Η ἐννοια τῆς δευτεροβαθμίου τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως καὶ ἐφαρμογαὶ αὐτῆς ἐν Ἑλλάδι.

Οἱ ὀργανισμοὶ τῆς καθ' ὕλην αὐτοδιοικήσεως.—Νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου, άσχοῦντα διοίκησιν, ἕτερα πλὴν τῶν τοπικῶν ὀργανισμῶν.—Νομικὴ προσωπικότης καὶ ἄσκησις δημοσίας ἐξουσίας.—Κριτήρια διακρίσεως αὐτῶν ἀπὸ παρεμφερῶν νομικῶν προσώπων ιδιωτικοῦ δικαίου.—Τρόποι συστάσεως τῶν τοιούτων ὀργανισμῶν.—Διατὶ ἀνήκουσιν εἰς τὸν δημόσιον διοικητικὸν ὀργανισμόν.—Αἱ συνέπειαι τῆς τοιαύτης ιδιότητος αὐτῶν.—Πληθωρισμὸς αὐτῶν εἰς τὰ νεώτερα κράτη.—Μειονεκτήματα τῆς ὑπερβαλλούσης ἐφαρμογῆς τοῦ συστήματος.—Κατηγορίαι τῶν ὀργανισμῶν τῆς καθ' ὕλην αὐτοδιοικήσεως.—Κανόνες ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας αὐτῶν.—Διοικητικαὶ ἀρχαὶ καὶ ὑπάλληλοι αὐτῶν.—"Εποπτεία τοῦ κράτους ἐπὶ τῶν ὀργανισμῶν (διοικητικῆ, οικονομικῆ κλπ.).

Νομικὴ ρύθμισις τῆς δράσεως τῆς διοικήσεως ἐν γένει.—"Ενιαία νομικὴ ρύθμισις τῆς δράσεως τῆς τε ἐν στενῇ ἐννοίᾳ κρατικῆς διοικήσεως καὶ τῶν νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου.—Κανόνες νομιμότητος διέποντες τὴν λειτουργίαν πασῶν τῶν διοικητικῶν τούτων ὑπηρεσιῶν.—"Η δρᾶσις τῆς δημοσίας διοικήσεως ὑπὸ ἔποψιν ὕλης καὶ βαθμοῦ ἐπεμβάσεως.—"Αντίρροποι

ἐν τῇ διοικητικῇ ἐπιστήμῃ κατευθύνσεις.—'Ατομιστικά καὶ κοινωνιστικά θεωρίαι.—Οἱ πέντε θεμελιώδεις κλάδοι τῆς διοικητικῆς ἐνεργείας.—Εὐρυνσις τοῦ κύκλου τῆς δημοσίας διοικητικῆς δράσεως εἰς τὰ σύγγραμμα κράτη.—Διοικητικὴ δράσις παράλληλος πρὸς τὴν ἰδιωτικὴν καὶ «προνομιακὴ» ἢ «μονοπωλιακὴ».—Διάφορος ἐκάστοτε τρόπος νομικῆς ρυθμίσεως : δεσμευμένη καὶ κατ' εὐχέρειαν διοικήσεις.—'Η διακριτικὴ εὐχέρεια τῆς διοικήσεως.—Διάγνωσις αὐτῆς, ἔκτασις (πλαίσιον, ἀκραῖα, ὅρια, φραγμοὶ) καὶ κανόνες νομίμου ἀσκήσεως αὐτῆς (νομικὰ ἐλαττώματα ἐν τῇ ἀσκήσει τῆς διακριτικῆς εὐχερείας).—'Η αὐτεπάγγελτος ἐνέργεια τῆς διοικήσεως καὶ ὅρια αὐτῆς.—'Ο διοικητικὸς καταναγκασμός.—Οἱ καθ' ἕκαστα κανόνες νομιμότητος ἐν τῇ διοικητικῇ δράσει.—'Αρχὴ τῆς ἐλευθερίας ἐνεργείας τῆς διοικήσεως («τεκμήριον τῆς διακριτικῆς ἐξουσίας»).—«'Επιφυλάξεις» τοῦ νομικοῦ κανόνος.—'Η λεγομένη «θεμιτὴ παρανομία».—Περιεχόμενον τοῦ κανόνος νομιμότητος (ὑποκειμενικὸν στοιχεῖον : ἀρμοδιότης τοῦ ὀργάνου—στοιχεῖον διαδικασίας : τήρησις τῶν «οὐσιωδῶν τύπων»—νομιμότης τοῦ οὐσιαστικοῦ περιεχομένου τῆς ἐνεργείας).—'Η νομιμότης τῶν κατ' ἐξουσιοδότησιν νόμου ἐκδιδομένων τῆς ἐνεργείας.—'Η ἐξουσιοδότησιν νόμου ἐκδιδομένων τῆς ἐνεργείας.—Αἱ «ἐφ' ἅπαξ» ἐξουσιοδοτήσεις.—'Αποκλεισμός τῆς «ἀτομικῆς» ρυθμίσεως, τῆς ὑπεξουσιοδοτήσεως, τῆς «κατ' ἀναλογίαν» ἐξουσιοδοτήσεως.—'Αντικείμενα ἀπαιτοῦντα «εἰδικὰς» ἐξουσιοδοτήσεις.—'Αλλοι κανόνες νομιμότητος (ἀνακλητόν, ἀναδρομικότης κλπ.).—Οἱ κανόνες τῶν ἱεραρχικῶν ἐπεμβάσεων.—'Αρμοδιότης ἱεραρχικῆς διαταγῆς καὶ ὑπηρεσιακῆ ὑποχρέωσης ὑπακοῆς.—'Ορια ταύτης.—'Ιεραρχικὸς ἔλεγχος ἐπὶ τῶν νομικῶν πράξεων τῆς διοικήσεως.—Προληπτικὸς καὶ κατασταλτικὸς, ἔλεγχος νομιμότητος καὶ οὐσιαστικὸς.—'Ελεγχος αὐτεπάγγελτος καὶ ἐπὶ προσφυγῇ.—'Η ἱεραρχικὴ προσφυγὴ, ἄτυπος καὶ τυπικὴ (ἐνδικοφανής).

Κατηγορίαι πράξεων καὶ ἐνεργειῶν τῆς διοικήσεως.—'Υλικά, τεχνικά καὶ οἰκονομικά ἐνέργειαι.—Νομικαὶ πράξεις τῆς διοικήσεως.—Πράξεις μονομερεῖς καὶ διοικητικαὶ συμβάσεις.—«Εἰδικαί» ἢ «ἀτομικαί» ἢ «ἐν στενῇ ἐννοίᾳ» διοικητικαὶ πράξεις δικαιοπρακτικοῦ χαρακτῆρος.—'Εννοια καὶ κατηγορίαι αὐτῶν.—Πρόσθετοι ὅρισμοι εἰς τὰς διοικητικὰς πράξεις (αἰρέσεις, προθεσμιαί, ὅροι).—Διοικητικαὶ πράξεις ἀνυπόστατοι καὶ ἀπλῶς ἀνίσχυροι (ἄκυροι, ἀκυρώσιμοι κλπ.).—Κατηγορίαι διοικητικῶν συμβάσεων.—Σύνθετοι διοικητικαὶ ἐνέργειαι.—Κανονιστικαὶ πράξεις τῆς διοικήσεως μὴ περιέχουσαι νομικοὺς κανόνας (ἐσωτερικοὶ κανονισμοὶ δημοσίων ὑπηρεσιῶν κλπ.).

Αἱ ἐννομοὶ σχέσεις δημοσίου δικαίου.—Δημόσια ἐξ ὑποκειμένου δίκαια.—Πηγὴ τούτων ἡ αὐθυπαγωγὴ τῆς κρατικῆς ἐξουσίας εἰς νομικοὺς φραγμούς.—Δημόσιαι ὑποχρεώσεις τῶν ἰδιωτῶν.—'Αντιστρόφως δικαιώματα τῆς δημοσίας διοικήσεως καὶ ὑποχρεώσεις ταύτης ἐναντι τῶν διοικουμένων.—'Υποκείμενα ἐν γένει τῶν δημοσίων ἐννόμων σχέσεων.—Σύστασις, ἀλλοιώσις καὶ κατάλυσις αὐτῶν.—Περιεχόμενον αὐτῶν.—Αἱ δημοσίου δικαίου παροχαί.—

Εἰδικώτερον ἢ δημοσίου δικαίου ἀποζημίωσις.—'Αστική εὐθύνη τοῦ κράτους καὶ τῶν ἀσκούντων διοίκησιν νομικῶν προσώπων διὰ ζημίας προξενηθείσας ἐν τῇ λειτουργίᾳ τῶν ὑπηρεσιῶν αὐτῶν.

Κυρώσεις κατὰ παρανομίῶν τῆς διοικήσεως.—Θεσμοὶ τῆς διοικ. δικαιοσύνης.—Αἱ ἔννοιαι τῆς διοικητικῆς διαφορᾶς καὶ τῆς διοικητικῆς δικαιοδοσίας.—Τὸ «κράτος δικαίου» ὡς θεμέλιον τῆς ἐννοίας τῆς διοικητικῆς δικαιοσύνης.—Αἱ καθ' ἑκάστα κατηγορίαι τῶν διοικητικῶν διαφορῶν.—Συστήματα διοικητικῆς δικαιοσύνης.—'Ιστορικὴ ἐξέλιξις τοῦ Δικαίου τῶν διοικητικῶν διαφορῶν ἐν Ἑλλάδι.—Οἱ δικασταὶ τῶν διοικητικῶν διαφορῶν κατὰ τὸ σύνταγμα καὶ τοὺς νόμους.—Τὰ διοικητικὰ δικαστήρια.—Γενικοὶ χαρακτῆρες αὐτῶν.—Κανόνες ἀρμοδιότητος καὶ λειτουργίας.—'Η ἐνώπιον αὐτῶν τηρουμένη διαδικασία.—Αἱ διοικητικαὶ διαφοραὶ τῆς «οὐσίας» ἢ τῆς «πλήρους δικαιοδοσίας».—'Ο θεσμὸς τῆς συγκρούσεως καθιζάνωντων.—'Ο θεσμὸς τῆς αἰτήσεως ἀκυρώσεως.—'Ενδικα μέσα κατ' ἀποφάσεων διοικητικῶν δικαστηρίων.—'Η αἴτησις ἀναιρέσεως.

ΔΗΜΟΣΙΟΝ ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΚΑΙΟΝ

Εἰσαγωγικαὶ ἔννοιαι.

'Εννοια, ὁρισμὸς καὶ ἀντικείμενον τοῦ διεθνοῦς δημοσίου δικαίου.—Θέσις αὐτοῦ ἐν τῷ δικαίῳ.—Πηγαί.—Νεωτέρα πολιτικὴ ἱστορία καὶ ἐξέλιξις τῶν διεθνῶν σχέσεων, ἥτις ἤγαγεν εἰς τὴν ἀνάγκην νομικῆς ρυθμίσεως τῶν μεταξὺ τῶν κρατῶν σχέσεων.—'Εννοια τῶν κανόνων τοῦ διεθνοῦς δικαίου.—'Αμφισβητήσεις τῆς ὑπάρξεως διεθνοῦς δικαίου.—Διατεινομένη ἑλλειψὶς διεθνοῦς ἐξουσίας καὶ κυρώσεων.—Θεμελίωσις τῶν νομικῶν κανόνων διεθνοῦς δικαίου.—Πηγαὶ τῶν κανόνων τοῦ διεθνοῦς δικαίου.—Διεθνεῖς συμβάσεις, δηλώσεις, συνθῆκαι, ἔθιμα.—Αἱ γενικαὶ ἀρχαὶ τοῦ δικαίου.—Νομολογία τῶν διεθνῶν διαιτητικῶν δικαστηρίων.—'Εσωτερικὸν δίκαιον καὶ διεθνὲς δίκαιον.—Συγκρούσεις κανόνων ἐσωτερικοῦ δικαίου καὶ διεθνοῦς δικαίου.—Κλάδοι τοῦ διεθνοῦς δικαίου.—Διεθνὲς δημόσιον δίκαιον, ἰδιωτικὸν διεθνὲς δίκαιον κλπ.—Κωδικοποιήσεις.—Βιβλιογραφία.

'Εκτασις ἐφαρμογῆς καὶ ἱστορικὴ ἐξέλιξις τοῦ δημοσίου διεθνοῦς δικαίου.—'Εκτασις τῆς ἐφαρμογῆς τῶν κανόνων τοῦ διεθνοῦς δικαίου.—Τὰ κράτη τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ.—'Ιστορικὴ ἐξέλιξις τοῦ δημοσίου διεθνοῦς δικαίου.—'Εξέλιξις τῆς διεθνοῦς κοινωνίας.—Σύστημα τῆς ἰσορροπίας.—'Αρχὴ τῶν ἐθνικοτήτων.—Θεωρία τοῦ Μονρόε καὶ θεωρία παναμερικανισμοῦ.

'Υποκείμενα τοῦ διεθνοῦς δημοσίου δικαίου.—Δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις αὐτῶν.

Πολιτεῖαι καὶ ἔννομοι σχέσεις διεθνοῦς δικαίου.—Διεθνῆς νομικὴ προσω-

πικότης.—'Ενώσεις πολιτειῶν καὶ πολιτεῖαι ἐξηρητμέναι.—Κράτη ὑπὸ ἐντολήν, ὑπὸ κηδεμονίαν, ὑπὸ προστασίαν κλπ.—Πολιτεῖαι ὑποτελεῖς.—Κτήσεις.—'Αποικίαι.—'Ελευθεραὶ πόλεις.—'Η ἔννοια τοῦ ἔθνους ἐν τῷ διεθνεῖ δικαίῳ.—Μειονότητες ἔθνους, γλώσσης, φυλῆς καὶ θρησκείας.—Δίκαιον τῶν μειονοτήτων.—Διομολογήσεις.—'Η Παπασύνη («'Αγία 'Εδρα») ὡς ὑποκείμενον τοῦ δημοσίου διεθνoῦς δικαίου.—Τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον.—'Επαναστάται.—Σύνθεσις πολιτειῶν ὑποκειμένων ἐννόμων σχέσεων διεθνoῦς δικαίου.—Προσωπικαὶ καὶ πραγματικαὶ ἐνώσεις.—'Ομόσπονδοι πολιτεῖαι.—'Ομόσπονδοὶ πολιτεῖαι ἢ συμπολιτεῖαι.—Πολιτεῖαι ἐν διαρκεῖ οὐδετερότητι.—Συνθήκαι ἐγγυώμεναι τὴν ἀκεραιότητα καὶ ἀνεξαρτησίαν αὐτῶν.—Διεθνὴς ἀναγνώρισις τῶν πολιτειῶν.—Ποικίλοι τρόποι ἀναγνώρισεως.—Θεμελιώδη δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις τῶν πολιτειῶν.—'Ασκήσις πολιτειακῆς ἐξουσίας.—Τὸ δικαίωμα τῆς αὐτοσυντηρήσεως καὶ τῆς ἀμύνης.—'Ετεροδικία.—Τὸ δίκαιον τοῦ ἀποικισμοῦ.—Λί μεταναστεύσεις.—Δικαίωμα ἀνεξαρτησίας ἢ κυριαρχίας.—'Αὐτοπεριορισμοὶ ἐκ τῶν κανόνων τοῦ διεθνoῦς δικαίου.—Δικαίωμα διακυβερνήσεως ἐλευθερίας ἐν τῷ ἐσωτερικῷ.—'Ελευθερία νομοθετικῆς καὶ διοικητικῆς ἐξουσίας.—Δικαίωμα κυριαρχίας ἐπὶ τῆς ἐπικρατείας.—Διεθνεῖς δουλείαι.—Δικαίωμα τῆς ἰσότητος ἐν τῷ διεθνεῖ δικαίῳ.—Δικαίωμα ἀμοιβαίου σεβασμοῦ.—Περιπτώσεις προσβολῆς οἰκονομικῶν συμφερόντων.—Οἰκονομικὸς ἀποκλεισμός.—Δικαίωμα ἐλευθέρως ἐπικοινωνίας.—'Υποχρεώσεις τῶν πολιτειῶν ἐκ τοῦ διεθνoῦς δικαίου.—'Υποχρεώσεις τῆς μὴ ἐπεμβάσεως.—Θεμιταὶ πρεκλήσεις ἐκ τῆς τοιαύτης ἀρχῆς.—Στοιχεῖα τῆς πολιτείας : λαός, ἐξουσία, ἔδαφος.—Γένεσις καὶ τέλος τῶν πολιτειῶν ὡς ὑποκειμένων τοῦ διεθνoῦς δικαίου.—Γένεσις καὶ ἀναγνώρισις.—'Αναγνώρισις τῶν de facto κυβερνήσεων.—Προσάρτησεις χωρῶν.—'Εδαφικαὶ ἐν γένει μεταβολαί.—Συνέπειαι περιουσιακαὶ καὶ πολιτικαὶ (ὡς πρὸς τὰς συνθήκας, τὰ οἰκονομικὰ δικαιώματα, τὴν νομοθεσίαν, τὰς δικαστικὰς ἀποφάσεις, τὴν ἰθαγένειαν).—Τέλος τῶν πολιτειῶν.—'Οργάνωσις τῆς διεθνoῦς κοινωνίας.—'Ιστορικὴ ἐξέλιξις.—Κοινωνία τῶν 'Εθνῶν καὶ ὁ νῦν ὀργανισμὸς τῶν («'Ηνωμένων 'Εθνῶν»).

'Αντικείμενα τοῦ διεθνoῦς δημοσίου δικαίου.

Λαός, ἐπὶ ἥκοι καὶ ἀλλοδαποί.—'Εδαφικὴ κυριαρχία.—Δίκρισις τῆς σχέσεως ἐξουσίας πρὸς τὴν ἐμπράχματον σχέσιν.—'Εδαφικὴ ἔκτασις τῶν ἐπικρατειῶν.—Σύνορα.—Χωρικαὶ θάλασσαι.—Αἰγιαλίτις ζώνη.—Δικαιώματα τῶν ἐπικρατειῶν ἐπὶ τῆς αἰγιαλίτιδος ζώνης.—Κόλποι καὶ ὅρμοι.—Λιμένες καὶ καθιστῶς αὐτῶν.—'Εσωτερικαὶ θάλασσαι.—Κλεισταὶ θάλασσαι.—Στενά.—Διεθνεῖς ποταμοί.—Τὸ καθιστῶς τοῦ Ρήνου καὶ τοῦ Δουνάβεως.—Διεθνεῖς ποταμοὶ καὶ δικαιώματα ἐκ τῶν ὕδατοπτώσεων.—Διώρυγες.—Διώρυγες διεθνεῖς.—'Ανοικτὴ θάλασσα.—Τὸ δόγμα τῆς ἐλευθερίας τῶν θαλασσῶν.—'Ιστορικὴ ἐξέλιξις αὐτοῦ.—'Η ἀρχὴ τῆς ἐλευθέρως ναυσιπλοΐας.—'Αστυ-

νομία καὶ ἐποπτεία τῶν ἀνοικτῶν θαλασσῶν.—Ἡ πειρατεία ἐν τῷ διεθνεῖ δικαίῳ.—Ἐναέρια στρώματα.—Κανονισμοὶ τοῦ Ἰνστιτούτου τοῦ διεθνοῦς δικαίου περὶ τῆς ἐλευθερίας τῆς ἀεροπορίας.—Διεθνεῖς συνδιασκέψεις καὶ συναφεῖς συμβάσεις.—Νομικὸν ἐν γένει καθεστὼς τῶν διεθνῶν συγκοινωνιῶν (χερσαίας, ποταμίας, λιμναίας, θαλασσίας, ἀναερίου).—Τρόποι κτήσεως τῆς ἑδαφικῆς κυριαρχίας.—Κατάληψις.—Ἡ θεωρία τῆς ἐσωχώρας.—Ὁ θεσμὸς τῶν ἀποικιακῶν προτεκτοράτων καὶ τῶν ζωνῶν τῆς ἐπιρροῆς.—Διεθνεῖς ἐντολαί.—Πρόσκτησις παράγωγος.—Ἀνταλλαγὴ ἑδαφῶν.—Παραχώρησις καὶ ἀναγνώρισις ταύτης διὰ δημοψήφισματος.—Πολυετῆς ἐνοικίασις ἑδαφῶν ἐν τῷ διεθνεῖ δικαίῳ.

Ὅργανα τῶν διεθνῶν σχέσεων (ἐθνικὰ καὶ διεθνῆ): Διεθνεῖς ἀντιπροσωπεῖαι, ἀρχαὶ διπλωματικαὶ καὶ προξενικαί.

Διεθνεῖς παραστάται τῶν πολιτειῶν.—Πρεσβευταί.—Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ κράτους.—Προνομίαι τῶν ξένων ἀρχηγῶν κρατῶν, κατοχυρούμεναι ὑπὸ τοῦ διεθνοῦς δικαίου.—Ὑπουργοὶ τῶν Ἐξωτερικῶν.—Διπλωματικοὶ ἀντιπρόσωποι.—Τὸ δίκαιον τῆς πρεσβεύσεως ἐν τῇ ἱστορικῇ αὐτοῦ ἐξελίξει.—Τὰ νῦν ισχύοντα.—Διαβάθμισις τῶν τάξεων τῶν διπλωματικῶν ἀντιπροσώπων.—Συγκρότησις τῶν διπλωματικῶν ἀρχῶν.—Τὸ διπλωματικὸν σῶμα.—Δικαιώματα καὶ καθήκοντα τῶν διπλωματικῶν ἀντιπροσώπων.—Προνομίαι καὶ ἀσυλῖαι.—Ποινικὴ καὶ ἀστικὴ ἑτεροδικία.

Ἀρχαὶ προξενικαί.—Ὁ θεσμὸς τῆς προξενίας εἰς τὰς ἀρχαίας ἑλληνικὰς πολιτείας.—Ἐξέλιξις αὐτοῦ ἐν τῷ ρωμαϊκῷ κόσμῳ καὶ κατὰ τὸν Μεσαίωνα.—Σύγχρονος ἐποχῆ.—Συμβατικὴ κατάστασις τοῦ θεσμοῦ.—Βαθμολογικὴ τάξις τῶν προξένων.—Τακτικοὶ καὶ ἐπίτιμοι ἢ ἄμισθοι πρόξενοι.—Ἱερραρχικαὶ διακρίσεις.—Προνομίαι καὶ ἀσυλῖαι.—Καθήκοντα ἐν γένει: διοικητικά, δικαστικά, ληξιαρχικά, συμβολαιογραφικά κλπ.

Διεθνῆ ὅργανα.—Ἐπιτροπαί, ἐνώσεις, γραφεῖα.—Διεθνῆς ὀργάνωσις ἐργασίας.—Συνέπειαι παραβιάσεως τῶν διεθνῶν κανόνων καὶ διεθνῆς εὐθύνης τῶν πολιτειῶν.

ΠΟΙΝΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

Πνευματικαὶ καὶ πολιτικαὶ ἀπόψεις τοῦ συγχρόνου ποινικοῦ δικαίου.—Ἡ θεωρία τοῦ ἐγκλήματος καὶ τῆς ποινῆς.

Πνευματικαὶ καὶ πολιτικαὶ ἀπόψεις τοῦ συγχρόνου ποινικοῦ δικαίου.—Πνευματικὰ ρεύματα καὶ ποινικὴ ἐπιστήμη.—Τὸ πρόβλημα τῆς ποινικῆς ἐπιστήμης καὶ ἡ ἑκτασίς του.—Ἡ «κρίσις» εἰς τὴν ποινικὴν ἐπιστήμην.—Ὁ «φιλελευθερισμὸς» εἰς τὴν ποινικὴν ἐπιστήμην.—Ὁ «κοινωνισμὸς» εἰς τὴν ποινικὴν ἐπιστήμην.—Κριτικὴ φιλοσοφία καὶ ποινικὴ ἐπιστήμη.—Τὸ σύγχρονον «ἀντιορθολογικόν» κίνημα καὶ ἡ ποινικὴ ἐπιστήμη.

Ἡ ἐπιστήμη τοῦ ποινικοῦ δικαίου.—Ἡ μεθοδολογικὴ διάρθρωσις τῆς καθόλου ποινικῆς ἐπιστήμης καὶ τὰ κριτήρια αὐτῆς.—Τὰ ἀντικείμενα τῆς ἐπιστήμης τοῦ ποινικοῦ δικαίου.—Αἱ βασικαὶ ἔννοιαι τῆς ἐπιστήμης τοῦ ποινικοῦ δικαίου.

Ἐπισκόπησις τοῦ συγχρόνου ποινικοῦ δικαίου.—Ἡ ἱστορία τῆς νεοελληνικῆς ποινικῆς νομοθεσίας.—Αἱ «σχολαὶ» τοῦ ποινικοῦ δικαίου.—Ἡ «πρωτικὴ» καὶ τὸ «ποινικὸν δίκαιον».

Ἡ θεωρία τοῦ ἐγκλήματος καὶ τῆς ποινῆς.—Τὸ ἐγκλημα ὡς ἔννοια τοῦ ποινικοῦ νόμου.—Τὸ ἐγκλημα ὡς πρᾶξις ὀρισμένου δράστου.—Τὸ ἐγκλημα ὡς ἄδικος πρᾶξις (τυπικὴ καὶ οὐσιαστικὴ).—Τὸ ἐγκλημα ὡς ἄδικος πρᾶξις τοῦ ἐνόχου.

Ἐμφανίσεις τοῦ ἐγκλήματος.—Τὸ ἐγκλημα ὡς μὴ περατωθεῖσα πρᾶξις (ἀπόπειρα).—Τὸ ἐγκλημα ὡς πρᾶξις πλειόνων δραστῶν (συμμετοχὴ).—Τὸ ἐγκλημα ὡς πραγματικὴ ἢ νομικὴ ἐνότης (συρροή).

Ἡ ποινὴ ὡς ἔννομος συνέπεια τοῦ ἐγκλήματος.—Ἡ νομικὴ φύσις τῆς ποινῆς.—Λόγοι αἰρωντες ἢ μετριάζοντες τὴν ποινὴν.—Τὰ εἶδη τῶν ποινῶν καὶ ἡ ἱστορία των.—Κριτικὴ τοῦ «συστήματος» τῶν ποινῶν τοῦ νόμου.—Ἡ φιλοσοφία τῆς ποινῆς.

Τὰ ἀσφαλιστικὰ μέσα.—Ἡ νομικὴ φύσις τῶν ἀσφαλιστικῶν μέσων.—Ἡ ἱστορία τῶν ἀσφαλιστικῶν μέσων.—Ὁ νέος Ποινικὸς Κώδιξ καὶ τὰ ἀσφαλιστικὰ μέσα.

Εἰδικὸν μέρος τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Ἑρμηνεῖα θεμάτων ἐκ τοῦ εἰδικοῦ μέρους τοῦ ποιν. νόμου.—Ἐγκλήματα κατὰ τῆς ζωῆς καὶ τῆς σωματικῆς ἀκεραιότητος.—Ἐγκλήματα ἐσχάτης προδοσίας.—Ἐγκλήματα περὶ τὴν ὑπηρεσίαν.

Ἀσκήσεις ἐπὶ πρακτικῶν θεμάτων.

Στοιχεῖα ποινικῆς δικονομίας.

Ἡ γενικὴ διάπλασις τῆς ποινικῆς δικονομίας.—Ἐννοια καὶ περιεχόμενον τῆς ποινικῆς δικονομίας.—Μορφή καὶ ἱστορικὴ ἐξέλιξις τῆς ποινικῆς δικονομίας.—Αἱ ἀρχαὶ τῆς ποινικῆς δικονομίας.—Αἱ πηγαὶ τῆς ἐλληνικῆς ποινικῆς δικονομίας.—Προβλήματα ἐφαρμογῆς καὶ ἐρμηνείας τῶν κανόνων τῆς ποινικῆς δικονομίας.

Ἡ ποινικὴ δίκη.—Ἡ ποινικὴ δίκη ὡς ἔννομος σχέσις.—Τὰ στάδια τῆς διαδικασίας.—Τὰ δικαστήρια.—Ἀρμοδιότης καὶ δικαιοδοσία.—Οἱ παράγοντες τῆς ποινικῆς δίκης.—Τὰ ἀποδεικτικὰ μέσα.

Αἱ ἀποφάσεις.—Ἡ ἔφεσις.—Ἡ ἀναίρεσις.—Ἡ ἀναψηλάφησης.

ΑΣΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

Ἐμπράγματον Δίκαιον.

Τὰ πράγματα καὶ τὰ ἐπ' αὐτῶν δικαιώματα.—Νομή: κτῆσις, ἀπώλεια, προστασία.—Κυριότης καὶ περιεχόμενον αὐτῆς, περιορισμοί, τρόποι κτήσεως, προστασία, μεταγραφή.—Δουλεῖαι: προσωπικαί, πραγματικαί, περιεχόμενον, σύστασις, προστασία, ἀπόσβεσις.—Ἐνέχυρον: σύστασις, ἀπόσβεσις, προστασία, νόμιμον ἐνέχυρον, γεωργικὸν ἐνέχυρον κλπ.—Ὑποθήκη: σύστασις, ἔκτασις, ἀπόσβεσις, προσημείωσις.

Οἰκογενειακὸν Δίκαιον.

Μνηστεία: σύστασις, λύσις, συνέπειαι, παραγραφή.—Γάμος: ὅροι πρὸς σύναψιν, ἱκανότης, κωλύματα.—Ἄκυρος καὶ ἀκυρώσιμος γάμος, ἀνυπόστατος γάμος.—Προσωπικαὶ σχέσεις μεταξὺ τῶν συζύγων.—Περιουσιακαὶ σχέσεις τῶν συζύγων.—Προῖξ: σύστασις, εἶδη προικός, δικαιώματα ἀνδρὸς ἐπὶ τῆς προικός, ἀσφάλεια προικός, ἢ προῖξ λυθέντος τοῦ γάμου, χωρισμὸς προικός.—Διαζύγιον: λόγοι διαζυγίου, διαδικασία, ἀποτελέσματα.—Γνησιότης τέκνου, ἀποκρήρυξις.—Διατροφή ἐκ τοῦ νόμου.—Σχέσεις γονέων καὶ τέκνων, πατρικὴ ἐξουσία.—Ἐξώγαμα τέκνα, ἀναγνώρισις, νομιμοποιήσις.—Ύιοθεσία: ὅροι, ἀποτελέσματα.—Ἐπιτροπεία, παρεπίτροπος, συγγενικὸν συμβούλιον.—Κηδεμονία χειραφέτων ἀνηλίκων.—Ἐπιτροπεία ἀπηγορευμένων, ἐπιτροπεία ἀπόντος.—Δικαστικὴ ἀντίληψις.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

Γενικὸν μέρος.—Δίκαιον Ἑταιριῶν.—Ναυτικὸν Δίκαιον.—Πτωχευτικὸν Δίκαιον.

Γενικὸν μέρος.—Ἱστορία τοῦ ἐμπορικοῦ δικαίου.—Ἐμπορικαὶ πράξεις.—Ἐμποροί.—Ἐπωνυμία καὶ σήματα.—Ἐμπορικὰ βιβλία.—Χρηματιστήρια.—Παραγγελία.—Μεταφορά.—Συναλλαγματικά.—Γραμμάτια.—Ἐπιταγαί. Τραπεζιτικά πράξεις ἐν γένει.—Ἀνοικτὸς λογαριασμὸς.—Χερσαία ἀσφάλεια.

Δίκαιον Ἑταιριῶν.—Ὁμόρρυθμοι, ἑτερόρρυθμοι, ἀνώνυμοι ἑταιρίαι.

Ναυτικὸν Δίκαιον.—Ἱστορία.—Πλοῖον ἐν γένει.—Πλοίαρχος.—Ναῦται.—Προστασία ναυτικῆς πίστεως.—Ναύλωσις.—Ἀσφάλεια.—Πλοιοκτῆτης καὶ ἐφοπλιστής.—Τρόποι κτήσεως πλοίου.—Συμπλοιοκτησία.—Ἀβαρία.—Σύγκρουσις πλοίων.—Ρυμούλκησις.

Πτωχευτικὸν Δίκαιον.—Ἱστορία.—Προϋποθέσεις κηρύξεως πτωχεύσεως.—Ἀποφάσις δικαστηρίου.—Ὅργανα πτωχευτικῆς διαδικασίας.—Συνέπειαι ἐν γένει τῆς κηρύξεως τῆς πτωχεύσεως.—Ὑποπτος περίοδος.—Διεκδίκησις ἐν πτωχεύσει.—Ἡ σύζυγος τοῦ πτωχεύσαντος.—Ἐπαλήθευσις ἀπαιτήσεων.—

Συμβιβασμός ἐν γένει.—"Ἐνωσις, διανομή.—Παῦσις τῶν ἐργασιῶν τῆς πτωχεύσεως.—'Αποκατάστασις.

Β'. ΚΥΚΛΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ

"Ἐννοια καὶ ἀποστολὴ τῆς οἰκονομίας τοῦ κράτους.—'Ἡ πολιτεία καὶ ἡ οἰκονομία αὐτῆς.—"Ἐννοια καὶ περιεχόμενον τῆς κρατικῆς οἰκονομίας.—Κατευθυντήριαι γραμμαὶ τῆς δημοσιονομικῆς πολιτικῆς.—Σχέσις μεταξὺ δημοσίας καὶ ἰδιωτικῆς οἰκονομίας.—'Ἡ θέσις τῆς κρατικῆς οἰκονομίας ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς κοινωνικῆς οἰκονομίας.

"Ἡ δημοσία οἰκονομικὴ ὡς ἐπιστήμη.—"Ἐννοια καὶ περιεχόμενον.—'Αποστολὴ τῆς ἐπιστημονικῆς ἐρεῦνης τῆς κρατικῆς οἰκονομίας.—Κλάδοι τῆς δημοσίας οἰκονομικῆς.—Τοποθέτησις τῆς δημοσίας οἰκονομικῆς ἐν τῷ πλαισίῳ τῶν οἰκονομικῶν ἐπιστημῶν.—'Ἡ αὐτοτέλεια τῆς δημοσίας οἰκονομικῆς.—Μέθοδοι ἐρεῦνης.—«Δημοσιονομικοὶ νόμοι».

Κατηγορίαι δημοσιονομικῶν ἐνεργειῶν καὶ ἐπιδράσεις αὐτῶν ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ βίου.—Αἱ κύριαι μορφαὶ τῆς δημοσιονομικῆς δράσεως.—Κρατικαὶ δαπάναι καὶ κρατικὰ ἔσοδα.—Χαρακτῆρες τῆς δημοσιονομικῆς δράσεως.—'Ο οἰκονομικοπολιτικὸς αὐτῆς χαρακτήρ.—'Επιδράσεις τῆς δημοσιονομικῆς δράσεως ἐπὶ τῆς παραγωγῆς, ἐπὶ τῆς διανομῆς τοῦ εἰσοδήματος, ἐπὶ τῆς καταναλώσεως, ἐπὶ τῆς ἀποταμιεύσεως, ἐπὶ τοῦ νομίσματος, ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν διακυμάνσεων.—Τὰ ὅρια τῆς δημοσιονομικῆς δράσεως καὶ ἡ ἀνάγκη προσαρμογῆς ταύτης πρὸς τὴν ἰδιωτικὴν οἰκονομίαν τῆς χώρας.—'Ἡ φορολογικὴ δυναμικότης.

"Ἱστορία τῶν δημοσιονομικῶν θεωριῶν.—"Ἑλληνες.—Ρωμαῖοι.—Βυζαντινοί.—Μεσαίων.—Φεουδαρχικὸν σύστημα ἐν τῇ δυτικῇ Εὐρώπῃ.—'Εμποροκράται.—Καμεραλισταί.—'Ἡ δημοσιονομικὴ θεωρία τοῦ φυσικοῦ δικαίου.—'Φυσιοκράται.—David Hume καὶ Adam Smith.—Ρωμαντικὴ Σχολή.—'Ἱστορικὴ Σχολή.—Lorenz von Stein.—Schäffle.—Roscher.—Οἱ λοιποὶ θεωρητικοὶ τοῦ 19ου αἰῶνος.—'Αδόλφος Wagner.—Σύγχρονος ἐποχὴ.

Κρατικαὶ ἀνάγκαι, πολιτικὴ τῶν δαπανῶν καὶ τρόποι ἀντιμετωπίσεως αὐτῶν.—Προϊοῦσα ἐπέκτασις τῶν δαπανῶν εἰς τὰ σύγχρονα κράτη.—Κατηγορίαι κρατικῶν δαπανῶν (παραγωγικαὶ καὶ ἀποδοτικαί, τακτικαὶ καὶ ἔκτακτοι κλπ.).—Διάκρισις τῶν δαπανῶν βάσει τῶν διοικητικῶν σκοπῶν.—Γενικαὶ ἀρχαὶ τῆς πολιτικῆς τῶν δαπανῶν.—'Αρχαὶ διαχειρίσεως (αἱ ἀρχαὶ τῆς μεγίστης κοινωνικῆς ὠφελείας, τῆς οἰκονομικότητος, τῆς ἀναλογικότητος κλπ.).—'Αρχαὶ καλύψεως τῶν δαπανῶν (φορολογία, δανειακὴ πολιτικὴ κλπ.).—'Αντιμετώπισις τῶν κρατικῶν δαπανῶν.—'Ἱστορικὴ ἐξέλιξις

συστημάτων πορισμοῦ κρατικῶν ἐσόδων (περίοδος κτηματικῆς οἰκονομίας τοῦ κράτους, νομηματική κρατική οἰκονομία, φορολογική περίοδος, κοινωνική περίοδος).—Ταξινόμησις τῶν κρατικῶν ἐσόδων.—Τὸ κράτος ὡς ἐπιχειρηματίας.—Ἐσοδα ἐκ φόρων.—Ἐσοδα ἐκ δανείων.—Δημοσιονομικοὶ κανόνες, διέποντες τὴν ἐπιχειρηματικὴν δρᾶσιν τοῦ κράτους.—Αἱ κατ' ἰδίαν κρατικά. ἐκμεταλλεύσεις (ἀγροτικά κτήματα, συγκοινωνίαι, τηλεπικοινωνίαι κλπ.).

Γενικὴ θεωρία τῆς φορολογίας.—Δικαιολογικὸς λόγος τῆς φορολογικῆς πολιτικῆς τοῦ κράτους.—Ἀντικείμενα τῆς φορολογίας.—Σκοποὶ καὶ λειτουργίαι τῆς φορολογίας.—Φορολογικὰ ἀξιώματα.—Ἡ κοινωνικὴ δικαιοσύνη ἐν τῇ κατανομῇ τῶν φορολογικῶν βαρῶν.—Ἡ νομικὴ ἄποψις ἐν τῇ συνταγματικῇ κατοχυρώσει τῆς «ἰσότητος» ἐν τῇ φορολογίᾳ.—Λοιπαὶ βασικαὶ ἀρχαὶ τῆς φορολογίας.—Ἐκτασις τῆς φορολογίας καὶ ὅρια αὐτῆς.—Κατανομὴ τῶν φορολογικῶν βαρῶν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς φοροδοτικῆς ἱκανότητος (φορολογικὴ ἀπαλλαγὴ τοῦ ἐλάχιστου συντηρήσεως, προοδευτικὴ φορολογία κλπ.).—Γενικότης τῆς φορολογίας καὶ αἱ ἐκ φόρων ἀπαλλαγαί.

Μορφαὶ φορολογικῶν συστημάτων.—Φόρος ἐνιαῖος καὶ πολλαπλοῦν σύστημα φόρων.—Κατάταξις τῶν φόρων (ἄμεσοι καὶ ἔμμεσοι, τακτικοὶ καὶ ἔκτακτοι, προσωπικοὶ καὶ πραγματικοὶ κλπ.).—Ἡ φοροτεχνικὴ τοῦ κράτους.—Ἐπιδράσεις τῆς φορολογίας καὶ συναφεῖς ἀντιδράσεις τῆς ἰδιωτικῆς οἰκονομίας.—Ἐπίπτωσις τῶν φόρων.

Εἶδη τῶν φόρων.—Ἄμεσοι φόροι: Φόροι ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος καὶ τῆς περιουσίας.—Ἐμμεσοὶ φόροι: Ἐπὶ τῶν δαπανῶν (γενικὸς φόρος καταναλώσεως καὶ εἰδικοὶ τοιοῦτοι: ἐπὶ εἰδῶν πρώτης ἀνάγκης καὶ εἰδῶν γενικῆς χρήσεως καὶ ἐπὶ εἰδῶν πολυτελείας).—Φορολογικὰ μονοπώλια εἰδικώτερον.—Δασμοί.—Εἶδη αὐτῶν.—Δασμολόγια καὶ συστήματα αὐτῶν.—Φόροι μικτοί: ἐπὶ τῆς κυκλοφορίας.

Κάλυψις κρατικῶν δαπανῶν διὰ δανείων.—Γενικὴ θεωρία τῆς δημοσίας πίστεως.—Ἐννοία τῆς δημοσίας πίστεως.—Θέσις τῶν δανείων εἰς τὴν κρατικὴν οἰκονομίαν.—Προϋποθέσεις ἐπιτρεπτῆς προσφυγῆς εἰς τὸ δάνειον.—Τρόποι συνάψεως κρατικῶν δανείων.—Προνόμια τῶν τίτλων ἐθνικῶν δανείων.—Μορφαὶ δανείων (διαρκῆ καὶ ἀποσβεστέα δάνεια—κυμαινόμενον χρέος—ἐκούσια καὶ ἀναγκαστικά δάνεια—ἐσωτερικὰ καὶ ἐξωτερικὰ—ἡγγυημένα δάνεια).—Μέθοδοι ἀποσβέσεως τῶν κρατικῶν δανείων καὶ δημοσιονομικὰ μέσα ἀποπληρωμῆς αὐτῶν.

Ἡ δημοσιονομικὴ διοίκησις.—Ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ κράτους.—Περιεχόμενον τῆς δημοσιονομικῆς διοικήσεως.—Νομικὴ φύσις τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ ἀναγκαιότης αὐτοῦ.—Γενικαὶ ἀρχαὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ (δημοσιότης, καθολικότης κλπ.).—Διαδικασία καταρτίσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ.—Ἐκτέλεισις τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ ἔλεγχος ταύτης (διοικητικὸς, δικαστικός, κοινοβουλευτικός).

ΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Εισαγωγικαὶ ἔννοιαι.—Περιεχόμενον τῆς ἐπιστημονικῆς ἐρεῦνης τῆς κοινωνικῆς οἰκονομίας.—Κοινωνικοοικονομικὰ προβλήματα καὶ αἷτια γενέσεως αὐτῶν.—Ἀντικείμενον τῆς θεωρητικῆς οἰκονομικῆς καὶ θέσις αὐτῆς ἐν τῷ πλαισίῳ τῶν οἰκονομικῶν ἐπιστημῶν.—Θεμελιώδεις ἔννοιαι ἐν τῇ πολιτικῇ οἰκονομίᾳ : οἰκονομικαὶ ἀξίαι, ἐργασία, κεφάλαιον, ἔδαφος, παραγωγή κλπ.—Ἱστορικὴ ἐξέλιξις τῆς κοινωνικῆς οἰκονομίας : οἰκιακὴ παραγωγή, ἀγοραστικὴ παραγωγή, ἐμπορικὴ παραγωγή, προκεφαλαιοκρατικὴ καὶ κεφαλαιοκρατικὴ.—Μορφαὶ τῆς κοινωνικοοικονομικῆς ὀργανώσεως (ἀτομιστικὴ, κοινωνιστικὴ κλπ.).—Διευθυνομένη ἢ προγραμματικὴ οἰκονομία.—Ἱστορικὴ ἐξέλιξις τῆς ἐπιστήμης τῆς πολιτικῆς οἰκονομίας παρ' ἄλλοδαποῦς καὶ ἐν Ἑλλάδι.

Παραγωγή, ἐργασία, κεφάλαιον, ἔδαφος.—Μέσα ἀντιμετωπίσεως τῶν οἰκονομικῶν ἀναγκῶν ἐν τῇ κοινωνικῇ οἰκονομίᾳ.—Ὀργάνωσις καὶ λειτουργία τῆς παραγωγῆς.—Ἐργασία καὶ εἶδη αὐτῆς.—Ὁ καταμερισμὸς τῆς ἐργασίας.—Ἡ συνεργασία πρὸς παραγωγὴν.—Ἡ συγκέντρωσις τῆς παραγωγῆς.—Τὰ οἰκονομικὰ φαινόμενα τῆς στενότητος ἐργασίας καὶ τῆς ἀνεργίας.—Τὸ ἔδαφος ὡς φορεὺς πρώτων ὑλῶν.—Τὸ ἔδαφος ὡς τόπος ἐγκαταστάσεως τῆς παραγωγῆς.—Τὸ κεφάλαιον.—Τὰ κίνητρα τῆς ἀποταμιεύσεως.—Οἱ συντελεσταὶ τῆς ἀποταμιεύσεως.

Γενικὴ θεωρία τῶν τιμῶν.—Ἡ ζήτησις οἰκονομικῶν ἀγαθῶν καὶ αἱ δαπάναι προμηθείας (τιμαὶ) αὐτῶν.—Οἰκονομικοὶ νόμοι συναφεῖς.—Σχηματισμὸς τῆς τιμῆς ἰσορροπίας ἢ ἐνιαίας τιμῆς.—Προσδιοριστικὰ αἷτια τῶν τιμῶν.—Μονοπώλια.—Ἡ διανομὴ τοῦ εἰσοδήματος.—Οἱ μισθωτοί.—Οἱ ἐργατικοὶ μισθοί.—Ἡ ἔγγειος πρόσοδος.—Ὁ τόκος καὶ τὰ προσδιοριστικὰ αὐτοῦ αἷτια.—Αἱ περὶ τόκου θεωρίαι.—Τὸ ἐπιχειρηματικὸν κέρδος.

Χρῆμα, πίστις καὶ νομοθετικὰ συστήματα.—Ἡ κυκλοφορία τῶν ἀγαθῶν.—Ἡ ἐσωτερικὴ ἀξία τοῦ χρήματος καὶ ἡ ἐξωτερικὴ αὐτοῦ ἀξία.—Ἡ ἀνταλλαγὴ τῶν οἰκονομικῶν ἀγαθῶν καὶ ἡ διεθνὴς συναλλαγή.—Ἡ πίστις ἐν τῇ κοινωνικῇ οἰκονομίᾳ.—Αἱ τράπεζαι καὶ τὰ εἶδη αὐτῶν.—Θεωρία τῶν νομισματικῶν συστημάτων.—Ὁ χρυσοῦς καὶ ὁ διμεταλλικὸς κανὼν.—Τὰ διευθυνόμενα νομισματικὰ συστήματα : τὸ τιμαριθμικὸν νόμισμα—τὸ νόμισμα σταθερᾶς κυκλοφορίας—τὸ σύστημα τῆς σταθερᾶς ἀξίας τοῦ χρήματος.

Ἡ κατανομή τῶν ἀγαθῶν.—Τὸ κρατοῦν σύστημα.—Οἱ σοσιαλιστικοὶ τρόποι.—Οἱ κεφαλαιοῦχοι εἰσοδηματῖαι.—Οἱ μισθωτοί.—Οἱ ἐπιχειρηματῖαι.

Αἱ οἰκονομικαὶ διακυμάνσεις.

ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ

Ὅρισμός, ἔννοια καὶ περιεχόμενον τῆς ἰδιωτικῆς οἰκονομικῆς.—Διακρίσεις τῆς ἰδιωτικῆς οἰκονομικῆς.—Οἰκονομικαὶ μονάδες : ἐκμετάλλευσις, ἐπιχειρήσεις.—Κατηγορίαι ἐπιχειρήσεων.—Μορφαὶ ἐπιχειρήσεων.—Ὑποτάξεις ἐκμεταλλεύσεων καὶ ἐπιχειρήσεων.—Ἐννοια τῆς περιουσίας : σύνθεσις, ἀπαιτήσεις, μετασχηματισμοί.—Ἐννοια τοῦ κόστους.—Προβλεψήτης.—Τὰ ἔξοδα ἐν τῇ ἐπιχειρήσει.—Ἀποτελεσματικότης.—Ἐννοια τοῦ ἐπιχειρηματικοῦ κέρδους.—Κύκλος ἐργασιῶν.—Ἐννοια καὶ ὁρισμός τῆς πίστεως.—Περιεχόμενον αὐτῆς καὶ κατηγορίαι.—Ἐργασία, ὑποτάξεις αὐτῆς, μέθοδοι ἀντιμισθίας.—Ἀσφάλις.—Στατιστικὴ τῶν ἐπιχειρήσεων καὶ ἐκμεταλλεύσεων.

ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ

Λογιστικὴ βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων.—Λογιστικὴ τραπεζικῶν ἐπιχειρήσεων.—Ἐφαρμογαὶ λογιστικῆς διάφοροι.—Στοιχεῖα ἐλεγκτικῆς.—Ἀνάπτυξις διαφορῶν λογιστικῶν θεωριῶν.—Σύντομος ἐξιστόρησις τῆς ἐξελίξεως τῶν λογιστικῶν μηχανῶν.—Πρακτικὸν Γραφεῖον.

Λογιστικὴ βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων.—Διάκρισις τῶν δύο θεμελιωδῶν τμημάτων τῆς βιομηχανικῆς ἐπιχειρήσεως.—Τμημα ἐμπορικόν.—Σκοπὸς τούτου καὶ κύκλος ἀντιστοίχων ἐργασιῶν.—Τμημα τεχνικόν.—Σκοπὸς τούτου καὶ κύκλος ἀντιστοίχων ἐργασιῶν.—Τρόπος ὁργανώσεως εἰς τὰς διαφορὰς βιομηχανίας.

Βιομηχανικὸν τμημα καὶ στοιχεῖα αὐτοῦ (πρῶται ὕλαι, βοηθητικαὶ ὕλαι, ἡμερομίσθια, γενικὰ βιομηχανικὰ ἔξοδα).

Προσαρμογὴ τῆς λογιστικῆς ὁργανώσεως τῆς ὅλης ἐπιχειρήσεως πρὸς τὰ δύο ὡς ἄνω κύρια τμήματα (ἐμπορικὴ λογιστικὴ, βιομηχανικὴ λογιστικὴ).

Συστηματικὴ ἀνάπτυξις τῆς βιομηχανικῆς λογιστικῆς.—Πρῶται καὶ βοηθητικαὶ ὕλαι, σημασία καὶ κίνησις τούτων ἐν τῇ ἐπιχειρήσει καὶ ἀντίστοιχος λογιστικὴ ὁργάνωσις.—Ἡμερομίσθια, σημασία τούτων, εἰδικοὶ ὅροι τοῦ καθορισμοῦ καὶ τῆς πληρωμῆς τούτων, ἔλεγχος τῶν ἐργασιῶν.—Καθορισμός τῆς προσφερομένης ὑφ' ἐκάστου ἐργάτου ἐργασίας.—Λογιστικὴ ὁργάνωσις τῆς ὑπηρεσίας ἡμερομισθίων.—Γενικὰ βιομηχανικὰ ἔξοδα.—Φύσις καὶ σημασία τούτων διὰ τὴν ἐπιχειρήσιν.—Διάκρισις εἰς ἄμεσα καὶ ἔμμεσα.—Προσδιορισμός τοῦ μεγέθους τούτων καὶ τρόπος ἐφαρμογῆς αὐτῶν εἰς τὰ παραγόμενα προϊόντα.—Λογιστικὴ παρακολούθησις τούτων.—Εἰδικώτερον (ἐκ τῶν ἐμμέσων βιομηχανικῶν ἔξοδων) τὰ τῶν ἀποσβέσεων.—Ἡ βιομηχανικὴ ἐπιχειρήσις ἐξεταζομένη ἀναλόγως τοῦ τρόπου κατεργασίας τῆς πρώτης ὕλης καὶ τοῦ εἶδους τῶν παραγομένων προϊόντων.—Περίπτωσις παραγωγῆς ἐνὸς εἶδους προϊόντος καὶ συνολικὸν τίμημα αὐτοῦ.—Περίπτωσις παραγωγῆς δια-

κεκριμένων ειδῶν ἢ ποιότητων ἑνὸς εἶδους καὶ εἰδικὸν τίμημα ἐκάστου εἶδους ἢ ποιότητος.—Περίπτωσις διαδοχικῶν μετασχηματισμῶν τῆς πρώτης ὕλης ἐν μιᾷ καὶ τῇ αὐτῇ ἐπιχειρήσει.—'Εξέτασις τῶν βιομηχανικῶν προϊόντων καθ' ἑαυτὰ (ἡμιτελῆ, ἔτοιμα, κύρια καὶ δευτερεύοντα).—Καθορισμὸς τοῦ τιμήματος τῶν ὡς ἂνω προϊόντων : 1) διὰ συστηματικῆς λογιστικῆς, 2) ἐξωλογιστικῶς καὶ 3) δι' εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ.—'Ο λογαριασμὸς «παραγωγῇ προϊόντων» ὡς ὄργανον προσδιορισμοῦ τοῦ βιομηχανικοῦ τιμήματος.—Τρόποι τηρήσεως αὐτοῦ καὶ ἀντίστοιχοι πληροφορίες.—Εἰδικαὶ περιπτώσεις ἐμφανιζόμεναι καὶ ἀντίστοιχοι τρόποι ἐνεργείας.—'Ο λογαριασμὸς «'Αποθήκη» ἢ «'Ετοιμα προϊόντα».—Προορισμὸς τούτου καὶ τρόπος λειτουργίας αὐτοῦ.—Τιμὴ πωλήσεως τῶν προϊόντων τοῦ ἐργοστασίου.—Προσδιορισμὸς αὐτῆς ἐκ τοῦ ἐξηγμένου ἀντιστοίχου βιομηχανικοῦ τιμήματος διὰ προσθήκης τοῦ προσήκοντος ποσοστοῦ ἐκ τῶν γενικῶν ἐξόδων τοῦ ἐμπορικοῦ τιμήματος καὶ τοῦ ἀναλόγου ποσοστοῦ κέρδους.—Λογαριασμὸς «Πώλησις προϊόντων» τοῦ ἐργοστασίου.—Προορισμὸς αὐτοῦ καὶ τρόποι τηρήσεως τούτου καὶ ἀντίστοιχοι πληροφορίες.—Παραδείγματα.—Αἱ βοηθητικαὶ ὑπηρεσίαι καὶ λογιστικὴ ἐκάστης τούτων καὶ σχέσις τούτων πρὸς τὴν κυρίαν βιομηχανικὴν ἐπιχείρησιν, ἐπὶ τῇ βάσει παραδειγμάτων.—Συνήθεις περιπτώσεις ἐμφανιζόμεναι ἐν τῇ βιομηχανικῇ λογιστικῇ κατὰ τὸ τέλος τῆς χρήσεως καὶ ἀντίστοιχοι λογιστικαὶ ἐνέργειαι.—'Εξαγωγή ἀποτελεσμάτων χρήσεως καὶ διαθέσεις τοῦ καθαροῦ κέρδους.—Μελέτη καὶ ἀνάλυσις ἰσολογισμοῦ βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων.

Λογιστικὴ τραπεζιτικῶν ἐπιχειρήσεων.—Διοικητικὴ ὀργάνωσις.—Τμήματα ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας (Διεύθυνσις, γραμματεία, ἐπιθεώρησις προσωπικοῦ, ἀρχεῖον, διεκπεραίωσις, δικαστικὸν τμήμα, τμ. διαχειρίσεως ὕλικου, τμ. οἰκονομικῶν μελετῶν καὶ πληροφοριῶν, λογιστήριον κλπ.).—Τμήματα ἀμέσως ἐπικοινωνοῦντα πρὸς τὸ κοινόν (καταθέσεις, τμ. χορηγήσεων καὶ δανείων, τμ. μεταφορᾶς χρήματος, τμ. συναλλάγματος, εἰσπράξεις ἀξιῶν τρίτων, ταμεῖα μετρητῶν καὶ χρεωγράφων).—Σχέσεις συνδέουσαι ταῦτα πρὸς ἄλληλα.

Λογιστικὴ ὀργάνωσις.—Δικαιολογικὰ ἔγγραφα καὶ ἀναλυτικὰ βιβλία (ἐπεξήγησις τῶν κυριωτέρων τούτων διὰ παραδειγμάτων).—Διάκρισις τῶν πράξεων τῆς τραπέζης ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῆς μεσολαβήσεως ἢ μὴ τοῦ λογαριασμοῦ «Ταμεῖον» κατ' αὐτάς : α) ταμειακαὶ καὶ β) συμψηφιστικαὶ ἢ ἡμερολογιακαί.—Διάκρισις τῶν πράξεων τῆς τραπέζης ἐν σχέσει πρὸς τὸ νόμισμα, εἰς ὃ αὐταὶ ἀνάγονται : α) πράξεις εἰς δραχμὰς καὶ β) πράξεις εἰς ξένον νόμισμα.—'Εξέτασις τῶν λογιστικῶν ἐγγραφῶν τῶν πράξεων τῆς τραπέζης κατὰ τμήματα, ὡς ἡ ἐξῆς σειρὰ : α) καταθέσεις, β) τρεχούμενοι λογαριασμοί, γ) δάνεια ἐπ' ἐνεχύρῳ χρεωγράφων, δ) δάνεια ἐπ' ἐνεχύρῳ ἐμπορευμάτων, ἐνεχυρογράφων γενικῶν ἀποθηκῶν καὶ γεωργικῶν ἐνεχυρογράφων, ε) προκαταβολαὶ ἔναντι φορτωτικῶν καὶ ἐνέγγυοι πιστώσεις, στ) δάνεια ἐπὶ ὑποθήκῃ

ἀκινήτων, ζ) συνάλλαγμα, η) ἐκδόσεις καὶ πληρωμαὶ ἐπιταγῶν ἐσωτερικοῦ. πιστωτικαὶ ἐπιστολαὶ καὶ ἀνταποκριταί, θ) χρεώγραφα, ι) εἴσπραξις ἀξιῶν διὰ λογαριασμὸν τρίτου, ια) χορήγησις ἐγγυητικῶν ἐπιστολῶν.—Συγκέντρωσις ἐγγραφῶν, συμφωνία καὶ ἔλεγχος (ἡμερήσιοι, περιοδικοί).—Λογιστήριον.—Συγκεντρωτικὸν ἡμερολόγιον.—Συγκεντρωτικὸν καθολικόν.—Ἀναλυτικὰ καθολικά : α) πελατῶν καὶ β) ἀποτελεσμάτων.—Συμφωνία λογαριασμῶν παρὰ τρίτοις.—Σύντομος ἐξέτασις τῶν λογαριασμῶν nostro καὶ vostro.—Λογιστικαὶ ἐγγραφαὶ κατὰ τὸ τέλος τῆς χρήσεως.—Ἐξαγωγή τόκων καὶ προμηθειῶν, διαφόρων κερδῶν, κρατήσεων καὶ ἀποσβέσεων διαφόρων, ἐκτοκισμὸς (ἢ ἀναπροεξόφλησις) χαρτοφυλακίου, συγκέντρωσις ἀποτελεσμάτων καὶ διάθεσις τοῦ καθαροῦ κέρδους.—Ἀνάλυσις λογαριασμοῦ «Ζημίαι καὶ Κέρδη», σύνταξις ἰσολογισμοῦ, μελέτη καὶ ἀνάλυσις τούτου, ὡς καὶ ἐτέρων τοιούτων ἀνεξαρτήτως θεωρουμένων.

Ἐφαρμογαὶ τῆς λογιστικῆς διάφοροι ἐπὶ : Γεωργικῶν ἐπιχειρήσεων.—Ἀσφαλιστικῶν ἐπιχειρήσεων.—Ἀτμοπλοϊκῶν ἐπιχειρήσεων.—Σιδηροδρόμων.—Ξενοδοχειακῶν ἐπιχειρήσεων.—Σωματείων.—Ὁργανισμῶν δημοσίου δικαίου.—Οἰκιακῆς λογιστικῆς.

Στοιχεῖα ἐλεγκτικῆς.—Περὶ τοῦ σκοποῦ καὶ τῆς σημασίας τοῦ λογιστικοῦ ἐλέγχου εἰς τὰς οἰκονομικὰς ἐπιχειρήσεις.—Εἰδικοί ἔλεγχος.—Ἐλεγχος βιβλίων ἐγγραφῶν καὶ δικαιολογητικῶν ἐγγράφων.—Μετρητῶν καὶ λοιπῶν ἀξιῶν.—Ὑποχρεώσεων καὶ ἀπαιτήσεων.—Λογιστικαὶ ἐκθέσεις καὶ ἐφηρμοσμένη στατιστική.—Ἐκθέσεις ἐλεγκτῶν.—Ὑποχρεώσεις καὶ δικαιώματα ἐλεγκτῶν, ἰδίᾳ τῶν κατὰ τὸν νόμον περὶ ἄνων. ἐταιριῶν.

Ἀνάπτυξις διαφόρων λογιστικῶν θεωριῶν.

Σύντομος ἐξιστόρησις τῆς ἐξελίξεως τῶν λογιστικῶν μηχανῶν.

Πρακτικὸν Γραφεῖον.—Ὁργάνωσις λογιστικοῦ γραφείου βιομηχανικῆς ἐπιχειρήσεως.—Τραπεζιτικῆς ἐπιχειρήσεως.—Γεωργικῆς ἐπιχειρήσεως.—Ἀσφαλιστικῆς ἐπιχειρήσεως.—Ἀτμοπλοϊκῆς ἐπιχειρήσεως.—Σιδηροδρομικῆς ἐπιχειρήσεως.—Ξενοδοχειακῆς ἐπιχειρήσεως.—Ὁργανισμοῦ δημοσίου δικαίου.—Σωματείου.—Φορολογικοῦ ἐλέγχου.

Γ'. ΚΥΚΛΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ

Στοιχεῖα συνδυαστικῆς.—Ἡ στατιστικὴ ὡς ἐπιστήμη καὶ ὡς μέθοδος ἐρεύνης.—Ἐφαρμογαὶ ἐν τῇ δημογραφίᾳ.

Στοιχεῖα συνδυαστικῆς.—Στοιχειώδεις γνώσεις τῆς θεωρίας καὶ τοῦ λογισμοῦ τῶν πιθανοτήτων.

Ἡ στατιστικὴ ὡς ἐπιστήμη καὶ ὡς μέθοδος ἐρεῦνης.—Παρασκευὴ τοῦ στατιστικοῦ ὕλικου, κατὰτάξεις αὐτοῦ καὶ στατιστικοὶ πίνακες.—Στατιστικαὶ σειραὶ καὶ γραφικὴ παράστασις αὐτῶν.—Μέσαι τιμαί.—Τιμὰι διασποράς.—Θεωρία τῶν λαθῶν.—Στατιστικὴ τῶν αἰτίων.—Ἐναλλακτικὴ παραλλακτικότης.—Στοιχειώδεις γνώσεις τῆς συσχετίσεως.—Ἐφαρμογαὶ τινες ἐν ταῖς οἰκονομικαῖς ἐπιστήμαις.—Εἶδη στατιστικῶν.

Ἐφαρμογαὶ ἐν τῇ δημογραφίᾳ.—Συλλογὴ καὶ ἐπεξεργασία τοῦ δημογραφικοῦ ὕλικου.—Κατάστασις τοῦ πληθυσμοῦ καὶ κατανομὴ αὐτοῦ συμφώνως πρὸς τοὺς κυριωτέρους δημογραφικοὺς χαρακτῆρας.—Κίνησις τοῦ πληθυσμοῦ (θνησιμότης, γαμηλιότης, γεννητικότητα).—Πίνακες ἐπιβιώσεως καὶ καθαρὰ ἀναπαράγωγῇ.—Τὸ δημογραφικὸν πρόβλημα ἐν γένει καὶ ἰδίᾳ τῆς Ἑλλάδος.—Σχέσεις πληθυσμοῦ καὶ οἰκονομίας.

ΤΡΙΤΟΝ ΕΤΟΣ ΤΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

Α΄. ΚΥΚΛΟΣ ΝΟΜΙΚΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ ΚΑΙ ΤΕΧΝΙΚΗ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ

Δίκαιον τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων. Εἰδικὸν μέρος τοῦ Διοικητικοῦ δικαίου.—Τεχνικὴ τῆς διοικήσεως.

Οἱ δημοσιοὑπαλληλικοὶ θεσμοὶ ἐν Ἑλλάδι.—Ἐννοια τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου.—Πολιτικοὶ καὶ στρατιωτικοί, διοικητικοὶ καὶ δικαστικοί, ἰσόβιοι, μόνιμοι, δόκιμοι, ἔκτακτοι, ἐπὶ θητεία, ἐπὶ συμβάσει.—Νομικὸς χαρακτῆρ τῆς δημοσιοὑπαλληλικῆς σχέσεως.—Ἰδρύσεις ταύτης (διορισμός).—Προσόντα, κωλύματα.—Καθήκοντα καὶ περιορισμοί.—Δικαιώματα ὕλικὰ καὶ ἠθικά.—Εὐθῦναι ποινικαί, ἀστικά, πειθαρχικά.—Πειθαρχικὸν δίκαιον ἐν γένει (οὐσιαστικὸν καὶ διαδικαστικόν).—Μεταβολαὶ τῆς ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως (προαγωγαί, μετατάξεις κλπ.).—Ἡ μονιμότης τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων.—Λύσις τῆς δημοσιοὑπαλληλικῆς σχέσεως.

Εἰδικὸν μέρος τοῦ διοικητικοῦ δικαίου.—Ἀστυνομία καὶ ἀντικείμενα ταύτης.—Δημοσία ἀσφάλεια.—Ἀγορανομία.—Νομοθετικὴ ρύθμισις τῆς δημοσίας ὑγιεινῆς.—Δημόσια κτήματα.—Δημόσια ἔργα.—Ὀδονομία.—Ἀπαλλοτριώσεις.—Ἐπιτάξεις.—Ἀποκατάστασις ἀκτημόνων.—Δημοσία ἐκπαίδευσις.—Ἐποπτεία τοῦ κράτους ἐπὶ τῆς ἰδιωτικῆς ἐκπαιδεύσεως.—Κοινωνικὴ πρόνοια.—Κρατικαὶ προμήθειαι.—Δασονομικὸν καὶ μεταλλευτικὸν δίκαιον.—Συγκοινωνίαι καὶ τηλεπικοινωνίαι.—Ὀργάνωσις τῆς ἐθνικῆς ἀμύνης καὶ κλάδοι αὐτῆς.

Τεχνικὴ τῆς διοικήσεως καὶ «δημοσία διοίκησις» (*public administration*).—Τεχνικὴ ὁργάνωσις καὶ λειτουργία τῆς διοικητικῆς μηχανῆς.—Κα-

τάστρωσις σχεδίων ὀργανώσεως.—'Οργάνωσις μεγάλων καὶ συνθέτων ὑπηρεσιῶν.—'Οργάνωσις ὑπηρεσιῶν ἀπλῶν καὶ εἰς μικρὰ πλαίσια.—'Ανάθεσις τῶν ὁμοειδῶν καθηκόντων εἰς τὴν αὐτὴν ὑπηρεσιακὴν μονάδα.—Τὸ ἔμψυχον ὑλικόν.—Τρόποι στρατολογίας αὐτοῦ.—Διορισμὸς ἢ ἐκλογή;—Δοκιμασία πνευματικῆς ικανότητος κατὰ τὴν πρόσληψιν.—Εἰδικαὶ σχολαὶ προπαρασκευάζουσαι δημοσίους λειτουργοὺς ἢ μετεκπαίδευσις διαρκούσης τῆς ὑπηρεσίας ;—Συγχρονισμὸς ἐν τῇ λειτουργίᾳ δημοσίων ὑπηρεσιῶν (ἰδίᾳ οἰκονομικῶν) διὰ τῆς χρήσεως μηχανῶν.—'Ο παράγων τῆς ἀκριβείας καὶ τῆς οἰκονομίας χρόνου.—'Η ἐπαφὴ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων μὲ τὸ κοινὸν (δεοντολογικοὶ κανόνες).—'Υπαλληλικὴ ἀγωγή.—Οἱ παράγοντες τῆς μεγίστης δυνατῆς ἀποδόσεως μὲ ὅσον ἕνεστι ὑλιγάρθμον προσωπικόν.—Μόρφωσις τῶν προϊσταμένων ὑπηρεσιῶν, ἀποστολὴ καὶ καθήκοντα αὐτῶν.—'Εργον συντονιστικὸν ἐν τῇ λειτουργίᾳ τῆς διοικητικῆς μηχανῆς.—Κατανομὴ τῆς ἐργασίας.—Οἱ κατ'ἀλλήλοι ἀνθρώποι εἰς τὰ κατ'ἀλλήλα ἔργα.—'Ο ἀριθμὸς τῶν ὑφισταμένων οὐχὶ ἀνώτερος τοῦ δεκτικοῦ συντονισμοῦ ἐκ μέρους προϊσταμένου τινός.—'Ενδεδειγμένα ἥρια εἰδικεύσεως.—'Οργάνωσις πολυετῶν σχεδίων ἐν τῇ λειτουργίᾳ τῆς δημοσίας διοικήσεως.—'Αποκέντρωσις εἰς τὰς διοικητικὰς ἐνεργείας καὶ τὰς συναφεῖς εὐθύνas.—Συντονισμὸς καὶ κατεύθυνσις ἐκ μέρους τῶν ἀνωτάτων ὑπαλλήλων.—'Ομογένεια εἰς τὰς μεθόδους καὶ τὴν διαδικασίαν.—Γενικαὶ ἀρχαὶ διέπουσαι γενικὴν ὀργανωτικὴν ἔρευναν ἐν τῇ δημοσίᾳ διοικήσει.—Προπαρασκευὴ (προκαταρκτικαὶ μελέται), ἐξέυρεσις, ταξινόμησις καὶ ἀνάλυσις στοιχείων, ὑποβολὴ καὶ υἱοθέτησις προτάσεων, παρακολούθησις τῆς ἐφαρμογῆς.—Διαγράμματα πορείας ἐνεργειῶν ἐν τῇ δημοσίᾳ διοικήσει.—Γενικοὶ κανόνες καὶ συμπεράσματα.

ΔΗΜΟΣΙΟΝ ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΚΑΙΟΝ

Εἰδικὸν Μέρος.

Περὶ τῶν συμβατικῶν κανόνων.—Γενικὰ περὶ συνθηκῶν, διάκρισις καὶ κατὰτάξις αὐτῶν.—Τρόπος συνομολογήσεως, ικανότης δικαίου, στοιχεῖα ἐγκυρότητος, ἐκδήλωσις τῆς βουλήσεως τῆς πολιτείας, δόλος καὶ βία.—Διαπραγματεύσεις καὶ σύνταξις τοῦ κειμένου τῆς συνθήκης, διάρθρωσις, γλῶσσαι καὶ ἔλεγχος τῶν πληρεξουσίων.—Μονογράφησις.—Προσχώρησις.—'Επιφύλαξις.—Περὶ ἐπικυρώσεως τῆς συνθήκης, ἀρμόδια ὅργανα, τρόποι, ὑποχρεωτικὴ ἰσχὺς.—'Εφαρμογὴ εἰς τὴν ἐσωτερικὴν ἔννομον τάξιν, μετατροπὴ.—Πρωτοκόλλησις καὶ καταχώρησις.—'Αποτελέσματα τῶν συνθηκῶν.—'Ερμηνεία αὐτῶν.—Συγκρούσεις πρὸς ἄλλας πηγὰς τοῦ διεθνοῦς δικαίου.—Λήξις τῆς ἰσχύος αὐτῶν.—Καταγγελία.—'Ρήτρα rebus sic stantibus.—'Αναθεώρησις.—'Επίδρασις τοῦ πολέμου.

Ὁργάνωσις τῆς διεθνούς κοινωνίας.

Εἰρηνικός διακανονισμός τῶν διεθνῶν διαφορῶν.—Διαπραγματεύσεις.—«Καλαὶ ὑπηρεσίαι».—Μεσολαβήσεις.—Διεθνεῖς ἐξεταστικαὶ ἐπιτροπαί.—Ἐπιτροπαὶ συνδιαλλαγῆς.—Μέσα δικαστικοῦ χαρακτῆρος.—Διεθνὴς διαιτησία καὶ διεθνὴς δικαιοσύνη.—Παραδείγματα ἐκ τῆς διπλωματικῆς ἱστορίας.—Διεθνὴ διαιτητικὰ δικαστήρια.—Διαρκὲς δικαστήριον διεθνούς δικαιοσύνης.—Συγκρότησις, ἀρμοδιότης καὶ λειτουργία αὐτοῦ.—Ἡ ἐνώπιον αὐτοῦ τηρουμένη διαδικασία.—Ἀσφάλεια καὶ κυρώσεις.—Ἐγγυήσεις.—Ἀφραπισμός.—Παραίτησις ἀπὸ τῆς αὐτοδικίας.—Μόνιμοι ὀργανισμοὶ ἀσφαλείας.—Κοινωνία τῶν Ἑθνῶν.—Ἡνωμένα Ἔθνη.—Ὁργανισμοὶ ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῆς παλαιᾶς Κοινωνίας τῶν Ἑθνῶν καὶ τοῦ συγχρόνου ὀργανισμοῦ Ἡνωμένων Ἑθνῶν.—Ὁργάνωσις τῶν Ἡνωμένων Ἑθνῶν (Γενικὴ Συνέλευσις.—Συμβ. Ἀσφαλείας.—Οἶκον. Συμβ.—Συμβ. Κηδεμονιῶν).

Διεθνὴς ἀσφάλεια.—Ἐγγυήσεις.—Κυρώσεις.—Ἀφραπισμός.—Ἱστορικὴ ἐξέλιξις τῆς θεωρίας τοῦ πολέμου καὶ τῆς πρακτικῆς περὶ περιορισμοῦ τῆς χρήσεως τῆς βίας.—Οἱ περιορισμοὶ τοῦ πολέμου κατὰ τὸ θετικὸν δίκαιον, εἰς τὰ πλαίσια τῆς Κ.τ.Ε. καὶ τοῦ Ο.Η.Ε., ὡς καὶ εἰς τὰ διάφορα περιφερειακὰ σύμφωνα.—Νόμιμος ἄμυνα, ἀντίποινα στρατιωτικῆς φύσεως, μέτρα κατὰναγκασμοῦ τοῦ Ο.Η.Ε.—Ἀμβλυνσις τοῦ δικαιώματος τοῦ πολέμου εἰς τὸ ἐσωτερικὸν δίκαιον.—Τὸ ἔγκλημα τοῦ ἐπιθετικοῦ πολέμου καὶ ἡ τιμωρία τῶν ἐνόχων.

Τὸ δίκαιον τοῦ πολέμου καὶ τῆς οὐδετερότητος.

Ἡ προσφυγὴ εἰς πόλεμον ἐν τῷ πλαισίῳ τοῦ διεθνούς δικαίου.—Ἡ ἱστορικὴ ἄποψις.—Ἡ φιλοσοφικὴ ἄποψις.—Ὁ πόλεμος καὶ ὁ χριστιανισμός.—Αἱ νομικαὶ βάσεις τοῦ πολέμου.—Μορφαὶ τῶν πολέμων (πόλεμοι ἀνεξαρτησίας, ἐπαναστάσεις, πόλεμοι ἐπιθετικοί, ἀμυντικοί κλπ.).—Πόλεμοι «ἡπειρωτικοί» καὶ ἀποικιακοί.—Ὁ πόλεμος ἐν τῷ πλαισίῳ τοῦ διεθνούς δικαίου.—Κήρυξις πολέμου.—Ἡ ἔναρξις πολέμου καὶ αἱ διπλωματικαὶ καὶ προξενικαὶ ἀρχαί.—Προϋφιστάμεναι μετὰ τὸν ἐμπολέμον συνθῆκαι καὶ συμβάσεις.—Καθεστὼς προσωπικῆς μεταχειρίσεως τῶν ὑπῆκόων τοῦ πολεμίου.—Τύχη τῶν ἰδιωτικῶν περιουσιῶν.—Μεσεγγυήσεις.—Κατασχέσεις.—Καθεστὼς, ὅφ' ὃ διατελοῦν οἱ ὑπῆκοοι οὐδετέρων κρατῶν, οἱ ἀνταποκριταὶ τύπου, οἱ κληρικοί, οἱ ὑγειονομικοὶ κλπ.—Ὅπλα θεμιτὰ καὶ ἀπηγορευμένα προσβολῆς καὶ ἀμύνης.—Κατασκοπεΐα.—Ἀποκλεισμός καὶ πολιορκία.—Καθεστὼς τῶν αἰχμαλώτων.—Μεταχείρισις τῶν τραυματιῶν.—Στρατιωτικὴ κατάληψις ἐχθρικών ἐδαφῶν καὶ νομικαὶ ουνέπειαι ταύτης.—Ἡ ἀρχὴ τοῦ σεβασμοῦ τῶν ἰδιωτικῶν περιουσιῶν.—Ἐπιτάξεις.—Δαπάναι κατοχῆς.—Ἐπιβολὴ χαρτονομισματος.—Φορολογικὴ διοίκησις, τύχη νομοθεσίας, διοικήσεις ἐν γένει καὶ ἀπονομή δικαιοσύνης.—Ἐγκλήματα πολέμου καὶ συναφεῖς κυρώσεις.—Ἰδιοὶ

κανόνες τοῦ κατὰ ξηράν, τοῦ κατὰ θάλασσαν καὶ τοῦ ἐναερίου πολέμου.—Τὸ δίκαιον τοῦ κατὰ θάλασσαν πολέμου.—Θέατρον πολέμου καὶ ἐμπόλεμοι.—Ἐχθροπραξίαι.—Λεῖται.—Συλοδικεῖα.—Πολεμικὰ σκάφη.—Ἐμπορικὰ σκάφη.—Νοσοκομειακὰ σκάφη.—Ναυαγοί.—Λαθρεμπόριον πολέμου.—Νηοψία.—Πολεμικὸς ἀποκλεισμός.—Συνοδεῖαι σκαφῶν.—Ὁ ἐναέριος πόλεμος.—Ἰσχύοντες κανόνες.—Δίκαιον τῆς οὐδετερότητος.—Οὐδετερότης εἰς τὸν κατὰ ξηράν, εἰς τὸν κατὰ θάλασσαν καὶ εἰς τὸν ἐναέριον πόλεμον.—Διαπραγματεύσεις μετὰ τῶν ἐμπολέμων.—Κήρυκες, ἀνακωχή, ἐκχειρία, συνθηκολόγησις.—Λήξις πολέμου.—Συνθήκη εἰρήνης.—Ἐπανορθώσεις.

ΙΔΙΩΤΙΚΟΝ ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΚΑΙΟΝ

Γενικὸν μέρος.—Ἐννοια, ἔκτασις, ὁρισμός καὶ φύσις τῶν κανόνων τοῦ ἰ.δ.δ.—Ἱστορικὴ ἐξέλιξις.—Πηγαί : νόμος καὶ ἔθιμον, διεθνὴς συνθήκη καὶ διεθνὲς ἔθιμον.—Κατὰ χρόνον ἰσχὺς τῶν κανόνων τοῦ ἰ.δ.δ.—Θεμελιώδεις ἔννοιαι : Συνδυετικά σημεῖα-νομικοὶ χαρακτηρισμοὶ-ἀναπαραπομπὴ-ἐφαρμογὴ καὶ ἀπόδειξις τοῦ ἀλλοδαποῦ δικαίου.—Ἐπιφύλαξις τῆς δημοσίας τάξεως, καταδολίευσις τοῦ πατρίου νόμου.—Ἰκανότης φυσικῶν καὶ νομικῶν προσώπων.—Νομικὴ κατάστασις τῶν ἀλλοδαπῶν προσώπων ἐν Ἑλλάδι.—Ἀπαγόρευσις-χειραφέτησις.—Ἰκανότης δικαίου τῶν πολιτειῶν.—Τύποι δικαιοπραξιῶν.—Παραγραφή.

Εἰδικὸν Μέρος.—Γενικὰ περὶ σχέσεων ἐνοχικῶν, ἐμπραγμάτων, οἰκονομικῶν καὶ κληρονομικῶν.—Εἰδικὰ θέματα ἐκ τοῦ ἐμπορικοῦ διεθνοῦς δικαίου καὶ ἐκ τοῦ διεθνοῦς δικονομικοῦ δικαίου.—Ἰθαγένεια (τρόπος κτήσεως καὶ ἀπώλειας) καὶ νομικὴ κατάστασις τῶν ἀλλοδαπῶν.

ΑΣΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

Ἐνοχικὸν δίκαιον.

Ἐννοια ἐνοχῆς.—Διάφορα εἶδη ἐνοχῶν.—Παροχαὶ ὡς ἀντικείμενα τῶν ἐνοχῶν.—Ἀδυναμία παροχῆς καὶ ὑπερμερία τοῦ ὀφειλέτου.—Ὑπερμερία τοῦ δανειστοῦ.—Ἐννοια τοῦ διαφέροντος.—Ἐννοια τοῦ τόκου.—Ἐνοχαὶ ἐκ συμβάσεων.—Ἀρχαὶ ἐπὶ ἀμφοτεροβαρῶν συμβάσεων.—Συμβατικὴ ὑπαναχώρησις.—Ἀρραβῶν καὶ ποινικὴ ρήτρα.—Σύμβασις ὑπὲρ τρίτου καὶ εἰς βάρος τρίτου.—Ἀπόσβεσις τῶν ἐνοχῶν.—Ἐκχώρησις.—Ἀναδοχὴ χρέους.—Ἐνοχὴ εἰς ὁλόκληρον.—Δωρεά.—Πώλησις καὶ ἀνταλλαγή.—Μίσθωσις : διάφορα εἶδη μισθώσεως (μίσθωσις πράγματος, μίσθωσις ἀγροτικοῦ κτήματος ἢ ἄλλου προσοδοφόρου ἀντικειμένου, ἐπίμορτος ἀγροληψία, μίσθωσις ἐργασίας, μίσθωσις ἔργου).—Μεσιτεία.—Προκήρυξις.—Ἐντολή.—Διοίκησις ἀλλοτρίων.—Ἐταιρία.—Κοινωνία.—Δάνειον.—Χρησιδάνειον.—Παρακαταθήκη.—Ἐγγύησις, συμβιβασμός, ἀναγνώρισις χρέους.—Ἀνώνυμα χρεώγραφα.—Ἀδικαιολόγητος πλουτισμός.—Ἀδικοπραξία.—Καταδολίευσις τῶν δανειστῶν.

Κληρονομικὸν δίκαιον.

Κληρονομικὴ διαδοχὴ ἐν γένει.—Ἐννοια κληρονόμων.—Διαδοχὴ ἐκ διαθήκης.—Σύνταξις, ἀνάκλησις καὶ δημοσίευσις τῶν διαθηκῶν.—Περιεχόμενον τῆς διαθήκης.—Ἐξ ἀδιαιρέτου διαδοχῆς.—Δίκαιον τῶν ἀναγκαίων κληρονόμων.—Νόμιμος μῆρς.—Κλησις εἰς τὴν κληρονομίαν.—Ἀποδοχὴ καὶ ἀποποίησης τῆς κληρονομίας.—Κτῆσις αὐτῆς.—Κληρονομικὴ ἀναξιοτήτης.—Σχολάζουσα κληρονομία.—Ἀγωγή περὶ κλήρου.—Σχέσεις μεταξὺ πλειόνων κληρονόμων.—Συνεισφορά.—Κληρονόμος ἐξ ἀπογραφῆς.—Δικαστικὴ ἐκκαθάρισις τῆς κληρονομίας.—Κληρονομικὸν καταπίστευμα.—Ἐκποίησης τῆς κληρονομίας.—Κληρονομητήριον.—Κληροδοσίαι.—Τρόπος.—Ἐκτελεσταὶ διαθηκῶν.—Ἡ αἰτία θανάτου δωρεᾶς.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑ (ΣΤΟΙΧΕΙΑ)

Ὁργανισμὸς πολιτικῶν δικαστηρίων.—Διαδικασίαι.—Δικαιοδοσία καὶ ἀρμοδιότης δικαστηρίων.—Εἶδη ἀρμοδιότητος (καθ' ὕλην, κατὰ τόπον κλπ.).—Δωσιδικαί.—Ἀποφάσεις καὶ εἶδη αὐτῶν.—Ἀποδεικτικὰ μέσα.—Ἐνδίκαια μέσα.—Ἐκτέλεισις.

Β'. ΚΥΚΛΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

ΕΦΗΡΜΟΣΜΕΝΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Σημασία τῆς πολιτικῆς τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου.—Ἐξωτερικὸν ἐμπόριον.—Ἰσοζύγιον λογαριασμῶν.—Θεωρία πολιτικῆς ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου.—Ἀνάπτυξις τῶν σχολῶν ἐλευθέρου ἐμπορίου καὶ προστατευτισμοῦ.—Ἱστορικὴ ἐξέλιξις τὰς πρακτικῆς πολιτικῆς.—Περιορισμοὶ εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς.—Ἐπίδρασις τοῦ προστατευτικοῦ δασμοῦ ἐπὶ τῶν τιμῶν.—Ἐμπορικαὶ διεθνεῖς συμβάσεις.

Σημασία τῆς πολιτικῆς τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου.

Ἐξωτερικὸν ἐμπόριον.—Γενικά.—Ἐμπορεύματα.—Κεφάλαιον.—Ἔργασία.—Ὑπηρεσία μεταφορᾶς.—Μεσολάβησις ὑπηρεσίας ἐμπορίου.—Μεσολάβησις ὑπηρεσίας πίστεως.—Μεσολάβησις ὑπηρεσίας ἀσφαλιστικῆς.—Ἄλλαι περιπτώσεις μεσολαβήσεως.—Συνέπειαι τῆς διεθνοῦς ἐπικοινωνίας.—Σχηματισμὸς τῆς τιμῆς τῶν πιστωτικῶν ὀργάνων.

Ἰσοζύγιον λογαριασμῶν.—Γενικά.—Θεωρία Riccardo.—Θεωρία κυκλοφορικῶν μέσων.—Πολιτικὴ τοῦ προεξοφλητικοῦ τόκου.—Ἄλλα μέσα πρὸς ἰσοσχέλιον τοῦ ἰσοζυγίου τῶν λογαριασμῶν.

Θεωρία πολιτικῆς ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου.—Γενικά.—Θεωρία Riccardo ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ διεθνοῦς ἐμπορίου.

Ἀνάπτυξις τῶν σχολῶν ἐλευθέρου ἐμπορίου καὶ προστατευτισμοῦ.—Σχολή

ἐλευθέρου ἐμπορίου.—Ἐξαιρέσεις ἐλευθέρου ἐμπορίου.—Σχολή προστατευτισμοῦ.—Συμπεράσματα.

Ἱστορικὴ ἐξέλιξις τῆς πρακτικῆς πολιτικῆς.—Γενικά.—Ἱστορικὴ ἐξέλιξις τῆς πρακτικῆς πολιτικῆς ἀπὸ τοῦ 15ου αἰῶνος μέχρι τοῦ 1870.—Ἱστορικὴ ἐξέλιξις τοῦ συστήματος τοῦ ἐλευθέρου ἐμπορίου.—Ἡ διεθνὴς οἰκονομικὴ πολιτικὴ ἀπὸ τοῦ 1870–1902.—Ἡ διεθνὴς οἰκονομία ἀπὸ τοῦ 1902–1914.—Χαρακτηριστικὰ τῆς διεθνοῦς οἰκονομίας ἀπὸ τοῦ 1902–1914.—Ἡ διεθνὴς οἰκονομία μετὰ τὸν πρῶτον παγκόσμιον πόλεμον.—Προταθέντα μέτρα πρὸς ἄρσιν τῆς ἀνωμαλίας.—Συμπέρασμα.

Περιορισμοὶ εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς.—Μέτρα ἐκτὸς τῶν δασμῶν ρυθμιστικὰ τῆς διεθνοῦς συναλλαγῆς.—Ἐπίδρασις τῶν περιορισμῶν ἐπὶ τῆς οἰκονομίας.—Συμψηφιστικὰ γραφεῖα.—Δασμοὶ (ἐξαγωγικοί, εἰσαγωγικοί).—Τεχνικὴ τοῦ δασμοῦ.—Τεχνικὴ κατάρτισις δασμολογίου.

Ἐπίδρασις τοῦ προστατευτικοῦ δασμοῦ ἐπὶ τῶν τιμῶν.—Γενικά.—Ἐπίδρασις προστατευτικῶν δασμῶν ἐπὶ τῶν τιμῶν.

Ἐμπορικαὶ διεθνεῖς συμβάσεις.—Προϋποθέσεις τοῦ κύρους.—Οἰκονομικὸν ἀντικείμενον καὶ γενικοὶ συντελεστοὶ ἐνεργοῦντες κατὰ τὴν συνομολόγησιν τῶν ἐμπορικῶν συμβάσεων.—Εἰδικαὶ δασμολογικαὶ συμβάσεις.—Ἡ ρῆτρα τοῦ μᾶλλον ἐννοουμένου κράτους.

ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Εἰσαγωγὴ εἰς τὴν ἀγροτικὴν οἰκονομίαν καὶ πολιτικὴν.—Ἱστορικὴ ἐπισκόπησις τῆς οἰκονομίας καὶ τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς ἐν Ἑλλάδι.—Οἰκονομικὴ καὶ κοινωνικὴ σημασία τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς.—Αἱ γεωργικαὶ κρίσεις.—Σύγχρονοι τάσεις τῆς ἀγροτικῆς πολιτικῆς.—Εἰδικὰ τινα ζητήματα.

Εἰσαγωγὴ εἰς τὴν ἀγροτικὴν οἰκονομικὴν καὶ πολιτικὴν.—Ἡ γεωργία καὶ αἱ οἰκονομικαί, κοινωνικαὶ καὶ πολιτικαὶ ἐπιστῆμαι.—Τί εἶναι γεωργία;—Φυσικαὶ καὶ οἰκονομικαὶ ἐπιστῆμαι.—Οἰκονομικὴ καὶ πολιτικὴ.—Συναφεῖς ἐπιστῆμαι.

Ἀγροτικὴ οἰκονομία καὶ οἰκονομική.—Ορίσμός καὶ περιεχόμενον.—Ἐξέλιξις τῆς γεωργικῆς οἰκονομίας.—Γένεσις τῆς κτηνοτροφίας καὶ τῆς γεωργίας.—Ὁ γεωργικὸς πολιτισμός.—Πρόοδοι τῆς γεωργικῆς οἰκονομίας εἰς τοὺς νεωτέρους χρόνους.—Ἀνάπτυξις τῆς γεωργικῆς οἰκονομικῆς.—Ἡ οἰκιακὴ οἰκονομία.—Ἡ ἐκχρηματισμένη οἰκονομία.—Ζητήματα ἐρεύνης τῆς ἀγροτικῆς οἰκονομικῆς.

Ἀγροτικὴ πολιτικὴ.—Ἐννοία καὶ σκοπός.—Ἡ ἀγροτικὴ πολιτικὴ εἰς τὴν πρᾶξιν.—Ἀρχαῖος πολιτισμός: Αἰγυπτos, Βαβυλωνία, Ἀσσυρία, Ἀρχαία Ἑλλάς, Μακεδονικὸν κράτος, Ρώμη, Βυζάντιον, Μεσαιῶν.—Ἡ ἀπελευ-

θέρωσις τῶν χωρικῶν.—'Ο ἐσωτερικὸς ἐποικισμὸς καὶ αἱ ἀποικίαι.—Νεώτεροι χρόνοι.—'Η ἀγροτικὴ πολιτικὴ ὡς ἐπιστήμη.—'Ιστορικὴ ἄποψις.—Τὰ προβλήματα τῆς ἀγροτικῆς πολιτικῆς.

'Ιστορικὴ ἐπισκόπησις τῆς οἰκονομίας καὶ τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς ἐν 'Ελλάδι.—'Επὶ τουρκοκρατίας καὶ βενετοκρατίας :—'Εγγεῖος ἰδιοκτησία.—Φορολογία.—Πληθυσμὸς.—'Εμπόριον.—Βιοτεχνία.—Ναυτιλία.—Κοινωνικὴ ζωή.—Παρατηρήσεις.—Εἰς τὸ ἑλληνικὸν Κράτος καὶ τὰς προσαρτηθεῖσας περιφερείας :—'Επανάστασις καὶ Καποδίστριας.—Βασιλεία 'Οθωνος.—Βασιλεία Γεωργίου τοῦ Α'.—Περίοδος τῶν πολέμων.—'Η μεταπολεμικὴ περίοδος καὶ ἡ κρίσις.—Κατευθύνσεις καὶ συμπεράσματα :—Γενικά.—Δημογραφία καὶ ἡμερομίσθια.—Γεωργία, κτηνοτροφία, δάση.—Βιοτεχνία, βιομηχανία, μεταλλευτικὴ, ἐμπόριον καὶ πίστις.—Ναυτιλία καὶ συγκοινωνία.—Δημοσιονομικὴ ἄποψις.

Οἰκονομικὴ καὶ κοινωνικὴ σημασία τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς.—'Υπεροχὴ καὶ μειονεκτήματα τῆς γεωργίας.—Τὰ πλεονεκτήματα τῆς γεωργίας.—Γεωργικὴ καὶ βιομηχανικὴ παραγωγή.—Κατευθύνσεις βιομηχανικῆς παραγωγῆς ἐν 'Ελλάδι.—'Ο γεωργικὸς πληθυσμὸς.—Τὸ ἐθνικὸν εἰσόδημα.—'Ορισμὸς καὶ ἐξηγήσεις.—Κατανομή καὶ διχχυμάνσεις τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος.—Παρατηρήσεις καὶ συμπεράσματα.—'Η σπουδαιότης τοῦ ἐμπορίου γεωργικῶν προϊόντων.

Αἱ γεωργικαὶ κρίσεις.—Γεωργικαὶ καὶ κυκλικαὶ κρίσεις.—'Ορισμὸς καὶ ἐξηγήσεις.—Γενικαὶ αἰτίαι τῶν κρίσεων.—'Ιστορία τῶν γεωργικῶν κρίσεων.—'Η παγκόσμιος γεωργικὴ κρίσις τοῦ 1929.—Συμπτώματα.—Αἰτία τῆς κρίσεως.—Ληφθέντα μέτρα.—'Αποτελέσματα καὶ συμπεράσματα.—'Η κρίσις εἰς τὴν 'Ελλάδα.—'Η πτώσις τῶν τιμῶν.—Συνέπειαι τῆς κρίσεως.—Ληφθέντα μέτρα.—Κριτικὴ τῶν μέτρων καὶ ἀποτελέσματα.—Οἰκονομικὸν ἀποτέλεσμα τῆς κρίσεως.

Σύγχρονοι τάσεις τῆς ἀγροτικῆς πολιτικῆς.—'Ο προστατευτισμὸς εἰς τὴν γεωργίαν.—'Ιστορικὴ ἄποψις.—Θεωρητικὴ ἄποψις.—Πρακτικὴ ἄποψις.—'Ο προστατευτισμὸς εἰς τὴν 'Ελλάδα.—'Η τάσις πρὸς τὴν αὐτάρκειαν.—'Η αὐτάρκεια εἰς τὴν θεωρίαν.—'Η αὐτάρκεια εἰς τὴν πράξιν.—'Η τάσις πρὸς τὴν αὐτάρκειαν ἐν 'Ελλάδι.—'Η διευθυνομένη ἀγροτικὴ οἰκονομία.—'Ιστορία καὶ περιεχόμενον.—Σκοπὸς καὶ μέσα.—'Οργάνωσις.—'Η διευθυνομένη οἰκονομία ἐν 'Ελλάδι.—Δυσκολίαι.—Συμπέρασμα.

Εἰδικὰ τινα ζητήματα.—Τὰ παραγωγικὰ ἔργα.—'Η ἀγροτικὴ μεταρρύθμισις.—Οἱ γεωργικοὶ συνεταιρισμοί.—'Η ἀγροτικὴ πίστις.—Αἱ γεωργικαὶ ἀσφαλίσεις.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΘΕΩΡΙΩΝ

Αί κοινωνικαί θεωρίαι.—Εἰσγωγή (θεωρία καὶ πραγματικότης).—Ἱστορία καὶ σημασία τῶν οὐτοπιῶν.—Ὁ μῦθος τῆς χρυσῆς ἐποχῆς.—Ἐξέλιξις τῶν οὐτοπιῶν ἀναλόγως πρὸς τὸ περιβάλλον.—Ἡ ἐπιστροφή εἰς τὴν φύσιν.—Αἱ κυριώτεραι οὐτοπίαι.—Οἱ πρόδρομοι : Ἀντισθένης, Φαλεύς, Ἰππόδαμος.—Ἡ «Πολιτεία» καὶ οἱ «Νόμοι» τοῦ Πλάτωνος.—Ἀριστοτέλης καὶ Ἀριστοφάνης.—Ἀλεξανδρινοὶ οὐτοπισταί.—Οἱ οὐτοπισταὶ τῆς Ἀναγεννήσεως.—Ἰδιομορφίαι καὶ παρατηρήσεις.—Παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν οὐτοπιστικῶν θεωριῶν.—Ἡ ὀργάνωσις τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς.—Θρησκεία, ἠθικὴ καὶ μόρφωσις.—Ἰσότης καὶ ὁμοιομορφία.—Οὐτοπισταὶ καὶ πραγματισταί.—Κοινωνιολόγοι.—Τεχνοκρίται.—Βιολόγοι.

Αἱ οἰκονομικαὶ θεωρίαι.—Ἡ ἰδέα τῆς προόδου.—Κοινωνικὴ τάσις τῆς οἰκονομικῆς.—Πολιτειοκρατικαὶ τάσεις τῆς οἰκονομικῆς.—Ἐξέλιξις τῶν οἰκονομικῶν θεωριῶν καὶ περιβάλλον.—Συμπεράσματα.

ΔΗΜΟΣΙΟΝ ΛΟΓΙΣΤΙΚΟΝ

Εἰσαγωγή.—Προϋπολογισμὸς ἐν γένει.—Τὸ νέον λογιστικὸν σύστημα τῆς Ἑλλάδος.—Περὶ κρατικῶν προμηθειῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν καὶ δημ. ἔργων.—Ἀπολογισμὸς καὶ γεν. ἰσολογισμὸς.—Περὶ χρεῶν τοῦ δημοσίου.—Ὀργάνωσις τῆς Γεν. Δ'νσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ καὶ ὀργανισμὸς δημοσίων ταμείων.—Περὶ εἰσπράξεων καὶ πληρωμῶν.—Περὶ δημοσίων ὑπολόγων.—Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον.

Εἰσαγωγή.—Ὅρισμὸς δημ. λογιστικοῦ.—Διάκρισις δημοσιολογιστικοῦ ἀπὸ τοῦ δημοσιονομικοῦ συστήματος.—Διαίρεσις δημ. λογιστικοῦ.—Διάκρισις ἐλέγχου.—Κεντρικὰ καὶ περιφερειακὰ ὄργανα τοῦ δημ. λογιστικοῦ.—Νομοθετήματα δημ. λογιστικοῦ.

Προϋπολογισμὸς τοῦ κράτους.—Τρόπος καταρτίσεως προϋπολογισμοῦ ἐν ταῖς Ἡνωμ. Πολιτείαις τῆς Β. Ἀμερικῆς.—Σχέσις κυβερνήσεως καὶ βουλῆς ἐν τῇ καταρτίσει καὶ ψηφίσει τοῦ προϋπολογισμοῦ.—Περιορισμοὶ ἑκατέρας τῶν ἐξουσιῶν τούτων.—Οἰκονομικὸν ἔτος καὶ χρήσις.

Τὸ νέον λογιστικὸν σύστημα τῆς Ἑλλάδος καὶ σχέσις αὐτοῦ πρὸς τὸ ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ Ἡν. Πολιτείαις τῆς Ἀμερικῆς ἰσχύον τοιοῦτο.—Βεβαίωσις ἐσόδων.—Εἰσπραξις ἐσόδων.—Ἀνάληψις ὑποχρεώσεων εἰς βάρος τοῦ δημοσίου.—Ἐκκαθάρισις ἐξόδων καὶ ἐντολὴ πληρωμῆς αὐτῶν.—Προληπτικὸς ἔλεγχος ἐπὶ τῶν ἐνταλμάτων, ἐνασκούμενος ὑπὸ τῶν παρέδρων ἢ ἐπιτρόπων τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.—Ἀποστολὴ καὶ ἐξόφλησις τῶν χρηματικῶν ἐνταλμάτων ἀπὸ τοῦ ταμείας.—Διάκρισις πληρωμῶν τοῦ δημοσίου.—Συμφωνίαι διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου.

Περὶ κρατικῶν προμηθειῶν, δημοσίων ὑπηρεσιῶν καὶ δημ. ἔργων.—*Ὑπηρεσία κρατικῶν προμηθειῶν.*—*Ἀρμοδιότης αὐτῆς.*—*Τίνες προμήθειαι ἐξαιροῦνται τῆς ἁρμοδιότητος τῆς ὑπ. κρατ. προμηθειῶν;*—*Τίνες εἶναι δεκτοὶ εἰς τοὺς δημοσίους διαγωνισμοὺς καὶ τίνες ἀποκλείονται;*—*Τρόποι διεξαγωγῆς διαγωνισμῶν.*—*Τίς ἡ σύνθεσις τῆς ἐπιτροπῆς κρατ. προμηθειῶν;*—*Στέγασις δημοσίων ὑπηρεσιῶν.*—*Ἀνέγερσις, ἐπισκευή, συντήρησις καὶ ἐπιπλωσις δημοσίων κτιρίων.*—*Μίσθωσις ἰδιωτικῶν ἀκινήτων δι' ἐγκατάστασιν κρατικῶν ὑπηρεσιῶν.*—*Περιεχόμενον διακηρύξεως.*—*Διεξαγωγή δημοπρασίας.*—*Συμφωνίαι πρὸς ἐκτέλεσιν δημ. ἔργων.*

Ἀπολογισμὸς καὶ γενικὸς ἰσολογισμὸς.—*Περὶ χρεῶν τοῦ δημοσίου.*—*Παραγραφή τῶν χρεῶν τοῦ δημοσίου.*—*Ὅρισμός παραγραφῆς καὶ δικαιολογικὸς λόγος τῆς βραχείας παραγραφῆς τῶν κατὰ τοῦ δημοσίου ἀπαιτήσεων.*—*Διαφορὰ μεταξὺ παραγραφῆς τοῦ λογιστικοῦ νόμου καὶ τῆς ἀποσβεστικῆς τοιαύτης.*—*Ἀγωγή κατὰ τοῦ δημοσίου, μὴ ὑπαγόμεναι εἰς τὴν πενταετῇ παραγραφῇ.*—*Διακοπὴ καὶ ἀναστολὴ τῆς παραγραφῆς.*—*Συμπλήρωσις τῆς παραγραφῆς.*—*Ἀποτελέσματα τῆς παραγραφῆς.*—*Παραγραφή τῶν ἀγῶν τῶν δημοσ. ὑπαλλήλων καὶ τῶν στρατιωτικῶν.*—*Ἐναρξίς παραγραφῆς.*—*Κατάσχεσις παρὰ τῷ δημοσίῳ.*—*Ἐκχώρησις τῶν χρεῶν τοῦ δημοσίου.*

Ὁργάνωσις τῆς Γεν. Διοικήσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ καὶ ὀργανισμὸς δημοσίων ταμείων.—*Ἀρμοδιότης τῶν δημ. ταμείων.*—*Διάρκεια τοῦ προσωπικοῦ τῆς ταμειακῆς ὑπηρεσίας τοῦ κράτους.*—*Ἐγγύησις διδομένη ὑπὸ τῶν ταμ. ὑπολόγων.*—*Ἐπιμεληταὶ κατασχεσεων.*

Περὶ εἰσπράξεων καὶ πληρωμῶν.—*Λογιστικὸν εἰσπράξεων καὶ πληρωμῶν.*—*Περὶ τῆς συγκεντρώσεως τῶν εἰσπράξεων καὶ πληρωμῶν τοῦ δημοσίου παρὰ τῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος.*—*Πρωτόκολλον τῆς Γενεῖς τοῦ 1927 καὶ τρόπος ἐφαρμογῆς τῶν σχετικῶν διατάξεων αὐτοῦ εἰς τὰ ταμεία.*—*Πράκτωρ τῆς Ἑλλάδος.*—*Εἰδικοὶ ταμίαι.*—*Ὅρισμός εἰδικῶν ταμίου.*—*Προξενικαὶ ἀρχαί.*—*Τελωνειακαὶ ἀρχαί.*—*Τηλεγραφικοὶ ὑπάλληλοι κλπ.*

Περὶ δημοσίων ὑπολόγων.—*Γενικαὶ διατάξεις ἀφορῶσαι εἰς τοὺς δημοσίους ὑπολόγους ἐν γένει.*—*Ἐπιθεώρησις τῶν δημοσίων ὑπολόγων.*—*Ἐλλείμματα ὑπολόγων.*

Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον.—*Ἀρμοδιότης Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.*—*Συγκροτήσις καὶ διαίρεσις αὐτοῦ.*—*Ἐλεγχος ἐξόδων ἐνασκούμενος ὑπὸ τοῦ Συνεδρίου.*—*Παρακολούθησις δημ. ἐσόδων.*—*Ἐξέτασις ἀπολογισμοῦ καὶ γενικοῦ ἰσολογισμοῦ.*—*Ἐπιτήρησις καὶ ἔλεγχος δημ. ὑπολόγων (μηνιαῖοι καὶ ἐτήσιοι λογαριασμοί).*—*Ἐνδικοὶ μέσοι κατ' ἀποφάσεων τοῦ Ἐλεγκτ. Συνεδρίου.*—*Λογαριασμοὶ ὑπολόγων ἐξ ἐνταλμάτων προπληρωμῆς.*—*Εὐθὺνὴ δημ. ὑπαλλήλων διὰ ζημίας ἐπενεχθείσας ὑπ' αὐτῶν εἰς τὸν δημοσίον.*

ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

Περὶ δημοσιονομικοῦ δικαίου ἐν γένει καὶ φορολογικοῦ δικαίου.— Ὁ φόρος τοῦ εἰσοδήματος.— Τὸ μετὰ τὸ ἔτος 1919 διαμορφωθὲν σύστημα τοῦ φόρου ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος ἐν Ἑλλάδι.— Οἱ φόροι ἐπὶ τῆς περιουσίας.— Οἱ φόροι ἐπὶ τῆς κυκλοφορίας τοῦ πλούτου.— Οἱ φόροι καταναλώσεως.— Φορολογικὰ μονοπώλια ἐν Ἑλλάδι καὶ περὶ δασμῶν ἐν γένει.— Νεώτεροι φορολογικοὶ νόμοι.

Περὶ δημοσιονομικοῦ δικαίου ἐν γένει καὶ φορολογικοῦ δικαίου.— Ποῦν τὸ ἀντικείμενον τοῦ δημοσιονομικοῦ δικαίου ἐν γένει καὶ τίνες οἱ κυριώτεροι κλάδοι αὐτοῦ.— Φορολογικὸν δίκαιον.— Φορολογικὰ συστήματα καὶ ἐξέλιξις αὐτῶν.— Εἰδικώτερον οἱ παράρχοντες οἱ ἐπιδρῶντες εἰς τὴν διαμόρφωσιν τῶν φορολογικῶν συστημάτων.

Ὁ φόρος τοῦ εἰσοδήματος.— Οἱ τύποι καὶ αἱ μορφαὶ τοῦ φόρου τούτου καὶ τὰ πλεονεκτήματα καὶ μειονεκτήματα αὐτοῦ.

Τὸ μετὰ τὸ ἔτος 1919 διαμορφωθὲν σύστημα τοῦ φόρου ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος ἐν Ἑλλάδι.— Ὁ φόρος ἐπὶ τῆς ἐγγείου ιδιοκτησίας.— Ὁ φόρος ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος τῶν γεωργικῶν καὶ κτηνοτροφικῶν ἐπιχειρήσεων.— Ἡ φορολογία ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος τῶν κινητῶν ἀξιῶν καὶ τοῦ κινητοῦ πλούτου.— Ἡ φορολογία ἐπὶ τῶν ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων.— Ἡ φορολογία ἐπὶ τῶν εἰσοδημάτων τῆς προσωπικῆς ἐργασίας.— Ὁ φόρος ἐπὶ τοῦ συνολικοῦ εἰσοδήματος.

Οἱ φόροι ἐπὶ τῆς περιουσίας.— Ἀμιγεῖς φόροι ἐπὶ τῆς περιουσίας.— Ὁ φόρος τοῦ κεφαλαίου καὶ τῆς περιουσίας ἐν Ἑλλάδι.— Ὁ φόρος ἐπὶ τῶν κληρονομιῶν, δωρεῶν, προικῶν καὶ κερδῶν λαχείου.— Φορολογία ἐπὶ τοῦ αὐτομάτου ὑπερτιμήματος ἀκινήτων καὶ ἐπὶ τῆς μεταβιβάσεως αὐτῶν.

Οἱ φόροι ἐπὶ τῆς κυκλοφορίας τοῦ πλούτου.— Τὰ τέλη χαρτοσήμου εἰδικώτερον (καὶ κυρίως ταῦτα ὡς φόρος ἐπὶ τῶν συναλλαγῶν).

Οἱ φόροι καταναλώσεως.— Διάκρισις τῶν φόρων καταναλώσεως.— Εἰδικοί φόροι καταναλώσεως (εἰδῶν πρώτης ἀνάγκης, εἰδῶν εὐρείας χρήσεως καὶ περιωρισμένης ἀποδόσεως).— Γενικοὶ φόροι καταναλώσεως καὶ εἰδικώτερον ὁ φόρος κύκλου ἐργασιῶν.

Φορολογικὰ μονοπώλια ἐν Ἑλλάδι καὶ περὶ δασμῶν.— Οἱ δασμοὶ ἐν γένει.— Τὸ δασμολόγιον καὶ συστήματα αὐτοῦ.— Ἡ ἐξέλιξις τοῦ ἑλληνικοῦ δασμολογίου.

Νεώτεροι φορολογικοὶ νόμοι.— Ὁ φόρος ἐπὶ τῶν εἰσαγωγῶν.— Πολεμικὴ εἰσφορά.— Ἐμπορικὰ βιβλία.— Φορολογία εὐπόρων.— Νόμος 942 τοῦ 1949 τροποποιήσας τὸν βασικὸν νόμον περὶ φορολογίας τῶν καθαρῶν προσόδων κλπ.

Γ'. ΚΥΚΛΟΣ ΙΣΤΟΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

1814—1916.—Συνθήκη τῶν Παρισίων (1814).—Συνέδριον τῆς Βιέννης.—Συνθήκη ἐν Παρισίοις τῷ 1815.—Ἱερὰ Συμμαχία.—Καθεστῶς τῶν Ἰονίων νήσων.—Πενταρχία καὶ ἡ πολιτικὴ τῶν ἐπεμβάσεων.—Διάσπασις τῆς Πενταρχίας.—Συνέδρια εἰς Ἀκυῖσγρανον, Κάρλσμπαντ, Βιέννην, Τροππάου, Λουμπλιάναν, Βερώνην.—Προκήρυξις τοῦ Μονρόε.—Ἡ Ἑλληνικὴ ἐπανάστασις τοῦ 1821.—Ἡ γαλλικὴ ἐπανάστασις τοῦ 1830.—Φιλελεύθερον πνεῦμα καὶ ἐκδηλώσεις αὐτοῦ εἰς ὅλας τὰς εὐρωπαϊκὰς χώρας μεσοῦντος τοῦ 19ου αἰῶνος.—Πολιτικὰ κινήματα καὶ ἐπαναστάσεις ἐν Ἰταλίᾳ καὶ κεντρικῇ Εὐρώπῃ, Ἰσπανίᾳ, Νοτίῳ Ἀμερικῇ, Βελγίῳ, Πολωνίᾳ.—Ἡ ἑλληνικὴ ἀνεξαρτησία εἰδικώτερον.—Κρίσις εἰς τὴν Ἀνατολὴν (1832—1841).—Ἀνταγωνισμὸς τῶν Μεγάλων Δυνάμεων (1841—1848). Ἡ εὐρωπαϊκὴ κρίσις τοῦ 1848 (ἐπαναστάσεις).

1856—1897—1912.—Κριμαϊκὸς πόλεμος.—Συνέδριον ἐν Παρισίοις.—Συνθήκη καὶ δῆλωσις τῶν Παρισίων τοῦ 1856.—Ἰδρυσις τοῦ ἰταλικοῦ βασιλείου.—Βαλκανικὰ ζητήματα καὶ ἔνωσις τῆς Ἑπτανήσου μετὰ τὴν Ἑλλάδα.—Ἡ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ Ναπολέοντος τοῦ Γ'.—Ἡ μετὰ τὸ 1870 ἐν Εὐρώπῃ κατάστασις.—Ἰδρυσις τῆς γερμανικῆς αὐτοκρατορίας καὶ συνθήκη τῆς Φραγκφούρτης.—Ὁ ρωσοτουρκικὸς πόλεμος καὶ ἡ συνθήκη τοῦ Βερολίνου (1878).—Ἑλληνοτουρκικὸς πόλεμος τοῦ 1897.—Πολιτικὴ τῆς Γερμανίας.—Συνθῆκαι ἀνακωχῆς καὶ εἰρήνης.—Τὰ μέχρι τῶν βαλκανικῶν πολέμων γεγονότα τῆς διπλωματικῆς ἱστορίας.

Ἡ ἀποικιακὴ πολιτικὴ τῶν Μεγάλων Δυνάμεων κατὰ τὰς προλαβούσας δεκαετίας.—Συνδιασκέψεις καὶ συμβάσεις τῆς Χάγης καὶ τοῦ Λονδίνου.—Συνδιασκέψεις καὶ συμβάσεις ἀπὸ τῶν ἀρχῶν ἰδίᾳ τοῦ 20ου αἰῶνος.—Αἱ διασκέψεις τῆς Χάγης (1899, 1907).—Ἡ ἐν Λονδίνῳ ναυτικὴ διάσκεψις (1908—1909) καὶ ἡ Λονδίνεος δῆλωσις.

Ἡ διπλωματικὴ ἱστορία κατὰ τὸ α' ἡμισυ τοῦ εἰκοστοῦ αἰῶνος.—Τὸ νεοτουρκικὸν κίνημα καὶ τὸ σύνταγμα.—Ἐκδηλώσεις τουρκικοῦ ἐθνικισμοῦ.—Βαλκανικαὶ συμβάσεις καὶ συνασπισμοί.—Βαλκανικοὶ πόλεμοι καὶ συνθῆκαι εἰρήνης.—Τριπλῇ συνεννόησις καὶ τριπλῇ συμμαχία.—Ὁ πρῶτος παγκόσμιος πόλεμος καὶ αἱ τερματίσαι αὐτὸν συνθῆκαι.—Εἰδικώτερον αἱ συνθῆκαι τῶν Σεβρῶν καὶ τῆς Λωζάννης.—Ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν καὶ τὰ ὄργανα ταύτης.—Ἡ ἐποχὴ τοῦ μεσοπολέμου καὶ ἡ χρεωκοπία τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.—Κομμουνισμός, φασισμός, δημοκραταί.—Μεγάλοι συνασπισμοὶ δυνάμεων.—Ὁ δεῦτερος παγκόσμιος πόλεμος καὶ ἡ νίκη τῆς ἐλευθερίας.—Ἡ ἠνωμένα ἔθνη.—Ἀμυντικὰ σύμφωνα.—Ἀνταγωνισμὸς τῶν Μεγάλων εἰς Εὐρώπῃ καὶ Ἀνατολήν.

ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Φιλοσοφία τῶν ἀξιών ἐν τῇ κοινωνικῇ ζωῇ.—Οὐσία τοῦ πολιτισμοῦ.—Φιλοσοφία τῆς ἱστορίας, τῆς κοινωνίας καὶ τοῦ πολιτισμοῦ.—Τομεῖς τοῦ πνεύματος : θρησκεία, καλλιτεχνία, ἐπιστημονικὴ καὶ φιλοσοφικὴ διανόησις κλπ.—Βαθμοὶ ἐπιτεύξεως τῶν πολιτιστικῶν ἀξιών : ἐξωτερικεῖς τοῦ πνευματικοῦ ἐνεργήματος, ἀναγνώρισις, βίωσις.—Τὸ πρόβλημα τῆς πηγῆς τοῦ πολιτισμοῦ : θεωρίαι τῶν Comte, Freud, Spengler, Jung.—Τὸ πολιτιστικὸν ἰδεῶδες.—Διδαχθεῖσαι ἀπόψεις.—'Ο ἀνθρωπισμὸς καὶ ἡ ἐλευθερία.—'Εξέλιξις τῶν πολιτισμῶν.—'Ακμή, πτώσις καὶ ἀνακύκλωσις τῶν πολιτισμῶν.—Προσωπικὸς πολιτισμὸς καὶ καλλιέργεια τῆς προσωπικότητος («Μόρφωσις» ἐν εὐρείᾳ ἐννοίᾳ. 'Αγωγή τῶν βουλητικῶν κλίσεων, τῆς ἡθικῆς συνειδήσεως, τοῦ συναισθήματος, τῆς αἰσθητικῆς συνειδήσεως).—Συμβολὴ τῶν ἀτόμων εἰς τὸν προϋόντα ἐκπολιτισμόν.—Οἱ «μεγάλοι ἄνδρες» ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοῦ πνεύματος.

Δ'. ΚΥΚΛΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΒΙΟΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΑΘΟΛΟΓΙΑ

Εἰσαγωγή.— Αἰτιολογία τῆς ἐγκληματικότητος καὶ τῶν λοιπῶν βιοκοινωνικῶν παθολογικῶν φαινομένων.—'Ανακριτικὴ.—'Ιατροδικαστικὴ.—Ψυχιατροδικαστικὴ.—'Αντιεγκληματικὴ πολιτικὴ καὶ πολιτικὴ κατὰ τῶν λοιπῶν κοινωνικῶν πληγῶν—Σωφρονιστικὴ.

Εἰσαγωγή.—'Εργον καὶ ἐννοια τῆς ἐπιστήμης.—Μεθοδολογία (ἀτομικὴ καὶ ὁμαδικὴ (στατιστικὴ) παρατήρησις, πειραματικαὶ καὶ παθολογικαὶ μέθοδοι).—Γενικαὶ βιολογικαὶ γνώσεις (σωματικὸς καὶ ψυχικὸς βίος τῶν ἀνθρώπων).—Γενικαὶ κοινωνιολογικαὶ γνώσεις (κοινωνικὸς βίος τῶν ἀνθρώπων).—'Ιστορικὴ ἐξέλιξις.—Σχολαί.

Αἰτιολογία τῆς ἐγκληματικότητος καὶ τῶν λοιπῶν βιοκοινωνικῶν παθολογικῶν φαινομένων.—'Εννοια τῆς ἐγκληματικότητος (νομικὴ καὶ βιοκοινωνικὴ) καὶ τῶν λοιπῶν κοινωνικῶν πληγῶν.—Εὐθύνη.—Γενικῶς περὶ αἰτιολογίας τῆς ἐγκληματικότητος καὶ τῶν ἀντικοινωνικῶν συμπεριφορῶν (γενικὰ καὶ ἀτομικὰ αἷτια).—'Η ἐπίδρασις τῆς ὥρας τοῦ ἔτους καὶ τοῦ κλίματος.—Τοῦ γεωγραφικοῦ παράγοντος.—Τοῦ παράγοντος τῆς φυλῆς.—Τῆς θρησκείας.—Τῆς πόλεως καὶ τῆς ὑπαίθρου χώρας.—Τοῦ ἐπαγγέλματος.—Τοῦ οἰνοπνεύματος.—Τῶν ναρκωτικῶν.—Τοῦ ἐταιρισμοῦ.—Τῆς ἀσέμνου τέχνης, τῆς λογοτεχνίας καὶ τοῦ τύπου.—Τῶν τυγχρῶν παιγνίων.—Τῆς δεισιδαιμονίας.—Τῆς ὀχλοκρατίας.—Τῶν οἰκονομικῶν ὅρων.—Τῶν πολέμων.—Τῶν πολιτικῶν καὶ κομματικῶν ἀγώνων.—Τῆς ἀγωγῆς καὶ τῆς καταγωγῆς.—Τῆς παιδείας.—Τῆς ἡλικίας.—Τοῦ φύλου.—Τῆς οἰκογενειακῆς καταστάσεως.—

Τῶν σωματικῶν ιδιοτήτων.—Τῶν ψυχικῶν ιδιοτήτων.—Τῆς ὀλιγοφρενείας καὶ τῆς ἀμβλυνοίας.—Τῶν ψυχικῶν νόσων.—Τῶν ψυχικῶν ἀνωμαλιῶν (ψυχοπαθείας).—Χαρακτηρολογικαὶ διακρίσεις.—Γενικὴ ἐπισκόπησις τῆς ἐν τῇ νεωτέρᾳ Ἑλλάδι ἐξελίξεως τῆς ἐγκληματικότητος.

Ἀνακριτικὴ.—Τὰ καθ' ἑκαστον ὄργανα καὶ αἱ κύριαι αὐτῶν λειτουργίαι.—Ἡ ἐξακρίβωσις τῆς ταυτότητος: α) στίξεις καὶ σωματικαὶ πωιναί.—β) διὰ μαρτύρων.—γ) ἐκ τῶν ἰχνῶν καὶ ἄλλων παρεμπερῶν χαρακτηρηστικῶν σημείων.—δ) ἀνθρωπομετρικὴ.—ε) φωτογραφικὴ.—στ) περιγραφικὴ.—ζ) ἐκ τῶν ὁδόντων.—η) δακτυλοσκοπικὴ.—θ) ποροσκοπικὴ.—Ποινικὸν μητρώον.—Διεθνὴς συνεργασία πρὸς καταδίωξιν τῆς ἐγκληματικότητος καὶ τῶν λοιπῶν κοινωνικῶν πληγῶν.—Ψυχολογία δικαστικὴ.—Ψυχολογία τῆς μαρτυρίας.—Ἡ διὰ τῶν ἰχνῶν ἀπόδειξις.

Ἱατροδικαστικὴ.—Νομικὴ ἱατροδικαστικὴ.—Σχέσις πρὸς τὸ δίκαιον.—Θανατολογικὰ προβλήματα.—Τραυματολογικὰ προβλήματα.—Τοξικολογικὰ προβλήματα.—Γενετήρια προβλήματα.—Ἐγκληματολογικὰ τεχνικὰ προβλήματα.—Ἔτερα ἱατροδικαστικὰ προβλήματα.

Ψυχιατροδικαστικὴ.—Ψυχοβιολογία τοῦ ἐγκληματοῦ καὶ τῆς ἀντικοινωνικῆς προσωπικότητος (βιολογικαὶ ἀντιλήψεις, σωματολογία, ψυχικαὶ λειτουργίαι καὶ ἀντικοινωνικὴ συμπεριφορὰ, καταβολὴ τῶν ἀντικοινωνικῶν προσωπικοτήτων, περιβάλλον καὶ ἀντικοινωνικὴ συμπεριφορὰ, ἡ ἀντικοινωνικὴ προσωπικότης, ἐγκληματολογικὴ πρακτικὴ)—Γενικὴ ψυχοπαθολογία (παθολογικοὶ παράγοντες, διαταραχαὶ τῶν ψυχικῶν λειτουργιῶν, σύνθετα ψυχοπαθολογικὰ συμπτώματα, συμπτωματικὰ συμπλέγματα: «σύνδρομα»).—Εἰδικὴ ψυχοπαθολογία τοῦ ἐγκλήματος καὶ τῆς ἀντικοινωνικῆς συμπεριφορᾶς (παθολογικαὶ μορφαὶ τῶν ἀντικοινωνικῶν προσωπικοτήτων, ψυχικαὶ διαταραχαὶ τῆς παιδικῆς καὶ νεανικῆς ἡλικίας, ὀλιγοφρενεῖαι, οἱ «ψυχοπαθεῖς» (παθολογικῶς ἀνώμαλοι χαρακτῆρες καὶ ἀντιδράσεις), αἱ τοξικομανίαι, ἐπιληπτικοί, σχιζοφρενικοί, μανιακοὶ καὶ μελαγχολικοί, προΐοντα γενικὴ παράλυσις, ἐξωγενεῖς συμπτωματικαὶ καὶ ὀργανικαὶ ψυχώσεις, προγεροντικαὶ καὶ γεροντικαὶ ψυχώσεις).—Εἰδικὴ ἐγκληματοβιολογία (ψυχολογία καὶ ψυχοπαθολογία τῶν ἐγκληματικῶν φαινομένων, ἀντικοινωνικὴ συμπεριφορὰ, ἐγκληματικὴ δρᾶσις κατὰ τῆς περιουσίας, κατὰ τῶν προσώπων, κατὰ τοῦ ὀργανωμένου συνόλου).—Εἰδικὴ ψυχιατροδικαστικὴ (ἡ ψυχιατρικὴ πραγματογνωμοσύνη, βασικὰ ζητήματα ταύτης, ἡ ἱκανότης πρὸς καταλογισμόν, ἡ μεταχειρίσις τῶν ἐπικινδύνων, ψυχιατροδικαστικὰ ζητήματα ἐν τῷ ἰδιωτικῷ δικαίῳ).

Ἀντιεγκληματικὴ πολιτικὴ καὶ πολιτικὴ κατὰ τῶν λοιπῶν κοινωνικῶν πληγῶν.—Εἰσαγωγή.—Ἡ ἀνθρωπολογικὴ ἔννοια τοῦ ἐγκλήματος καὶ τῆς ἀντικοινωνικῆς συμπεριφορᾶς.—Ἡ ψυχοπαθολογικὴ ἔννοια τοῦ ἐγκλήματος

καὶ τῆς ἀντικοινωνικῆς συμπεριφορᾶς.—Ἡ βιολογικὴ ἔννοια τοῦ ἐγκλήματος καὶ τῆς ἀντικοινωνικῆς συμπεριφορᾶς.—Ἡ κοινωνιολογικὴ ἔννοια τοῦ ἐγκλήματος καὶ τῆς ἀντικοινωνικῆς συμπεριφορᾶς.—Ἡ δυναμικὴ ἔννοια τοῦ ἐγκλήματος καὶ τῆς ἀντικοινωνικῆς συμπεριφορᾶς.—Ἡ ἐγκληματοβιολογικὴ ὑπηρεσία.—Ἡ ἀντιεγκληματικὴ πολιτικὴ γενικῶς.—Αἱ βάσεις τῆς ἀντιεγκληματικῆς πολιτικῆς τοῦ συγχρόνου ποινικοῦ δικαίου.—Ἡ σημασία τῆς ἀντιεγκληματικῆς πολιτικῆς τῶν ἐπὶ μέρους ἐννοιῶν τοῦ ἐγκλήματος.—Ἡ φύσις τῶν ἀντιεγκληματικῶν μέτρων.—Ἡ ἀντιεγκληματικὴ πολιτικὴ τῶν ποινῶν.—Ἡ ἀντιεγκληματικὴ πολιτικὴ τῶν μέτρων ἀσφαλείας.—Ἡ ἀντιεγκληματικὴ πολιτικὴ τῶν γενικῶν μέτρων κοινωνικῆς ὑγιεινῆς.—Εὐγονία.—Εἰδικῶς περὶ τῆς καταπολεμήσεως τῶν καθ' ἑξὶν καὶ κατ' ἐπάγγελμα ἐγκληματιῶν.—Εἰδικῶς περὶ τῆς καταπολεμήσεως τῶν ἀνηλίκων ἐγκληματιῶν.

Σωφρονιστικὴ.—Εἰσαγωγὴ (ἐννοια καὶ ἔργον, ἱστορικὴ ἐπισκόπησις).—Τὸ δίκαιον τῆς ἐκτελέσεως. τὸ σωφρονιστικὸν δίκαιον, τὸ δίκαιον τῶν σωφρονιστικῶν ὑπαλλήλων.—Γενικοὶ θεσμοὶ (ποινικαὶ θεωρίαι, χαρακτηρολογικαὶ διακρίσεις, δικαστικὴ ἐπιμέτρησις τῶν ἀντιεγκληματικῶν μέτρων, ἡ ἀόριστος καταδίκη, ἡ προσωρινὴ καταδίκη, ἡ προσωρινὴ ἀπόλυσις).—Ἡ ἱστορικὴ ἐξέλιξις τῶν ἀντιεγκληματικῶν μέτρων.—Τὰ σωφρονιστικὰ καταστήματα.—Αἱ ἐπὶ μέρους ποιναί.—Τὰ ἐπὶ μέρους ἀσφαλιστικὰ μέτρα.—Σωφρονιστικὴ παιδαγωγικὴ (ἐννοια, ψυχολογία τοῦ ἐγκαθειρμένου, ψυχολογία τοῦ σωφρονιστοῦ, ψυχοβιολογικὴ ἐξέτασις).—Ἡ σωφρονιστικὴ ἀγωγή ἐντὸς τῶν σωφρονιστικῶν καταστημάτων (ἡ ἐργασία τῶν ἐγκαθειρμένων, ἡ διδασκαλία, ἡ θρησκευτικὴ ἀγωγή, ἡ σωματικὴ ἀγωγή, ἡ ὑγιεινὴ, ἡ ἠθικὴ ἀγωγή).—Ἡ ἐλευθέρωσις σωφρονιστικῆς ἀγωγῆς.—Ἡ μετασωφρονιστικὴ μεταχείρισις.—Ἡ ἀποκατάστασις, ἡ χάρις καὶ ἡ ἀμνηστία.—Ἡ ἐν Ἑλλάδι σωφρονιστικὴ πολιτικὴ.

Εἰδικὸν μέρος.—**Ψυχολογία ἐν γένει.**—**Ἀτομικὴ ψυχολογία.**—**Δικαστικὴ ψυχολογία.**—**Ἐγκληματολογικὴ ψυχολογία.**—**Δίκαιον ἀνηλίκων.**

Εἰδικὸν μέρος.—Τὰ καθ' ἑκάστα ἐγκλήματα ἀπὸ πλευρᾶς βιολογικῆς καὶ κοινωνικῆς.—Ἐγκλήματα κατὰ τῆς ζωῆς καὶ τῆς σωματικῆς ἀκραιότητος.—Ἐγκλήματα κατὰ τῆς περιουσίας.—Ἐγκλήματα πολιτικά.—Ἑτεραι κατηγορίαι.

Ψυχολογία ἐν γένει.—Τὰ οὐσιώδη χαρακτηριστικὰ τῶν βασικῶν ψυχικῶν ἐκδηλώσεων καὶ αἱ παθήσεις των (συνειδήσις, αἴσθησις, συγκινητικότης, ἐνστικτον καὶ βούλησις, μνήμη, ἀντίληψις, παράστασις καὶ γνῶσις).—Αἱ βιολογικαὶ βαθμίδες ἐμφανίσεως τῶν βασικῶν ψυχικῶν ἐκδηλώσεων.—Ἡ σημασία τῆς ἐπαλληλίας τῶν βασικῶν ψυχικῶν ἐκδηλώσεων (ψυχικὴ ἐξέλιξις, ψυχὴ).—Συνειδητὸς καὶ ἀσυνειδητὸς ψυχικὸς βίος.—Ἑνιαία ψυχικὴ ὁλότης

(τὸ ἐγὼ, ἡ φύσις τῆς ψυχικῆς ὁλότητος, χαρακτήρ καὶ ἰδιοσυγκρασία, προσωπικότης).—Ὁμαλή ψυχικὴ λειτουργία.—Ἀνώμαλος καὶ νοσηρὰ ψυχικὴ λειτουργία.—Ὁ κοινὸς ψυχικὸς ἀνθρώπινος τύπος.—Αἱ ψυχικαὶ διαφοραὶ τῶν ἀνθρώπων κατὰ ἰδιοσυγκρασίαν καὶ χαρακτῆρα.—Ψυχικαὶ διαφοραὶ κατὰ γένη.—Ψυχικαὶ διαφοραὶ κατὰ ἡλικίας.—Ψυχικαὶ διαφοραὶ κατὰ ἔθνη ἢ ἀνθρωποφυλάς.—Ψυχικαὶ διαφοραὶ κατὰ φυλὰς καὶ ἔθνη.—Ὁμαδικὴ ψυχολογία.

Ἀτομικὴ ψυχολογία.—Ἀντικείμενον.—Θεμελιώδεις ἀρχαί.—Ἐννοια καὶ μὀρφωσις χαρακτῆρος.—Ἐναρξίς ψυχικῆς καὶ χαρακτηρολογικῆς ἀναπτύξεως.—Παράγοντες μορφώσεως τοῦ χαρακτῆρος (σωματικὸς ὀργανισμός, οἰκονομικὴ καὶ κοινωνικὴ θέσις τῶν γονέων, οἰκογενειακὸν περιβάλλον, γένος, ἀγωγή).—Νευρώσεις καὶ ψυχώσεις.—Μέθοδος θεραπείας.—Ἐφαρμογὴ ἐπὶ παιδαγωγικῆς καὶ σωφρονιστικῆς.

Δικαστικὴ ψυχολογία.—Ἡ δικαστικὴ ψυχολογία γενικῶς.—Ἡ ἐπιστημονικὴ ἀστυνομία.—Ἡ ἱατροδικαστικὴ.—Ἡ ψυχολογία τῶν πρώτων ἐρευνῶν.—Τῆς ἀνακρίσεως.—Τῆς ποινικῆς δίκης.—Τῶν ποινικῶν δικαστῶν.—Τῆς κατηγοροῦσης ἀρχῆς.—Τῆς πολιτικῆς ἀγωγῆς.—Τῆς ὑπερασπίσεως.—Τῶν μαρτυριῶν.—Τῆς πραγματογνωμοσύνης.—Τῆς κοινῆς γνώμης.

Ἐγκληματολογικὴ ψυχολογία.—Ἐννοια καὶ ἔργον.—Μεθοδολογία καὶ τρόπος ἐρεύνης.—Κατανομὴ ἐγκληματιῶν κατὰ γενικὰς κατηγορίας.—Κατανομὴ ἐγκληματιῶν κατ' εἰδικὰς ψυχολογικὰς χαρακτηρολογικὰς κατηγορίας.—Ἐγκληματογόνου ἰδιοσυστασίαι (προδιάθεσις πρὸς τὴν ἀντικοινωνικὴν δρᾶσιν).—Σωματολογικὰ σημεῖα.—Ψυχολογικὰ σημεῖα (ἐκ τάσεως, παθητικαὶ προσωπικότητες, ἀβουλία, πάθος, ἐκ τιμῆς καὶ πεποιθήσεως, ἐξ ἀνάγκης).—Σχέσις χαρακτῆρος πρὸς τὸ περιβάλλον.—Ἐγκληματολογικὴ γεωγραφία.—Πρόγνωσις.

Δίκαιον ἀνηλίκων.—Ἐννοια καὶ περιεχόμενον.—Μεθοδολογία.—Γενικαὶ γνώσεις σωματολογίας καὶ ψυχολογίας τῆς παιδικῆς καὶ τῆς ἐφηβικῆς ἡλικίας.—Κοινωνικοὶ ὅροι διαβιώσεως τῶν νέων.—Ποινικὸν δίκαιον καὶ ἐγκληματολογία ἀνηλίκων.—Οἰκογενειακὸν δίκαιον ἀνηλίκων.—Ἐργατικὸν δίκαιον ἀνηλίκων.—Δίκαιον προστασίας ἀνηλίκων.—Δημόσιον δίκαιον ἀνηλίκων.—Ἰδιωτικὸν δίκαιον ἀνηλίκων.—Γενικαὶ γνώσεις παιδαγωγικῆς καὶ σωφρονιστικῆς ἀνηλίκων.

ΔΙΔΑΣΚΟΜΕΝΗ ΥΛΗ ΤΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΟΥ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

ΠΡΩΤΟΝ ΕΤΟΣ ΣΠΟΥΔΩΝ

Τμήματα ἐκ τῆς διδασκομένης ὕλης

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΗΜΗΝ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

ΘΕΩΡΙΑ ΚΑΙ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

Ἐννοια καὶ ἀντικείμενον τῆς φιλοσοφίας τοῦ δικαίου.—Ἱστορικὴ αὐτῆς ἐξέλιξις.—Ἐννοια καὶ ἀποστολὴ τῆς φιλοσοφίας τοῦ δικαίου.—Ἐννοιολογικὴ σχέσις μεταξὺ τῆς καθ' ὅλου φιλοσοφίας καὶ τῆς φιλοσοφίας τοῦ δικαίου, ὡσαύτως δὲ μεταξὺ τῆς τελευταίας ταύτης καὶ τῆς νομικῆς ἐπιστήμης.—Φιλοσοφία τοῦ δικαίου καὶ «φυσικὸν» δίκαιον.—Μέθοδοι ἐρεύνης ἐν τῇ φιλοσοφίᾳ τοῦ δικαίου.—Ἱστορικὴ ἐξέλιξις τῆς φιλοσοφίας τοῦ δικαίου.—Ἑλληνες (οἱ προσωκρατικοὶ—οἱ σοφισταὶ—Σωκράτης—Πλάτων—Ἀριστοτέλης—στωϊκοὶ—ἐπικούρειοι).—Ρωμαῖοι.—Τὸ χριστιανικὸν πνεῦμα.—Ἡ φιλοσοφία τοῦ δικαίου κατὰ τὸν Μεσαίωνα.—Ἀναγέννησις.—Νεώτεροι χρόνοι : Machiavelli—Bodin—Hugo Grotius—Hobbes—Spinoza—Pufendorf—Locke—Leibniz—Thomasius—Wolf—Vico—Montesquieu—Rousseau—Kant—Νεοκαντιανοὶ—Fichte.—Ἡ ἱστορικὴ σχολή.—Ὁ 19ος αἰὼν ἐν τῇ δυτικῇ Εὐρώπῃ.

Ἡ ἰδέα τοῦ δικαίου εἰς τὰς ἀνθρωπίνας κοινωνίας.—Θέσις αὐτῆς ἐν τῷ πλαισίῳ συναφῶν ἐννοιῶν.—Δικαιολογικὸς λόγος καὶ ἀναγκαιότης τοῦ δικαίου.—Δίκαιον καὶ ἰσχύς.—Δίκαιον καὶ ἐλευθερία τοῦ ἀτόμου.—Ὁ ἄνθρωπος ἐν τῷ δικαίῳ.—Ἀνθρώπιναι κοινωνίαι.—Ἡ ἔννοια τοῦ φυσικοῦ δικαίου.—«Ἀγγραφαι νόμοι».—Θετὸν δίκαιον.—Ἡ ἔννοια τοῦ «ῥηθοῦ», «δικαίου», «εὐλόγου» δικαίου.—Ἰδεῶδες δίκαιον.—Κοινὰ καὶ σταθερὰ στοιχεῖα ἐν τῷ δικαίῳ.—Μορφή καὶ περιεχόμενον τοῦ δικαίου.—Ἀξιολογικὰ κριτήρια.—Δίκαιον καὶ ἠθική.—Τὸ πρόβλημα τῆς ἐλευθερίας τῆς βουλήσεως.—Αἱ θεωρίαι τῶν αὐτοκρατῶν.—Ἡ ἠθικὴ προσταγὴ ὑπὸ τὸ πρῶσμα τῆς φιλοσοφίας τοῦ δικαίου.—Ἡ ἰδέα τοῦ δικαίου.—Ἡ καθ' ὅλου στάσις τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ ζωῇ καὶ ἡ ρύθμισις αὐτῆς διὰ κανόνων δικαίου καὶ διὰ κανόνων ἠθικῆς.—Τὸ «αἰσθημα τοῦ δικαίου» ἔμφυτον εἰς τὸν ἄνθρωπον.—Σκεπτικιστὰὶ καὶ ρεαλισταί.—Ἡ θεολογικὴ θέσις τοῦ ζητήματος.—Ἡ ἀποψὶς τῆς ἱστορικῆς σχολῆς.—Ἡ ὠφε-

λιμιστική άποψις.—Σύγχρονοι ἀντιλήψεις περὶ τῶν λογικῶν βάθρων τῶν κανόνων τοῦ δικαίου.

Οἱ κανόνες δικαίου, ἡ ἐφαρμογὴ αὐτῶν καὶ αἱ καθ' ἕκαστα κατηγορίαι αὐτῶν.—Οἱ κανόνες τοῦ δικαίου.—Γενικότης αὐτῶν.—Ρύθμισις εἰδικῶν περιπτώσεων καὶ ἀξιολογικὴ κρίσις ἀπὸ φιλοσοφικῆς σκοπιᾶς τοῦ τοιούτου νομικοῦ φαινομένου.—Τὸ πρόβλημα τῆς ἐρμηνείας τοῦ δικαίου.—Θέσις δικαίου καὶ ἐφαρμογὴ τοῦ δικαίου.—Τὸ ἀναγκαστὸν τῶν κανόνων δικαίου.—Ἡ ἀρχὴ τῆς ἴσης μεταχειρίσεως.—Ἀναγκαστὸν καὶ ἐνδοτικὸν δίκαιον.—Ἡ δημοσία τάξις καὶ τὸ θετὸν δίκαιον.—Δίκαιον καὶ ἀτομικὰ συμφέροντα.—Δίκαιον καὶ κεκτημένα δικαιώματα.—Ὑποκειμένα δικαίου.—Ἐννομοὶ σχέσεις.—Δικαιώματα (ὑποκειμενικὰ δίκαια) ὑπὸ τὸ πρῖσμα τῆς φιλοσοφίας τοῦ δικαίου.—Ἡ ἔννοια τοῦ «νομικῶς ἰσχύοντος» καὶ τὰ μέσα πραγματούσεως τοῦ δικαίου.

Εἰδικὰ θέματα τῆς θεωρίας καὶ φιλοσοφίας τοῦ δικαίου.—Εἰδικὰ θέματα.—Φιλοσοφία τοῦ δικαίου καὶ νομικὴ ρύθμισις θεμελιωδῶν πραγματικοτήτων τοῦ κοινωνικοῦ βίου.—Τὸ πρόσωπον ἐν τῷ κόσμῳ τῶν νομικῶν ἔννοιῶν.—Ὁ γάμος, ἡ οἰκογένεια, ἡ ἰδιοκτησία, ἡ πολιτεία, ἡ δικαιοπραξία. ἐρευνώμενα ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τῆς φιλοσοφίας τοῦ δικαίου.

Τὸ δίκαιον καὶ ἡ πολιτικὴ ἐξουσία.—Δίκαιον καὶ κράτος.—Κοινωνία καὶ κράτος.—Λαός, ἔθνος, πολιτεία.—Ἡ ἔννοια τῆς κυριαρχίας ἐν τῇ φιλοσοφίᾳ τοῦ δικαίου.—Ἀποστολὴ τῆς πολιτείας.—Εὐδαιμονιστικὴ θεωρία.—Πολιτιστικὴ ἀποστολὴ τοῦ κράτους.—Τὸ «κράτος δικαίου».—Τὰ ἰδανικὰ τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἰσότητος καὶ ἡ πραγμάτωσις αὐτῶν ἐν τῷ δικαίῳ.—Δίκαιον καὶ πραγμάτωσις τῆς ἀνθρωπίνης ἀξίας.—Δίκαιον καὶ «ἀνθρωπισμός».—Αἱ ἐν τοῖς νομικοῖς φαινομένοις ἐκδηλώσεις τῆς ἐνότητος τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος.—Ἀντιστοιχία θεσμῶν παρὰ τοῖς καθ' ἕκαστα λαοῖς.—Ἡ ἐπιστήμη τοῦ συγκριτικοῦ δικαίου.—Ἡ ἔννοια ἐνὸς παγκοσμίου δικαίου.—Ἀνάλογα πνευματικὰ καὶ πολιτικὰ ρεύματα εἰς τὰς συγχρόνους μορφὰς τοῦ κράτους.—Ἡ κρίσις τῆς ἐθνικῆς κυριαρχίας.—Κοινωνίαι πολιτεϊῶν.—Ἐνώσεις.—Ἱστορικὴ ἀνασκόπησις καὶ ἀπόψεις διὰ μελλοντικὰ ἐπιτεύγματα.—Ἡ ἔννοια τοῦ παγκοσμίου κράτους.

ΘΕΩΡΙΑ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

Εἰσαγωγή.—Ἐννοια καὶ ὅρια τῆς δημοσιογραφικῆς ἐπιστήμης.—Ἱστορικὴ ἀνασκόπησις τῆς γενέσεως τῆς δημοσιογραφικῆς ἐπιστήμης. (Γενικά.—Ἐν Ἑλλάδι).—Σπουδαιότης.—Σχέσις πρὸς ἄλλας ἐπιστήμας.—Βοηθητικαὶ ἐπιστήμαι.—Μέθοδοι ἐρεύνης.—Βιβλιογραφία.—Θεμελιώδεις βάσεις τῆς λειτουργίας τῆς δημοσιογραφίας.—Ἀποστολὴ τῆς ἐπιστήμης τῆς δημοσιογραφίας.—Θεμελιώδη συστήματα ἀσχέσεως τῆς δημοσιογραφίας.—Κοινὴ γνώμη.—Πολιτικὴ.—Ἐλευθερία τοῦ τύπου.—Τεχνικὴ τῆς δημοσιογραφίας.—Προσόντα

τοῦ δημοσιογράφου.—Δίκαιον τοῦ τύπου.—'Ο οἰκονομικὸς παράγων ἐν τῇ ἀσκήσει τῆς δημοσιογραφίας.—Τυπογραφία.—Γραφικαὶ τέχναι.—'Εφημερίδες.—Περιοδικὸς τύπος.—Διάφορα εἰδικὰ θέματα.—'Ελληνικὴ καὶ διεθνὴς δημοσιογραφία.—Πολιτικὴ διαμορφώσεως τῆς δημοσιογραφίας.

ΤΕΧΝΙΚΗ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΑΣ

Εἰσαγωγή.—'Επάγγελμα τοῦ δημοσιογράφου.—'Ιστορικὴ ἀνασκόπησις.—'Η ἀρθρογραφία.—Τὰ σχόλια.—'Η εἰδησεογραφία.—Λογοτεχνικὴ στήλη.—Χρονογραφήματα.—Ψυχολογία.—Τὸ ἐπιτελεῖον τῆς ἐφημερίδος.—Τὸ ρεπορτάζ.—Οἱ ἀνταποκριταί.—'Ο παράνομος τύπος.—Φωτογραφίαι.—Γελοιογραφίαι.—'Ο περιοδικὸς τύπος.—Πρακτορεῖα.—Διοικήσεις.—Δημοσιογραφικαὶ ἐνώσεις.—Τυπογραφεῖα.—Οἰκονομικὴ ὀργάνωσις.—Δημοσιογραφικὴ ἐκπαίδευσις.—Περὶ τῆς κοινῆς γνώμης.—'Η δημοσιογραφία ἐν 'Ελλάδι.—'Η δημοσιογραφία ἐν τῇ ξένῃ.

ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Εἰσαγωγή.—'Η ἀναγέννησις τῶν ἐλληνικῶν γραμμάτων.—Τὸ ἐλληνικὸν ἔθνος καὶ ἡ ἱστορία τῆς λογοτεχνίας του.—Καταγωγή καὶ πρῶτα στάδια τῆς ἐλληνικῆς λογοτεχνίας.—'Ο "Όμηρος, οἱ "Όμηρίδαι καὶ τὰ ἔπη.—'Η "Ιλιάς καὶ ἡ "Οδύσσεια.—Κυκλικὰ ἔπη καὶ ραψῳδοί.—'Ο "Ησίοδος καὶ τὸ διδασκτικὸν ἔπος.—'Η λυρικὴ ποίησις. Τὰ γενικὰ χαρακτηριστικὰ αὐτῆς.—'Ελεγεῖα καὶ ἱαμβος: Σόλων. Τυρταῖος. Θέογνις. 'Αρχίλοχος.—'Η μελικὴ ποίησις: Τέρπανδρος. 'Αλκαῖος. Σαπφώ. 'Ανακρέων.—'Ο χορικὸς λυρισμός: 'Αλκμάν. Πίνδαρος. Σιμωνίδης. Στρεσίχορος.—'Ο πεζὸς λόγος.—'Αρχαὶ τῆς φιλοσοφίας καὶ τῆς ἱστορίας.—Γένεσις καὶ ὀργάνωσις τοῦ τραγικοῦ δράματος.—'Ο Αἰσχύλος. 'Η ζωὴ καὶ τὸ ἔργον του.—'Ο Σοφοκλῆς. 'Ανάπτυξις τῆς τραγωδίας.—'Ο Εὐριπίδης καὶ τὸ τέλος τῆς ἐξελίξεως τῆς τραγωδίας.—Γένεσις τῆς κωμωδίας.—Πρώτη ἐμφάνισις καὶ ἀνάπτυξις αὐτῆς.—'Ο 'Αριστοφάνης. Αἱ ἰδέαι του καὶ οἱ σύγχρονοί του.—'Ιωνες κλασσικοὶ πεζογράφοι.—'Ηρόδοτος. Δημόκριτος. 'Ιπποκράτης.—Σοφισταὶ καὶ ρήτορες: Σωκράτης. Γοργίας. 'Αντιφῶν.—'Ανάπτυξις τῆς ἱστορίας. 'Ο Θουκυδίδης καὶ οἱ διάδοχοι αὐτοῦ.—'Η 'Αττικὴ φιλοσοφία: Σωκρατικοί. Πλάτων. Ξενοφῶν.—'Ο 'Αριστοτέλης. 'Η ζωὴ καὶ ἡ φιλοσοφία του.—'Η 'Αττικὴ ρητορεία: Λυσίας. 'Ισοκράτης. 'Ισαῖος. 'Ανδοκίδης.—'Η πολιτικὴ ρητορεία: Δημοσθένης. Αἰσχίνης. 'Υπερίδης.—'Η κωμωδία κατὰ τὸν Δ' αἰῶνα. Νέα μορφή αὐτῆς. Μένανδρος.—'Η ἐκτὸς τοῦ θεάτρου ποίησις κατὰ τὸν Ε' καὶ τὸν Δ' αἰῶνα.—'Η φιλοσοφία τοῦ Δ' καὶ τοῦ Γ' αἰῶνος.—Στοά: Ζήνων. 'Επίκουρος. Σκεπτικοί.—'Η ρητορικὴ καὶ ἡ πολυμάθεια. Μετὰ τὸν Μέγαν 'Αλέξανδρον (300—150 π. Χ.).—'Η ἀλεξανδρινὴ ποίησις. 'Ελεγεῖα. 'Επίγραμμα.—'Ο Θεόκριτος καὶ τὸ εἰδύλλιον.—Οἱ τελευταῖοι 'Αλεξαν-

δρινοί. Ὁ Πολύβιος καὶ τὸ ἔργον του. Ἄλλοι συγγραφεῖς.—Ἡ αὐτοκρατορικὴ περίοδος. Στράβων. Διονύσιος. Φιλόσοφοι.—Ἡ ἑλληνικὴ ἀναγέννησις: Ἐπίκτητος. Πλούταρχος. Παυσανίας.—Σοφισταί. ῥήτορες, φιλόσοφοι: Λουκιανός. Αἰλιανός. Ὁ Νεοπλατωνισμός.—Τελευταῖαι ἐκλάμψεις τῆς ἑλληνικῆς φιλοσοφίας καὶ λογοτεχνίας.

ΕΥΡΩΠΑ-Ι-ΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

(ΙΤΑΛΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ)

Εἰσαγωγή.—Ἡ σικελικὴ ποιητικὴ σχολή.—Ἐξακολούθησις τῆς λυρικῆς ποιήσεως ἐν τῇ μέσῃ Ἰταλίᾳ.—Γουῆδος Γουῆνικέλλης ὁ Βονώνιος.—Ἡ γαλλικὴ ἵπποτικὴ ποίησις ἐν τῇ ἄνω Ἰταλίᾳ.—Θρησκευτικὴ καὶ ἠθικὴ ποίησις ἐν τῇ ἄνω Ἰταλίᾳ.—Ἡ θρησκευτικὴ λυρικὴ ποίησις ἐν τῇ Ὀμβρικῇ.—Ὁ πεζὸς λόγος κατὰ τὸν ΙΓ' αἰῶνα.—Ἡ ἀλληγορικῶς διδασκατικὴ καὶ ἡ φιλοσοφικὴ λυρικὴ ποίησις τῆς φλωρεντιακῆς σχολῆς.—Δάντης.—Ἡ Κωμωδία.—Ὁ 14ος αἰών.—Πετράρχης. Αἱ ᾠδαὶ τοῦ Πετράρχου.—Βοκκάκιος.—Οἱ ἐπίγονοι τῶν μεγάλων Φλωρεντίνων.—Οἱ κλασσικισταὶ τοῦ ΙΕ' αἰῶνος.—Ἡ δευτέρωτος γλῶσσα κατὰ τὸν ΙΕ' αἰῶνα καὶ ἡ λογοτεχνία αὐτῆς.—Πολιτιανὸς καὶ Λαυρέντιος Μένδικος.—Ἡ ἵπποτικὴ ποίησις. Πούλκης καὶ Βογιάρδος.—Νεάπολις. Ποντάνος καὶ Σανναζάρος.—Μακιαβέλλης καὶ Γουῆκιαρδίνης.—Βέμβρος.—Αῤῥίστος.—Καστιλιόνης.—Πέτρος Ἀρετίνος.—Ἡ λυρικὴ ποίησις κατὰ τὸν ΙΣΤ' αἰῶνα.—Τὸ ἥρωϊκὸν ἔπος κατὰ τὸν ΙΣΤ' αἰῶνα.—Ἡ τραγωδία.—Ἡ κωμωδία.—Ἡ ἐξέλιξις τῆς ἰταλικῆς λογοτεχνίας μέχρι τῆς σήμερον.—Ἡ σύγχρονος ἰταλικὴ λογοτεχνία.

Αἰσθητικὴ

Εἰσαγωγή.—Ἡ αἰσθητικὴ ἐμπειρία.—Ἐννοια τοῦ ὥραίου.—Ὁμοιογένεια τῆς αἰσθητικῆς ἐμπειρίας.—Αὐτοπαρξία τῆς αἰσθητικῆς ἐμπειρίας.—Ἡ ποίησις.

Τέχνη καὶ πραγματικότητα.—Ρεαλισμός καὶ Ἰδεαλισμός.—Σύνθεσις τῶν ἀντιθέσεων.—Σχολαὶ τῆς νέας Ζωγραφικῆς.

Ἡ τέχνη, καθαρὸς ψυχικός.—Ἡ ἐνσυναισθητικὴ θεωρία.—Τέχνη καὶ ψυχανάλυσις.—Ἡ κλάσις τῶν παθῶν.—Αἱ αἰσθητικαὶ κατηγορίαι.

Ἡ τέχνη, πνευματικὴ κατάκτησις τοῦ ἀντικειμένου.—Ἡ τέχνη λειτουργία τῆς πνευματικῆς ζωῆς.—Καλλιτεχνικὰ ἀμαλγάματα.—Τὸ πνεῦμα τῆς μουσικῆς.—Κριτικὴ καὶ ἐρμηνεία τῶν ἔργων τῆς τέχνης.—Θέματα τῆς κριτικῆς.—Τὸ πρόβλημα τῆς ἐρμηνείας.

ΙΑΤΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΗ

Σημεῖα τοῦ θανάτου.—Πρώϊμα.—Υστεροφανῆ.—Νεκροφάνεια.—Περὶ σήψεως πτωμάτων.—Ἐντομα πτωμοφάγα.—Περὶ σαπώνουσισης καὶ μουμιο-

ποιήσεως.—Περὶ ἀποτεφρώσεως πτωμάτων.—Προσδιορισμός τοῦ ἀπὸ τοῦ θανάτου παρελθόντος χρόνου.—Προσδιορισμός στιγμῆς θανάτου.—Ἐξακριβώσεις αἰτίας θανάτου.—Δήλωσις θανάτου.—Ταφή πτώματος.—Ἐκταφή πτώματος.—Ἐπιβιώσις.

Περὶ αἰφνιδίων θανάτων.—Αἰφνίδιοι θάνατοι ἐπὶ νοσοῦντων.—Αἰφνίδιοι θάνατοι δι' ἀνακοπήν, δι' ἀφυλαξίαν, διὰ φαρμακευτικὴν ἀλλεργίαν.—Αἰφνίδιοι θάνατοι παρὰ τοῖς παισὶ, γυναικῶν ἐν κύψει κτλ., κατὰ ἐγγχειρητικὰς ἐπεμβάσεις.

Περὶ ἀσφυξιών (ἀνοξυγοναιμίας).—Περὶ ἀπαγχονισμοῦ.—Περὶ στραγγαλισμοῦ.—Περὶ πνιγμοῦ.—Περὶ πνιγμονῆς: α') Ἀπόφραξις στόματος, ρινός. β') Εἴσοδος ξένων σωμάτων ἐντὸς ἀεροφόρων ὁδῶν. γ') Συμπίσεις θώρακος, κοιλίας. δ') Κατάρχωσις.—Περὶ ἐγκλείσεως ἐν στενῷ χώρῳ.

Περὶ ἀσιτίας.

Περὶ μηχανικῶν κακώσεων.—(Κακώσεις ἐκ θλάσεως.—Τροχαῖα δυστυχήματα. Αὐτοκινήτικα. Σιδηροδρομικά. Τροχιοδρομικά—ἐκ κάρρων κτλ. Πτώσις ἀπὸ ὕψους.—Δαρμός.—Δήγματα).—Κακώσεις ἐκ θλάσεως κατὰ χώρας (Κακώσεις κεφαλῆς, θώρακος, κοιλίας, σπονδυλικῆς στήλης).—Περὶ τραυμάτων (Χαρακτῆρες τῶν ἐν ζωῇ γενομένων τραυμάτων. Ἐπούλωσις τραυμάτων).—Περὶ τραυμάτων ἐκ πυροβόλων ὅπλων.—Κακώσεις ἐξ ἐκρήξεων.

Βλάβαι ἐξ ἐπιδράσεως φυσικῶν παραγόντων.—(Περὶ ἐγκαυμάτων. Κακώσεις ἐκ πυρκαϊῶν).—Κακώσεις ἐξ ἀνωμάλου δράσεως τοῦ θερμαντικοῦ (Ἡλιοπληξία. Θερμοπληξία. Ψῦξις. Περὶ ἡλεκτροπληξίας. Περὶ κεραινοπληξίας. Κακώσεις ἐξ ἀκτίνων. Περὶ ἐργατικῶν αὐτοχημάτων).

Περὶ κατυλογισμοῦ πράξεων.

Ζητήματα ἀναφερόμενα εἰς τὴν γενετήριον λειτουργίαν.—Περὶ διακορέσεως.—Περὶ βιασμοῦ.—Διαστροφὰι γενετησίου λειτουργίας.—(Παιδεραστία. Λέσβιος ἔρως. Κτηνοβασία. Ἐπιδειξιμανία. Μαζωχισμός. Σαδισμός. Νεκροφιλία. Φετιχισμός).—Περὶ προσβολῶν τῆς αἰδοῦς.—Περὶ ἀφροδισίων νόσων.—Περὶ ἀνικανότητος.—Κύησις.—Περὶ ἀμβλώσεως.—Περὶ τοκετοῦ.—Περὶ παιδοκτονίας.

Περὶ ταυτότητος.—Προσδιορισμός ἡλικίας.—Ταυτότης ζώντων.—Προσδιορισμός φύλου (ἐρμαφροδιτισμός).—Ἰδιαιτέρα χαρακτηριστικά.—Φωτογραφία.—Περιγραφικὴ μέθοδος.—Δακτυλικά ἀποτυπώματα.—Καθορισμός ταυτότητος πτώματος.—Καθορισμός ταυτότητος σκελετοῦ.—Ταυτότης ἀγνώστων δραστῶν ἐγκλήματος.

Ἑργαστηριακὴ Ἱατροδικαστικὴ.—Κηλίδες αἵματος.—Ἡ κηλὶς προέρχεται ἐξ αἵματος;—Πρόκειται περὶ αἵματος ἀνθρώπου ἢ ἄλλου ζώου καὶ ποίου;—Καθορισμός τῆς χώρας, ἐξ ἧς ἐξέρρευσε τὸ αἷμα.—Καθορισμός ποσοῦ αἵματος

κηλίδος.—Πρὸ πόσου χρόνου ἐξεχύθη τὸ αἷμα.—Τρόπος ἐξόδου τοῦ αἵματος.—
 Ἀπὸ τίνος ἀνθρώπου προέρχεται τὸ αἷμα τῶν κηλίδων;—Ομάδες αἵματος :
 καθορισμὸς ὁμάδος, ἀπευκταῖα μεταγίσεων, θάνατοι ἐμβρύων, καθορισμὸς
 πατρότητος.

Κηλίδες : Σπέρματος.—Ἐξ ἐκκρίματος τῶν γεννητικῶν ὀργάνων.—Ἐξ
 ἐκκρίματος τῆς ρινός.—Ἐκ γάλακτος—πύατος.—Ἐκ πτυέλων—πύου—λοχίων.
 —Ἐκ κοπράνων.—Ἐκ μηκωνίου.—Ἐξ οὔρων.—Ἐξ ἰστών τοῦ σώματος.—
 Ἐξ ἄλλων οὐσιῶν.—

Περὶ τριχῶν.

Ἱατροδικαστική.—Ἱατροδικασταί.—Πραγματογνωμοσύνη.—Ἱατροδικα-
 στικά ὑποχρεώσεις τοῦ ἱατροῦ.

ΔΙΔΑΣΚΟΜΕΝΗ ΥΛΗ ΤΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΟΥ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

ΠΡΩΤΟΝ ΕΤΟΣ ΣΠΟΥΔΩΝ

Τμήματα ἐκ τῆς διδασκομένης ὕλης

Θεμελιώδεις ἔννοιαι καὶ ἱστορικὴ ἀνασκόπησις.—Ἐννοια, ὁρισμὸς καὶ ἀντικείμενον τῆς κοινωνιολογίας.—Ἡ θέσις τῆς κοινωνιολογίας ἐν τῷ πλαισίῳ τῶν κοινωνικῶν ἐπιστημῶν.—Ἀρχὴ καὶ ἐξέλιξις τοῦ κοινωνικοῦ βίου.—Ἡ κοινωνικὴ πραγματικότητα.—Ἡ κοινωνιολογικὴ θεώρησις τοῦ κοινωνικοῦ περιβάλλοντος καὶ ἡ μέθοδος ἐρεύνης.—Ἱστορικὴ ἐξέλιξις τῆς κοινωνιολογίας ὡς ἐπιστήμης (κοινωνικὴ θεωρία τοῦ φυσικοῦ δικαίου—κοινωνικὴ καὶ πολιτικὴ φιλοσοφία τῶν γερμανῶν ἰδεαλιστῶν καὶ ρωμαντικῶν—οἱ γάλλοι καὶ ἄγγλοι κοινωνιολόγοι : ὁ θετικισμὸς τοῦ 19ου αἰῶνος, Saint-Simon, Auguste Comte, Herbert Spencer—οἱ νεώτεροι γερμανοὶ κοινωνιολόγοι : ἐγγεληνὴ φιλοσοφία τοῦ δικαίου καὶ τῆς ἱστορίας, Lorenz von Stein, Karl Marx, Γουλιέλμος Ἑρρῖκος Riehl, Ἑρρῖκος von Treitschke, Max Weber, σύγχρονοι κοινωνιολόγοι).—Ἡ συμβολὴ τῶν ἡμετέρων Ἀ. Ἐλευθεροπούλου καὶ Π. Κανελλοπούλου.—Βιβλιογραφία.—Εἶδη κοινωνιολογίας.—Κοινωνιολογικὴ Παθολογία.

Ἀπόψεις ἐρεύνης ἐν τῇ κοινωνιολογίᾳ.—Αἱ ποικίλαι ὕψεις τοῦ κοινωνικοῦ βίου καὶ αἱ σχέσεις αὐτῶν πρὸς ἀλλήλας.—Ἀντικείμενα ἐρεύνης τῆς κοινωνιολογίας : θρησκεία, ἱστορία, θεσμοί, τέχνη, κοινότητες καὶ ἐνώσεις, κοινωνικαὶ τάξεις, οἰκονομία καὶ λοιπαὶ ἐκδηλώσεις κοινωνικοῦ καὶ πνευματικοῦ βίου.—Ἐπισκόπησις τῶν συγχρόνων κατευθύνσεων τῆς κοινωνιολογίας.—Ἡ κοινωνιολογία ὡς ἐπιστήμη τῆς συγχρόνου κοινωνικῆς πραγματικότητος.

ΑΡΧΑΙ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΤΗΣ ΘΡΗΣΚΕΙΑΣ

Εἰσαγωγή.—Ὁ ἰδιάζων χαρακτήρ τῆς θρησκείας ἔναντι τῆς ἐπιστημονικῆς γνώσεως.—Ἡ ἐξάρτησις τῆς θρησκείας ἐκ τῆς ἠθικῆς (Kant, Cohen).—Συγγένεια καὶ ἀντίθεσις μεταξὺ θρησκείας καὶ τέχνης (Fries, Kierkegaard).—Ἡ ἀπόπειρα πρὸς παραγωγὴν τῆς θρησκείας ἐκ καθολικῆς κοσμικῆς λειτουργίας (Hegel, Hartmann, Drews).—Ἡ μεταβολὴ τοῦ νοήματος τῆς θρησκείας χάριν ἐξυπηρετήσεως τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τοῦ ἀνθρωπισμοῦ (Natorp,

Hoeffding).—‘Η θρησκεία ἐν τῇ συγγενείᾳ αὐτῆς πρὸς τὸν σύνολον πνευματικὸν βίον καὶ ἐν τῇ ἰδιοτυπίᾳ τῆς (Eucken).—‘Η θρησκεία ἐν τῇ συμφωνίᾳ αὐτῆς πρὸς τὸ σύνολον τῶν κοσμικῶν φαινομένων (Karl Heim).—Συγκεφαλαιούσα πραγματεία περὶ τῆς ἐν τῷ πνευματικῷ βίῳ θέσεως τῆς θρησκείας.

ΓΕΝΙΚΗ ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ

Εἰσαγωγή.—Υποκείμενον τῆς ψυχολογίας.—Τὸ ἔργον αὐτῆς.—Αἱ μέθοδοι αὐτῆς (αὐτοπαρατηρησία, ἑτεροπαρατηρησία. πείραμα, παθολογικαὶ μέθοδοι. Μέθοδος γενετική).—Οἱ κλάδοι τῆς ψυχολογίας.

‘Η συνείδησις καὶ τὸ σῶμα.—Τί εἶναι συνείδησις;—‘Ιδιότης τῆς συνειδήσεως.—‘Ανάλυσις τοῦ περιεχομένου τῆς συνειδήσεως, κατὰ τάξιν τῶν ψυχικῶν γεγονότων.—Τὸ σῶμα τοῦ ἀνθρώπου (Γενικῶς. Τὸ νευρικὸν σύστημα. ‘Ιστορικὸν τῶν ἐγκεφαλικῶν ἐνεδράσεων).—Σχέσις σώματος καὶ πνεύματος.

‘Ο στοιχειώδης ψυχικὸς βίος.—Αἱ κινήσεις.—Αἱ ὁρμαί.—Τὰ αἰσθήματα.—Τὰ ἀπλᾶ συναισθήματα.—‘Αψιθυμίαι ἢ παθήματα.—‘Η παράστασις.

Οἱ ἀπαραίτητοι ὅροι πάσης πνευματικῆς λειτουργίας.—Νόμοι τῆς ἀναπλάσεως.—‘Η ἔξις.—‘Η προσοχή.—Τὸ διαφύρον.

‘Ο συνθετικώτερος καὶ πολυπλοκώτερος ψυχικὸς βίος.—‘Η μνήμη.—‘Η ἀντίληψις.—‘Η φαντασία.—‘Η νόησις.

‘Ο κατ’ ἐξοχὴν ὑποκειμενικὸς βίος.—Τὰ ἀνώτερα συναισθήματα. (Τὸ αὐτοσυναίσθημα. Τὸ κοινωνικὸν συναίσθημα. Τὰ ἄλλα συναισθήματα).—‘Η βούλησις.—‘Η προσωπικότης (‘Η αὐτοσυνείδησις. ‘Η ἔννοια τῆς ἀτομικότητος. ‘Η μόρφωσις τῆς ἀτομικότητος).—‘Ο χαρακτήρ (‘Η ἔννοια τοῦ χαρακτῆρος. ‘Η μόρφωσις τοῦ χαρακτῆρος. ‘Η ἀναμόρφωσις τοῦ χαρακτῆρος).—Αἱ ἀσθένειαι τῆς προσωπικότητος.

‘Ιστορικὴ ἐξέλιξις τῆς ψυχολογίας κατὰ τοὺς τελευταίους χρόνους.—‘Αντικειμενίζουσαι κατευθύνσεις τῆς ψυχολογίας.—‘Υποκειμενίζουσαι.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΨΥΧΟΛΟΓΙΑΣ

Εἰσαγωγή.—Γενικὸς χαρακτήρ τῆς ψυχολογίας.—Αἱ ἀντιλήψεις περὶ ψυχικοῦ καὶ πνευματικοῦ βίου.—Γένεσις καὶ ἐξέλιξις τῆς ἐπιστημονικῆς ψυχολογίας.—‘Ορισμὸς τῆς ψυχολογίας καὶ σχέσις αὐτῆς πρὸς τὰς λοιπὰς ἐπιστήμας.—Τὸ ὑποκείμενον τῆς ψυχολογίας κατὰ τὰς γενικὰς αὐτοῦ ιδιότητας καὶ τὰς σχέσεις.—‘Εξέλιξις καὶ στάδια αὐτῆς.—Διαιρέσεις τῆς ἱστορίας τῆς ψυχολογίας.

‘Η πρωτόγονος καὶ ἡ μυθολογικὴ ψυχολογία.—Αἱ πρωτόγονοι καὶ αἱ μυθολογικαὶ ἀντιλήψεις περὶ ψυχικοῦ καὶ πνευματικοῦ βίου.—Αἱ περὶ ψυχικοῦ καὶ πνευματικοῦ βίου ἀντιλήψεις κατὰ τὴν μυθολογικὴν περίοδον.

Αί πρῶται φιλοσοφικαὶ καὶ ἐπιστημονικαὶ περὶ ψυχῆς καὶ περὶ πνευματικοῦ βίου θεωρίαι.—*Ἡ* ψυχολογία κατὰ τὴν ἀρχαίαν ἑλληνικὴν φιλοσοφίαν.

Ἡ ψυχολογία κατὰ τὸν Μεσαίωνα.—Γενικαὶ βάσεις τῆς ψυχολογίας κατὰ τὸν χριστιανισμόν.—Ψυχολογικαὶ θεωρίαι τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας.—*Ἡ* ψυχολογία ὑπὸ τὴν σχολαστικὴν φιλοσοφίαν.—Ψυχολογικαὶ θεωρίαι τῶν Ἀράβων καὶ τῶν ἱατρῶν.—Νεώτεραι σχολαστικαὶ ψυχολογικαὶ θεωρίαι.—*Ἡ* ψυχολογία κατὰ τὰ τέλη τοῦ Μεσαίωνος καὶ πρὸ τῆς Ἀναγεννήσεως.

Ἡ ψυχολογία κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἀναγεννήσεως καὶ κατὰ τοὺς νεωτέρους χρόνους.—Γενικαὶ κατευθύνσεις καὶ τροπαὶ τῶν ψυχολογικῶν θεωριῶν κατὰ τὴν περίοδον ταύτην.—Αἱ ψυχολογικαὶ θεωρίαι τοῦ R. Descartes.—Ὑλιστικαὶ θεωρίαι τοῦ Hobbes.—Baruch de Spinoza.—John Locke.—Αἱ περὶ συνδέσεως (association) θεωρίαι τοῦ de Hartley καὶ τοῦ Priestley.—Ὁ αἰσθητισμός (sensualismus).—George Berkeley.—David Hume.—*Ἡ* Σκωτικὴ φιλοσοφία.—Ἰδεαλιστικαὶ ἐρμηνεῖαι τῶν ψυχικῶν φαινομένων.—*Ἡ* ψυχολογία κατὰ τὴν κριτικὴν περίοδον καὶ φιλοσοφίαν.

Ἡ ψυχολογία ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ 19ου αἰῶνος μέχρι τῆς ἐποχῆς τοῦ W. Wundt.—Γενικὸς χαρακτήρ τῶν κατευθύνσεων τῆς ψυχολογίας μετὰ τὸν Kant.—*Ἡ* ψυχολογία ὑπὸ τὴν γερμανικὴν ἰδεαλιστικὴν φιλοσοφίαν.—*Ἡ* κατὰ τὸν J. F. Herbart ἀνεξάρτητος καὶ ἐρμηνευτικὴ ψυχολογία.—Αἱ ὕλιστικαὶ ψυχολογικαὶ θεωρίαι.—*Ἡ* νεωτέρα ἐμπειρικὴ ψυχολογία.—Αἱ ἐκ συνθέσεως καὶ συνδυασμοῦ τοῦ ἰδεαλισμοῦ, τοῦ ὕλισμοῦ καὶ τοῦ ἐμπειρισμοῦ ψυχολογικαὶ θεωρίαι.

Ἡ ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ W. Wundt σύγχρονος ψυχολογία.—Αἱ ψυχολογικαὶ θεωρίαι τοῦ W. Wundt.—*Ἡ* σύγχρονος ψυχολογία κατὰ τὰς γενικὰς αὐτῆς κατευθύνσεις.—*Ἡ* σύγχρονος γενικὴ θεωρητικὴ ψυχολογία.—*Ἡ* πειραματικὴ καὶ ἡ ἐφηρμοσμένη ψυχολογία.—*Ἡ* συγκριτικὴ ψυχολογία.—*Ἡ* παραψυχολογία καὶ ἡ ἐκπαραψυχολογία.

ΔΙΚΑΙΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΠΡΟΝΟΙΑΣ

Εἰσαγωγή.—Βασικαὶ παρατηρήσεις.—Ἔννοια.—Σύστημα.—Ἐπισκόπησις. περὶ τῆς γενέσεως τοῦ ἰσχύοντος δικαίου κοινωνικῆς προνοίας.

Φορεῖς καὶ ὄργανα τῆς κοινωνικῆς προνοίας.—Εἶδη.—Ἀποστολή.—Ὁργανα.—Κεντρικὴ καὶ περιφερειακὴ κοινωνικὴ πρόνοια.—Πρόνοια τῆς νεότητος (Εἶδη τῶν φορέων. Ἀποστολή. Ὁργανα. Κεντρικὴ καὶ περιφερειακὴ κοινωνικὴ πρόνοια).

Ἡ νομοθεσία περὶ τοῦ ἔργου τῆς κοινωνικῆς προνοίας.—Γενικῶς.—Ὑποχρέωσις πρὸς παροχὴν κοινωνικῆς προνοίας.—Πρόνοια ὑπὲρ τῆς νεότητος.—Περιπτώσεις παροχῆς κοινωνικῆς προνοίας.

Ἡ τάξις περὶ κοινωνικῆς προνοίας.

Ἀρμοδιότης ἐν τῇ ἀσκήσει τῆς κοινωνικῆς προνοίας.— Καθ' ὕλην καὶ κατὰ τρόπον.

Ἡ ἔννομος θέσις τῶν δεομένων περιθάψεως.— Δικαιώματα. Ὑποχρεώσεις.

Ἡ ἔννομος θέσις τῆς ἰδιωτικῆς κοινωνικῆς προνοίας.

ΗΘΙΚΗ

Εἰσαγωγή.—Ἐννοιαι. Ἀξία καὶ σπουδαιότης.—Ἱστορικὴ ἀνέλιξις.— Διαχειρίσεις. Σχέσεις πρὸς ἄλλας ἐπιστήμας. Σχέσεις πρὸς τὴν θρησκείαν. Σχέσεις πρὸς τὸ δίκαιον.—Ἡθικαὶ θεωρίαι.—Ἡθικαὶ ἀξίαι.—Μορφαὶ τῆς ἠθικῆς διαβιώσεως.—Εἰδικῶς περὶ φιλοσοφικῆς ἠθικῆς.—Εἰδικῶς περὶ χριστιανικῆς ἠθικῆς.—Συμπεράσματα.

ΣΩΜΑΤΟΛΟΓΙΑ (ΜΟΡΦΟΛΟΓΙΑ)

Ὅστεῶδες σύστημα.— Περὶ τῶν ὀστέων ἐν γένει.—Περὶ συντάξεως τῶν λστέων ἐν γένει.—Περὶ τῶν ὀστέων καὶ τῶν ἀρθρώσεων αὐτῶν ἰδίᾳ : Σκελετὸς τῆς κεφαλῆς.—Σκελετὸς τοῦ κορμοῦ.—Σπονδυλικὴ στήλη.—Στέρνον.—Πλευραί.—Σκελετὸς τῶν ἄκρων.—Ἄνω ἄκρα.—Κάτω ἄκρα.—

Μυϊκὸν σύστημα.— Περὶ τῶν μυῶν ἐν γένει.—Περὶ τῶν μυῶν ἰδίᾳ : Μύες τῆς κεφαλῆς.—Μύες τοῦ κορμοῦ.—Μύες τῶν ἄκρων.—

Συστήματα : Ἀναπνευστικὸν σύστημα.—Κυκλοφορικὸν σύστημα.—Πεπτικὸν σύστημα.—Καλυπτήριον σύστημα.—Νευρικὸν σύστημα.

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΕΤΟΣ ΣΠΟΥΔΩΝ

ΨΥΧΟΛΟΓΙΑΙ ΤΟΥ ΒΑΘΟΥΣ

Εἰσαγωγή.—Γενικῶς.

Ι. Ψυχανάλυσις.—Ἡ ψυχανάλυσις ὡς μέθοδος ἐρεῦνης.— Τί εἶναι ψυχανάλυσις ;—Περὶ τοῦ ὑποσυνειδήτου.—Τὸ ἀσυνείδητον.—Ἡ σύγκρουσις καὶ ἡ καταπίεσις.—Ψυχοπαθολογία τῆς καθ' ἡμέραν ζωῆς.—Τὰ ὄνειρα.—Περὶ ψυχοκρούσεως.—Ἡ γενετήσιος ὁρμή.

Ἡ ψυχανάλυσις ὡς μέθοδος θεραπείας.—Ἡ πορεία τῆς θεραπείας.— Μέσα, διὰ τῶν ὁποίων θὰ καταστῇ συνειδητὸν τὸ σύμπλεγμα.—Ἡ ἀντίστασις.—Ἐξύψωσις ἢ ἐξάτμισις.—Μεταβίβασις.—Προσόντα τοῦ ψυχαναλυτοῦ.—Προσόντα τοῦ ψυχαναλυομένου.—Αὐτοψυχανάλυσις.—

Ἐφαρμογαὶ τῆς ψυχαναλύσεως εἰς τὴν ἀγωγήν.— Σκοπὸς τῆς ἀγωγῆς.—Ὅροι τῆς ψυχαναλυτικῆς παιδαγωγικῆς.—Ἡ ἀγωγή τῶν πρώτων ἐτῶν τοῦ παιδὸς καὶ ἡ ἡλικία τῆς ἐφηβείας.—Γενετήριος διαφώτισις.—Ἡ οἰκογένεια.—Πῶς θὰ διορθωθῇ ἡ κατάστασις ;—Ἡ ἀγωγή εἰς τὸ σχολεῖον.—Παραδείγματα ἐφαρμογῆς τῆς ψυχαναλύσεως εἰς τὸ σχολεῖον.—Ἄλλαι ἐφαρμογαὶ τῆς ψυχαναλύσεως.

Ἱστορία τῆς ψυχαναλύσεως.

II. *Ἡ Ἀτομικὴ ψυχολογία.*—Τὸ ἔργον τῆς ἀτομικῆς ψυχολογίας.—Ἡ ἀποψις αὐτῆς.—Ἡ προσωπικότης.—Ὅρια τῆς ψυχολογικῆς ἐρεῦνης γενικῶς.—Οἱ παράγοντες τῆς ψυχικῆς ἀναπτύξεως.—Περὶ νευρώσεων.—Αἱ μέθοδοι τῆς θεραπείας.—Τὰ φιλοσοφικὰ προβλήματα τῆς Ἀτομικῆς ψυχολογίας.—Ἡ Ἀτομικὴ ψυχολογία εἰς τὰς ἄλλας ἐπιστήμας καὶ εἰς τὴν ἀγωγὴν.—Ἡ πρᾶξις παρ' ἡμῖν.

III. *Ἡ Ἀναλυτικὴ ψυχολογία.*—Θεμελιώδεις ἔννοιαι.—Συμπλέγματα. Θεωρία περὶ αὐτῶν.—Ὀνειρα.

ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΠΑΙΔΙΚΗΣ ΗΛΙΚΙΑΣ

Εἰσαγωγή.—Ἱστορικὴ ἐπισκόπησις.—Βιβλιογραφία.—Μέθοδοι ἐρεῦνης.—Διαιρέσεις τῆς παιδικῆς ἡλικίας.

Ἡ προσχολικὴ παιδικὴ ἡλικία.—Ὁ ψυχικὸς βίος τοῦ νηπίου.—Ἡ περαιτέρω ἐξέλιξις τοῦ μικροῦ παιδός.—Ἡ ἐξέλιξις τῶν παιδικῶν κινήσεων.—Αἱ λειτουργίαι τῶν αἰσθήσεων.—Ὁ ὕπνος.—Ἡ ἐξέλιξις τῆς μνήμης καὶ τῆς προσοχῆς.—Ἡ θεμελίωσις τῆς αὐτοσυνειδήσεως.—Ἡ ἐξέλιξις τοῦ παιδικοῦ συναισθηματικοῦ βίου.—Αἱ ὁρμαὶ τοῦ παιδός.—Ἡ ἐξέλιξις τῆς κρίσεως παρὰ τῇ παιδικῇ ἡλικίᾳ.—Εὐφυΐα καὶ ἰδιοφυΐα.—Φαντασία.—Τὸ παιδικὸν παίγνιον.—Τὸ παιδικὸν ψεῦδος.

Ἡ σχολικὴ παιδικὴ ἡλικία.—Γενικῶς.—Ὁ βίος τῶν παραστάσεων καὶ τῆς κρίσεως τοῦ παιδός κατὰ τὴν εἴσοδον αὐτοῦ εἰς τὸ σχολεῖον.—Προσοχὴ καὶ ἱκανότης ἀντιλήψεως τοῦ μαθητοῦ.—Διαμόρφωσις τύπων.—Ψυχολογία τῆς μελέτης.—Ἡ μνήμη παρὰ τῷ μαθητῇ (ἐκμάθησις καὶ συγκράτησις).—Ψυχολογία τῆς μαρτυρίας.—Ἔτερα θέματα περὶ τῆς ἱκανότητος τοῦ μαθητοῦ.—Διδασκαλία περὶ τῆς κοπώσεως.—Ἡ νοητικὴ ἱκανότης τοῦ μαθητοῦ.—Ἰδιοφυΐαι.—Ἡ ἐρευνα τῆς νοητικῆς ἱκανότητος.—Ἡ ἱκανότης πρὸς ἔκφρασιν διὰ τῆς γραφῆς.—Ὀρμαὶ καὶ βούλησις παρὰ τῷ μαθητῇ.—Συναισθηματικὸς κόσμος καὶ διαφέροντα τοῦ μαθητοῦ.—Ὁ μαθητὴς καὶ ἡ τέχνη.—Διαφοραὶ τοῦ φύλου κατὰ τὴν παιδικὴν ἡλικίαν.—Ἡ ὥριμος νεότης.

ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΕΦΗΒΙΚΗΣ ΗΛΙΚΙΑΣ

Εἰσαγωγή.—Τὸ ἔργον καὶ ἡ μέθοδος.—Συνολικὸς χαρακτηρισμὸς τῆς ἐφηβικῆς ψυχῆς.—Ἡ ἐφηβικὴ φαντασία καὶ τὰ δημιουργήματα αὐτῆς.—Ἐφηβικὸς ἔρως.—Ψυχολογία τῆς γενετηρίου ζωῆς τῶν ἐφήβων.—Ὁ μεταξὺ ἔρωτος καὶ γενετηρίου ὁρμῆς σύνδεσμος.—Ἡ εἰς τὴν κοινωνίαν εἴσοδος τοῦ ἐφήβου.—Ἡ ἠθικὴ ἐξέλιξις τοῦ ἐφήβου.—Ἡ περὶ δικαίου συνειδήσεως τοῦ ἐφήβου.—Ὁ ἔφηβος καὶ ἡ πολιτικὴ.—Ὁ ἔφηβος καὶ τὸ ἐπάγγελμα.—Γνώσις καὶ κοσμοθεωρία ἐν τῷ βίῳ τῶν ἐφήβων.—Ἡ θρησκευτικὴ ἐξέλιξις τοῦ ἐφήβου.—Τύποι τοῦ ζωικοῦ συναισθήματος παρὰ τοῖς ἐφήβοις.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗΣ

Εισαγωγή.—*Ἡ ἀγωγή εἰς τοὺς ἀρχαίους λαούς.*—*Ἡ ἀγωγή κατὰ τὸν Μεσαίωνα.*—*Ἡ ἀγωγή κατὰ τὴν Ἀναγέννησιν ἢ ἀνθρωπισμόν.*—*Ἡ ἀγωγή κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ ρεαλισμοῦ.*—*Ἡ ἀγωγή κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς διαφωτίσεως.*—*Ἡ ἀγωγή κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ νεοανθρωπισμοῦ.*—*Οἱ μεγάλοι παιδαγωγοί.*—*Ἡ ἀγωγή κατὰ τὸν 19ον αἰῶνα.*—*Ἡ ἀγωγή κατὰ τὸν 20ον αἰῶνα.*—*Ἡ ἱστορία τῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν Ἑλλήνων ἀπὸ τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως μέχρι σήμερον.*

ΣΩΜΑΤΟΛΟΓΙΑ (ΦΥΣΙΟΛΟΓΙΑ)

Φυσιολογία τῶν Μυῶν.—*Φυσιολογία τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων.*—*Φυσιολογία τῶν κυκλοφορικῶν ὀργάνων.*—*Φυσιολογία τῶν πεπτικῶν ὀργάνων.*—*Φυσιολογία τοῦ Δέρματος.*—*Περὶ ζωϊκῆς θερμότητος.*—*Φυσιολογία τοῦ Νευρικοῦ συστήματος.*

ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΩΝ ΙΔΡΥΜΑΤΩΝ

Εἰσαγωγή.—*Πρᾶξις τῆς ἀγωγῆς τῆς ἀσκουμένης ἐν τοῖς παιδαγωγικοῖς ἰδρύμασι.*—*Τὸ ἴδρυμα.*—*Οἱ παιδαγωγοί.*—*Οἱ τρόφιμοι.*—*Ἡ ἐπίδρασις τῶν παιδαγωγῶν ἐπὶ τῶν τροφίμων διὰ τοῦ μέσου τῆς ἀγωγῆς.*—*Εἰδικὰ θέματα.*—*Οἰκονομικὰ θέματα.*—*Διοικήσεις.*—*Οἰκογενειακὸν πνεῦμα.*—*Τὸ νόημα τῆς ὁμαδικῆς ἀγωγῆς.*—*Συνεργάται τοῦ παιδαγωγοῦ.*

ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΚΑΙΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΠΡΟΝΟΙΑΣ

Γενικὰ περὶ διεθνοῦς κοινωνίας.—*Προσπάθειαι ὀργανώσεως αὐτῆς :* *Ἡ Κοινωνία τῶν Ἑθνῶν καὶ ὁ Ὀργανισμὸς τῶν Ἠνωμένων Ἑθνῶν.*—*Ἡ θέσις τοῦ ἀτόμου ἐν τῇ Διεθνεῖ Κοινωνίᾳ.*

Ἡ διεθνὴς κοινωνικὴ πρόνοια.—*Αἱ πρῶται βάσεις :* α) ἀπαγόρευσις τῆς ἐμπορίας τῶν δούλων, β) ἀπαγόρευσις τῆς σωματεμπορίας, γ) ἀπαγόρευσις τῆς ἐμπορίας ναρκωτικῶν, δ) διεθνὴς ὀργάνωσις πρὸς πρόληψιν τῶν ἀσθενειῶν, ε) προστασία καὶ περίθαλψις τῶν προσφύγων καὶ ἀπατρίδων, στ) ἠθικὴ προστασία τοῦ ἀτόμου.

Τὸ ἔργον τοῦ Οἰκονομικοῦ καὶ Κοινωνικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ο.Η.Ε. ἐπὶ θεμάτων κοινωνικῆς προνοίας.

Ἡ Διεθνὴς Ὀργάνωσις τῆς Ἑργασίας.

Ἡ προστασία τοῦ ἀτόμου εἰς τὰς μὴ προηγημένας (μὴ αὐτοκυβερνωμένας) χώρας.

Ἡ προστασία τῶν μειονότητων καὶ τὰ περιλαμβανόμενα εἰς τὴν Οἰκουμένην Διακήρυξιν τῶν Δικαιωμάτων τοῦ Ἀνθρώπου «κοινωνικὰ» δικαιώματα.

Ἡ προστασία τῶν ἀμάχων ἐν περιόδῳ πολέμου καὶ ἡ Σύμβασις τῆς Γενεύης τῆς 12ης Αὐγούστου 1949.

ΟΔΗΓΟΣ ΤΟΥ ΦΟΙΤΗΤΟΥ

Δικαίωμα έγγραφῆς

Ὡς φοιτηταὶ τῆς Σχολῆς ἐγγράφονται οἱ κεκτημένοι ἀπολυτήριον γυμνασίου ἢ ἰσοτίμου ἀνεγνωρισμένης σχολῆς ἢ διδασκαλείου ἢ μέσης ἐμπορικῆς σχολῆς καὶ ἐπιτυχόντες εἰς εἰσιτήριο διαγωνισμόν, προκηρυσσόμενον κατ' ἔτος δι' ὠρισμένον ἀριθμὸν θέσεων.

Πτυχιῦχοι τῆς Ἀνωτάτης Γεωπονικῆς Σχολῆς, τοῦ Πολυτεχνείου, τῆς Στρατιωτικῆς Σχολῆς Εὐελπίδων, Ἰκάρων, Ὑπαξιωματικῶν, Διαχειρίσεως, τῆς Γεωργικῆς Συνεταιριστικῆς Σχολῆς, τῆς Σχολῆς Τηλεγραφητῶν, τῶν Παιδαγωγικῶν Ἀκαδημιῶν καὶ ἄλλων ἀνωτάτων σχολῶν, ἐφ' ὅσον κέκτηνται ἀπολυτήριον γυμνασίου ἢ ἰσοτίμου ἀνεγνωρισμένης σχολῆς ἢ διδασκαλείου ἢ μέσης ἐμπορικῆς σχολῆς, ἐγγράφονται εἰς τὸ α' ἔτος ἄνευ εἰσιτηρίου δοκιμασίας.

Ἐπίσης ἄνευ εἰσιτηρίου ἐξετάσεως ἐγγράφονται καὶ οἱ ἀλλοδαποί, ὡς καὶ οἱ ὁμογενεῖς, ὧν ἡ οἰκογένεια διαμένει μονίμως εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν, ἐφ' ὅσον κέκτηνται τίτλους σπουδῶν, οἱ οἱ ἀνωτέρω ἀναφερόμενοι.

Σπουδασταὶ ἄλλης ἀνωτάτης ἡμεδαπῆς, ἢ ἀλλοδαπῆς σχολῆς μετεγγράφονται εἰς τὴν Σχολὴν κατόπιν ἀποφάσεως τῆς συγκλήτου ἥτις ἀποφασίζει καὶ περὶ τοῦ ἔτους τῶν σπουδῶν, εἰς ὃ δέον νὰ ἐγγραφῇ ὁ μετεγγραφόμενος, καὶ κατόπιν κατατακτηρίων ἐξετάσεων.

Πτυχιῦχοι τῆς Νομικῆς Σχολῆς ἐκατέρου τῶν ἐν Ἑλλάδι Πανεπιστημίων ἢ τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν, ὡς καὶ τῶν Σχολῶν Ἀξιωματικῶν Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ Χωροφυλακῆς, δικαιούνται νὰ ἐγγραφῶσιν ἐνδεχομένως καὶ εἰς τὸ γ' ἔτος τῶν σπουδῶν, ἐφ' ὅσον ὑποστώσιν ἐπιτυχῇ ἐξέτασιν, εἰς ἃ μαθήματα ἐκ τῶν διδασκομένων ἐν τῇ Σχολῇ κατὰ τὸ α' καὶ β' ἔτος δὲν ὑπέστησαν ἐπιτυχῇ ἐξέτασιν εἰς τὰς Σχολάς, ἐξ ὧν προέρχονται.

Εἰσιτήριος διαγωνισμός

Ὁ εἰσιτήριος διαγωνισμός εἶναι γραπτός, διεξάγεται δ' ἐνώπιον ἐπιτροπῶν ἐκ καθηγητῶν, ὡς καὶ ἀντιπροσώπου τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας. Ὁ διαγωνισμός γίνεται δι' ὠρισμένον ἀριθμὸν θέσεων, διενεργεῖται δὲ κατὰ τὰ τέλη Σεπτεμβρίου ἢ τὰς ἀρχὰς Ὀκτωβρίου ἐκάστου ἔτους.

Τὰ ἐξεταστέα θέματα ἀναφέρονται : α) εἰς τὴν ἐλληνικὴν ἱστορίαν ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι τῆς καθ' ἡμᾶς ἐποχῆς, β) εἰς ἔκθεσιν ἰδεῶν, γ) εἰς γραφὴν καθ' ὑπαγόρευσιν καὶ μετάφρασιν εἰς τὴν νεοελληνικὴν ἀρχαίου ἐλληνικοῦ κειμένου.

Ἡ βαθμολογία γίνεται ἀπὸ τοῦ 0—10. Ἐπιτυχόντες θεωροῦνται ὅσοι ἔλαβον εἰς ἕκαστον τῶν θεμάτων τὸν βαθμὸν 5 τοῦλάχιστον ἢ ὡς μέσον ὅρον τῶν βαθμῶν τῶν τριῶν θεμάτων τὸν βαθμὸν 6 τοῦλάχιστον.

Οἱ ἐκ τῶν ὑφισταμένων τὴν εἰσιτήριον δοκιμασίαν δημόσιοι καὶ δημοτικοὶ ὑπάλληλοι, καὶ ἐν γένει ὑπάλληλοι ὁργανισμῶν δημοσίου δικαίου, ἐὰν λάβωσι τὴν ὡς εἴρηται βᾶσιν τῆς βαθμολογίας, ἐγγράφονται καὶ πέραν τοῦ ὁρισθέντος ἀριθμοῦ εἰσακτέων.

Ἀκαδημαϊκὸν καὶ διδακτικὸν ἔτος

Τὸ ἀκαδημαϊκὸν ἔτος ἄρχεται τῇ 1ῃ Σεπτεμβρίου καὶ λήγει τῇ 31 Αὐγούστου τοῦ ἐπομένου ἔτους.

Τὸ διδακτικὸν ἔτος ἄρχεται τῇ 15ῃ Ὀκτωβρίου καὶ λήγει τῇ 31ῃ Μαΐου τοῦ ἐπομένου ἔτους.

Ἡ Σχολὴ ἀργεῖ κατὰ τὰς Κυριακάς, τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου ὁριζομένους ἑορτάς καὶ κατὰ τὴν 30ην Ἰανουαρίου.

Ἐγγραφαὶ

Διὰ τὴν πρώτην ἐγγραφὴν τινος ὡς φοιτητοῦ εἰς τὴν Σχολὴν ἀπαιτεῖται ἡ ὑποβολή: α) σχετικῆς αἰτήσεως, β) συμπληρωμένου στατιστικοῦ δελτίου, γ) διπλοτύπου πληρωμῆς τῶν τελῶν ἐγγραφῆς, δ) ἀποσπάσματος ποινικοῦ μητρώου, ε) ἀπολυτηρίου τοῦ γυμνασίου ἢ τῆς ἰσοτίμου σχολῆς, ἐξ ἧς ἀπεφοίτησεν, ἐφ' οὗ ἐπικεκολλημένη ἡ φωτογραφία τοῦ αἰτούντος, ἐσφραγισμένη καὶ ὑπογεγραμμένη ὑπὸ τοῦ γυμνασιάρχου, τοῦ διευθυντοῦ τῆς σχολῆς ἢ ἐτέρας ἐντεταλμένης δημοσίας ἀρχῆς, στ) πιστοποιητικοῦ ἐγγραφῆς εἰς τὸ δημοτολόγιον καὶ ζ) τριῶν φωτογραφιῶν.

Εἰς τὸν ἐγγραφέντα παρέχεται δελτίον ἀναγνωρίσεως καὶ βιβλιάριον σπουδῶν.

Διὰ τοὺς αἰτούντας μετεγγραφὴν ἐξ ἄλλων Ἀνωτάτων Σχολῶν ἀπαιτεῖται ἐπιπροσθέτως ἡ ὑποβολὴ σχετικοῦ ἀποφοιτηρίου.

Ἐπὶ κατατακτηρίων ἐξετάσεων τῶν προερχομένων ἐξ ἄλλων Σχολῶν ἀπαιτεῖται καὶ ἡ ὑποβολὴ πιστοποιητικοῦ, ἐμφαίνοντος τὰ μαθήματα, ἅτινα ὁ αἰτῶν ἐδιδάχθη καὶ εἰς αὐτὰ ἐξήτάσθη, ὡς καὶ τοὺς βαθμοὺς, οὓς ἔλαβε κατὰ τὰς ἐξετάσεις, εἰς ἕκαστον μάθημα.

Φοίτησις

Ἡ φοίτησις εἰς τὴν Σχολὴν εἶναι τριετής. Εἰς τὸ τέλος τοῦ πρώτου καὶ τοῦ δευτέρου ἔτους οἱ φοιτηταὶ ὑποχρεοῦνται νὰ ὑποστῶσιν ἐξέτασιν ἐπὶ τῶν διδασκθέντων κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος μαθημάτων. Μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ τριετοῦς κύκλου τῶν σπουδῶν καὶ τὴν πάροδον τῆς κατὰ νόμον ὀλιγομήνου προθεσμίας δικαιοῦνται νὰ προσέλθωσιν εἰς ἐξέτασιν ἐπὶ πτυχίῳ.

Τμηματικαὶ ἐξετάσεις

Αἱ τμηματικαὶ ἐξετάσεις τοῦ πρώτου καὶ τοῦ δευτέρου ἔτους τῆς φοιτήσεως εἶναι εἰς ἄλλα μαθήματα γραπταὶ καὶ εἰς ἄλλα μαθήματα προφορικαί. Ἐπιτυχὼν θεωρεῖται ὁ λαβὼν εἰς ἕκαστον μάθημα τοῦλάχιστον 5. Ἡ βαθμολογία εἶναι 0, 1, 2 (κακῶς) 3 καὶ 4 (μετρίως), 5 (σχεδὸν καλῶς), 6 (καλῶς), 7 καὶ 8 (λίαν καλῶς), 9 καὶ 10 (ἄριστα).

Αἱ τμηματικαὶ ἐξετάσεις ἐνεργοῦνται εἰς τέσσαρας ἐξεταστικὰς περιόδους, ἥτοι κατὰ Ἰούνιον, Ὀκτώβριον, Ἰανουάριον ἐκάστου ἔτους, ὡς καὶ κατὰ Ἰούνιον τοῦ ἐπομένου ἔτους.

Συμψήφισμός κατὰ τὰς τμηματικὰς ἐξετάσεις ἐν τῇ βαθμολογίᾳ τῶν διαφόρων μαθημάτων δὲν γίνεται.

Ὁ ἀποτυχὼν τετράκις ἐξετάζεται ἐνώπιον τριμελοῦς ἐπιτροπῆς ἐκ καθηγητῶν.

Προνομίαι

Οἱ φοιτηταὶ τῆς Σχολῆς ἐξομοιοῦνται πρὸς τοὺς φοιτητάς τῶν Πανεπιστημίων, καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν ἀναβολὴν κατατάξεως εἰς τὸν στρατόν, τὸ ναυτικὸν καὶ τὴν ἀεροπορίαν καὶ ἀπολαμβάνουσι τῶν αὐτῶν πλεονεκτημάτων, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν στρατεύειν, τὰς ὑποτροφίας, τὰς ἀτελείας, τὰς συγκοινωνιακὰς εὐχερείας καὶ τὴν ὑγειονομικὴν περίθαλψιν.

Τήρησις κανόνων καλῆς συμπεριφορᾶς (*)

Οἱ φοιτηταὶ τῆς Σχολῆς ὀφείλουσι νὰ συμπεριφέρονται κατὰ τρόπον καταδεικνύοντα ὅτι ἔχουν τύχει καλῆς ἀγωγῆς. Πρέπει διαρκῶς νὰ καταβάλλωσι πᾶσαν προσπάθειαν, ὥπως συμπληρώσωσι τὰ κενὰ καὶ τὰς τυχὸν ἐλλείψεις των ἐν προκειμένῳ. Δέον νὰ συμπεριφέρονται μετὰ λεπτότητος ἐναντι τῶν συναδέλφων των, νὰ ἐπιδεικνύωσιν ἐν γένει συμπεριφορὰν κοσμίαν καὶ εὐπρεπῆ καὶ νὰ τηρῶσι τὸν ἐναντι τῶν πρεσβυτέρων των ὀφειλόμενον σεβασμόν. Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ προσαγορεύουν τοὺς καθηγητάς των ἄλλως ἢ διὰ τοῦ τίτλου αὐτῶν. Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ σπεύδουν νὰ διέρχωνται πρῶτοι εἰς τοὺς διαδρόμους καὶ τὰς κλίμακας, ὡσάκις συμπέσῃ νὰ διέρχεται πρεσβύτερός των. Δέον νὰ ἀποτεινουν τὸν πρὸς τοὺς διερχομένους καθηγητάς των ὀφειλόμενον χαιρετισμόν. Νὰ μὴ σταματοῦν αὐτοὺς εἰς τοὺς διαδρόμους ἢ καθ' ὁδὸν πρὸς ζητήσις πληροφοριῶν. Εἶναι ὑπεύθυνοι διὰ τὴν καθαριότητα καὶ τὴν καλὴν συντήρησιν τοῦ κτιρίου, τῶν ἐπίπλων καὶ τῶν λοιπῶν ἐγκαταστάσεων τῆς Σχολῆς. Νὰ μὴ γράφωσι καὶ χαράττωσιν ἐπὶ τῶν τοίχων ἢ ἐπὶ πλινθίων. Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ρίπτουν χαρτιά εἰς τοὺς διαδρόμους κλπ. Ἐπιβάλλεται εἰς τοὺς ἐκ τῶν φοιτητῶν καπνιστάς νὰ τηροῦν τοὺς κανόνας καλῆς ἀγωγῆς κατὰ τὸ κάπνισμα (π.χ. νὰ μὴ ρίπτωσι τὴν στάκτην κατὰ γῆς, νὰ μὴ εἰσέρ-

(*) Κανονιστικὴ ἀπόφασις τῆς Σχολῆς τῆς 25 Μαΐου 1951.

χωνται εἰς γραφεῖον καπνίζοντες, νά μὴ ἀπευθύνουν καπνίζοντες τὸν λόγον πρὸς πρεσβυτέρους, νά ρίπτωσι τὰ ἀπορρήματα εἰς τὰ εἰδικὰ δοχεῖα, νά μὴ καπνίζωσιν ἐντὸς τῶν αἰθουσῶν κλπ.).

Κατὰ τὰς ὥρας τῶν μαθημάτων των δὲν εἶναι ἐπιτετραμμένον νά εὐρίσκωνται οἱ φοιτηταὶ εἰς τὸ κυλικεῖον ἢ τοὺς διαδρόμους. Ὁφείλουν νά καταβάλλωσι πᾶσαν προσπάθειαν, ὅπως παρακολουθοῦν ἀνελλιπῶς τὴν διδασκαλίαν καὶ τὰ φροντιστήρια. Ἐντὸς τῆς αἰθούσης τῶν παραδόσεων καὶ κατὰ τὴν ὥραν τῆς διδασκαλίας ἀπαγορεύεται καὶ ὁ ἐλάχιστος ἔστω θόρυβος ἢ ψιθυρος.

Οἱ φοιτηταὶ ὀφείλουν νά καταβάλλωσι πᾶσαν προσπάθειαν, ὅπως συνειδητοποιήσωσι σὺν τῷ χρόνῳ τὴν ὀρθὴν ἀντίληψιν ὅτι ἡ καλὴ ἀγωγή, ἡ τήρησις τῶν κανόνων εὐγενοῦς συμπεριφορᾶς, ἡ μέριμνα διὰ τὴν καθαριότητα πανταχοῦ τῆς Σχολῆς κλπ., ἐπιβάλλονται ὅχι ἀπλῶς διὰ τὸν φόβον πειθαρχικῆς τιμωρίας, ἀλλὰ κυρίως ἐξ ἐσωτερικῆς ἀνάγκης παντὸς πεπολιτισμένου ἀνθρώπου, ἐκ καθήκοντος εὐπρεπείας, ὅπερ οὐδεὶς καλλιεργημένος ἄνθρωπος δέχεται νά παραβῇ, καὶ μὴ ἀπειλούμενος τυχὸν διὰ τιμωρίας.

Πειθαρχικά

Πᾶσα κακὴ συμπεριφορὰ ἔναντι πρεσβυτέρων ἢ συναδέλφων, πᾶσα πρᾶξις ἀπάδουσα πρὸς τὴν ιδιότητα τοῦ φοιτητοῦ, πᾶσα παράβασις κανονιστικῶν πειθαρχικῶν ἀποφάσεων τῆς Σχολῆς ἢ ἑλλειψίς τοῦ ὀφειλομένου πρὸς τὰς ἀκαδημαϊκὰς ἀρχὰς καὶ τοὺς διδάσκοντας σεβασμοῦ ἀποτελεῖ πειθαρχικὸν παράπτωμα.

Πλὴν τῶν ἄλλων, πειθαρχικὰ παραπτώματα ἀποτελοῦσι καὶ τὰ ἑξῆς :

- 1) Πᾶσα διατάραξις τῆς ἐν τῇ Σχολῇ τάξεως καὶ ἡσυχίας.
- 2) Τὸ ἐντὸς τῶν αἰθουσῶν διδασκαλίας κάπνισμα, ἔστω καὶ κατὰ τὰ διαλείμματα.
- 3) Ἡ ἔστω καὶ ἀθόρυβος παραμονὴ εἰς τοὺς διαδρόμους, καθ' ἣν ὥραν εἰς τὴν παράπλευρον αἶθουσαν γίνεται διδασκαλία.
- 4) Ἡ κατὰ τὰ διαλείμματα χρησιμοποίησις τῆς καθηγητικῆς ἑδρας ὡς βήματος ὁμιλίας πρὸς τοὺς ἐν τῇ αἰθούσῃ φοιτητάς.
- 5) Βαρὺ πειθαρχικὸν παράπτωμα ἀποτελεῖ ἡ ἀπάντησις τοῦ φοιτητοῦ ὅτι δὲν φέρει μεθ' ἑαυτοῦ τὴν φοιτητικὴν του ταυτότητα, ἂν ᾔθελεν αὕτη τῷ ζητηθῇ ὑπὸ καθηγητοῦ ἢ τοῦ γεν. γραμματέως τῆς Σχολῆς ἢ παρ' ὑπαλλήλου τῆς γραμματείας ἐντεταλμένου τὴν τήρησιν τῆς τάξεως.
- 6) Ἐξαιρετικῶς βαρὺ παράπτωμα εἶναι ἡ προσπάθεια, ἔστω καὶ μὴ καρποφόρος, πρὸς ἀντιγραφὴν ἢ ἀπάτην εἰς τὰς ἐξετάσεις, καθότι ἀποδεικνύει ὅτι ὁ ἀποτολμῶν τοῦτο φοιτητὴς στερεῖται συνειδήσεως τῆς εἰς τὴν Σχολὴν καὶ τὴν κοινωνίαν ἀποστολῆς του καὶ εἶναι ἀνίκανος καὶ ἀνάξιος νά γίνῃ ἐπιστήμων. (Κύρωσις: μηδένισις εἰς τὸ δεδομένον μάθημα, ἀποκλεισμός ἐκ τῶν ἐξετάσεων εἰς τὰ ὑπόλοιπα μαθήματα, ὁμηγος ἀποβολή. Ἐπίτασις τῆς ποινῆς ἐν ὑποτροπῇ).

7) Ἡ χρησιμοποίησις πλαγίων μέσων κατὰ τὰς ἐξετάσεις, ἀποδεικνύουσα ἔλλειψιν ἐπιστημονικοῦ ἥθους.

Αἱ πειθαρχικαὶ ποιναὶ εἶναι : α) ἐπίπληξις, β) αὐστηρὰ ἐπίπληξις ἐνώπιον τῆς Συγκλήτου μετ' ἐνδεχομένης, ἀποφάσει ταύτης, δημοσιεύσεως τῆς ἐπιβληθείσης ποινῆς δι' ἐπικολλήσεως ἀντιγράφου τῆς ἀποφάσεως εἰς τὴν οἰκείαν πινακίδα, γ) ἔγγραφος ἀπειλὴ προσωρινῆς ἢ διαρκοῦς ἀποβολῆς, δ) ἀποβολὴ ἀπὸ 15 ἡμερῶν μέχρι 6 μηνῶν, ε) ἀποβολὴ διὰ τὸ ἐνεστώως ἀκαδημαϊκὸν ἔτος ἢ καὶ διὰ τὸ ἐπόμενον καὶ στ) ὀριστικὴ ἀποβολή.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. α' ποινὴ ἐπιβάλλεται ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως, αἱ δὲ λοιπαὶ ὑπὸ τῆς Συγκλήτου, ἐπιφυλαττομένων τῶν ἐκ τοῦ νόμου ἀπορρευουσῶν ἀρμοδιοτήτων. Ἐπὶ ὀριστικῆς ἀποβολῆς χωρεῖ προσφυγὴ τοῦ φοιτητοῦ ἐνώπιον τοῦ Ἰπουργοῦ.

Ἡ ἐπιβολὴ πειθαρχικῆς ποινῆς ἐκ τῶν ὑπ' ἀριθ. γ'—ζ' δημοσιεύεται. Πᾶσα ἐν γένει πειθαρχικὴ ποινὴ σημειοῦται ἐν τῷ βιβλιαρίῳ τῶν σπουδῶν τοῦ φοιτητοῦ καὶ ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν πειθαρχικῶν ποινῶν καὶ γνωστοποιεῖται δι' ἐγγράφου τῆς Σχολῆς πρὸς τὸν κηδεμόνα αὐτοῦ.

Γραφεῖον ἐπικοινωνίας μετὰ τῶν γονέων καὶ κηδεμόνων τῶν φοιτητῶν

Παρὰ τῇ Γραμματείᾳ λειτουργεῖ εἰδικὸν γραφεῖον «ἐπικοινωνίας μετὰ τῶν γονέων καὶ κηδεμόνων τῶν φοιτητῶν». Τοῦτο ἀπαντᾷ εἰς αἰτήσεις πληροφориῶν ἐκ μέρους τῶν ἐνδιαφερομένων γονέων καὶ κηδεμόνων φοιτητῶν καὶ φοιτητριῶν. Ταῦτοχρόνως δ' ἀναγγέλλει εἰς αὐτοὺς τὰ τῆς προόδου καὶ διαγωγῆς τῶν τέκνων αὐτῶν, τὰς τυχόν ἐπιβληθείσας πειθαρχικὰς ποινὰς ἢ ἀπονεμηθείσας ἀμοιβὰς κ.ο.κ.

Ὑποτροφίαι

Εἰς φοιτητὰς καὶ φοιτητρίας τῆς Παντείου παρέχεται ὠρισμένος ἀριθμὸς ὑποτροφιῶν ἐκ μέρους τοῦ Ἰδρύματος Κρατικῶν Ὑποτροφιῶν κατὰ τὰ ἐν αὐτῷ κεκανονισμένα.

Ὁμοίως εἰς ὠρισμένον ἀριθμὸν φοιτητῶν καὶ φοιτητριῶν, διαπρεπόντων, παρέχεται ὑποτροφία ἐκ μέρους τῶν καθηγητῶν τῆς Παντείου Σχολῆς, παρακρατουμένου πρὸς τοῦτο κατόπιν ἐντολῆς αὐτῶν ὠρισμένου ποσοστοῦ ἐκ τοῦ μισθοῦ αὐτῶν.

Ὑποχρεωτικαὶ παρουσίαι εἰς τὴν γυμναστικὴν (*)

Διὰ τὴν συμμετοχὴν εἰς τὰς τμηματικὰς ἐξετάσεις τοῦ πρώτου καὶ τοῦ δευτέρου ἔτους εἶναι ἀπαραίτητος ἡ συμπλήρωσις εἴκοσι τοῦλάχιστον δι' ἐκάτερον τῶν ἐτῶν τούτων ὠριαίων μαθημάτων εἰς τὴν σωματικὴν ἀγωγὴν.

(*) Κανονιστικὴ ἀπόφασις τῆς Συγκλήτου τῆς 15ης Μαΐου 1951.

διαπιστουμένη δι' υπογραφῆς σχετικῆς βεβαιώσεως τοῦ εἰδικοῦ καθηγητοῦ τῆς σωματικῆς ἀγωγῆς εἰς τὸ φοιτητικὸν βιβλιάριον σπουδῶν. Ὡς ὠριαῖον μάθημα γυμναστικῆς θεωρεῖται καὶ ἡ συμμετοχὴ τοῦ φοιτητοῦ εἰς ἐκδρομὴν τῆς Σχολῆς.

Πρὸς διευκόλυνσιν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ λοιπῶν ἐργαζομένων, ὁ καθηγητὴς τῆς σωματικῆς ἀγωγῆς ἔχει ὀρίσει εἰδικῶς δι' αὐτοὺς καὶ πολὺ πρωϊνὰς ὥρας μαθημάτων (7—8 καὶ 8—9 π.μ.) εἰς τὸ Γυμναστήριον τοῦ Πανελληνίου Γυμναστικοῦ Συλλόγου (γων. ὁδ. Μαυρομματαίων καὶ Κοδριγκτώνος).

Τῶν ὑποχρεωτικῶν τούτων παρουσιῶν εἰς τὴν γυμναστικὴν ἀπαλλάσσονται : α) οἱ ἐκτὸς τῶν Ἀθηνῶν διαμένοντες φοιτηταί, ὀφείλοντες νὰ προσκομίσωσι σχετικὴν πιστοποίησιν τοῦ ἀστυνομικοῦ τμήματος ἢ τῆς χωροφυλακῆς τῆς περιφερείας των, β) οἱ ἀθληταί, ὧν πῖναξ ὀνομάτων ἔχει κατατεθῆ εἰς τὴν Σχολὴν πρὸ τῶν ἐξετάσεων, γ) οἱ ὑπηρετοῦντες εἰς τὸν στρατόν, δ) οἱ ἀφυπηρετήσαντες καὶ ἔχοντες ἀπολυτήριον στρατοῦ καὶ ε) οἱ ἄνδρες τῶν σωματῶν ἀσφαλείας.

Οἱ φοιτηταὶ κατανέμονται χάριν ἀθλητικοῦ συναγωνισμοῦ εἰς δύο ἀθλητικούς συλλόγους, τῶν λευκῶν καὶ τῶν κυανῶν.

Ἐπιτροπὴ ἐκπροσωπήσεως τῶν φοιτητῶν (*)

Εἰς τὴν Σχολὴν ἔχει ἰδρυθῆ «Ἐπιτροπὴ ἐκπροσωπήσεως τῶν φοιτητῶν τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν» ἔχουσα ἰδίαν σφραγίδα καὶ τελοῦσα ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῆς Σχολῆς καὶ τοῦ Πρυτάνεως τῆς Σχολῆς. Αὕτη στερεῖται ἰδίας νομικῆς προσωπικότητος, ἔχει δ' ὡς σκοπὸν τὴν ἐν τῷ κύκλῳ τῶν ἔργων καὶ τῆς ἀποστολῆς τῆς Σχολῆς ἐξασφάλισιν τῆς σωματικῆς, ψυχικῆς, πνευματικῆς, ἡλικίης, θρησκευτικῆς καὶ ἐθνικῆς ἀγωγῆς τῶν φοιτητῶν καὶ φοιτητριῶν.

Ἡ ἐν λόγῳ Ἐπιτροπὴ ἀποτελεῖται ἐκ δέκα ὁκτώ μελῶν, ἀπαρτιζομένη ἐκ τριῶν ἀντιπροσώπων (δύο φοιτητῶν καὶ μιᾶς φοιτητρίας ἐξ ἐκάστης κατηγορίας) : α) τοῦ πρώτου ἔτους, β) τοῦ δευτέρου ἔτους, γ) τοῦ τρίτου ἔτους δ) παρελθόντων ἐτῶν, ε) τοῦ δημοσιογραφικοῦ ἐλευθέρου φροντιστηρίου. στ) τοῦ κοινωνικοῦ ἐλευθέρου φροντιστηρίου.

Ἡ ἐκλογὴ τούτων γίνεται κατὰ τὴν πρώτην ἐβδομάδα ἐκάστου Δεκεμβρίου ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν καὶ τὸν ἔλεγχον τῆς Σχολῆς κεχωρισμένως κατὰ ἔτη καὶ φύλον. Δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν καὶ τοῦ ἐκλέγεσθαι ἔχουσι μόνον οἱ ἐν ἐνεργείᾳ φοιτηταὶ καὶ φοιτητρίαι.

Ἡ θητεία τῆς ἐν λόγῳ Ἐπιτροπῆς διαρκεῖ ἐπὶ ἓν ἔτος καὶ μέχρι τῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ἐπομένου ἔτους.

(*) Κανονιστικὴ ἀπόφασις τῆς Συγκλήτου.

Οἱ ἐκλεγέντες, συνερχόμενοι ἀμέσως μετὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς ἐκλογῆς, ἐκλέγουσι διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας μεταξὺ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν παρελθόντων ἐτῶν καὶ τοῦ τρίτου ἔτους ἓνα πρόεδρον καὶ ἓνα ἀντιπρόεδρον. Ὁμοίως, ἀδιακρίτως τάξεως, ἐκλέγονται ἐπιπροσθέτως εἰς γραμματεὺς καὶ εἰς ταμίας. Ὁ ταμειακὸς ἔλεγχος ἀσκεῖται ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Σωματικῆς καὶ Ψυχικῆς Ἀγωγῆς, ἀποτελουμένης ἐκ Καθηγητῶν.

Ἡ Σχολὴ ἐξασφαλίζει γραφεῖον ἐγκαταστάσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἐντὸς τοῦ κτιρίου τῆς Σχολῆς.

Ἐκαστος φοιτητῆς, ὅστις ἐπιθυμεῖ νὰ εἶναι συνδρομητῆς τῆς Ἐκπροσωπήσεως, πρέπει νὰ καταβάλλῃ κατ' ἔτος δραχμὰς 12.000 ὡς συνδρομὴν εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἡ Ἐπιτροπὴ διορίζει τακτικὰς τριμελεῖς ἐφορίας χάριν καταμερισμοῦ τῆς ἐργασίας ἐκ φοιτητῶν διαφόρων ἐτῶν ὑπὸ τὴν προεδρίαν μέλους τῆς Ἐπιτροπῆς. Αἱ ἐφορίαι αὗται εἶναι :

α) Πνευματικῆς ἐπικοινωνίας μετὰ τῶν φοιτητῶν ἄλλων Ἀνωτάτων Σχολῶν, β) ἀθλητισμοῦ καὶ γυμναστικῆς, γ) ἐκδρομῶν καὶ ὑγιεινῆς, δ) διαλέξεων, ε) κυλικίου καὶ ψυχγωγίας, στ) ἠθικῆς ἀγωγῆς, θρησκευτικῆς ἀγωγῆς καὶ περιθάλψεως ἀπόρων, ζ) τηρήσεως εὐταξίας καὶ διαφυλάξεως κτιρίου καὶ ἐπίπλων, η) φοιτητικοῦ ταχυδρομείου, θ) ἀναγνωστηρίου.

Ὅσάκις ἡ Ἐπιτροπὴ ἐκπροσωπήσεως τῶν φοιτητῶν ἐκτρέπεται τῶν σκοπῶν τῆς, εἶναι δυνατόν νὰ ἀντικατασταθῇ ἐξ ὀλοκλήρου ἢ μερικῶς δι' ἀποφάσεως τῆς Σχολῆς, διὰ τῶν ἐπιλαχόντων ἐν ταῖς ἐκλογαῖς, προκηρυσσόμενων ἐντὸς εὐλόγου χρόνου νέων ἐκλογῶν.

Ἡ Ἐπιτροπὴ δὲν ἀποκλείει τὴν ὑπαρξίν φοιτητικῶν σωματείων, ἅτινα ἔχουσι νομικὴν προσωπικότητα καὶ διέπονται ὑπὸ τῶν οἰκείων διατάξεων τοῦ συντάγματος καὶ τῶν νόμων. Διὰ τῆς συστάσεως τῆς ὡς ἄνω Ἐπιτροπῆς ἀπλῶς ἐπιθυμεῖ ἡ Σχολὴ νὰ ἔχῃ ὠρισμένους ὑπευθύνους διὰ τὴν τάξιν καὶ τὴν εὐρυθμίαν τῆς φοιτητικῆς ζωῆς.

Λήξις τῆς ιδιότητος τοῦ σπουδαστοῦ

Ἡ ιδιότης τοῦ φοιτητοῦ τῆς Σχολῆς λήγει : α) διὰ καθυστέρησεως ἀνανώσεως ἐπὶ ἓν ἔτος τῆς ἐγγραφῆς, β) ἐπὶ ὀριστικῆς ἀποβολῆς, γ) διὰ τῆς παρελεύσεως δύο ἀκαδημαϊκῶν ἐτῶν ἀπὸ τῆς συμπληρώσεως τῆς κεκανονισμένης συνολικῆς ἐν τῇ Σχολῇ τριετοῦς φοιτήσεως.

Ἀκροαταὶ τοῦ πολιτικοῦ τμήματος

Ἀκροαταὶ ἐγγράφονται ἄνευ προσόντων οἱ συμπληρώσαντες τὸ 17ον ἔτος τῆς ἡλικίας των ἐπὶ τῇ καταβολῇ ὠρισμένων τελῶν.

Οὗτοι δύνανται νὰ λάβωσι πιστοποιητικὸν ἐμφαῖνον τὰ μαθήματα, ἅτινα διήκουσαν, καὶ τὰ φροντιστήρια, εἰς ἃ συμμετέσχον.

Οἱ ἀκροαταὶ ὑπόκεινται εἰς τὰς αὐτὰς πρὸς τοὺς σπουδαστὰς ποινάς,

Οἱ ἀκροαταὶ δὲν δικαιοῦνται νὰ προσέλθωσιν εἰς ἐξετάσεις τμηματικὰς ἢ πτυχιακὰς. Οὗτοι δικαιοῦνται νὰ συμμετέχωσι καὶ εἰς φοιτητικὰς ἐκδρομὰς.

Σπουδασταὶ παρελθόντων ἐτῶν

Σπουδασταὶ ἐγγραφέντες μέχρι καὶ τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1943—1944 ὑπόκεινται εἰς εἰδικὰς διατάξεις ὡς πρὸς τὰς ἐξετάσεις των.

Πτυχιακαὶ ἐξετάσεις

Αἱ πτυχιακαὶ ἐξετάσεις γίνονται κατ' Ὀκτώβριον, Μάρτιον καὶ Ἰούνιον. Εἶναι γραπτὰ καὶ προφορικά.

Γραπτῶς καὶ προφορικῶς, ἤτοι δῖς, οἱ ὑποψήφιοι ἐξετάζονται εἰς τὰ κάτωθι μαθήματα τοῦ τρίτου ἔτους :

α) Διοικητικὸν Δίκαιον.

β) Ἐρμηνυσμένην πολιτικὴν οἰκονομίαν.

γ) Ἀστικὸν δίκαιον καὶ στοιχεῖα πολιτικῆς δικονομίας.

Τὰ λοιπὰ μαθήματα τοῦ γ' ἔτους ἐξετάζονται ἐπὶ πτυχίῳ μόνον ἅπαξ.

Αἱ γραπτὰ ἐξετάσεις εἰς τὰ τρία ἀνωτέρω μαθήματα θεωροῦνται ὡς προκριματικαὶ καὶ προηγοῦνται τῶν λοιπῶν ἐξετάσεων εἰς τὰ ἄλλα μαθήματα.

Εἰς πτυχιακὰς ἐξετάσεις γίνεται δεκτὸς ὁ τελειόφοιτος τὸν Ὀκτώβριον τοῦ ἔτους, καθ' ὃ οὗτος συνεπλήρωσε τὴν τριετῆ φοίτησιν (τὸν πρῶτον Ὀκτώβριον μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς τοιαύτης φοιτήσεως).

Ἡ βαθμολογία γίνεται ὡς καὶ ἐπὶ τῶν τμηματικῶν ἐξετάσεων. Συμψηφισμὸς δὲν χωρεῖ. Ἐπιτυχὼν θεωρεῖται ὁ λαβὼν τοὐλάχιστον 5 εἰς ἕκαστον μάθημα.

Πτυχίον

Τὸ πτυχίον τῆς Σχολῆς εἶναι κατὰ νόμον ισότιμον πρὸς τὸ πτυχίον τοῦ τμήματος πολιτικῶν ἐπιστημῶν τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου καὶ πρὸς τὸ πτυχίον τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Ἐμπορικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν διὰ τὴν προαγωγὴν ἐν τῇ δημοσίᾳ ὑπηρεσίᾳ καὶ τὴν κατάληψιν δημοσίας θέσεως, πλὴν τοῦ διπλωματικοῦ κλάδου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν. Τὰ αὐτὰ ἰσχύουσι καὶ διὰ τὴν κατάληψιν θέσεων εἰς νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου καὶ τὴν ἐν αὐταῖς προαγωγὴν.

Ἀναγόμεναι διδακτῶν

Πρβλ. Διάτ. τῆς 15 Μαρτίου—31 Μαΐου 1951 [157] «περὶ ἀπονομῆς διδακτορικῶν διπλωμάτων ὑπὸ τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν».

Πρόνοια ὑπὲρ τῶν φοιτητῶν

Ἡ Πάντειος εὐρίσκεται εἰς ἐπικοινωνίαν μετὰ τοῦ Παγκοσμίου Ἰδρύματος Περιθάλψεως φοιτητῶν.

Ὅμοίως προσπαθεῖ δι' ἰδιωτικοῦ «ταμείου περιθάλψεως ἀπύρων φοιτητῶν», ὅπως ὑποβοηθήσῃ τούτους εἰς διαφόρους ἀνάγκας αὐτῶν.

Οἱ φοιτηταὶ ἔχουσι τὸ δικαίωμα ὀρισμένων ἐκπτώσεων, μεταβαίνοντες εἰς ἱατροὺς διαφόρων εἰδικότητων, μεθ' ὧν πρὸς τοῦτο ἔχει συμβληθῇ ἡ σχολή (βλ. Ὑγειονομικὴν Ὑπηρεσίαν Φοιτητῶν).

Ἐχει ὁργανωθῇ παρὰ τῇ Σχολῇ εἰδικὸν φοιτητικὸν κυλικεῖον μὲ τιμὰς προσιτάς. Ὅμοίως κουρεῖν, λουτρὰ καὶ αἷθουσα λέσχης.

Ὅμοίως οἱ φοιτηταὶ καὶ αἱ φοιτήτριαι ἐπὶ τῇ ἐπιδείξει τῆς ταυτότητος αὐτῶν δικαιοῦνται εἰς ὀρισμένας σοβαρὰς ἐκπτώσεις εἰς τὸ κομμωτήριον κ. Παπαδοπούλου (ὁδὸς Ἰπποκράτους ἀριθ. 10).

Τμῆμα Προληπτικῆς Ἱατρικῆς

Παρὰ τῇ Σχολῇ λειτουργεῖ τμῆμα Προληπτικῆς Ἱατρικῆς ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἱατροῦ Σπυρ. Κουρούκλη, π. Διευθυντοῦ τοῦ Κρατικοῦ Σανατορίου Δημ. Ὑπαλλήλων Πεντέλης. Ἐκαστος φοιτητής, ἐγγραφόμενος, ὑποβάλλεται εἰς ἀκτινολογικὸν ἔλεγχον, ὃ ὁποῖος ἀνανεοῦται δις τοῦ ἔτους διαρκούσης τῆς φοιτήσεως. Δι' ἑκαστον φοιτητὴν κρατεῖται ἀτομικὸς φάκελλος ὑγείας. Εἰδικαὶ ὁμιλίας ὁργανοῦνται μὲ θέματα γενικῆς ὑγιεινῆς.

Σύλλογος πτυχιούχων Σχολῆς

Ἡ Πάντειος εὐρίσκεται εἰς ἐπικοινωνίαν μετὰ τῶν πτυχιούχων αὐτῆς, πρὸς οὓς προσπαθεῖ νὰ παρέχῃ ἀμέριστον φιλόστοργον ἀρωγὴν, θεωροῦσα αὐτοὺς ὡς προσφιλέστατα πνευματικὰ αὐτῆς τέκνα.

Ἡ Σχολὴ ἐξασφαλίζει καὶ γραφεῖον ἐγκαταστάσεως τοῦ «Συνδέσμου τῶν πτυχιούχων αὐτῆς».

Ἐλεύθερα φροντιστήρια

δημοσιογραφικῶν καὶ κοινωνικῶν ἐπιστημῶν

Ἀπὸ τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1953—54 ἄρχεται λειτουργοῦν παρὰ τῷ Δημοσιογραφικῷ Ἰνστιτούτῳ ἐλεύθερον φροντιστήριον δημοσιογραφικῶν ἐπιστημῶν.

Ἀπὸ τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1952—53 ἤρξατο λειτουργοῦν παρὰ τῷ Κοινωνικῷ Ἰνστιτούτῳ ἐλεύθερον φροντιστήριον κοινωνιολογικῶν ἐπιστημῶν.

Ἀμφότερα τὰ φροντιστήρια ταῦτα λειτουργοῦσι νῦν ἐπὶ τῇ βάσει κανονιστικῆς ἀποφάσεως τῆς Συγκλήτου.

Ὡς ἀκροαταὶ τῶν δημοσιογραφικοῦ καὶ κοινωνικοῦ ἐλευθέρων φροντιστηρίων τῶν Δημοσιογραφικοῦ καὶ Κοινωνιολογικοῦ Ἰνστιτούτων τῆς σχολῆς ἐγγράφονται οἱ κεκτημένοι ἀπολυτήριον γυμνασίου ἢ ἰσοτίμου μέσης σχολῆς κατόπιν σχετικῆς αἰτήσεως αὐτῶν, ἐνδεχομένως κατόπιν ἐπιτυχίας εἰς εἰσιτήριο διαγωνισμόν κατὰ τὰ ἐπὶ τοῦ πολιτικοῦ τμήματος ἰσχύοντα. Αἱ διατυπώσεις τῆς ἐγγραφῆς εἶναι ἀνάλογοι πρὸς τὰς τοῦ πολιτικοῦ τμήματος. Ἡ φοίτησις εἶναι τριετής. Ἡ προαγωγή γίνεται κατόπιν τμηματικῶν ἐξετάσεων. Ἡ ἀποφοίτησις κατόπιν ἐξιτηρίων ἐξετάσεων. Οἱ ἀκροαταὶ τῶν ἐλευθέρων φροντιστηρίων τούτων ἀπολαμβάνουσιν ἐκ μέρους τῆς σχολῆς (οὐχὶ ἐκ μέρους ἄλλων ἀρχῶν) τῶν αὐτῶν προνομίων καὶ πλεονεκτημάτων, ὧν καὶ οἱ φοιτηταὶ τοῦ πολιτικοῦ τμήματος. Αἱ διατάξεις περὶ τηρήσεως κανόνων καλῆς συμπεριφορᾶς καὶ περὶ πειθαρχίας, αἱ ἰσχύουσιν ἐπὶ τῶν φοιτητῶν τοῦ πολιτικοῦ τμήματος, ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν ἀκροατῶν τῶν δύο ἐλευθέρων φροντιστηρίων. Τὸ γραφεῖον ἐπικοινωνίας μετὰ τῶν γονέων καὶ κηδεμόνων τοῦ φοιτητῶν ἀφορᾷ καὶ εἰς τοὺς γονεῖς καὶ κηδεμόνας τῶν ἀκροατῶν τούτων. Οἱ ἀκροαταὶ τῶν δύο ἐλευθέρων φροντιστηρίων ἀπαλλάσσονται τῶν ὑποχρεωτικῶν παρουσιῶν εἰς τὴν γυμναστικήν. Εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ἐκπροσωπήσεως φοιτητῶν συμμετέχουσι ἀκροαταὶ τόσον τοῦ δημοσιογραφικοῦ, ὅσον καὶ τοῦ κοινωνικοῦ φροντιστηρίου. Ὡς πρὸς τὰς τμηματικὰς καὶ ἐξιτηρίου ἐξετάσεις ἰσχύουσιν εἰδικαὶ διατάξεις. Τὸ πιστοποιητικὸν τῆς ἐξιτηρίου ἐξετάσεως τῶν φροντιστηρίων δὲν παρέχει τυπικὰ προσόντα ἐν ταῖς δημοσίαις θέσεσιν εἰς τὸν ἀπόφοιτον, ὡς τὸ πτυχίον τοῦ πολιτικοῦ τμήματος. Ἀπλῶς ἡ φοίτησις εἰς τὰ φροντιστήρια τῶν δημοσιογραφικῶν καὶ τῶν κοινωνικῶν ἐπιστημῶν σκοπεῖ νὰ παράσχωι οὐσιαστικὴν μόρφωσιν.

Φροντιστηριακαὶ ἀσκήσεις ἐλληνικῆς γλώσσης

Χάριν ὑποβοηθήσεως φοιτητῶν, ὑστερούντων τυχὸν εἰς τὴν γραμματικὴν καὶ τὴν ὀρθογραφίαν, λειτουργεῖ ἐν τῇ Σχολῇ «εἰδικὸν φροντιστήριον ἐλληνικῆς γλώσσης», ἐν ᾧ γίνονται ἐπαναλήψεις σημείων τινῶν τῆς γραμματικῆς ἢ καὶ ἀσκήσεις εἰς τὴν ὀρθογραφίαν. Εἰς τὸ ἐν λόγῳ φροντιστήριον παραπέμπονται ὑποχρεωτικῶς οἱ ὑστερούντες εἰς τὴν γραμματικὴν καὶ τὴν ὀρθογραφίαν φοιτηταί. Ἄνευ τῆς ἐπιτυχοῦς παρακολουθήσεως τῶν φροντιστηριακῶν τούτων ἀσκήσεων δὲν δίδεται προβιβασμὸς βαθμὸς εἰς τοὺς τμηματικὰς ἐξετάσεις.

Ἡ ἐν τῷ ἐν λόγῳ φροντιστηρίῳ διδασκαλία γίνεται ἐκ μέρους τῆς φιλολόγου βοηθοῦ τῶν φιλοσοφικῶν ἐπιστημῶν δ/δος Ἀσπασίας Σκοπέτου.

Αἱ φροντιστηριακαὶ αὗται ἀσκήσεις γίνονται κανονικῶς τρεῖς ὥρας καθ' ἑβδομάδα, ἤτοι καθ' ἑκάστην Δευτέραν 8—9 μ.μ., Τετάρτην 8—9 μ.μ. καὶ Παρασκευὴν 8—9 μ.μ.

Τὰ φροντιστήρια δύνανται νὰ παρακολουθήσωσι καὶ φοιτηταὶ προαιρετικῶς, ἤτοι καὶ ἐὰν δὲν ἔχωσιν οὗτοι κληθῇ ὀνομαστικῶς.

Μαθήματα στενογραφίας

Χάριν θετικῆς ὑποβοηθήσεως τῶν φοιτητῶν, οἵτινες ἐπιθυμοῦσι νὰ μάθωσιν στενογραφίαν, ἥτις σήμερον εἶναι χρησιμωτάτη, ἔχουσι διοργανωθῇ μαθήματα στενογραφίας ἐπὶ πληρωμῇ ἐλαχίστων διδάκτρων (προπληρωμὴ δραχμῶν 200.000 δι' ὁλόκληρον τὸ διδακτικὸν ἔτος). Συνιστᾶται θερμῶς εἰς τοὺς φοιτητὰς ἡ παρακολούθησις τῶν ἐν λόγῳ μαθημάτων, χάριν τοῦ ἀληθοῦς συμφέροντος αὐτῶν, οὐ μόνον κατὰ τὴν φοιτητικὴν, ἀλλὰ καὶ ἀργότερον ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ ἐπαγγελματικῇ των ζωῇ. Καθηγήτρια στενογραφίας ἡ Κυρία Μποζώνη τοῦ Ὑπουργείου ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν.

Μαθήματα ξένων γλωσσῶν

Χάριν ὑποβοηθήσεως τῶν φοιτητῶν, οἵτινες ἐπιθυμοῦσι νὰ ἐκμάθωσιν μίαν ἐκ τῶν κυριωτέρων ξένων γλωσσῶν, ἔχουσι διοργανωθῇ μαθήματα ξένων γλωσσῶν, ἥτοι ἀγγλικῆς, γαλλικῆς, γερμανικῆς καὶ ἰταλικῆς. Ὑπάρχουσι τμήματα ἀρχαρίων, σχετικῶς προκεχωρημένων καὶ προκεχωρημένων. Διδάσκουσι δόκιμοι καθηγηταί. Συνιστᾶται ἡ παρακολούθησις ὡς ἐξασφαλίζουσα προσόντα ἀπαραίτητα διὰ πάντα ἐπιστήμονα. Ὑποβοηθεῖται κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον καὶ ἡ ἐπιτυχία εἰς ἐξετάσεις πρὸς ὑποτροφίαν δι' εἰδικωτέρας σπουδᾶς εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν. Προπληρωμὴ δραχμῶν 200.000 δι' ὁλόκληρον τὸ διδακτικὸν ἔτος.

Φοιτητικὸς ἀθλητισμὸς

Παρὰ τῇ Σχολῇ λειτουργεῖ ἀπὸ τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1952-53 τμήμα φοιτητικοῦ ἀθλητισμοῦ, τελοῦν ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς εἰδικῆς «Ἐπιτροπῆς Σωματικῆς καὶ Ψυχικῆς Ἀγωγῆς τῶν Φοιτητῶν». Πᾶς φοιτητῆς καὶ πᾶσα φοιτήτρια ὀφείλουσι νὰ συμμετέχωσιν εἰς τὴν φοιτητικὴν ἀθλητικὴν κίνησιν. Ὑπάρχουσι δύο ἐσωτερικοὶ ἀθλητικοὶ φοιτητικοὶ σύνδεσμοι παρὰ τῇ Σχολῇ, ὁ σύνδεσμος τῶν «κυανῶν» καὶ ὁ σύνδεσμος τῶν «λευκῶν». Εἰς τὸν σύνδεσμον τῶν κυανῶν ἀνήκουσι πάντες οἱ φοιτηταὶ καὶ πᾶσαι αἱ φοιτήτριαι οἱ καταγόμενοι εἰς τῆς Νοτίου Ἑλλάδος (καὶ εἰδικώτερον ἐκ τῆς Δωδεκανήσου, τῆς Κρήτης, τῶν Κυθέρων, τῆς Πελοποννήσου καὶ τῆς Ζακύνθου), ὡς καὶ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Εἰς τὸν σύνδεσμον τῶν λευκῶν ἀνήκουσιν οἱ καταγόμενοι ἐκ τῶν ὑπολοίπων περιφερειῶν τῆς Ἑλλάδος. Ἐκαστος ἐκ τῶν δύο φοιτητικῶν ἀθλητικῶν συνδέσμων διαθέτει: α') ὁμάδα κλασσικοῦ ἀθλητισμοῦ στίβου, β') ὁμάδα ποδοσφαίρου, γ') ὁμάδα καλαθοσφαίρας, δ') ὁμάδα μπάσκετ μπῶλ, ε') ὁμάδα ἀντισφαίρισεως, στ') ὁμάδα κολυμβήσεως, ζ') ὁμάδα ὕδατοσφαίρισεως, η') ὁμάδα κωπηλασίας, θ') ὁμάδα ποδηλασίας. Καθ' ἑκαστον ἀκαδημαϊκὸν ἔτος διοργανοῦνται ἐπίσημοι ἐσωτερικοὶ φοιτητικοὶ ἀθλητικοὶ ἀγῶνες, καθ' οὓς ἀπονέμονται βραβεῖα καὶ κύπελλα.

Ἡ Πάντειος Ἀνωτάτη Σχολὴ μὴ ἀποσκοποῦσα μόνον εἰς τὴν ἀπλὴν

μετάδουσιν ἐπιστημονικῶν γνώσεων εἰς τοὺς φοιτητὰς καὶ ἀκροατὰς τῶν πολιτικῶν, τῶν δημοσιογραφικῶν καὶ τῶν κοινωνικῶν ἐπιστημῶν, ἀλλ' ἐν ταύτῳ καὶ εἰς τὴν διάπλασιν χαρακτῆρων, ἐμπνεομένων ὑπὸ ἀνωτέρων εὐγενῶν ἡθικῶν ἰδεωδῶν, ἀγωνίζεται ἐκ παραλλήλου ἀφθόνως τόσον ὑπὲρ τῆς σωματικῆς, ὅσον καὶ ὑπὲρ τῆς ψυχικῆς ἀγωγῆς τῶν παρ' αὐτῇ φοιτούντων. Τοῦτο δέ, διότι ἀμφοτέραι αἱ κατευθύνσεις αὐται τῆς ἀγωγῆς, ἀμοιβαίως συμπληροῦμεναι, ἐνέχουσιν ἐκτεταμένους αἰσθητικὰς, νοητικὰς καὶ ἡθικὰς ἀξίας, ὁλοκληροῦσαι τὴν μόρφωσιν τῆς ἐνιαίας ἀνθρωπίνης προσωπικότητος. Ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ταύτην ἡ Πάντειος Ἀνωτάτη Σχολή, μνήμων τῶν μεγάλων ἰδεωδῶν τοῦ παρελθόντος τῆς ἐλληνικῆς ἀρχαιοσύνης, δικαίως ποθεῖ νὰ συνεργήσῃ καὶ αὕτη εἰς τὴν ἀνύψωσιν καὶ ἐξευγένισιν τῆς ἐλληνικῆς φοιτητικῆς νεότητος, περιβάλλουσα μετ' ἰδιαιτέρας στοργῆς καὶ ἐνθαρρύνουσα τὴν σωματικὴν καὶ ψυχικὴν ἄθλησιν τῶν φοιτητῶν αὐτῆς, ἵνα οὕτω παγιώσῃ τὸ μὲν εὐμελές καὶ εὐρωστον σῶμα, τὸ δ' εὐρυθμον καὶ ἀρμονίαν τῆς ψυχῆς. Τοιοῦτοτρόπως διὰ τῆς ἐκτεθείσης ἐσωτερικῆς διοργανώσεως ἡ Σχολὴ θεμελιοῦ ἐπίσημον ἐξόρμησιν πρὸς δημιουργίαν ἐλληνικοῦ φοιτητικοῦ ἀθλητισμοῦ ἐν τῇ γενετείρᾳ χώρᾳ τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων.

Φοιτητικὸν Κομμωτήριον

Παρὰ τῇ Σχολῇ λειτουργεῖ Φοιτητικὸν Κομμωτήριον ὑπὸ τὸν κ. Γ. Παπαδόπουλον μὲ ἡλαττωμένας τιμὰς χάριν τῶν φοιτητῶν. Οἱ φοιτηταὶ δύνανται νὰ μεταβαίνωσιν ἐνδεχομένως καὶ εἰς τὸ κεντρικὸν κουρεῖον τοῦ κ. Γ. Παπαδοπούλου (ὁδὸς Ἱπποκράτους ἀρ. 10, τηλέφ. 613-955). Οἱ φοιτήτρια δύνανται νὰ μεταβαίνωσιν εἰς τὸ κεντρικὸν κουρεῖον τοῦ κ. Γ. Παπαδοπούλου, ἐνθα ὑπάρχει εἰδικὸν τμήμα κυριῶν μὲ τιμὰς ἡλαττωμένας.

Φοιτητικὰ Λουτρά

Παρὰ τῇ Σχολῇ λειτουργοῦσι φοιτητικὰ λουτρά χάριν τῶν φοιτητῶν καὶ τῶν φοιτητριῶν μὲ τιμὰς ἡλαττωμένας.

Φοιτητικαὶ ἐκδρομαὶ

Ἡ Πάντειος Σχολὴ ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ αὐτῆς, ὥπως συνεργήσῃ εἰς τὴν πνευματικὴν, ψυχικὴν καὶ σωματικὴν ἀγωγὴν τῶν φοιτητῶν, ἔχει ἀναπτύξει ἀπὸ ἐτῶν συστηματικὸν πρόγραμμα ἐκπαιδευτικῶν φοιτητικῶν ἐκδρομῶν, τόσον εἰς τὸ ἐσωτερικόν, ὅσον καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Αἱ ἐκδρομαὶ εἶναι εἴτε ἡμερήσιοι, εἴτε πολυήμεροι. Διοργανοῦνται δὲ ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Ἐπιτροπῆς Σωματικῆς καὶ Ψυχικῆς Ἀγωγῆς τῶν Φοιτητῶν. Αἱ ἐκδρομαὶ γίνονται εἰς τόπους ἐθνικοῦ, ἀρχαιολογικοῦ, μορφωτικοῦ, καλλιτεχνικοῦ, ἡθικοῦ, ἐκπολιτιστικοῦ ἢ ἄλλου ἐνδιαφέροντος. Γίνονται ἐπὶ τῇ βάσει ἐκδρομικοῦ προγράμματος, διανεμομένου ἐγκαίρως

εἰς τοὺς ἐκδρομεῖς μετ' ἀναλόγων ὁδηγιῶν. Εἰς τοὺς συμμετέχοντας φοιτητὰς γίνονται εἰδικαὶ ὁμιλίαι εἰς τοὺς τόπους τῶν ἐπισκέψεων, ἐκ παραλλήλου δὲ διανέμονται καὶ βιβλιάρια ἢ φυλλάδια πληροφοριῶν περὶ τῶν μερῶν, εἰς τὰ ὅποια γίνονται αἱ ἐκδρομαί. Πλὴν τῶν ἀναμνηστικῶν φωτογραφιῶν, συνήθως ἅπασαι αἱ φοιτητικαὶ ἐκδρομαὶ κινηματογραφοῦνται. Μέχρι τῆς σήμερον ἡ Σχολὴ διαθέτει πλούσιον ἀπόθεμα τοιούτων ἀναμνηστικῶν κινηματογραφικῶν ταινιῶν.

Ἡ ὑπηρεσία φοιτητικῶν ἐκδρομῶν εὐρίσκεται ἐν συνεργασίᾳ καὶ μετὰ ξένων ἀνωτάτων ἐκπαιδευτικῶν ἰδρυμάτων, ἵνα διοργανώσῃ ἐκδρομὰς ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ συστήματος τῆς ἀνταλλαγῆς.

Ἡ Σχολὴ ἔχει ἐν ὄψει τὴν ἀπόκτησιν ἰδίου εἰδικοῦ ἐκδρομικοῦ λεωφορείου, διαθέτοντος τὰ ἀναγκαῖα μέσα καὶ εἰδικῶς ἐπὶ τούτῳ κατασκευασμένου.

Φοιτητικὸς κινηματογράφος καὶ φοιτητικὸν θέατρον

Ἡ Σχολὴ ἀποσκοποῦσα εἰς μορφωτικούς καὶ ψυχαγωγικούς σκοποὺς ἔχει διοργανώσει ἀπὸ ἐτῶν ὑπηρεσίαν «φοιτητικοῦ μορφωτικοῦ κινηματογράφου». Διαθέτει εἰδικὰ μηχανήματα λήψεως κινηματογραφικῶν ταινιῶν, προβολῆς, ἡχητικῶν μηχανημάτων καὶ λοιπὰς ἐγκαταστάσεις καὶ εὐρίσκεται εἰς στενῇ συνεργασίᾳ μετὰ τῆς ἀρμοδίας Διευθύνσεως Ἑποπτικῶν Ὁργάνων κτλ. τοῦ Ὑπουργείου ἐπὶ τῶν Ὁρησκευμάτων καὶ τῆς Ἑθνικῆς Παιδείας (Δ/τῆς κ. Πιτταρᾶς). Ἡ ὅλη ὑπηρεσία τελεῖ ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Ἐπιτροπῆς Σωματικῆς καὶ Ψυχικῆς Ἀγωγῆς τῶν Φοιτητῶν. Ἡ ὑπηρεσία φοιτητικοῦ κινηματογράφου ἀφ' ἐνὸς λαμβάνει κινηματογραφικὰς ταινίας τελετῶν, ἑορτῶν ἢ ἐκδρομῶν τῆς Σχολῆς, ἀφ' ἑτέρου δὲ μεριμνᾷ διὰ τὴν προβολὴν διαφόρων μορφωτικῶν ἢ ψυχαγωγικῶν ταινιῶν ἐν εἰδικῇ αἰθούσῃ τῆς Σχολῆς (φοιτητικοῦ ἀμφιθεάτρου μετ' εἰδικῶν ἐγκαταστάσεων) ἐνώπιον τῶν φοιτητῶν καὶ φοιτητριῶν. Πλὴν τῶν ἰδίων τῆς ταινιῶν ἡ ὑπηρεσία φοιτητικοῦ κινηματογράφου εἴτε προμηθεύεται ταινίας παρὰ τοῦ ἐμπορίου ἔναντι ἐνοικίου, εἴτε δανείζεται τοιαύτας εὐγενῶς προσφερομένας παρὰ τοῦ Ὑπουργείου ἐπὶ τῆς Παιδείας ἢ διαφόρων Πρεσβειῶν (μέχρι τοῦδε τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἑλβετίας).

Ἡ Σχολὴ ἀπὸ τοῦ τρέχοντος ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους ἀπεφάσισε νὰ διοργανώσῃ καὶ ὑπηρεσίαν ἐρασιτεχνικοῦ «φοιτητικοῦ μορφωτικοῦ θεάτρου».

Φοιτητικὸν ἀναγνωστήριον καὶ βιβλιοθήκη

Ἡ Σχολὴ ἐπιθυμοῦσα νὰ διευκολύνῃ τοὺς ἀπόρους φοιτητὰς καὶ φοιτητρίδας, μὴ δυναμένους νὰ προμηθευθῶσι διάφορα ἐπιστημονικὰ συγγράμματα, διωργάνωσεν ἐν εἰδικῇ αἰθούσῃ φοιτητικὸν ἀναγνωστήριον, τὸ ὅποιον λειτουργεῖ ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῆς ὀργανώσεως φοιτητικῆς ἐκπροσωπήσεως. Τὸ ἀναγνωστήριον λειτουργεῖ καθ' ὥρισμένας ὥρας πρὸ μεσημβρίας καὶ μετὰ μεσημ-

βρίαν. Ἡ βιβλιοθήκη διαθέτει ἑλληνικά καὶ ξένα συγγράμματα, πλοῦσι δ' ἀφθόνως καθ' ἕκαστον ἔτος διὰ νέων. Ἡ αὐτὴ διαθέτει διάφορα ἐπικουρικὰ μονικὰ περιοδικά, ὡς καὶ ἐφημερίδας.

Ἡ Σχολὴ ἔχει ἐν ὧσιν τὴν μικρὸν κατὰ μικρὸν διοργανώσιν «ἐκπαιδευτικοῦ μουσείου» ποικίλης φύσεως, ὡς καὶ «δημοσιογραφικοῦ μουσείου».

Φοιτητικὸν ἐστιατόριον. «Φοιτητικὰ συμπόσια»

Ἡ Σχολὴ ἐλπίζει ὅτι κατὰ τὸ τρέχον ἀκαδημαϊκὸν ἔτος, συμπληρουμένων τῶν σχετικῶν ἐγκαταστάσεων ἐν τῷ μεγάρῳ τῆς σχολῆς, θὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ θέσῃ εἰς πλήρη λειτουργίαν τὸ φοιτητικὸν αὐτῆς ἐστιατόριον. Τοῦτο πρόκειται νὰ ἐκπληρώσῃ πολῦτιμον ἀποστολὴν, δεδομένου ὅτι οἱ εἰς τὴν Πάντειον φοιτοῦντες κατὰ τὸ πλεῖστον προέρχονται ἐκ τῶν ἀπορωτέρων τάξεων. Ἡ Σχολὴ ἐλπίζει ὅτι θὰ δυνηθῇ νὰ ἐξασφαλίσῃ ὅρους εὐθηνῆς καὶ ἐπαρκοῦς ἐστιάσεως. Ἡ ἐλπίς τῆς ἐκ μέρους τοῦ Ὑπουργείου ἐπὶ τῆς Κοινωνικῆς Προνοίας ἐπιχορηγήσεως τοῦ φοιτητικοῦ ἐστιατορίου τῆς Σχολῆς ὡς γίνεται καὶ διὰ τὰ συσσίτια τῶν φοιτητῶν τοῦ Πανεπιστημίου, Πολυτεχνείου καὶ τῶν λοιπῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν, διεψεύσθη.

Ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν διοργανοῦνται «φοιτητικὰ συμπόσια» ἐν τῷ φοιτητικῷ ἐστιατορίῳ τῆς Σχολῆς. Πρόκειται περὶ γευμάτων κοινῶν καθηγητῶν καὶ φοιτητῶν, καθ' ἃ καθ' ὥρισμένην διακοπὴν γίνεται ἐνδιαφέρουσα ὁμιλία εἰκοσαλέπτου διαρκείας παρ' εἰδικοῦ ὁμιλητοῦ.

Φοιτητικαὶ κατασκηνώσεις. Φοιτητικὸν Ἀναρρωτήριον

Ἡ Σχολὴ ἐπαναλαμβάνουσα παλαιὰν τῆς προσπάθειαν, στεφθεῖσαν ὑπὸ μεγάλης ἐπιτυχίας (φοιτητικαὶ κατασκηνώσεις Παντείου ἐν Φανερωμένῃ Σαλαμῖνος), ἐλπίζει νὰ διοργανώσῃ, εἴ δυνατόν, μονίμους φοιτητικὰς θερινὰς κατασκηνώσεις ἀφ' ἑνὸς παραθαλασσίους, ἀφ' ἑτέρου ἐν ἐξοχῇ μακρὰν τῆς θαλάσσης.

Ὁμοίως ἐλπίζει ὅτι θὰ δυνηθῇ ἴσως ἐν Πηλῖῳ, τόπῳ καταγωγῆς τοῦ ἐκ τῶν ἰδρυτῶν τῆς Σχολῆς ἀειμνήστου Ἀλεξάνδρου Πάντου, νὰ διοργανώσῃ «φοιτητικὸν ἀναρρωτήριον», μονίμως ἐγκατεστημένον.

Μουσικὴ καὶ καλλιτεχνικὴ ἀγωγή τῶν φοιτητῶν

Ἡ Σχολὴ ἀποδίδουσα ἐξέχουσαν σημασίαν εἰς τὴν ἐξυψοῦσαν καὶ ἐξευγενίζουσαν τὸ ἦθος μουσικὴν καὶ καλλιτεχνικὴν ἀγωγὴν, διωργάνωσεν παρ' αὐτῇ ὑπηρεσίαν «μουσικῆς καὶ καλλιτεχνικῆς ἀγωγῆς τῶν φοιτητῶν» ὑπὸ τὸν διευθυντὴν ὀρχήστρας κ. Ἀθανάσιον Ἑρμῆλιν. Ἐν τῇ πλαίσιῳ τῆς τοιαύτης ὑπηρεσίας διοργανοῦνται καθ' ἕκαστον ἔτος «φοιτητικὴ χορωδία», «φοιτητικὴ ἐκκλησιαστικὴ χορωδία», «φοιτητικὴ ὀρχήστρα», ἅπασαι δ' αὗται ἐξ ἐνὸς μὲν συμμετέχουσιν εἰς τὰς διαφόρους τελετὰς καὶ ἐορτὰς τῆς σχολῆς, ἐξ ἑτέρου

δὲ διοργανοῦσι φοιτητικὰς συναυλίας, ραδιοφωνικὰς ἐκπομπὰς κτλ. Ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ δηλοῦσι συμμετοχὴν εἰς μὲν τὴν χορωδίαν φοιτηταὶ καὶ φοιτήτριαι, οἵτινες ἐπιθυμοῦσι νὰ συμβάλωσιν εἰς τὴν τοιαύτην προσπάθειαν, ἀσχέτως προηγουμένης σχετικῆς χορωδιακῆς μορφώσεως, εἰς δὲ τὴν ὀρχήστραν φοιτηταὶ καὶ φοιτήτριαι, οἵτινες εἶναι τυχόν καὶ μαθηταὶ ἢ μαθήτριαι ῥαβδίων ἢ γνωρίζουσι ἄλλοθεν μουσικὰ ὄργανα. Ἡ ἐκκλησιαστικὴ φοιτητικὴ χορωδία συμμετέχει ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν εἰς ἐκκλησιαστικὰς λειτουργίας εἰς διαφόρους ἐκκλησίας, συνήθως ἐν συνδυασμῷ καὶ μὲ φοιτητικὰς ἐκδρομάς.

Ἀπὸ ἄλλης ἀπόψεως ἡ μουσικὴ καὶ καλλιτεχνικὴ ἀγωγή τῶν φοιτητῶν καὶ φοιτητριῶν προάγεται δι' ἐπισκέψεων εἰς σχετικὰ μουσεῖα κτλ., διὰ παρακολουθήσεως συναυλιῶν ἢ καλλιτεχνικῶν ἐκθέσεων, διὰ διοργανώσεως ἐν τῇ Σχολῇ μαθημάτων ἱστορίας τῆς μουσικῆς, ἢ ἄλλων θεμάτων σχετικῶν πρὸς τὴν μουσικὴν, ζωγραφικῆς, γλυπτικῆς, λογοτεχνίας κ.ο.κ., ἀπαγγελίας κτλ. (Ἰπὸ τὴν ἔννοιαν ταύτην κατὰ τὸ παρελθὸν ἐγένοντο σχετικὰ μαθήματα-διαλέξεις περὶ τραγωδίας ὑπὸ τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ λογοτέχνου κ. Σπ. Μελά, διωργανώθησαν ὥραι ἀπαγγελίας ἐκ τῶν Ὀμηρικῶν Ἐπῶν ὑπὸ τοῦ ἡθοποιοῦ κ. Ταβουλάρη κτλ.).

Ἱατρικὴ ὑπηρεσία ὑπὲρ τῶν φοιτητῶν

Ἡ ἱατρικὴ ὑπηρεσία ὑπὲρ τῶν φοιτητῶν καὶ φοιτητριῶν δὲν ἔφθασεν εἰσέτι εἰς ἱκανοποιητικὸν ἐπίπεδον. Πάντως μέχρι τοῦδε ἔχουσιν ἐξασφαλισθῆ σημαντικαὶ ἐκπτώσεις ὑπὲρ τῶν ἀσθενούντων φοιτητῶν παρ' ἱατροῦς διαφόρων ἐιδικοτήτων, οἵτινες εὐγενῶς πρὸς τοῦτο προσεφέρθησαν. Παρὰ τῷ κεντρικῷ μεγάρῳ τῆς Σχολῆς προεβλέφθη εἰδικὸν ἱατρεῖον, διαθέτον εἰδικὸν ἀκτινολογικὸν μηχανήμα καὶ ἄλλας ἐγκαταστάσεις.

Δὲν ἐπιτρέπεται ἐγγραφὴ φοιτητοῦ ἢ φοιτητρίδας ἐν τῇ Σχολῇ, ἐὰν δὲν προηγηθῇ ἱατρικὴ ἐξέτασις αὐτοῦ, συμπληρουμένου σχετικοῦ δελτίου ἱατρικῆς ἐξετάσεως τοῦ φοιτητοῦ ὑπὸ τῆς εἰδικῆς ὑπηρεσίας («Δελτίον ἱατρικῆς ἐξετάσεως φοιτητῶν»). (Προϊστάμενος ἱατρός κ. Κουρούκλης).

Ἱατρικὰς πιστοποιήσεις χρῆσιμους διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς σχολῆς ὡς πρὸς τοὺς φοιτητάς (λ.χ. διὰ δεδικαιολογημένην ἀπαλλαγὴν ἀπὸ τῆς γυμναστικῆς καὶ ἄλλας ἀναλόγους περιπτώσεις) δίδει ἕτερα εἰδικὴ ὑπηρεσία «ιατρικῶν πιστοποιήσεων διὰ τοὺς φοιτητάς». (Προϊστάμενος ὁ ὑφηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου ἱατροδικαστὴς κ. Β. Κωνσταντέλλος).

Γραφεῖον ἐξευρέσεως ἐργασίας εἰς φοιτητάς καὶ πτυχιούχους

Ἀνετέθη ὑπὸ τῆς συγκλήτου εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Προνοίας ὑπὲρ τῶν Φοιτητῶν ἢ ἀπὸ τοῦ τρέχοντος ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους διοργανώσις «Γραφείου ἐξευρέσεως ἐργασίας ὑπὲρ τῶν φοιτητῶν, φοιτητριῶν καὶ πτυχιούχων τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς».

Σχεδιαζόμεναι φοιτητικαὶ ἐγκαταστάσεις

Ἡ Σχολὴ ἔχει ἐν ὄψει διὰ βαθμιαίως πραγματοποιουμένου οἰκοδομικοῦ προγράμματος νὰ ὀλοκληρώσῃ τὰς ἐγκαταστάσεις αὐτῆς δι' οἰκοδομήσεως «φοιτητικῆς ἐκκλησίας», «οἴκου φοιτητοῦ», «οἴκου φοιτητρίας», «οἴκου φιλοξενουμένων ἐπιστημόνων καὶ φοιτητῶν» (ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ, λ.χ. πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, ἢ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ), «φοιτητικοῦ γυμναστηρίου», «φοιτητικοῦ κολυμβητηρίου», μονίμων «φοιτητικῶν θερινῶν κατασκηνώσεων», «φοιτητικῆς λέσχης» (μετὰ φοιτητικοῦ κινηματογράφου, φοιτητικοῦ θεάτρου, αἰθούσης φοιτητικῶν διαλέξεων), «μονίμου φοιτητικοῦ ἀναρρωτηρίου» καὶ «φοιτητικοῦ ἱατρείου».

Νῦν ἡ Σχολὴ συνεχίζει πάντοτε ἐκ τοῦ ἰδίου αὐτῆς προϋπολογισμοῦ (ἄνευ οἰασδῆποτε ἐπιχορηγήσεως κρατικῆς ἢ ἄλλης) τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ κεντρικοῦ μεγάρου αὐτῆς ἐπὶ τῆς Λεωφόρου Συγγροῦ.

Κανονιστικὴ ἀπόφασις τῆς Συγκλήτου τῆς 3ης Ὀκτωβρίου 1952 περὶ ἰδρύσεως ταμείου περιθάλψεως τῶν φοιτητῶν

«Ἀρθρον 1.

Ἱδρυσις, διοικήσις καὶ διαχειρίσις τοῦ Ταμείου.

1. Ἱδρύεται παρὰ τῇ Σχολῇ «Ταμεῖον Περιθάλψεως Φοιτητῶν».
2. Ἡ μὲν διοικήσις τούτου ἀνατίθεται εἰς τὴν «Ἐφορίαν τῆς Φοιτητικῆς Προνοίας», ἐπικουρουμένην ὑπὸ τῆς «Ἐπιτροπῆς Ἐκπροσωπήσεως Φοιτητῶν», ἡ δὲ διαχειρίσις εἰς ὑπάλληλον τῆς Σχολῆς, ὀριζόμενον ἐκάστοτε ὑπὸ τῆς Συγκλήτου.

3. Αἱ δαπάναι διατάσσονται ὑπὸ τῆς Ἐφορίας, καταχωροῦμεναι εἰς τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων αὐτῆς. Χρὴς διατάκτου ἐκτελεῖ ὁ διαχειριστὴς τῆς Σχολῆς, οἰκονομικοῦ δὲ ἐπόπτου ὁ πρόεδρος τῆς Ἐφορίας

Ἀρθρον 2.

Τήρησις ἀπαιτουμένων βιβλίων διαχειρίσεως.

1. Ἡ διαχείρισις τοῦ Ταμείου ὀφείλει νὰ τηρῇ τὰ ἀπαιτούμενα λογιστικά ἢ ἄλλα βιβλία διαχειρίσεως.

Ἀρθρον 3.

Πόροι τοῦ Ταμείου.

1. Οἱ πόροι τοῦ Ταμείου προέρχονται ἐκ προαιρετικῶν φοιτητικῶν εἰσφορῶν, εἰσφορῶν ἐκ μέρους ἄλλων (φερ' εἰπεῖν εἰς μνήμην ἀντὶ στεφάνου κλπ.), ἐκ τῶν εἰσπράξεων διοργανουμένων ἐορτῶν, συναυλιῶν κλπ., ἐξ εἰδικῶν συνδρομῶν ἐκ μέρους συνδρομητῶν τοῦ ταμείου, ἐκ τῆς πωλήσεως εἰκονογραφημένων δελταρίων, ἐκ τῆς πωλήσεως διαφόρων βιβλίων κλπ.

Ἄρθρον 4.

Σκοπὸς τοῦ Ταμείου.

1. Τὸ Ταμεῖον ἔχει ὡς σκοπὸν νὰ ἐνισχύσῃ πᾶσαν προσπάθειαν τείνου-
σαν εἰς οἵασδήποτε φύσεως πρόνοιαν ὑπὲρ τῶν φοιτητῶν.
2. Εἰδικώτερον τοῦτο ἀποσκοπεῖ ἰδίως εἰς τὴν ἐνίσχυσιν:
 - α) τῶν ἀπόρων φοιτητῶν καὶ φοιτητριῶν,
 - β) τῶν φοιτητικῶν ἐκδρομῶν,
 - γ) τῶν ἀσθενούντων φοιτητῶν καὶ φοιτητριῶν,
 - δ) τῶν φοιτητικῶν ἐορτῶν, συναυλιῶν κλπ».

ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ

Α΄.

ΕΔΟΞΕ ΤΗ ΑΘΗΝΗΣΙ ΠΑΝΤΕΙΩ, ΑΝΩΤΑΤΗ, ΣΧΟΛΗ, ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ
ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΕΠΕΙΔΗ ΜΕΓΙΣΤΑΙ ΕΙΣΙΝ ΑΡΕΤΑΙ ΑΥΤΟΙΣ ΑΛΛΟΙΣ
ΧΡΗΣΙΜΩΤΑΤΑΙ ΚΑΙ ΔΗ ΚΑΙ Η ΤΕ ΜΕΓΑΛΟΥΨΥΧΙΑ ΜΕΓΑΛΩΝ
ΠΟΙΗΤΙΚΗ ΕΥΕΡΓΕΤΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ Η ΜΕΓΑΛΟΠΡΕΠΕΙΑ ΑΡΕΤΗ
ΕΝ ΔΑΠΑΝΗΜΑΣΙ ΜΕΓΕΘΟΥΣ ΠΟΙΗΤΙΚΗ ΣΤΕΦΑΝΩΣΑΙ ΤΟΥΣ
ΙΔΡΥΤΑΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΝ ΠΑΝΤΟΝ ΚΑΙ ΓΕΩΡΓΙΟΝ ΦΡΑΓΚΟΥΔΗΝ
ΠΡΟΕΔΡΟΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΕΩΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΕΥΕΡ-
ΓΕΤΑΣ ΚΑΙ ΔΩΡΗΤΑΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΝ ΒΕΝΙΖΕΛΟΝ.....

Β΄.

Η ΑΘΗΝΗΣΙ ΠΑΝΤΕΙΟΣ ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΠΙ-
ΣΤΗΜΩΝ ΤΟΙΣ ΕΝ ΠΟΛΕΜΟΙΣ ΥΠΕΡ ΠΑΤΡΙΔΟΣ ΑΠΟΘΑΝΟΥΣΙ
ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΙΣ ΚΑΙ ΣΠΟΥΔΑΣΤΑΙΣ ΑΥΤΗΣ ΑΝΑΤΙΘΗΣΙ :

.....

ΤΩΝ ΥΠΕΡ ΠΑΤΡΙΔΟΣ ΘΑΝΟΝΤΩΝ ΕΥΚΛΕΗΣ ΜΕΝ Α ΤΥΧΑ
ΚΑΛΟΣ Δ' Ο ΠΟΤΜΟΣ ΒΩΜΟΣ Δ' Ο ΤΑΦΟΣ ΠΡΟ ΓΟΩΝ ΔΕ
ΜΝΑΣΤΙΣ Ο Δ' ΟΙΚΤΟΣ ΕΠΑΙΝΟΣ ΕΝΤΑΦΙΟΝ ΔΕ ΤΟΙΟΥΤΟΝ ΟΥΤ'
ΕΥΡΩΣ ΟΥΘ' Ο ΠΑΝΔΑΜΑΤΩΡ ΑΜΑΥΡΩΣΕΙ ΧΡΟΝΟΣ ΑΝΔΡΩΝ
Δ' ΑΓΑΘΩΝ Ο ΔΕ ΣΗΚΟΣ ΟΙΚΕΤΑΝ ΕΥΔΟΞΙΑΝ ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΙΛΕΤΟ.

ΚΑΘΟΜΟΛΟΓΗΣΙΣ ΠΙΣΤΕΩΣ ΤΩΝ ΕΙΣΕΡΧΟΜΕΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΑΝΤΕΙΟΝ ΣΧΟΛΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΝΕΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ

«Ἐπειδὴ ἡ Ἀθήνησι Πάντειος σεπτὴ τῶν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν Ἀνωτάτῃ Σχολῇ, τῇ τοῦ Πρυτάνεως ἐπινεύσει, εἰς τὴν τάξιν τῶν ἑαυτῆς φοιτητῶν δοκιμάσαι καὶ ἐγκρῖναι ἡμᾶς κατηξίωσεν, αὐτῇ τε καὶ τῇ Πρυτανείᾳ ἀσμένως καὶ ἐν ἐλπίσιν ἀγαθαῖς δημοσίᾳ πίστιν καθομολογοῦμεν τὴν δε :

Περὶ τὰς Πολιτικὰς (Δημοσιογραφικὰς, Κοινωνικὰς) ἐπιστήμας παντὶ σθένει ἀεὶ σπουδάσειν καὶ τῆς τούτων μελέτης ὡς οἷόν τε μάλιστα ἐπιμελεῖσθαι.

Πᾶν ποιῆσειν προθύμως εἰς εὐσέβειαν, ἡθῶν χρηστότητα καὶ σεμνότητά τῶν τρόπων.

Τὰ θεσπίσματα τοῦ τεμένους τούτου τῆς ἱερᾶς συφίας ἐσαεὶ τηρήσειν ἀκέραια καὶ ἀκίβδηλα.

Τοῖς συμφοιτηταῖς φιλόφρονας ἡμᾶς αὐτοὺς παρέξειν καὶ ἴσους ἀδελφοῖς ἀποδέξασθαι.

Τοὺς διδάσκοντας ἡμᾶς, ταύτας τὰς Πολιτικὰς (Δημοσιογραφικὰς, Κοινωνικὰς) ἐπιστήμας καὶ τὴν τῆς ψυχῆς καὶ τῆς διανοίας θεραπείαν, ἴσους γυνεῦσιν ἡγήσασθαι.

Ἀεὶ τῷ δικαίῳ καὶ ἴσῳ χρῆσασθαι, ἀεὶ δ' ἐπιθυμεῖν ἀγαθῶν παραιτίους γενέσθαι, οἷους προσήκει φαίνεσθαι τοὺς Ἑλληνας φοιτητάς.

Τῶν προγόνων ἀξίους γενέσθαι καὶ πᾶν ποιεῖν εἰς μείζονα δόξαν τῆς ἀθανάτου Ἑλλάδος, κλεινῆς ἡμετέρας πατρίδος, ἣν πᾶσα τοῖς ἐν τῇ οἰκουμένῃ πεπαιδευμένοις ἀνθρώποις τροφὸν πνεύματος καὶ ἐστίαν φωτὸς καλέσαι προσήκει καὶ εἰς κοινὴν τῶν ἀνθρώπων ὠφέλειαν.

Γένοιτο βίος καὶ εὐτυχία καὶ κλέος καὶ ἀεὶ τῇ ἡμετέρᾳ Ἀριστοτελείῳ Σχολῇ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, τῇ ἐν Ἀθήναις.

Οὕτως εἴη ὁ Θεὸς τῆς δυνάμεως, τῆς γνώσεως καὶ παντοίας ἀρετῆς ἄρωγός».

ΚΑΘΟΜΟΛΟΓΗΣΙΣ ΠΤΥΧΙΟΥΧΩΝ

«Ἐπειδὴ ἡ Ἀθήνησι Πάντειος σεπτὴ τῶν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν Ἀνωτάτῃ Σχολῇ, τῇ τοῦ Πρυτάνεως ἐπινεύσει, εἰς τὴν τάξιν τῶν ἑαυτῆς πτυχιούχων δοκιμάσαι καὶ ἐγκρῖναι ἡμᾶς κατηξίωσεν, αὐτῇ τε καὶ τῇ Πρυτανείᾳ ἀσμένως καὶ ἐν ἐλπίσιν ἀγαθαῖς δημοσίᾳ πίστιν καθομολογοῦμεν τὴν δε :

Ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ τούτου Ἀριστοτελείου Διδασκαλείου τῶν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν τοῦ ἄστεος τῆς Παλλάδος, μητροπόλεως τῶν τε τεχνῶν καὶ ἐπιστημῶν ἐν τῇ οἰκουμένῃ, ἐξερχόμενοι βιώσομεν ἄσβεστον τὴν τῆς ἐπιστήμης λαμπράδα διατηροῦντες.

Τῆς τῶν πολιτικῶν (δημοσιογραφικῶν, κοινωνικῶν) ἐπιστημῶν θεραπείας ὡς οἶόν τε ἐπιμελήσασθαι.

Πᾶν ποιήσειν προθύμως εἰς εὐσέβειαν, ἡθῶν χρηστότητα καὶ σεμνότητα τρόπων.

Τὰς διδασκαλίας τοῦ τεμένουστος τούτου τῆς ἱερᾶς σοφίας ἐσαεὶ τηρήσειν ἀκεραίας καὶ ἀκίβδηλους.

Τοῖς συμπτυχούχοις φιλόφρονας ἡμᾶς αὐτοὺς παρέξειν καὶ ἴσοις ἀδελφοῖς ἀποδέξασθαι.

Τοὺς διδάξαντας ἡμᾶς, ταύτας τὰς πολιτικὰς (δημοσιογραφικὰς, κοινωνικὰς) ἐπιστήμας καὶ τὴν τῆς ψυχῆς καὶ τῆς διανοίας θεραπείαν, ἴσους γυνεῦσιν ἡγήσασθαι.

Ἄει τῷ δικαίῳ καὶ ἴσῳ χρήσεσθαι ὁδηγῷ, αἰεὶ δ' ἐπιθυμεῖν ἀγαθῶν παραιτίους γενέσθαι, οἷους προσήκει φαίνεσθαι τοὺς Ἕλληνας ἐπιστήμονας.

Τῶν προγόνων ἀξίους γενέσθαι καὶ πᾶν ποιεῖν εἰς μείζονα δόξαν τῆς ἀθανάτου Ἑλλάδος, κλεινῆς ἡμετέρας πατρίδος, ἣν πᾶσα τοῖς ἐν τῇ οἰκουμένῃ πεπαιδευμένοις ἀνθρώποις τροφὸν πνεύματος καὶ ἐστίαν φωτὸς καλέσαι προσήκει καὶ εἰς κοινὴν τῶν ἀνθρώπων ὠφέλειαν.

Ὑπὸ τοῦ ἱεροῦ τούτου παιδευτηρίου γαλουχηθέντες καὶ τῶν ἐν αὐτῷ σεπτῶν διδασκάλων ἀκροασθέντες καὶ ὀρθῆς τυχόντες παιδείας καὶ εἰς ἀρετὴν ἀγωγῆς, χάριτας ὁμολογοῦμεν μεγίστας.

Γένοιτο βίος καὶ εὐτυχία καὶ κλέος εἰς αἰεὶ τῇ ἡμετέρᾳ Ἀριστοτελείῳ Σχολῇ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, τῇ ἐν Ἀθήναις.

Οὕτω σὺν τῇ εὐλογίᾳ τῶν ἡμετέρων σεπτῶν καθηγητῶν εἴη ἡμῖν ὁ Θεὸς τῆς δυνάμεως, τῆς γνώσεως καὶ παντοίας ἀρετῆς ἀρωγὸς πρὸς εὐτυχίαν τε καὶ δόξαν τῆς ἡμετέρας εὐκλεοῦς πατρίδος.

ΚΑΘΟΜΟΛΟΓΗΣΙΣ ΔΙΔΑΚΤΟΡΩΝ

Ἐπειδὴ ἡ Ἀθήνησι Πάντειος σεπτὴ τῶν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν Ἀνωτάτη Σχολή, τῇ τοῦ Πρυτάνεως ἐπινεύσει, εἰς τὴν τάξιν τῶν ἑαυτῆς διδασκτόρων δοκιμάσαι καὶ ἐγκρίναι ἡμᾶς κατηξίωσεν, αὐτῇ τε καὶ τῇ Πρυτανείᾳ ἀσμένως καὶ ἐν ἐλπίσιν ἀγαθαῖς δημοσίᾳ πίστιν καθομολογοῦμεν τὴν δε :

Ἐκ τῆς ἱερᾶς ταύτης Ἀριστοτελείου πνευματικῆς Ἑστίας τὸν θεῖον πυρσὸν τῆς ἐπιστήμης λαβόντες οὐ παυσώμεθα πειρώμενοι, ὅσον ἂν δυνάμεθα, ἅμα μὲν τὸν ἐνσταλαχθέντα ἔρωτα τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς ἐπιστημονικῆς ἐρεῦνης ἐσαεὶ ἀκέραιον καὶ ἀκίβδηλον τηρήσειν, ἅμα δὲ τὰ παρὰ σεπτῶν καὶ σοφῶν διδασκάλων παρελημμένα φῶτα μεταλαμπαδεύειν, αἰεὶ δὲ πρόσω χωροῦντες τὸ τῆς πεφιλημένης Ἑλληνίδος ἐπιστήμης ἱερὸν φυτὸν καταρδεύειν καὶ τὸ Ἑλλάδος ὄνομα τίμιον καὶ εὐδοξον ἀπεργάζεσθαι.

Ἐνθουσιῶντες καὶ πτερούμενοι καὶ θείᾳ μανίᾳ συνόντες καὶ εἰς τὸ διηνεχὲς μείζονος παιδείας διψῶντες βιώσωμεν κατ' ἐπιστήμην, αἰεὶ ἐπιθυμοῦντες

ἀγαθῶν καὶ δικαίων καὶ ἴσων παραιτίους τῇ ἀνθρωπότητι γενέσθαι, οἷους προσήκει φαίνεσθαι τοὺς Ἑλλήνας τῆς ἐπιστήμης ἐρευνητάς.

Ἀπεικάζοντες οἷα κύματα χαρᾶς ἀπάντων τὰς ψυχὰς κατακλύζει γηθυσύνως προσαγορευόμεν τὴν ἱερὰν καὶ γλυκεῖαν ἡμῶν Πνευματικὴν Μητέρα, τὴν τῶν Ἀθηνῶν Πάντειον Ἀνωτάτην τῶν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν Σχολὴν ἀεὶ χάριτας μεγίστας ὁμολογοῦντες, ἅμα δ' εὐχόμενοι Αὐτῇ εἰς τὸν ἑσσεὶ χρόνον ἀποστίλβειν ἀκτίνων καὶ δόξης ἐπὶ τὸν ἐπιστημονικὸν ὀρίζοντα ἀεὶ εὐρύτερον.

Οὕτως, σὺν τῇ εὐλογίᾳ τῶν ἡμετέρων καθηγητῶν καὶ προσφιλῶν διδασκάλων, εἴη ἡμῖν ὁ Θεὸς τῆς δυνάμεως, τῆς γνώσεως καὶ παντοίας ἀρετῆς ἀρωγὸς πρὸς εὐτυχίαν τε καὶ δόξαν τῆς ἡμετέρας εὐκλεοῦς πατρίδος».

Υ Μ Ν Ο Σ

ΤΗΣ ΠΑΝΤΕΙΟΥ ΑΝΩΤΑΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

*Τῆς ζωῆς μου ἔγινε σκοπὸς
ἡ δικαιοσύνη κί' ἡ τιμή.
Καὶ τοῦ νόμου ἄγρευπος φρουρὸς
θέλω νᾶμαι σ' ὅλη τῇ ζωί.*

✱

*Τὴν ἀλήθεια νὰ ὑπηρετῶ
μὲ τῆς ἐπιστήμης τὰ φτερά.
Τὸν ἐλληνικὸ πολιτισμὸ
νὰ δοξάσω ἄλλη μιὰ φορά.*

✱

*Τοῦ δικαίου εἶναι προσταγὴ
τοὺς ἀδικημένους νὰ βοηθῶ.
Κί' ὅταν ἡ πατρίδα μὲ χρειασθῇ
ἔτοιμος νὰ θυσιασθῶ.*

Ἐπφδὸς

*Τὴν ἀλήθεια νὰ ὑπηρετῶ
μὲ τῆς ἐπιστήμης τὰ φτερά.
Τὸν ἐλληνικὸ πολιτισμὸ
νὰ δοξάσω ἄλλη μιὰ φορά.*

Μουσικὴ : Χ. ΧΑΙΡΟΠΟΥΛΟΥ
Ἐνορχήστρωσις : Α. ΕΡΜΗΛΙΟΥ

Στίχοι : Μ. ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΥ

ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ ΕΤΟΥΣ

Ι. Διαλέξεις, ὁμιλίας, τελεταὶ κτλ.

1. Τελετὴ ἐπισήμου ὑποδοχῆς καὶ ὁρκωμοσίας τῶν εἰσελθόντων νέων φοιτητῶν τῆς Σχολῆς ἐγένετο κατὰ τὴν 13ην Νοεμβρίου 1952, καθ' ἣν προσεφώνησε τοὺς νέους φοιτητὰς ὁ ἀντιπρύτανης τακτικὸς καθηγητῆς κ. Ι. Κ. Παπαζαχαρίου.

Πανηγυρικὸν λόγον ἐπὶ τῇ ἐορτῇ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν ἐξεφώνησεν ὁ συγκλητικὸς τακτικὸς καθηγητῆς κ. Γ. Παπαγατζῆς «Περὶ πολιτισμοῦ χριστιανικοῦ».

Πανηγυρικὸν λόγον ἐπὶ τῇ ἐθνικῇ ἐορτῇ τῆς 25ης Μαρτίου ἐξεφώνησεν ὁ συγκλητικὸς τακτικὸς καθηγητῆς κ. Σπ. Καλογερόπουλος-Στράτης «Περὶ τῆς ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως ἐξ ἀπόψεως Εὐρωπαϊκοῦ Δημοσίου Δικαίου».

Κατὰ τὴν Μεγάλην Παρασκευήν, 3 Ἀπριλίου 1953, ἐγένετο ἐκ μέρους τῆς Παντείου ἐν Βόλῳ τελετὴ ἐντειχίσεως ἀναμνηστικῆς πλάκας, ἐφ' ἣς ἦτο γεγραμμένον τὸ ὑπὲρ τῶν ἰδρυτῶν (εἰδικῶς τοῦ ἀειμνήστου Ἀ. Πάντου) ψήφισμα τῆς Σχολῆς, ἐπὶ τῆς προσόψεως τῆς οἰκίας, (ἐνθα στεγάζεται νῦν ἡ Β' Ἑφορία Βόλου), κληροδοτηθείσης εἰς τὴν Σχολὴν ἐκ μέρους τοῦ ἀειμνήστου ἰδρυτοῦ αὐτῆς Ἀλεξάνδρου Πάντου, γεννηθέντος ἐν Βόλῳ. Εἰς τὴν τελετὴν παρέστησαν ὁ Δήμαρχος Παγασῶν κ. Κοντοστᾶνος μετὰ μελῶν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, ὁ Διοικητῆς τῆς χωροφυλακῆς κ. Μήτσου, ὁ ὑποδιοικητῆς κ. Πιτιρίγγας, ὁ διοικητῆς ἀσφαλείας κ. Βουρεζάκης, διάφοροι ἄλλαι τοπικαὶ ἀρχαί, ἐκπαιδευτικοί, ὁ γερμανὸς καθηγητῆς κ. Alexander Steinmetz, φιλοξενούμενος τῆς Σχολῆς, ἡ ἀμερικανὶς δημοσιογράφος Δεσποινὶς Κάρولين Μάρντοκ, φοιτηταί, φοιτήτριαι καὶ πτυχιούχοι τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς, ἐκπρόσωποι τοῦ προσωπικοῦ τῆς Σχολῆς, ἐκπρόσωποι τοῦ σολόγου τῶν ἐκ Βόλου καταγομένων φοιτητῶν «Ἄνθιμος Γαζῆς» καὶ πλῆθος κόσμου. Ὁμοίως εἰς τὴν τελετὴν παρέστησαν οἱ ἐπιζῶντες συγγενεῖς τοῦ ἀειμνήστου ἰδρυτοῦ Ἀλεξάνδρου Πάντου, ἰατρὸς κ. Ι. Πάντος καὶ δικηγόρος κ. Ἀλ. Καπετανάκης. Ἐν ἀρχῇ ἐψάλη τρισάγιον, μετὰ τὸ τέλος τοῦ ὁποῦ ἐξεφώνησεν ἐκ μέρους τῆς Σχολῆς ἐπιμνημόσυνον λόγον ὁ ἀντιπρύτανης κ. Ι. Παπαζαχαρίου. Εἰτα ἔλαβε τὸν λόγον ὁ κ. Ι. Πάντος, ὑπὸ τὴν ιδιότητα αὐτοῦ ὡς στενοῦ συγγενοῦ τοῦ δωρητοῦ καὶ ἰδρυτοῦ τῆς Παντείου. Ὁ κ. Πάντος ἐξέφρασε τὰς εὐχαριστίας του πρὸς τὸν κ. Ἀντιπρύτανην, τὸ προσωπικόν, τοὺς φοιτητὰς καὶ φοιτητρίας τῆς Παντείου, ἐλθόντας εἰς Βόλον, ἵνα ἐντοιχίσωσι τὴν ἀναμνηστικὴν πλάκα εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἀειμνήστου δωρητοῦ. Ἀκούθως ἀνεφέρθη εἰς τὸν διακαῆ πόθον τοῦ ἀειμνήστου Ἀλ. Πάντου διὰ τὴν ἵδρυσιν ἐν Ἑλλάδι Σχολῆς ὁμοίας πρὸς τὴν ἐν Παρισίοις τοιαύτην, ἐκ τῆς

ὅποιας εἶχεν ἀποφοιτήσει, ἐν ᾗ νὰ καλλιεργῶνται ἀφ' ἑνὸς αἱ πολιτικαὶ καὶ ἀφ' ἑτέρου αἱ δημοσιογραφικαὶ ἐπιστῆμαι. Ἐτόνισεν ἰδιαιτέρως τὴν μεγάλην σπουδαιότητα καὶ τὴν ἀποστολὴν τῆς Παντείου Σχολῆς, ἡ ὅποια ἀποτελεῖ φυτόριον, ἀπὸ τοῦ ὁποῖου ἡ πολιτεία ἀποκτᾷ τοὺς ἰθύνοντας ἐν τῇ δημοσίᾳ καὶ πολιτικῇ ζωῇ τῆς χώρας, ὡς καὶ τὰ κατὰλληλα στελέχη διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ κράτους. Τέλος ὠμίλησεν ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ φοιτητικοῦ Συλλόγου «Ἀνθιμος Γαζής», συγκεντροῦντος τοὺς ἐκ Βόλου φοιτητὰς καὶ φοιτητρίδας τῶν Πανεπιστημίων καὶ λοιπῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν τοῦ κράτους, κ. Ζήσης.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς εἰς Βόλον μεταβάσεως ἐγένετο ἐν Βόλῳ, κατόπιν παρακλήσεως τοῦ ἐν Βόλῳ φοιτητικοῦ συλλόγου «Ἀνθιμος Γαζής», κατὰ τὴν Κυριακὴν, 5 Ἀπριλίου 1953, διάλεξις ἐν τῇ Λέσχῃ τῶν Δημοσίων ὑπαλλήλων ἐκ μέρους τοῦ ἀντιπρυτάνεως καθηγητοῦ κ. Ι. Παπαζαχαρίου «Περὶ τῆς ἐγκληματικότητος τῶν ἀνηλίκων».

Περὶ τῶν ἄνω ἐγένοντο σχετικαὶ δημοσιεύσεις ἐκ μέρους τῶν ἐν Βόλῳ ἐκδιδομένων ἐφημερίδων «Ταχυδρόμος», «Θεσσαλία» καὶ «Θάρος» (3 Ἀπριλίου καὶ ἐφεξῆς).

Κατὰ τὴν Κυριακὴν, 22 Μαρτίου 1953, ἡ Πάντειος Ἀνωτάτη Σχολή, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Δήμου Ναυπλίων καὶ τοῦ Συλλόγου τῶν Ναυπλιέων «ὁ Ναύπλιος», ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν τοπικῶν ἀρχῶν, ἐτέλεσεν ἐπίσημον μνημόσυνον ἐν τῷ καθεδρικῷ ναῷ τῆς πόλεως τοῦ Ναυπλίου εἰς μνήμην τῶν κατὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ ἔτους 1821 πεσόντων φιλελλήνων. Ἡ Σχολὴ κατέθεσεν ἐν συνεχείᾳ στέφανον εἰς μνήμην τῶν πεσόντων φιλελλήνων εἰς τὸν Τάφον τῶν πεσόντων Βαυαρῶν Φιλελλήνων ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Ἐπιτετραμμένου τῆς Γερμανίας καὶ τοῦ ἐκ Βαυαρίας προσελθόντος ὡς φιλοξενουμένου τῆς Σχολῆς καθηγητοῦ, ἐπιλέκτου λογοτέχνου καὶ ἐνθέρμου φιλέλληρος κ. Alexander Steinmetz. Ἐπιμνημόσυνον λόγον ἐξεφώνησεν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ὁ Δήμαρχος Ναυπλιέων, ἡ Ἀντιπρόεδρος τοῦ Συλλόγου Ναυπλιέων «ὁ Ναύπλιος» Κυρία Χαρτουλάρη καὶ ὁ κ. Α. Steinmetz. Ἐπιμνημόσυνον λόγον κατὰ τὴν κατάθεσιν τοῦ στεφάνου ἐξεφώνησεν ἐκ μέρους τῆς Παντείου ὁ ἀντιπρυτάνεις τῆς Σχολῆς κ. Ἰ. Παπαζαχαρίου, ἐν συνεχείᾳ δ' ἀπήντησεν εὐχαριστῶν ὁ Ἐπιτετραμμένος τῆς Γερμανίας κ. H. Knoke. Σχετικῶς ἡ ἐν Μονάχῳ ἐκδιδομένη ἐφημερίς «Münchener Merkur» τῆς Τρίτης, 2 Ἰουνίου 1953 ἔγραψε τὰ ἀκόλουθα :

«EIN LOEWE IM FELSEN VON NAUPLIA

Griechisch-bayerische Kundgebung zu Ehren der gefallenen Freiheits-kämpfer

In Nauplia, der ersten Hauptstadt des befreiten Griechenland, die von 1833—1835 Residenz König Ottos war, fand eine Gedächtnisfeier zu Ehren der für die griechische Freiheit gefallenen Philhellenen statt. Die Veranstaltung sollte einen Ausdruck des Dankes für die gast-

freundliche Aufnahme einer Gruppe Studierender der Athener Hochschule für politische Wissenschaften auf ihrer Reise durch Bayern im August des vergangenen Jahres darstellen. Die jungen Leute, begleitet von Prof. Dr. Papazachariu, dem Prorektor der Hochschule und Organisator der Feier in Nauplia, hielten sich damals vier Wochen lang in Prien, in München und in Coburg auf. Nach dem feierlichen Gottesdienste in der Hauptkirche der früheren griechischen Hauptstadt gedachte der Geistliche in einer Ansprache der Opfer, welche die Philhellenen aus fast allen Ländern Europas, besonders aus Deutschland, für die Befreiung von Hellas gebracht hatten. Die beiden der Veranstaltung beiwohnenden bayerischen Gäste (der Unterzeichnete und Frau Gabriele Fösel, Coburg), die die Gruppe auf ihren Ausflügen in Bayern begleitet hatten, wurden von dem Geistlichen in seiner Ansprache herzlichst begrüßt. Schliesslich sprachen der Bürgermeister von Nauplia, Prorektor Papazachariu und der Unterzeichnete noch einige Worte der völkerverbindenden Freundschaft. Hierauf begaben sich die Teilnehmer der Gedächtnisfeier zu dem in der Nähe der Stadt in einen Felsen eingehauenen monumentalen bayerischen Löwen von Bildhauer H. Siegel (1840 bis 1841), der seine Entstehung der Initiative der Offiziere und Soldaten der mit König Otto nach Griechenland gezogenen bayerischen Brigade verdankt, um für die gefallenen und verstorbenen Mitglieder derselben einen Kranz niederzulegen. Von der Athener Deutschen Botschaft wohnte der Feier Gesandtschaftsrat H. Knoke bei.

A. Steinmetz»

Κατὰ τὴν Κυριακὴν, 24 Μαΐου 1953, ἡ Πάντειος, ἐπὶ τῇ συμπληρώσει 500ετηρίδος ἀπὸ τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἐτέλεσεν ἐν τῇ Βυζαντινῇ μητροπόλει τοῦ Μυστρᾶ, ἥτοι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἀγίου Δημητρίου ἐν Μυστρᾷ Λακωνίας, ἐπίσημον μνημόσυνον εἰς μνήμην τοῦ ἀειμνήστου Αὐτοκράτορος Ἡμῶν Κωνσταντίνου Παλαιολόγου. Κατὰ τὴν θείαν λειτουργίαν καὶ τὸ μνημόσυνον ἐχοροστάτησεν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σπάρτης κ. Διονύσιος, παρέστησαν δὲ ὁ Νομάρχης Λακωνίας κ. Παλαιολόγος, οἱ Δήμαρχοι Μυστρᾶ καὶ Σπάρτης, ἐκπρόσωποι τῶν δικαστικῶν, οἰκονομικῶν, ἀστυνομικῶν, καὶ ἐκπαιδευτικῶν ἀρχῶν τῆς Σπάρτης, ὡς καὶ πλῆθος κόσμου. Ἐκ μέρους τῆς Σχολῆς παρέστησαν ὁ ἀντιπρύτανης καθηγητὴς κ. Ι. Παπαζαχαρίου, ὁ συγκλητικὸς καθηγητὴς κ. Γ. Παπαχατζῆς, οἱ καθηγηταὶ κ.κ. Δ. Βεζανῆς, Δ. Καλιτσουνάκης, Π. Πέρδικας, Γ. Τενεκίδης, ὁ γενικὸς γραμματεὺς κ. Ε. Κάρναβος, ἐκπρόσωποι τοῦ ὑπολοίπου προσωπικοῦ τῆς Σχολῆς, φοιτηταί, φοιτήτριαι καὶ πτυχιοῦχοι τῆς Σχολῆς. Ὁμοίως παρέστη ὁ Δ/ντὴς Ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ ἐπὶ τῶν Ὁρησκειμάτων καὶ τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας κ. Ν. Σμυρνῆς. Ἐπιμνημόσυνον

λόγον ἐξεφώνησεν ἐκ μέρους τῆς Σχολῆς, ἐντολῇ τῆς Συγκλήτου, ὁ τακτικὸς καθηγητὴς κ. Δ. Βεζανῆς. Σχετικῶς ὅρα εἰς Ἐφημ. Σπάρτης «Σπαρτιατικὰ Νέα» τῆς 22 Μαΐου 1953.

2. Κατόπιν προσκλήσεως ἐκ μέρους τοῦ Χριστιανικοῦ Ὁμίλου Φοιτητῶν ἐγένετο ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν διάλεξις ἐκ μέρους τοῦ συγκλητικοῦ καθηγητοῦ τῆς Παντείου Σχολῆς κ. Γ. Παπαχατζῆ «περὶ πολιτισμοῦ χριστιανικοῦ» κατὰ τὴν 29ην Ἰανουαρίου 1953.

Κατόπιν προσκλήσεως ἐκ μέρους τῆς Σχολῆς Ἀξιωματικῶν Χωροφυλακῆς ἐγένοντο ἐν αὐτῇ αἰ ἀκόλουθοι διαλέξεις ἐκ μέρους καθηγητῶν τῆς Παντείου Σχολῆς :

α) Ἀριστομένης Καλλιαβᾶς, Κυριακὴν 15 Μαρτίου 1953 «περὶ τῆς γεωλογικῆς σημασίας τῆς Μέσης Ἀνατολῆς» καὶ «περὶ τῆς σημασίας τῆς Μεσογείου».

β) Δημοσθένης Ἐλευθεριάδης, Σάββατον 21 Μαρτίου 1953 «περὶ τῆς κληρονομικότητος καὶ τοῦ περιβάλλοντος» καὶ «περὶ τοῦ προβλήματος τοῦ ἐκφυλισμοῦ καὶ περὶ τεράτων».

γ) Γεώργιος Τενεκίδης, Κυριακὴ 22 Μαρτίου 1953 καὶ Σάββατον 11 Ἀπριλίου 1953 «περὶ διαβαθμίσεως τῶν διπλωματικῶν ἀντιπροσώπων (προνομίαι, ἀσυλίας καὶ ἀστική ἐτεροδικία)» καὶ «περὶ προξενικῶν ἀρχῶν».

δ) Σπυρίδων Καλογερόπουλος—Στράτης, Σάββατον 28 Μαρτίου καὶ Κυριακὴν 29 Μαρτίου 1953 «περὶ τοῦ προβλήματος τῆς ὁργάνωσεως τῆς Διεθνοῦς Κοινωνίας», «περὶ τῆς νομικῆς καταστάσεως τῶν ἄλλοδαπῶν ἐν Ἑλλάδι» καὶ «περὶ τῆς Ἀστυνομίας ἐν περιπτώσει στρατιωτικῆς καταλήψεως τῆς χώρας».

ε) Γεώργιος Δασκαλάκης, Σάββατον 11 Ἀπριλίου καὶ Κυριακὴν 12 Ἀπριλίου 1953 «περὶ τοῦ συγχρόνου Κράτους», «περὶ ἀτομικῶν ἐλευθεριῶν» καὶ «περὶ ἰσχυοῦσης συνταγματικῆς τάξεως».

στ) Ἰωάννης Γεωργάκης, Σάββατον 18 Ἀπριλίου 1953 «περὶ τῆς ἀνεξίσεως τοῦ ποινικοῦ δικαίου κατὰ τὴν διαδρομὴν τοῦ 19ου καὶ 20οῦ αἰῶνος».

ζ) Ἰωάννης Σόντης, Κυριακὴν 19 Ἀπριλίου 1953 «περὶ τῆς ἱστορίας τοῦ ἀρχαίου ἐλληνικοῦ δικαίου» καὶ «περὶ τῆς ἐπιδράσεως αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ παγκοσμίου δικαίου».

η) Ἰωάννης Παπαζαχαρίου, Σάββατον 25 Ἀπριλίου 1953 «περὶ τῆς μεταρρυθμιστικῆς κινήσεως τοῦ ποινικοῦ δικαίου ἀνηλίκων κατὰ τὸν τρέχοντα αἰῶνα».

θ) Νικόλαος Βλάχος, Κυριακὴν 26 Ἀπριλίου 1953 «περὶ τοῦ ἀνατολικοῦ καὶ τοῦ μακεδονικοῦ ζητήματος» καὶ

ι) Διονύσιος Ζακυθινός, Σάββατον 9 Μαΐου 1953 «περὶ τῆς ἐννοίας τοῦ ἔθνους».

3. Κατὰ τὴν Κυριακὴν, 1 Μαρτίου 1953, ἡ Πάντειος συμμετέσχεν ἐπισήμως εἰς τὴν ἑτησίαν παγκόσμιον ἑορτὴν προσευχῆς τῶν φοιτητῶν ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ναῷ Ἀθηνῶν.

4. Ὁ Καθηγητὴς κ. Δ. Ζακυθινὸς συμμετέσχεν εἰς τὸ Διεθνὲς Συνέδριον τῶν Βυζαντινῶν Σπουδῶν ἐν Θεσσαλονίκῃ κατ' Ἀπρίλιον τοῦ 1953 καὶ εἰς τὸ Διεθνὲς Συνέδριον τῶν Ἱστοριῶν ἐν Calw τῆς Γερμανίας κατ' Αὐγούστον τοῦ 1953.

Ὁ Καθηγητὴς κ. Γεώργιος Δασκαλάκης κατὰ τὸν Δεκέμβριον 1952 καὶ τὸν Ἀπρίλιον 1953 μετέβη ὡς νομικὸς Σύμβουλος τῆς Ἑλληνικῆς Ἀντιπροσωπείας εἰς τὸ NATO εἰς Παρισίους.

Ὁ Καθηγητὴς κ. Δ. Καλιτσουνάκης μετέβη ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ Διεθνὲς Συνέδριον Στατιστικῆς κατ' Αὐγούστον 1953 εἰς Ρώμην.

Ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς Σχολῆς παρὰ τῇ Κεντρικῇ Ἐπιτροπῇ πρὸς ἑορτασμὸν τῆς 100ετηρίδος ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ ἐκ Πάτμου καταγομένου ἀειμνήστου Φιλικοῦ Ἑμμ. Ἐάνθου παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὤρισθη διὰ τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως Στρατάρχου κ. Ἀλεξάνδρου Παπάγου ὁ ἀντιπρύτανης κ. Ἰ. Παπαζαχαρίου.

ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης ἐπελέγη μετὰξὺ τοῦ κύκλου τῶν εὐρωπαϊκῶν ἐπιστημόνων ὁ Καθηγητὴς τοῦ Διεθνoῦς Δικαίου καὶ τῆς Διπλωματικῆς Ἱστορίας κ. Σπ. Καλογερόπουλος—Στράτης καὶ ἀνετέθη εἰς αὐτὸν ἡ συγγραφὴ νομικῆς μελέτης «περὶ τῆς εὐρωπαϊκῆς πολιτικῆς κοινότητος καὶ τῆς ἐννοίας τῶν συνεργαζομένων κρατῶν».

Ὁ Καθηγητὴς κ. Σπ. Καλογερόπουλος—Στράτης ἐξελέγη παρὰ τῇ Ἀνωτάτῃ Σχολῇ Ἐμπορικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν ἀντιπρύτανης διὰ τὸ ἀκαδ. ἔτος 1953—54.

II. Κτιριακαὶ ἐγκαταστάσεις κτλ.

Αἱ οἰκοδομικαὶ ἐργασίαι πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ κεντρικοῦ μεγάρου τῆς Σχολῆς ἐν τῇ Λεωφόρῳ Συγγραφοῦ συνεχίζονται (ἀρχιτέκτων κ. Ρέννος Κουτσούρης καὶ πολιτικὸς μηχανικὸς κ. Δημοσθένης Λεωνίδας).

III. Ὑποτροφίαι κτλ.

Ἐκ μέρους τοῦ Κρατικοῦ Ἰδρύματος Ὑποτροφιῶν ἐχορηγήθη ὑποτροφία εἰς τὴν φοιτήτριαν τοῦ α' ἔτους Εὐαγγελίαν Ρήγα τοῦ Ἀγαθαγγέλου.

Ἐκ μέρους τοῦ Συλλόγου τῶν Καθηγητῶν τῆς Παντείου ἐχορηγήθησαν ἐκ τῶν ἰδίων τῶν ἀπολαυτῶν ὑποτροφίαι εἰς τοὺς πρωτεύσαντας φοιτητὰς τοῦ β' ἔτους κ.κ. Κ. Κοντομῆτρον καὶ Γ. Νομικὸν καὶ εἰς τὸν πρωτεύσαντα φοιτητὴν τοῦ γ' ἔτους κ. Α. Σκυλλάκον.

Ἐκ μέρους τῆς ἐπιτροπῆς προνοίας ὑπὲρ τῶν φοιτητῶν ἐδωρήθησαν εἰς ἀπόρους ἐπιμελεῖς φοιτητὰς καὶ φοιτητρίας διάφορα συγγράμματα, ἐπληρώθη μέρος τῶν διδάκτρων ἢ ἐχορηγήθησαν διάφορα χρήσιμα εἶδη.

ΙV. Ἑκπαιδευτικαὶ ἐκδρομαὶ

1. Ἐν τῷ ἐσωτερικῷ ἐγένοντο πλεῖσται ἐκδρομαί, ἐξ ὧν μνημονεύομεν τὴν ἡμερησίαν ἐκδρομὴν εἰς Ραφίναν κατὰ τὴν 9ην Νοεμβρίου 1952, τὴν ἡμερησίαν ἐκδρομὴν πρὸς ἐπίσκεψιν Ἰδρυμάτων τοῦ Ἐθνικοῦ Ἰδρύματος τῶν Βασιλέων, ἤτοι Σχολῆς Ἀναβρύτων, Σχολῆς Οἰκοδόμων καὶ Ξυλουργῶν Ἀμαρουσίου καὶ Σχολῆς Πύργου Βασιλίσσης κατὰ τὴν 26ην Νοεμβρίου 1952, τὴν τριήμερον φοιτητικὴν ἐκδρομὴν τῶν Ἀπόκρεω εἰς Ξυλόκαστρον, Ρίον, Μεσολόγγιον, Ναύπακτον, Πάτρας, Ἀρχαίαν Κόρινθον καὶ Λουτράκι (Συμμετοχὴ καθηγητῶν κ.κ. Σπυρ. Καλογεροπούλου—Στράτη, Ἰ. Παπαζαχαρίου, Γ. Παπαχατζῆ, Π. Πέρδικα, προσωπικοῦ, ὡς καὶ τοῦ Δ/ντοῦ τῆς Ἀνωτάτης Ἑκπαιδεύσεως κ. Ν. Σμυρνῆ) κατὰ τὴν 14-16 Φεβρουαρίου 1953, τὴν διήμερον φοιτητικὴν ἐκδρομὴν εἰς Κόρινθον, Μυκῆνας, Τίρυνθα, Ναύπλιον καὶ Ἐπίδαυρον (Συμμετοχὴ τοῦ γερμανοῦ καθηγητοῦ, ἐπιλέκτου λογοτέχνου καὶ ἐνθέρμου φιλέλληρος κ. Alexander Steinmetz, καὶ τῆς κυρίας Gabriele Füssel, ἐκ Βαυαρίας, ὡς φιλοξενουμένων τῆς Σχολῆς, καὶ τῶν καθηγητῶν κ.κ. Ἰ. Παπαζαχαρίου καὶ Γ. Παπαχατζῆ. Τέλεισις μνημοσύνου ἐν Ναυπλίῳ εἰς μνήμην τῶν κατὰ τὴν ἐπανάστασιν τῆς ἀπελευθερώσεως 1821 πεσόντων φιλελλήνων ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Δήμου Ναυπλιέων καὶ τοῦ Συλλόγου τῶν Ναυπλιέων «Ὁ Ναύπλιος», ὡς καὶ τῇ ὑποστηρίξει τῶν Ναυπλιέων Ἀδελφῶν Ἀγγέλου καὶ Παναγιώτη Κλεισιούνη) κατὰ τὴν 21—22 Μαρτίου 1953, τὴν πενθήμερον φοιτητικὴν ἐκδρομὴν Πάσχα εἰς Βόλον καὶ Πήλιον (Συμμετοχὴ τοῦ ἀντιπρυτάνεως καθηγητοῦ κ. Ι. Παπαζαχαρίου, τοῦ γερμανοῦ καθηγητοῦ κ. Alexander Steinmetz καὶ τῆς ἀμερικανίδος δημοσιογράφου δεσποινίδος Carol Murdock, φιλοξενουμένων τῆς Σχολῆς, ἐκπροσώπων τοῦ προσωπικοῦ τῆς Σχολῆς καὶ πτυχιούχων, ὡς καὶ πλήθους φοιτητῶν καὶ φοιτητριῶν. Ἐντείχισις ἀναμνηστικῆς πλακὸς εἰς τὴν πρόσοψιν τῆς κληροδοτηθείσης εἰς τὴν Σχολὴν οἰκίας ἐν Βόλῳ τοῦ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ γεννηθέντος ἀειμνήστου ἱδρυτοῦ τῆς Σχολῆς Ἀλεξάνδρου Πάντου καὶ τρισάγιον ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν τοπικῶν ἀρχῶν. Ἐπίσκεψις Πορταριάς, Μακρυνίτσας, Ζαγοράς, Λεωνίων, Μηλιῶν) ἀπὸ 2-6 Ἀπριλίου 1953, τὴν τριήμερον φοιτητικὴν ἐκδρομὴν εἰς Τρίπολιν, Σπάρτην καὶ Μυστράν (Συμμετοχὴ καθηγητῶν κ.κ. Δ. Βεζανῆ, Δ. Καλιτσουνάνκη, Ἰ. Παπαζαχαρίου, Γ. Παπαχατζῆ, Π. Πέρδικα καὶ Γ. Τενεκίδου, τοῦ γενικοῦ Γραμματέως κ. Ε. Καρνάβου, μελῶν τοῦ διοικητικοῦ προσωπικοῦ, τοῦ Δ/ντοῦ τῆς Ἀνωτάτης Ἑκπαιδεύσεως κ. Ν. Σμυρνῆ. Τέλεισις ἐπισήμου μνημοσύνου ἐκ μέρους τῆς Σχολῆς εἰς μνήμην τοῦ ἀειμνήστου Αὐτοκράτορος Ἡμῶν Κωνσταντίνου Παλαιολόγου εἰς τὴν Βυζαντινὴν Μητρόπολιν τοῦ Μυστρά ἐκκλησίαν τοῦ Ἀγίου Δημητρίου ἐπὶ τῇ συμπληρώσει 500ετηρίδος ἀπὸ τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καθ' ἣ, ἐντολῇ τῆς συγκλήτου, ἐξεφωνήθη ἐπιμνημόσυτος λόγος ἐκ μέρους τοῦ καθηγητοῦ κ. Δ. Βεζανῆ. Ἐχο-

ροστάτησε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σπάρτης καὶ Λακωνίας κ. Διονύσιος. Παρέστησαν ὁ Νομάρχης Λακωνίας καὶ ἅπασαι αἱ τοπικαὶ ἀρχαὶ Μυστρά καὶ Σπάρτης) ἀπὸ 23-25 Μαΐου 1953.

2. Περὶ τῆς εἰς τὸ ἐξωτερικὸν γενομένης μηνιαίας φοιτητικῆς ἐκδρομῆς τῆς Παντείου εἰς Γερμανίαν (Βαυαρίαν) ἀπὸ 4 Αὐγούστου μέχρι 3 Σεπτεμβρίου 1952 παραθέτομεν ἀποσπάσματα τινὰ ἐκ γερμανικῶν ἐφημερίδων :

«Münchner Merkur» Samstag/Sonntag 16-17. August 1952 :

«DER JUNGE BAYERNKÖNIG LEBT IM HERZEN DER GRIECHEN

**Eine Abordnung der Athener Hochschule für Politik
am Grabe Ottos I.**

Die Hochschule für Politik in Athen, vertreten durch 31 Mitglieder unter Leitung des Prorektors Prof. Dr. Papazachariu, weilt auf einer Studienreise bis zum 31. August in Deutschland. Im Auftrag des Bürgermeisters von Nauplia, der ersten Residenz König Ottos, bringt die Gruppe eine Urne mit griechischer Erde und eine Fahne mit dem Wappen König Ottos nach München. Am Grabe König Ottos und der Königin Amalie wird sie am Sonntag einen Kranz niederlegen. Der folgende Artikel stammt von dem Mitglied der Abordnung Nyssis Messinensis aus Ägina :

Die griechische Freiheit, noch keuchend nach vier Jahrhunderten des Kampfes, hatte noch nicht angefangen ihre Früchte zu tragen, als, vor 120 Jahren, am Horizonte Griechenlands die dunklen Wolken eines Bürgerkrieges heraufzogen. Aber der Gott, der den Griechen den unbesiegbaren Geist der Freiheit geschenkt hatte, erwählte den 17 jährigen Otto dazu, den freien Thron der Palailogen zu besteigen.

Der 18. Januar 1833 war ein herrlicher Tag der griechischen Geschichte, als Otto in Nauplion ankam, der Hauptstadt des kurz zuvor gegründeten griechischen Reiches. Er wurde dort von den Helden von 1821 herzlich empfangen, das ganze Volk begrüßte ihn mit Tränen der Freude. Die Freiheit kam mit Otto unter der Unterstützung der Grossmächte wieder zurück zu dem Lande von wo sie ausgegangen war. Otto war der Sohn Ludwigs des I., des grossen Philhellenen, der genau in jener Epoche hier in München, der Wiege der Wissenschaft, Kunst und Literatur, die prächtigen Gebäude nach griechischem Stil errichtete.

Vom Athen des Nordens brach Otto auf, um mit seiner Gemahlin Amalia die Wiedererrichtung Athens zu beginnen, wo einst die altgriechische Kultur entstand.

Aber der Bürgerkrieg zwingt Otto nach schaffensreichen Jahren, im Jahre 1862 seinen Thron aufzugeben um nach Bayern zurückzukehren. Die folgende Zeit verbrachten der König und die Königin in der Residenz von Bamberg, die der König mit griechischen Gemälden schmückte. Nach einigen Jahren starb unser König in Bamberg, das Bild Griechenlands vor Augen und die Sehnsucht nach Griechenland in seinem Herzen.

Menschen mit erhabenen Gedanken werden oft von ihrer Zeit miss.—verstanden. Es gibt aber einen Richter, der sich über menschliche Kleinheiten und Zulänglichkeiten erhebt und der ist die Geschichte. Die Geschichte ehrt unseren ersten König und hat uns sein Vermächtnis übergeben, das in jeder griechischen Seele lebt, umringt von der Glorie des Ruhms und der Ehre.

Mit solchen Gefühlen befinde ich mich heute an den königlichen Gräbern».

*

«Coburger Tageblatt» Mittwoch, 27. August 1952 :

« SCHÖNE UND UNVERGESSLICHE TAGE IN COBURG

Die griechischen Studenten verlassen am Sonnabend unsere Stadt

Am Sonnabend früh werden in einem Sonderwagen der Bundesbahn die seit Mittwoch vergangener Woche sich in Coburg aufhaltenden 28 Studenten der Hochschule für politische Wissenschaften in Athen unsere Stadt verlassen. Der Abschied wird ihnen schwer fallen, wie aus den nachstehenden Dankesworten des deutschen Begleiters Dr. Alexander Steinmetz hervorgeht :

«Wir Gäste aus Griechenland danken, bevor wir die gastliche Stadt Coburg verlassen, allen denen, die in so hohem Masse dazu beigetragen haben, dass wir so schöne und unvergessliche Tage hier verbringen dürfen. Der Empfang im Rathaus durch den Bürgermeister Dr. Paul Haubner hat uns sehr beeindruckt, und wir alle waren erfreut, in ihm einen Freund und Kenner Griechenlands gefunden zu haben. In sehr entgegenkommender Weise hat sich das Städt. Verkehrsamt bemüht, uns die historischen Kunststätten und einige industrielle Unternehmungen Coburgs und der Umgebung zugänglich zu machen.

Nachdem wir die oberbayerischen Berge und Seen sowie die Landeshauptstadt besucht haben, hat es uns interessiert, das kulturelle und wirtschaftliche Leben einer Mittelstadt in Nordbayern kennenzulernen. Wir fühlen uns sehr wohl in dieser kleinen, alten Residenzstadt, deren

Bewohner uns sehr herzlich aufgenommen haben.»

In den Dank der griechischen Gäste muss auch Frau Fösel, Coburg, eingeschlossen werden, die sich in ebenso liebenswürdiger wie umsichtiger Weise der Studenten annahm, die in ihrem Prorektor Prof. Dr. Papazachariu einen Leiter hatten, der alles das mitbrachte, was die ersten zwei Silben seines Namens klanglich beinhalten.

Am gestrigen Dienstagnachmittag waren die Studenten Gäste der Hofbrauhaus Coburg A. G., deren Direktor Soenning die Studenten in französischer Sprache begrüßte, um sie dann der Führung von Brauerei Ing. Robert Kaufmann durch die ausgedehnten Betriebsanlagen der Hofbrauhaus Coburg AG. anzuvertrauen.

Nach der Besichtigung fanden sich alle zu einem fröhlichen Umtrunk im Bräustübl der Hofbrauhaus AG. zusammen. Direktor Soenning als Hausherr hiess in einer launigen Ansprache nochmals die Gäste willkommen. Sehr schnell kam dann eine lebhaft Unterhaltung zustande— es wurde deutsch, griechisch, englisch, französisch gesprochen— und die Gäste boten ein improvisiertes Unterhaltungsprogramm. Unter Anführung von Prof. Dr. Papazachariu wurden griechische Nationaltänze, Walzer, Schuhplattler, Watschentanz, Samba usw. getanzt und Lieder gesungen, griechische Welsen wie auch das Hofbräulied. Der «Grenzfürst» mundete den Gästen so gut, dass Prof. Dr. Papazachariu um 19 Uhr zum Aufbruch mahnen musste. Die Gäste werden sich gern der frohen Stunden in Coburger Hofbräu erinnern».

*

«Neue Presse» Coburg, Donnerstag 28.8.1952:

«WIR WERDEN COBURG NIE VERGESSEN»

Die griechischen Gäste im Hofbrauhaus

Seit acht Tagen weilen 28 griechische Studenten der Hochschule für politische Wissenschaften in Athen in Coburg, um das kulturelle und wirtschaftliche Leben einer Mittelstadt in Nordbayern kennenzulernen. Die Tage ihres Aufenthaltes in unserer Stadt waren angefüllt mit Besichtigungen in Coburg und seiner Umgebung. Damit sollte den ausländischen Gästen möglichst ein geschlossenes kulturelles und wirtschaftliches Bild vermittelt werden. Im Rahmen dieser Besichtigungen waren die Studenten am vergangenen Dienstagnachmittag auch Gäste der Hofbrauhaus AG.

Der herzlichen Begrüssung der Studenten durch Direktor Soenning in französischer Sprache, schloss sich eine Führung durch den ausgedehn-

ten Betrieb der Brauerei unter der Leitung von Brauerei-Ing. Robert Kaufmann an, die einen lückenlosen Ueberblick über die Herstellung des Bieres vermittelte. Nach Abschluss der Besichtigung hiess Direktor Soenning die ausländischen Gäste im Bräustübl nochmals mit einer launigen Ansprache zu einem Umtrunk willkommen. Es dauerte nicht lange, bis eine fröhliche Unterhaltung im Gange war. So viele fremde Sprachen wird wohl das Bräustübl noch nicht auf einmal zu hören bekommen haben, denn Gastgeber und Gäste versuchten sich auf griechisch, deutsch, französisch und englisch zu verständigen. Wenn es auch oftmals schwierig war, verstanden haben sich aber beide Teile doch.

Aus dem Stegreif wurde von den Studenten ein Unterhaltungsprogramm dargeboten. Griechische Volkslieder wechselten mit Nationaltänzen, mit Walzer und Schuhplattler. Hierbei bewies der Leiter der Studentengruppe, Prorektor Prof. Dr. Papazachariu, dass er nicht nur seinen Schützlingen politische Wissenschaften beizubringen imstande ist, sondern, daß er auch mit Hingabe und Feuereifer der Interpretation griechischer Nationaltänze huldigen kann. Der «Grenzfürst» schmeckte den Gästen ausgezeichnet, die in offener und herzlicher Weise immer wieder versicherten, daß sie Coburg niemals vergessen werden.

Bis zum Sonnabend früh werden die griechischen Gäste noch in den Mauern unserer Stadt verweilen. Dann wird sie ein Sonderwagen der Bundesbahn von Coburg über München direkt nach Athen zurückbringen. Der Abschied von unserer Stadt wird ihnen, auch das versicherten sie uns immer wieder, nicht leicht fallen. Durch den Mund ihres deutschen Reisebegleiters, Dr. Alexander Steinmetz, lassen sie der Stadt Coburg für die überaus freundliche Aufnahme recht herzlich danken, wie aus den nachstehenden Dankesworten hervorgeht:

«Wir Gäste aus Griechenland empfinden es als ein Bedürfnis bevor wir die gastliche Stadt Coburg verlassen, allen denen zu danken, die in so hohem Mabe dazu beigetragen haben, daß wir so schöne und unvergessliche Tage hier verbringen dürfen. Der Empfang im Saale des Rathauses durch den Herrn Bürgermeister Dr. Paul Haubner hat uns sehr beeindruckt, und wir alle waren erfreut, in ihm einen Freund und Kenner Griechenlands gefunden zu haben. In sehr entgegenkommender Weise hat sich das Städt. Verkehrsamt bemüht, uns die historischen Kunststätten und einige industrielle Unternehmungen Coburgs und der Umgebung zugänglich zu machen.

Nachdem wir die oberbayerischen Berge und Seen sowie die Landeshauptstadt besucht haben, hat es uns interessiert, das kulturelle und wirtschaftliche Leben einer Mittelstadt in Nordbayern kennenzulernen. Wir

fühlen uns sehr wohl in dieser kleinen, alten Residenzstadt, deren Bewohner uns sehr herzlich aufgenommen haben».

In diesen Dank muss aber auch ein Dank an Frau Fösel mit eingeschlossen werden, die sich jederzeit in liebenswürdiger und hilfsbereiter Weise bei der Betreuung der Studenten zur Verfügung stellte». —d—.

*

Ὅμοίως παραθέτομεν ἀπόσπασμα σχετικῆς δημοσιεύσεως ἐκ τοῦ ἐλληνικοῦ τύπου :

Ἐφημερὶς Ἀθηνῶν : « Ἀθλητικὴ Ἡχὴ » τῆς 19 Σεπτεμβρίου 1952 :

« ΕΝΑ ΜΗΝΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑΝ ΜΕ ΦΟΙΤΗΤΑΣ ΤΗΣ ΠΑΝΤΕΙΟΥ

Τὰ μαγευτικά τοπεῖα τῆς Βαυαρίας—Αἱ βιομηχανικὲς πόλεις μὲ τὸ βαρὺ ὕψος τοῦ Βορρᾶ—Ἐπίσκεψις στὸ Μόναχον καὶ δέησις στὸν τάφο τοῦ Ὁδωνος καὶ τῆς Ἀμαλίας

Αἱ ἀθλητικαὶ σχέσεις μεταξὺ τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Ἑλλάδος ἔχουν ἐπανασυνδεθῆ ἤδη ἀπὸ μακροῦ χρόνου, ἡ ἐπανασυνδεσις δὲ αὐτὴ συνετελέσθη καὶ στὸν πνευματικὸ τομέα. Πρωτοπόρος σ' αὐτὴν τὴν προσπάθεια ἐστάθη καὶ ἡ Πάντειος Ἀνωτάτη Σχολὴ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν. Ἡ Πάντειος ἦτο ἡ πρώτη ἀνωτάτη σχολὴ ποὺ ἐκάλεσεν ἐπισήμως μετὰ τὸν πόλεμο Γερμανὸ καθηγητὴ, τὸν κ. Κάρλ Σμίτ, διὰ μορφωτικὰς διαλέξεις πρὸς τοὺς φοιτητὰς τῆς. Τοῦτο συνέβη τὴν περασμένη Ἀνοιξί. Ὁ κ. Κάρλ Σμίτ δὲ ἐπιστρέφων εἰς τὴν Γερμανίαν, ὠμίλησε μὲ τὰ πλέον ἐγκωμιαστικὰ λόγια διὰ τὴν Ἑλληνικὴν σπουδάζουσαν νεολαίαν, ἦτο δὲ ὁ κύριος παράγων τῆς θερμῆς ὑποδοχῆς τὴν ὁποίαν ἐπεφύλαξεν ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις κατὰ τὴν μηνιαίαν ἐκδρομὴν τῆς Παντείου εἰς τὴν χώραν του, τὸν περασμένο Αὐγούστο. Ἀκόμη δὲν πρέπει νὰ λησμονηθῇ ὅτι οἱ Ἕλληνες φοιτηταὶ ἦσαν οἱ πρῶτοι μετὰ τὸν Β' Παγκόσμιον Πόλεμον ποὺ ἐπισήμως ἐπεσκέφθησαν τὴν Γερμανίαν.

Λίγοι, μόνον 37, οἱ τυχεροὶ ποὺ μετέσχον τῆς θαυμασίας αὐτῆς ἐκδρομῆς καὶ ἀπῆλθον τὶς καλλονὲς τῆς Βαυαρίας καὶ ἐνὸς μέρους τῆς Κεντρικῆς Γερμανίας. Φυσικὲς ὁμορφίαι ποὺ δύσκολα μπορεῖ νὰ τις συναντήσῃ κανεὶς ἄλλου, τοπικὰ ἤθη καὶ ἔθιμα ἐνὸς λαοῦ σὰν τοὺς Βαυαροὺς, ποὺ μὲ τὴν εὐγένεια καὶ τὴν προθυμίαν τοὺς μᾶς ἐσκλάβωσαν ὅλους. Ἀλησμόνητα θὰ μᾶς μείνουν βαθεῖα χαραχμένα στὴν μνήμη μας τὰ περιστατικὰ καὶ οἱ χιλιάδες τῶν μικροεντυπώσεων ἀπὸ τῆ ζωῆ μαζὶ τοὺς. Ἀλλὰ καὶ ἡ χώρα τοὺς, ἡ παντοῦ γνωστὴ θελκτικὴ Βαυαρία μὲ τὶς δεκάδες τῶν ἀνακτόρων τῆς ποὺ μπορεῖ νὰ συναντήσῃ κανεὶς σχεδὸν σὲ κάθε κορφὴ λόφου καὶ ποὺ ἐκτίσθησαν σὲ μία ἐποχὴ εὐδαιμονίας καὶ πλούτου, μὲ τὰ μεσαιωνικὰ φρούριά της καὶ μὲ τὰ ἐπιβλητικὰ μοναστήρια της.

Διάχυτη ή εὐγένεια παντοῦ στὰ ἐμψυχα καὶ τὰ ἄψυχα σὲ ἔκανε νὰ φαντάζεσαι καὶ νὰ πιστεύης ὅτι βρίσκεσαι ἀνάμεσα σὲ ἓνα διαφορετικὸ κόσμο. Ἀκόμη καὶ ἡ φύσις ἦτο τόσο διαφορετικὴ : Τὰ λειβάδια εἶχαν μιὰ ἡρεμὴ ἀπαλότητα καὶ νόμιζες ὅτι ἦσαν στρωμένα μὲ πράσινο χιόνι. Χωρὶς τὸ παραμικρὸ ἔλγος ἀνωμαλίας πουθενά! Εἶχαν μιὰ τέτοια γλυκύτητα ἀκόμα καὶ αὐτὰ τὰ χορτάρια ποὺ δημιουργοῦσαν τὴν διάθεσι νὰ κατέβγης ἀπὸ τὸ τουριστικὸ αὐτοκίνητο καὶ νὰ κυλισθῇς χάμω σὰν μικρὸ παιδάκι.

Τὶ ἀντίθεσι τὰ δάση τους! Τὰ ἔλατα! Παντοῦ ἔλατα, πανύψηλα, μουντά, ἀγέρωχα καὶ πυκνὰ ἐφύοντο κατὰ συστάδες καὶ διεδέχοντο ἢ παρεμβάλλοντο ἀνάμεσα στὰ λειβάδια.

Τὴν εἰκόνα αὐτῆς τῆς ὁμορφιᾶς ποὺ κυριαρχεῖ σ' ὁλόκληρη σχεδὸν τὴν Γερμανία συμπληρώνουν τὰ ποτάμια καὶ οἱ λίμνες ποὺ συναντᾷ κανεὶς σὲ κάθε τοῦ βῆμα.

Οἱ πόλεις ὅμως καὶ ἰδίως οἱ μεγάλες εἶναι κάπως διαφορετικὲς καὶ εἶναι αὐτὲς μὲ τὸ καθαρὸ γερμανικὸ πνεῦμα. Πρῶτα ἀπὸ ὅλα, ὁ γοτθικὸς ρυθμὸς κυριαρχεῖ παντοῦ, στὰ δημόσια καὶ ἰδιωτικὰ κτίρια ποὺ χρονολογοῦνται ἀπὸ τὸν παλαιότερο καιρό. Ἀλλὰ ἐκεῖνα ποὺ ἔχουν ἐδῶ μιὰ ἰδιαίτερη καὶ ἐπιβλητικὴ χάρι εἶναι οἱ ἐκκλησίες, ποὺ πυκνὲς ὑπάρχουν σὲ κάθε πόλι. Πολλὲς ἀπὸ αὐτὲς ξεπερνοῦν στὸ ὕψος τὰ 80 μ. καὶ ἡ «Φραουκίρχε» τοῦ Μονάχου ἔχει ὕψος ἀκριβῶς 100 μ. Γιὰ νὰ ἐπιτευχθῇ τὸ ὕψος αὐτὸ χρειάσθηκε ὁ τοῖχος παρὰ τὴν βάσιν του νὰ εἶναι πολὺ παχύς. Καὶ πράγματι ἔτσι συμβαίνει καὶ συνήθως οἱ τοῖχοι στὸ ἔδαφος ἔχουν πᾶχος μεγαλύτερο ἀπὸ 4 μέτρα ποὺ φθάνει καμμιά φορὰ μέχρι τὰ 6, χωρὶς ὅμως αὐτὸ νὰ σημαίνει ὅτι οἱ ἐκκλησίες αὐτὲς φαίνονται χοντροφτιαγμένες. Βασικὸ ὕλικὸ στὸ μεσαιῶνα ἦτο καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ παραμένῃ καὶ γιὰ τὰ μοντέρνα κτίρια τὸ τοῦβλο, δεδομένου ὅτι εἶναι κακὸς ἀγωγὸς τοῦ ψύχους, ἐν ἀντιθέσει μὲ τὸτσιμέντου. Τὸ κακὸ στὶς γερμανικὲς πόλεις εἶναι ὅτι τὰ ἐργαστᾶσια βρίσκονται μέσα στὶς πόλεις καὶ ἡ καπνιά ποὺ ἀφήνουν μαζὶ μὲ τὴν ἀκατάπαυστη βροχὴ ποὺ πέφτει σχεδὸν καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους, μεταβάλλουν τὸ κάθε τι καὶ τοῦ δίνουν μιὰ ἀπόχρωσι καφὲ ἢ μαύρου χρώματος. Ἔτσι ὅλες οἱ πόλεις τους ἔχουν μιὰ θλιβερὴ ὄψι ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ καὶ δὲν εἶναι καθόλου εὐχάριστο αὐτὸ σὲ ἓναν ποὺ δὲν ἔχει γεννηθῇ στὸ Βορρᾶ νὰ ζήσῃ ἐκεῖ.

Ὁ πρῶτος σταθμὸς τῶν φοιτητῶν τῆς Παντείου ἦτο τὸ Πρίν, μιὰ μικρὴ πόλις πλησίον τῆς μεγαλυτέρας λίμνης τῆς Βαυαρίας, τῆς Κίμσεε. Ἐκεῖ παρεμείναμε 8 περίπου ἡμέρες καὶ ἔχομε ἀποκομίσει τίς πρῶτες ἀλλὰ καὶ τίς ὠριαιότερες ἴσως τῶν ἐντυπώσεων.

Ἡ μικρὴ πόλις τοῦ Πρίν, μὲ τὰς 2000 περίπου κατοίκους της, εἶναι ἓνα θαυμάσιο τουριστικὸ κέντρο, στὸ ὁποῖο ἔρχονται νὰ παραμείνουν γιὰ νὰ περάσουν λίγες εὐχάριστες ἡμέρες ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τῆς Εὐρώπης. Ἀκόμη καὶ ἀπὸ ξένα κράτη, διότι στὴν μεγαλύτερη ἀπὸ τὰς τρεῖς νήσους τῆς λίμνης, στὴν νήσο

τῶν Ἀνδρῶν (Χέρεν Ἰνσελ), ὑπάρχει τὸ περίφημο ἀνάκτορο τοῦ Λουδοβίκου τοῦ Β' τοῦ ἐπονομασθέντος «τρελλοῦ» λόγῳ τῆς μανίας του νὰ παραμένῃ μονήρης. Τὸ ἀνάκτορο αὐτὸ εἶναι ἀντιγραφὴ τῶν Βερσαλλιῶν, ἀλλὰ ἔχει μιὰ δική του ἐντελῶς ἰδιαίτερη γοητεία.

Γύρω ἀπὸ τὸ Πρίν, ὑπάρχουν ἐπίσης πολλὰ ἄλλα ἀξιοθέατα τὰ ὅποια καὶ ἐπισκεφθῆκαμε. Σὲ ὅλες αὐτὲς τὶς ἐκδρομὲς εἴχαμε πολύτιμο συνοδὸ τὸν Γερμανὸ καθηγητὴ Δόκτορα Στάϊνμετς, ὁ ὁποῖος ἔχει παραμείνει ἐπὶ 20 χρόνια εἰς τὴν Ἑλλάδα ὡς διευθυντὴς τῆς Γερμανικῆς Ἀκαδημίας. Ὡς ἐκ τούτου εἶναι τέλειος γνώστης τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ τῶν Ἑλληνικῶν συνηθειῶν, ποὺ πραγματικὰ διαφέρουν πολὺ ἀπὸ τὰς Γερμανικὰς τοιαύτας.

Στὸ Πρίν εἴχαμε τὴν εὐκαιρίαν νὰ χαροῦμε καὶ γιὰ πρώτη φορὰ τοὺς Τυρολέζικους χορούς. Ἦτο χάρμα ὀφθαλμῶν νὰ βλέπῃς νὰ χορεύουν συνδυασμένα, ντυμένοι μὲ τὶς ἐθνικὰς των στολὰς ἄνδρες καὶ γυναῖκες καὶ δὲν θὰ ἤθελες γιὰ τίποτα στὸν κόσμον νὰ σταματήσουν νὰ χορεύουν καὶ νὰ κραυγάζουν μὲ ἐκείνες τὶς εὐήχες κραυγὰς των.

Ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον ἔδειξε δι' ἡμᾶς καὶ ὁ δήμαρχος τῆς πόλεως ὁ ὁποῖος καὶ μᾶς ἐδεξιώθη.

Ἀπὸ τὸ Πρίν φύγαμε γιὰ τὸ Μόναχο ὅπου μείναμε ἄλλες 8 μέρες περίπου. Ἐδῶ ὅμως τὸ ἐνδιαφέρον τῶν περισσοτέρων διεσπάσθη διότι ἴσως οἱ πλεῖστοι ἰδιαιτέρως ἐθέλησαν ἀπὸ τὶς προθῆκες τῶν καταστημάτων καὶ ἰδίως ἀπὸ τὶς τιμές, ὥστε δὲν ξεκόλλησαν ἀπὸ τὶς βιτρίνες. Ματαίως ὁ Ἀντιπρόεδρος κ. Ι. Παπαζαχαρίου προσπαθοῦσε νὰ τοὺς μαζέψῃ ἀπὸ τὸ «Κάουφ-χοφ» (τὸ μεγαλύτερον κατὰστημα τοῦ Μονάχου ὅλων τῶν εἰδῶν) ἢ ἀπὸ τὴν ὑπόλοιπο συνοικία τῶν καταστημάτων (Κάουφ-χόϊσε). Τελικὰ ὅμως οἱ περισσότεροι, ἐκτὸς ἐλαχίστων ἐξαιρέσεων, συνετίσθησαν ἴσως λόγῳ ἐξατμίσεως τῶν χρημάτων καὶ ὁ κ. Παπαζαχαρίου μαζὺ μὲ τὸν κ. Στάϊνμετς μπόρεσαν νὰ μᾶς δείξουν τὰ ἀξιοθέατα τοῦ Μονάχου ὅπως τὸ Ντόιτς-Μουσέμ, τὸ μουσεῖο τῶν ἀγαλμάτων καὶ ἀγγείων τῆς Αἰγίνης, τὸν Ζωολογικὸ κῆπο κ.τ.λ.

Ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις εἶχε τὴν καλωσύνη καὶ μᾶς διωργάνωσε μία διήμερη ἐκδρομὴ ἀπὸ τὸ Μόναχο στὸ Γκάρμνς ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐπιβαρύνσεως. Τὸ Γκάρμνς βρίσκεται στοὺς πρόποδας τοῦ ὑψηλοτέρου βουνοῦ τῆς Γερμανίας (Βάλντ Τσουγηςπέιτς 2963 μ.) πάνω στὶς Βαυαρικὰς Ἀλπεις, ὅπου καὶ διωργανώθησαν οἱ χειμερινοὶ Ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες τοῦ 1936. Ἐπίσης κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐκδρομῆς αὐτῆς ἐπισκεφθῆκαμε τὰ ἄλλα δύο ἀνάκτορα τοῦ Λουδοβίκου τοῦ Β' ὡς καὶ τοῦ Μαξιμιλιανοῦ. Τὸ μικρὸ χωριὸ τοῦ Ὁμπερμαεργκόου ὅπου κάθε 10 ἔτη ἀναπαριστῶνται σὲ θαυμασία ἀπομίμησι τὰ Πάθη τοῦ Χριστοῦ καὶ ἄλλες πόλεις ποὺ κάθε μία εἶχε κάτι τὸ ἰδιαίτερον νὰ παρουσιάσῃ ἀλλὰ ποὺ εἶναι ἀδύνατον νὰ ἀπαριθμηθοῦν ἐδῶ. Στὸ Μόναχο ἐπίσης ἐπισκεφθῆκαμε τὸν τάφο τοῦ ἀειμνήστου Βασιλέως Ὁθωνος καὶ τῆς Ἀμαλίας ὅπου ἐκάμαμε ἐπιμνημόσυνο δέησι καὶ ὁ Ἀντιπρόεδρος κ. Παπαζα-

χαρίου κατέθεσε στέφανο ἐκ μέρους τῶν Ἑλλήνων φοιτητῶν καὶ λήκυθον με χῶμα ἀπὸ τὸ Ναύπλιον, τὴν πρώτη πρωτεύουσα τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους. Εἰς τὴν Βαμβέργην ἐπισκεφθήκαμε τὰ ἀνάκτορα ὅπου πέρασε τὰ τελευταῖα ἔτη τῆς ζωῆς του ὁ Ὅθων καὶ κατεθέσαμε ἄνθη στὸ κρεβάτι ὅπου πέθανε.

Τὸ Κόμπουργκ, στὴν καρδιὰ περίπου τῆς Γερμανίας, ἦτο ἡ πόλις ποὺ μᾶς φιλοξένησε κατὰ τὸ τελευταῖο ἥμισυ τῆς ἐκδρομῆς. Θὰ ἦτο ματαιοπονία νὰ προσπαθῶ νὰ μειαφέρω στὸ χαρτὶ τίς ὥραϊες ἀναμνήσεις ποὺ ἔχουμε καὶ ἀπὸ αὐτὴ τὴν πόλι. Χίλια δύο πράγματα παιγνιδίζουν τρελλὰ στὸ νοῦ μας καὶ ἀλληλοσυγκρούονται οἱ ἀναμνήσεις καὶ εἶναι δύσκολο νὰ τίς ξεχωρίσῃ κανεὶς. Ἀπὸ τὸ ἐλάφι σουπα ποὺ ἦτο ἀδύνατο νὰ τὸ φᾶμε τοῦλάχιστον ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες μέχρι τὸ «ἀλλο φροϊλάν» ὑπάρχει ἓνας ὁλόκληρος κόσμος ἐντυπώσεων ποὺ ἀκόμη κυριαρχεῖ ἐπάνω μας καὶ δὲν μᾶς ἀφήνει νὰ πιστέψουμε ὅτι πρέπει νὰ προσγειωθοῦμε πλέον στὴν Ἑλλάδα...». Γ. Λιβέρης

3. Κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς Συγκλήτου ἀπεφασίσθη ἡ ὑπὸ τῆς «Ἐπιτροπῆς Σωματικῆς καὶ Ψυχικῆς Ἀγωγῆς τῶν Φοιτητῶν» διοργανώσις ὑπὸ τῆς Σχολῆς μηνιαίας φοιτητικῆς ἐκδρομῆς τῆς Παντείου ἐκ 30 συμμετεχόντων κατ' Αὐγούστον 1954 εἰς Ἑλβετίαν, Αὐστρίαν καὶ Γερμανίαν ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν οἰκείων Πρεσβειῶν.

V. Φοιτητικὴ Χορωδία καὶ Ὅρχηστρα

Κατὰ Σάββατον, 30ὴν Μαΐου 1953 καθ' ὥραν 8.30 μ.μ. ἐγένετο φοιτητικὴ συναυλία ἐν τῇ Σχολῇ ὑπὸ τὸν Διευθυντὴν Χορωδίας κ. Θάνον Ἑρμηλίου. Ἔργα Μότσαρτ, Σοπέν, Τσέτσι, Μαρτίνι, Λέχαρ, Σουίτ, Βέρντι, Μπετόβεν, Μπιζέ, Κέρν, Ντὲ Κούρτις, Ντονιτσέττι καὶ τῶν ἐλλήνων Χ. Χαιροπούλου, Θ. Ἑρμηλίου, Μ. Βούρτση, Μακρῇ, Ροδίου, Λαυράγκα, Σπάθη, Λαμπελέτ, καὶ διάφορα δημῶδη ἔργα. Σύμπραξις τῶν φοιτητριῶν δεσποινίδων Π. Παπαδοπούλου, Σ. Βαρειάδου, Ε. Παπαβασιλείου, Π. Γαβριηλίδου καὶ τῶν φοιτητῶν κ.κ. Δ. Σπηλιώτη, Ν. Καρβέλη, Γ. Μπαμίχα, Δ. Σταματοπούλου, Βασ. Γιαννουλάκου. Μέλη τῆς φοιτητικῆς χορωδίας: Ἀβραμέα Ἀγγελική, Ἀθανασιάδου Αἰκατερίνη, Ἀθανασοπούλου Πούλια, Ἀρβανιτογιάννη Λούλα, Αὐδῇ Μαρκέλλα, Βρακίδου Ἐλευθερία, Κοντογιάννη Πετρούλα, Κοντογιάννη Παρασκευή, Κυριαζῇ Εἰρήνη, Κουρῇ Χρυσούλα, Κοντοπούλου Ἑλένη, Κομιανοῦ Αἰκατερίνη, Κασίμη Ἑλένη, Καλδῇ Βικτωρία. Κακλιδάκη Στέλλα, Καρπενσιώτου Ἰουλία, Κολιοῦ Λίτσα, Λουλᾶ Πίτσα, Παπαϊωάννου Σόνια, Πολίτου Βαῖτσα, Παπαδημητρίου Ἑλένη, Παπαγιαννοπούλου Κική, Πρίγκουρη Οὐρανία, Ρουμπελάκη Ἰωάννα, Ροζάκη Καλλιόπη, Σταθάτου Ἀναστασία, Σταυριανοπούλου Βάσω, Σπέντζα Θεόπη, Σεργίου Κυριακή, Τζῶνη Δέσποινα, Τσεβούκα Ματίνα, Χαραλάμπους Φιρή, Ἀλεξανδρῆς Γεώργιος, Ἀγγελόπουλος Γεώργιος, Ἀγγελῆς Ἀπόστολος,

Γιαννουλάκος Βασίλειος, Ζέρβας Θεόδωρος, Καρβέλης Νικόλαος, Κατινάκης Σπυρίδων, Κούβελος Θεόδωρος, Μπόντας Σπυρίδων, Ματλής Ἀχιλλεύς, Μπαμίχας Γεώργιος, Μαργιόλης Γεώργιος, Ὀρφανός Δημήτριος, Πιτσάκης Πᾶνος, Παυλιᾶκος Ἰωάννης, Παπαθεοδώρου Στυλιανός, Πανουργιάς Ἀναστάσιος Σκουντιδράκης Μάρνης, Σπηλιώτης Δημήτριος, Σταματόπουλος Δημήτριος, Τσαπάρας Ἰωάννης, Τρισπαγώνας Δημήτριος.

VI. Φοιτητικὸς Ἀθλητισμός

Κατὰ τὴν Πέμπτην 30 Ἀπριλίου 1953 ἐτελέσθησαν ἐν τῷ Γυμναστηρίῳ τῆς Ἑθνικῆς Ἀκαδημίας Σωματικῆς Ἀγωγῆς οἱ Α' Ἐτήσιοι Ἀγῶνες Στίβου τῆς Παντείου Σχολῆς.

Παραθέτομεν σχετικὸν ἀπόσπασμα ἐκ τῆς ἀθλητικῆς ἐφημερίδος Ἀθηνῶν «Ἀθλητικὴ Ἠχώ» τῆς 2 Μαΐου 1953 :

«ΣΗΜΑΝΤΙΚΗ Η ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΤΩΝ ΠΡΩΤΩΝ ΑΘΛΗΤΙΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ ΤΗΣ ΠΑΝΤΕΙΟΥ

Ὁ Χατζηβασιλείου ὑπερέβη τὸ 1.87 ὕψος, ὁ Πολογιώργης ἔρριψε τὴν σφαῖραν εἰς τὰ 13.54 καὶ ὁ Βεντῆκος 11'4 στὰ 100 μ.

Με σημαντικὴν ἐπιτυχία, παρὰ τὴν ἀπουσία ἱκανῶν στελεχῶν, ὅπως τῶν Γ. Ρουμπάνη, Οἰκονόμου, Μπισκίνη, Μαχαίρα, Τσιφλάκου, Ξένου κλπ. διεξήχθησαν προχθὲς εἰς τὸ γυμναστήριον τῆς ΕΛΣΑ οἱ ἐσωτερικοὶ ἀγῶνες τῆς Παντείου Σχολῆς. Εἰς αὐτοὺς παρευρέθησαν 1000 περίπου φοιτηταὶ καὶ ἀρκετοὶ καθηγηταὶ τῆς Σχολῆς με ἐπικεφαλῆς τὸν Πρύτανιν κ. Μιχ. Στασινόπουλον καὶ τὸν ἀντιπρύτανιν κ. Ἰωάν. Παπαζαχαρίου.

Οἱ ἀγῶνες ἤρχισαν με τὴν παρέλασιν τῶν ἀθλητῶν, τοὺς ὁποίους προσεφώνησε δι' ἐμπνευσμένου λόγου ὁ κ. Παπαζαχαρίου. Ἀκολούθως ὁ ἀθλητὴς Βεντῆκος ἀπήγγειλε τὸν ὕμνον καὶ ἐπηκολούθησαν τὰ ἀγωνίσματα. Εἰς τοὺς ἀγῶνας μετέσχον ἐκτὸς συναγωνισμοῦ καὶ ἀθληταὶ τῆς Γυμναστικῆς Ἀκαδημίας κλπ. Δυστυχῶς ὁ καλῦτερος ἀθλητὴς τῆς Παντείου ὁ σπρίντερ Μιχ. Τσολάκης, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς κούρσας καὶ περὶ τὰ 60 μ. ἡσθάνθη ἕναν ἀφόρητο πόνο στὸ πόδι του—πιθανὸν γράμπα ἢ θλαῖσιν—καὶ ἤναγκάσθη νὰ ἐγκαταλείψῃ, τερματίσας μόλις τρίτος. Ὁ νικητὴς Βεντῆκος διὰ πρῶτην φοράν ἀγωνισθεὶς ἐφέτος, ἐπέτυχε τὸν πολὺ καλὸν χρόνον—με ἀντίθετο ἀνεμο—11'4.

Σὲ θαυμασία φόρμα ὁ ἄλτης τοῦ ὕψους Χατζηβασιλείου παρουσίᾳ τῶν κ.κ. Σίμιτσεκ, Δρίβα κλ. ἐβελτίωσε τὸ ἀτομικὸ του ρεκόρ ὑπερπηδήσας τὸ 1.87. Ἡ κατάρριψις τῆς Ἑλληνικῆς ἐπιδόσεως (1.90,5) ἐκ μέρους του παρουσιάζεται μετὰ τὸ ἀνωτέρω ρεκόρ πολὺ πιθανή. Στὰ 1500 μ. ἐπίσης ὁ τριτοετὴς τῆς Παντείου Τσινός, παρ' ὅλον ὅτι διέτρεξε τὴν ἀπόστασιν τῶν 1.500 μ. με 5 στροφές, κατάρθωσε νὰ βελτιώσῃ τὴν ἐπίδοσί του ἐπιτυχῶν χρόνον 4' 26''8 (παλαιὰ 4' 28'' 1). Ὁ Πολίτης ἐπρώτευσεν στὸ ἄλμα εἰς ὕψος με ἐπίδοσιν

1.72, ο Σπηλιόπουλος με 1.67 κατετάγη δεύτερος βελτιώσας όμως το έφεινόν του ρεκόρ.

Ο Νικητάκης ανεδείχθη ο πλέον δυναμικός αθλητής μετασχών σε τέσσαρα άτομικά και ένα ομαδικό αγώνισμα. Η καλύτερα επίδοσής του ήτο στα 400 μ. 54''4 όπου έβελτίωσε το άτομικό του ρεκόρ. Στο άλμα εις μήκος ο Κούκης έκανε τρεις προσπάθειες, ή πρώτη ήτο 6.29, ή δευτέρα 6.30 και ή τρίτη άκυρος. Θαυμασία ή απόδοσις του στρατευμένου Λεντάρη ο όποιος όμως δέν έπαυσε νά προπονήται και έτσι επήδησε προχθές 13.36 στο τριπλούν. Ο Άλ. Παππας έκέρδισε δύο ωραίες πρώτες νίκες στην σφαίρα με 11.92 και στο άκόντιο με 51.34. Σημειωτέον ότι αυτά επετεύχθησαν χωρίς νά έχη προπονηθῇ καθ' ολοκληρίαν. Εντύπωσιν προεκάλεσε ή άρίστη εμφάνισις του ευσώμου Κοτσιφάκου, ο όποιος άν και έλάχιστα πράγματα γνωρίζη από τεχνική και παλμό έρριψε 11.40. Εις την σφαιροβολία επίσης ο Πολογιώργης (ΠΑΟ) επέτυχε νά βελτιώση το άτομικό του ρεκόρ. Εις την βαθμολογία οί Κυανοί χάρις εις την νίκην των στην σκυταλοδρομία 4x300 επεβλήθησαν με 55 βαθμ. έναντι 49 των λευκών. Τα λεπτομερή αποτελέσματα έχουν ως εξής :

100 μ.: 1) Π. Βεντίκος, 11.4, 2) Κ. Νικητάκης 11.8, 3) Μ. Τσολάκης 12.5, 4) Ν. Δάκος 12.6. Έκτός συναγωνισμού: Ν. Τσοῦλος (Βιομηχ.) 12.4.

Υψος : 1) Κ. Πολίτης 1.72, 2) Γρ. Σπηλιόπουλος 1.67, 3) Παν. Λεντάρης 1.52. Έκτός συναγωνισμού : 1) Χατζηβασιλείου (ΕΑΣΑ) 1.87, 2) Παπαγεωργίου (ΕΑΣΑ) 1.62.

110 μ. εμπόδια : 1) Κ. Πολίτης 17.9, 2) Κ. Νικητάκης 19.0, 3) Μ. Ζευγώλης 22.2. Έκτός συναγωνισμού: Ν. Τσοῦλος 20.4

Μήκος : 1) Ήλ. Κούκης, 6.30, 2) Λεντάρης Π. 5.99, 3) Γιαννουλάκος Β. 5.72, 4) Νταηδήμος Άχ. 5.47. Έκτός συναγωνισμού: 1) Παπαγεωργίου Π. 5.59, 2) Χαλκιαδάκης (Α.Ε.Ν.) 5.51.

Δίσκος : 1) Πρ. Κοτσιφάκος 30.92, 2) Σιμαντώνης Ίωάν. 28.80, 3) Περλίνας Γ. 23.59, 4) Ζαφειρόπουλος Νώντ. 21.20. Έκτός συναγωνισμού: 1) Ντούμας (ΕΑΣΑ) 35.89. 2) Συμυρνιώτης Τ. (ΕΑΣΑ) 34.60.

1.500 μ. : 1) Τσινός Στ. 4.26, 8, 2) Μπορμπιλᾶς Ν. 5.04.0, 3) Ζούλας Όδ. 5.17.8, 4) Ίατρίδης.

Τριπλούν : 1) Λεντάρης Π. 13.36. 2) Νταηδήμος Άχ. 12.29, 3) Νικητάκης Κ. 11.97.

Άκόντιον : 1) Άλ. Παππας 51.34, 2) Νικολαΐδης Άρ. 42.30, 3) Ζευγώλης Ματ. 40.10, 4) Κοτσιφάκος Πρ. 33.95. Έκτός συναγωνισμού: Χαλκιαδάκης (ΑΕΝ) 40.47.

Σφαίρα : 1) Παππας Άλ. 11.92, 2) Κοτσιφάκος Πρ. 11.40, 3) Γιαννίκος Θεμ. 9.85, 4) Περλίνας Γ. 9.47. Έκτός συναγωνισμού: 1) Πολογιώργης (ΠΑΟ) 13.54, 2) Ντούμας (ΕΑΣΑ) 12.74.5, 3) Συμυρνιώτης Τ. (ΕΑΣΑ) 11.76.

400 μ. : 1) Νικητάκης Κ. 54.4, 2) Τσινός Στ. 55.6, 3) Νικολᾶτος Μιχ. 56.2, 4) Δᾶκος Νικ. Ἐκτὸς συναγωνισμοῦ : 1) Συμεωνίδης (ΠΑΟ).

4×300 : 1) ΚΥΑΝΟΙ : (Λεντάρης, Νικητάκης, Δάκος, Βεντίκος) 2.46.9, 2) ΛΕΥΚΟΙ : (Μπορμπιλᾶς, Τσινός, Κούκης, Νικολᾶτος) 2.48.0.

Βαθμολογία : 1) Κυανοὶ 55, 2) Λευκοὶ 49.

Μετὰ τὸ πέρας τῶν ἀγώνων ὁ κ. Πρύτανις ἀπένειμε τὰ μετᾶλλια καὶ διπλώματα εἰς τοὺς νικητὰς καὶ τὸ ἔπαθλον τοῦ Ὑπουργοῦ Παιδείας στὴν νικήτρια ὁμάδα.

Ἐπίσης ὁ Σύλλογος τῶν Σπουδαστῶν τῆς Π.Α.Σ.Π.Ε. διὰ μέσου τῆς «Ἀθλητικῆς Ἠχοῦς» ἐκφράζει τὰ θερμὰ συγχαρητήριά του πρὸς τοὺς λαβόντας μέρος ἀθλητὰς, καθὼς καὶ πρὸς τὸν καθηγητὴν τῆς Σωματικῆς Ἀγωγῆς κ. Γρ. Πανουτσόπουλον διὰ τὰς ἀόκνους προσπάθειάς του διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἀθλητικοῦ πνεύματος ἐν τῇ Σχολῇ».

Εἰδήσεις σχετικὰς βλέπε ἐν τῇ αὐτῇ ἐφημερίδι εἰς τὰ φύλλα τῆς 29ης καὶ 30ης Ἀπριλίου 1953.

VII. Φοιτητικὸς κινηματογράφος

Κατὰ τὴν Τρίτην, 10 Μαρτίου 1953, διωργανώθη φοιτητικὴ κινηματογραφικὴ παράστασις με ἐγχρώμους κινηματογραφικὰς ταινίας, εὐγενῶς παραχωρηθείσας ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Πρεσβείας. Πρόγραμμα :

I. Versailles palais du Soleil.

II. Actualités.

III. Paris Technicolor.

Κατὰ τὴν Τρίτην, 17 Μαρτίου 1953, διωργανώθη παράστασις με ἐγχρώμους κινηματογραφικὰς ταινίας, εὐγενῶς παραχωρηθείσας ὑπὸ τῆς Ἑλβετικῆς Πρεσβείας. Πρόγραμμα : Τουριστικὴ ἐκδρομὴ εἰς τὰ ὄρη τῆς Ἑλβετίας.

Κατὰ τὴν Τρίτην, 24 Μαρτίου 1953, διωργανώθη παράστασις με κινηματογραφικὰς ταινίας, εὐγενῶς παραχωρηθείσας ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Πρεσβείας. Πρόγραμμα : 1) Ἐφοδὸς εἰς τὴν πύργον τοῦ Ἀίφελ. 2) Ἀσυνήθιστα τοπεῖα εἰς τὴν Γαλλίαν. 3) Ὅλοι οἱ δρόμοι ὀδηγοῦν εἰς τὴν Γαλλίαν. 4) Ἐπίκαιρα.

Κατὰ τὴν Τρίτην, 31 Μαρτίου 1953, διωργανώθη παράστασις με ἐγχρώμους κινηματογραφικὰς ταινίας ἐκ διαφόρων φοιτητικῶν ἐκδρομῶν τῆς Σχολῆς εἰς τὸ ἐσωτερικὸν καὶ τὸ ἐξωτερικόν, ὡς καὶ διαφόρων τελετῶν αὐτῆς.

VIII. Μεταβολαὶ

Ὁ ἐκ τῶν καθηγητῶν τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς διατελὼν Γενικὸς Διοικητὴς Δωδεκανήσου κ. Ἰωάννης Γεωργάκης ἀπεχώρησε τῆς θέσεως ταύτης παραιτηθεὶς.

Ἐν τῇ καταρτισθείσῃ κατὰ τὸ φθινόπωρον 1952 ὑπηρεσιακῇ κυβερνήσει ὑπὸ τὸν Εἰσαγγελεὰ τοῦ Ἀρείου Πάγου κ. Κιουσόπουλον συμμετέσχον ὡς

Ὑπουργὸς ἐπὶ τῆς Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐπὶ τῆς Ἑργασίας ὁ Πρύτανης τῆς Παντείου καθηγητῆς κ. Μ. Στασινόπουλος καὶ ὡς Ὑπουργὸς ἐπὶ τοῦ Ἐμπορίου ὁ καθηγητῆς τῆς Παντείου κ. Ἰ. Παρασκευόπουλος.

Ὁ ἐκ τῶν καθηγητῶν τῆς Σχολῆς κ. Ἰ. Σόντης ἐξελέγη καθηγητῆς τοῦ Ἀστικοῦ Δικαίου καὶ παρὰ τῇ Νομικῇ Σχολῇ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Ἀναμένεται ἡ δημοσίευσίς τοῦ σχετικοῦ διατάγματος.

Τὸ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ὀρησκευμάτων καὶ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας ἐκδοθὲν διάταγμα ἀπὸ 12/16 Μαΐου 1952 «περὶ διχοτομήσεως τῆς ἑδρας τῆς Διπλωματικῆς Ἱστορίας τῆς Παντείου Σχολῆς» ἀνεκλήθη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ὀρησκευμάτων καὶ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας τῆς ὑπηρεσιακῆς Κυβερνήσεως καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης κ. Χ. Φραγκίστα ὡς παράνομον.

Ὁ καθηγητῆς κ. Ἰ. Σπανδανόπουλος μετέβη εἰς Ἰταλίαν διὰ περίοδον 9 μηνῶν, ἐλεγείς ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας ἐπιτροπῆς τοῦ Ὑπουργείου ἐπὶ τοῦ Συντονισμοῦ, πρὸς μελέτην τοῦ θέματος τῆς κοστολογήσεως τῶν βιομηχανικῶν προϊόντων ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὑπ' ἀριθ. 31.254/2153 τῆς 7-8-1952 ἀποράσεως τοῦ Ὑπουργοῦ ἐπὶ τοῦ Συντονισμοῦ.

ΙΧ. Ἐπιστημονικὴ Ἐπετηρὶς τῆς Σχολῆς

Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐξεδόθη ὁ Β' τόμος τῆς Ἐπιστημονικῆς Ἐπετηρίδος τῆς Παντείου Σχολῆς. Ἀξία δρχ. 150.000, διὰ τοὺς φοιτητὰς καὶ πτυχιούχους δρχ. 75.000.

Περιέχονται τὰ ἀκόλουθα ἄρθρα :

Ι. Ἀρθρα

- Δημ. Ἐλευθεριάδου : Ἡ νόσος ὡς κώλυμα γάμου.
 Ἀριστ. Καλλιανῶ : Τὸ φυσικὸν δίκαιον καὶ ἡ δημοσία οἰκονομική.
 Ἰω. Παπαζαχαρίου : Ἐπὶ τοῦ νέου ποινικοῦ δικαίου ἀνηλίκων.
 Γ. Μ. Παπαχατζῆ : Σελίδες ἱστορίας πολιτισμοῦ.
 Γεωργ. Τενεκίδου : Ἡ ἰσχὺς ἐν κατεχομένῳ ἐδάφει τῶν ἐκδιδομένων διαρκούσης τῆς κατοχῆς νομοθετημάτων τοῦ νομίμου κυριάρχου.
 Ν. Ἰ. Λούβαρι : Χριστιανικὴ περὶ κόσμου καὶ βίου θεωρία καὶ σχέσις αὐτῆς πρὸς τοὺς καθόλου κοσμοθεωριακοὺς τύπους.
 Δ. Καλιτσουνάκη : «Κεῖνσιανή» καὶ «ἀντικεῖνσιανή» θεώρησις τῆς οἰκονομικῆς ἰσορροπίας.
 Μ. Στασινοπούλου : Ἡ τοπικὴ αὐτοδιοίκησις ἐν Ἑλλάδι καὶ ἡ ἀνάγκη κατοχυρώσεως αὐτῆς.
 Ἰω. Σπανδανοπούλου : Ἡ διαφῆμισις
 Παν. Πέρδικα : Ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου ἐταιρειῶν περιορισμένης εὐθύνης.

Δημ. Βεζαντζή : Περὶ διακρίσεως καὶ σχέσεων μεταξύ «νομικοῦ» καὶ «νομικο-θετικοῦ» ὀρισμοῦ καὶ χαρακτηρισμοῦ.

Διον. Ζακυθηνοῦ : Προβλήματα τοῦ παρόντος.

Γ. Δασκαλάκη : Ἡ οἰκουμένη διακέρυξις τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων.

Σπ. Καλογεροπούλου—Στράτη : Ἀρμοδιότης καὶ διαδικασία κηρύξεως τοῦ πολέμου κατὰ τὰ σύγχρονα συντάγματα.

2. Ὁμιλίαι

Ἰω. Παπαζαχαρίου : Ἡ πάλη μεταξύ ἀτομοκρατίας καὶ ὀλοκρατίας.

Γ. Μ. Παπαχατζή : Πολιτισμὸς Χριστιανικός.

Ἰ. Α. Γεωργάκη : Ὁ χριστοφόρος πολιτισμὸς τῆς Ἑλλάδος.

Σπ. Καλογεροπούλου—Στράτη : Ἡ Ἑλληνικὴ Ἐπανάστασις ἐξ ἀπύψεως Εὐρωπαϊκοῦ Δημοσίου Δικαίου.

Χ. Φοιτητικὴ Ἐκπροσώπησης

Ἡ Φοιτητικὴ Ἐκπροσώπησης διωργάνωσε κατὰ τὸ παρελθὸν ἀκαδημαϊκὸν ἔτος σειρὰν διαλέξεων ἐκ μέρους διαφόρων φοιτητῶν, συνειργάσθη εἰς τὸ φοιτητικὸν ἀναγνώστηριον, ὑπεβοήθησε εἴτε διὰ πληροφοριῶν, εἴτε δι' ἐκτελέσεως διαφόρων παραγγελιῶν, διαφόρους φοιτητὰς τῆς Σχολῆς κατὰ τὸ διάστημα τυχόν ἀπουσίας των μακρὰν τῶν Ἀθηνῶν, ὑπεβοήθησε τὴν λειτουργίαν τοῦ φοιτητικοῦ ταχυδρομείου ἐν τῇ Παντείῳ, διωργάνωσεν ἑορτὰς ψυχαγωγίας ὑπὲρ τῶν φοιτητῶν, ἀνέπτυξε πρωτοβουλίαν ὑποστηρίξεως ἀπόρων φοιτητῶν καὶ φοιτητριῶν καὶ ὑπεβοήθησε τὰς διαφόρους ὑπηρεσίας τῆς Σχολῆς, ὡσάκις παρέστη ἀνάγκη.

ΧΙ. Μετακομιδὴ τῶν ὀστέων τοῦ ἐκ τῶν ἰδρυτῶν τῆς Σχολῆς ἀιμνήστου Γεωργίου Φραγκοῦδη εἰς τὴν γενέτειράν του Κύπρον

Ἀπόσπασμα ἐκ τῆς ἐν Κύπρῳ ἐκδιδομένης ἡμερηίδος «Ἔθνος» τῆς 16 Νοεμβρίου 1952 :

«ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Σ. ΦΡΑΓΚΟΥΔΗ

Κι' ὅταν ἔλθει τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐπιθυμῶ ἡ κόνις μου ν' ἀναπαυθεῖ στὸ χῶμα τῆς Κύπρου, κοντὰ στὰ λείψανα τῶν γονέων μου».

Ἔτσι τελειώνει τὸ κεφάλαιο τῆς αὐτοβιογραφίας τοῦ Γεωργίου Σωκράτη Φραγκοῦδη, ποῦ περιέχεται στὸ πολύτιμο γιὰ τὴν ἱστορίαν τοῦ τόπου μας βιβλίον του «Ἱστορία καὶ γενεαλογία τῆς μεγάλης Κυπριακῆς οἰκογενείας Φραγκοῦδη», ποῦ κυκλοφόρησε τὸ 1939, λίγους μῆνες πρὶν ἀπὸ τὸ θάνατό του. Ἡ ἐπιθυμία τοῦ συγγραφέα πραγματοποιεῖται σήμερὰ τὸ πρῶτ', ποῦ τὰ ὀστά του, ποῦ τὰ ἔφερε ἀπὸ τὴν Ἀθήναν ἡ στοργὴ τῆς μεγάλης του κόρης, θὰ ταφοῦν στὸν οἰκογενειακὸ τάφο τῶν Φραγκοῦδων, στὴ Λεμεσό, ὕστερὰ ἀπὸ ἐπίσημη

τελετή πού θά τήν τιμήσει μέ τήν παρουσία του ὁ Πρόξενος τῆς Μητέρας Πατρίδας κ. Πεσματζόγλου.

Ὁ Γεώργιος Σ. Φραγκοῦδης, πού τ' ὄνομά του ἔχει συνδεθεῖ μέ τοὺς πιὸ μαχητικούς ἐθνικούς, ἐκπαιδευτικούς, ἐπιστημονικούς καὶ δημοσιογραφικούς ἀγῶνες, γεννήθηκε στὴ Λεμεσό στὰ 1869, ἐννιά δηλαδὴ χρόνια πρὶν ἀπὸ τὴν Ἀγγλικὴ κατοχή. Ὁ πατέρας του (1832—1911) ἦταν ἄνθρωπος μέ μεγάλη μόρφωση, προξενικὸς πράκτορας τῆς Ἰταλίας στὴ Λεμεσό καὶ γιὰ εἰκοσιπέντε περίπου χρόνια μέλος τοῦ Κυπριακοῦ Νομοθετικοῦ Συμβουλίου. Στὸ Ἀγγλικὸ αὐτὸ κατασκεύασμα, ὁ Φραγκοῦδης πατέρας ἀγωνίστηκε σθεναρὰ γιὰ τὰ δίκαια καὶ τὴν ἐλευθερία τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ. Ἀπ' αὐτόν, κ' ἀπὸ τοὺς πρόγονούς του γενικά, πού διακριθῆκανε σ' ὅλους τοὺς ἀγῶνες τοῦ ἔθνους, ὁ Γεώργιος Φραγκοῦδης κληρονόμησε τὴν ἀγάπη γιὰ τὴν Πατρίδα καὶ τὴν Ἐλευθερία, πού τοὺς ἀφιέρωσε τὴ ζωὴ του ὁλόκληρη, μιὰ ζωὴ τίμια, ἀγνή, παραδειγματική, ιδιόρρυθμη. Ὅταν τέλειωσε τὸ Σχολαρχεῖο τῆς Λεμεσοῦ, ὅπου εἶχε γιὰ δάσκαλό του τὸν Ἀντρέα Θεμιστοκλέους, σύζυγο πρώτης του ἐξαδέλφης, ἔφυγε, στὰ 1884, γιὰ τὴν Ἀθήνα κ' ὅταν ἔφθασε ἐκεῖ, ἔσκυψε καὶ φίλησε τὸ ἅγιο της χῶμα. «Καὶ ξαφνικά, λέγει στὴν αὐτοβιογραφία του, ἀπὸ παιδὶ ἔγινα ἄντρας. Γέμισα μέ τὴν ἰδέα μιᾶς μεγάλης Ἐθνικῆς ἀποστολῆς, πού δὲν μέ ἐγκατέλειψε ἀπὸ τότε τόσα χρόνια καὶ θὰ ἐμπνέει μέχρι τοῦ τάφου ὅλη μου τὴ ζωή». Τέλειωσε ἐκεῖ τὸ Βαρβάκειο καὶ στὰ 1885 γράφτηκε στὴ Νομικὴ Σχολὴ τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου. Πῆρε τὸ δίπλωμά του στὰ 1890 καὶ τὸν ἐπόμενο χρόνο πῆγε στὸ Παρίσι καὶ γράφτηκε στὴ Σχολὴ τῶν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν. Ὅταν τέλειωσε κ' ἀπ' ἐκεῖ, γύρισε στὴν Κύπρο, ἀφοῦ προηγουμένως πῆγε σὰν ἀπεσταλμένος τῆς Ἀθηναϊκῆς «Ἀκρόπολης», τοῦ Βλάση Γαβριηλίδη, στὴν Αἴ-γυπτο. Ὑστερα ἔμεινε γιὰ δυὸ σχεδὸν χρόνια στὸ Λονδίνο, γιὰ νὰ συμπληρώσει τὴ μόρφωσή του καὶ γιὰ νὰ μάθῃ καλὰ τὴν Ἑγγλέζικη γλῶσσα. Τὸ καλοκαίρι τοῦ 1899 ἦλθε πάλι στὴν Κύπρο, μὰ, ὅπως λέγει ὁ ἴδιος, «δὲν τὸν χωροῦσε» καὶ γι' αὐτὸ γύρισε στὴν Ἀθήνα. «Ἀπὸ δικηγορία δὲν εἶχα προκοπὴ» γράφει. Γι' αὐτὸ τῶρριξε στὴν δημοσιογραφία κ' ἡ «Ἀκρόπολη» τὸν ἔστειλε στὴν Τουρκία καὶ στὴ Ρωσία. Τὸ 1901 διωργάνωσε στὴν Ἀθήνα, στὸ Ζάππειο, τὴν πρώτην Κυπριακὴν Ἐκθεση, πού ἐσημείωσε τεράστιαν ἐπιτυχία. Ἦταν ἓνα Πανελλήνιο γεγονός, ἓνα μεγάλο ἐθνικὸ πανηγύρι πού ἔδωσε στοὺς ἐλεύθερους ἀδελφοὺς μιὰ πιστὴ εἰκόνα τῆς ἐθνικῆς Κυπριακῆς ζωῆς καὶ πού ἄφησε ἐποχή. Γιὰ τὴν ἐπιτυχία τῆς Ἐκθεσης αὐτῆς, ὁ Φραγκοῦδης δούλεψε ὑπεράνθρωπα. Τὸ 1903 πῆγε στὴν Ἀμερικὴ, καὶ στὰ 1904 ἔβγαλε στὴν Ἀθήνα τὴν ἡμερηίδα «Μεταρρύθμιση», «γιὰ νὰ συγκλονίσει, ὅπως ἔγραψε, τὴν Ἑλλάδα», μέ ἀποτέλεσμα νὰ συλληφθεῖ καὶ νὰ τεθεῖ ὑπὸ κράτηση, γιὰ ἀρκετὸ χρονικὸ διάστημα, στίς φυλακὲς τοῦ Συγγροῦ καὶ τῆς Χαλκίδας «ἐπὶ ἀποπείρᾳ στάσεως κατὰ τοῦ καθεστώτος», μὰ τὸ κακουργιοδικεῖο τὸν ἀθώωσε. Στὰ 1905 ἀνοίξε δικηγορικὸ γραφεῖο στὴν Ἀλεξάνδρεια, ὅπου ἔμεινε ἐπὶ πέντε χρόνια.

Ἄπ' ἐκεῖ πῆγε γιὰ τὸν ἴδιο σκοπὸ στὸ Χαρτούμ, μὰ τὸ 1916 τὰ παράτησε ὅλα, γιὰτὶ τὸν κάλεσε ὁ Βενιζέλος στὴ Θεσσαλονίκη, ὅπου εἶχε τότε σχηματίσει τὴν Ἐπαναστατικὴ κυβέρνηση.

Ἐκτοτε τὸν βρίσκουμε πότε στὴν Αἴγυπτο, πότε στὸ Παρίσι, πότε στὴν Κύπρο, πότε στὴν Ἀθήνα, παντοῦ καὶ πάντα ν' ἀγωνίζεται γιὰ τὰ Ἐθνικὰ δίκαια. Τὸ 1923 ἐκλέγεται βουλευτὴς Ἀθηνῶν—Πειραιῶς. Οἱ τόμοι μὲ τὰ πρακτικὰ τῆς Βουλῆς, ποὺ εἶχε ἐκλεγεῖ καὶ κοσμήτοράς της, εἶναι γιομάτοι μὲ τίς ἀγορεύσεις του. Ὑστερα ἀρχίζει πάλι τὰ ταξείδια του στὴν Παλαιστίνη, στὴν Ἀγγλία, στὴν Ἀμερική, χωρὶς ποτὲ νὰ ξεχνᾷ καὶ τὴν ἀγαπημένη του Κύπρο, ποὺ τὴν ἐπισκέπτεται τακτικώτατα. Τὸ 1930 ἰδρύει στὴν Ἀθήνα τὴν Πάντειο Σχολὴ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν καὶ συνεχίζει ἀκούραστος τὴν ἐθνικὴ του δράση, ὡς τὴ μέρα ποὺ ὁ θάνατος τὸν βρῆκε στὴ πόλὴ τῆς Παλλάδας, στίς 7 Αὐγούστου τοῦ 1939.

Ὁ Γεώργιος Φραγκοῦδης ὑπῆρξε, χωρὶς καμμιά ἀμφιβολία, μιὰ ἐξαιρετικὴ φυσιογνωμία, ἡ πῖο ἐξαιρετικὴ ἀπὸ τὴν οἰκογένεια τῶν Φραγκοῦδων, ποὺ ἔδωσε στὸν Ἑλληνισμὸ διακεκριμένους δικαστικούς, ἐκπαιδευτικούς, πολιτικούς καὶ νομοδιδασκάλους. Ἡ ζωὴ του ἦταν ἓνας ἀδιάκοπος ἀγώνας γιὰ τὴν προκοπὴ τῆς Φυλῆς καὶ γιὰ τὴν Ἑνωσὴ τῆς Κύπρου, ἓνας ἀγώνας τίμιος καὶ μοναδικὸς γιὰ τὴ μηχητικότητά του. Ἀπὸ δευτεροετῆς φοιτητῆς ἄρχισε νὰ δημοσιογραφεῖ. Τὰ πρῶτα του ἄρθρα τὰ ἔγραψε στὴν Ἀθηναϊκὴ «Ἐφημερίδα» καὶ ἡ δυνατὴ του πέννα ἔκαμε ἀμέσως ἐντύπωση. Ὅπως ἦταν φυσικό, τὰ πρῶτα αὐτὰ πολιτικὰ του ἄρθρα εἶχανε γιὰ θέμα τὴν Ἑνωσὴ, ποὺ ἦταν ὁ μεγάλος σκοπὸς τῆς ζωῆς του.

Στὸν πρόλογο τοῦ βιβλίου του ποὺ ἔβγαλε στὰ 1890 καὶ ποὺ τοῦ ἔδωσε τὸν τίτλο «Κύπρις» ἔγραφε : «Οἱ νέοι δεσπότης σου, φιλότατῃ Κύπρος, οἱ καὶ τὴν τελευταίαν ἱκμάδα σου ἀπομυζῶντες, μοὶ ἐνθυμίζουσι μαύρας τῆς ἱστορίας σελίδας καὶ τὰ ἐρείπια τῶν πόλεων σου εὐκλεεῖς τοῦ παρελθόντος ἡμέρας. Ἐπέπρωτο, καθ' ἣν ἐποχὴν ἡ ἐλευθερία ἀνακηρύσσεται ὡς τὸ πρῶτον δικαίωμα τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν λαῶν, σὺ νὰ καθίστασαι ἀντικείμενον ἀθεμίτου συναλλαγῆς ἐν τοῖς χρηματιστηρίοις τοῦ Λονδίνου καὶ τοῖς σεραγίοις τῆς Σταμπούλ». Καὶ ἀκολούθησαν τὰ ἐνθουσιώδη, τὰ νευρώδη καὶ μαστιγωτικά του ἄρθρα στὴν «Ἀλήθεια» τῆς Λεμεσοῦ, ποὺ φέρανε μιὰ καινούργια νότα στὴν Κυπριακὴ δημοσιογραφία, στὴν Ἀθηναϊκὴ «Ἀκρόπολη» καὶ σ' ἄλλες πολλὰς ἐφημερίδες. Λόγια σὰν τὰ πῖο κάτω, δημοσιευμένα στὴν «Ἀλήθεια» τοῦ 1895, ἦσαν ἓνα πραγματικὸ ξάφνιασμα γιὰ τὸν Κύπριον ἀναγνώστη :

«Ἐὰν ὕστερα ἀπὸ τὰ συλλαλητήριά μας ἐνομίσαμεν ὅτι δέσαμεν τὸν γαῖδα-ρόν μας καὶ ἤμποροῦμεν νὰ κοιμούμεθα ἡσυχοί, ἀναπαυόμενοι εἰς τὰς ἀροδά-φνας μας, πλανώμεθα πλάνην μεγάλην. Οἱ ὑποσχέσεις τῆς Ἀγγλίας θὰ γίνουν ζολοκύνθια τὴν ἡμέραν, κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ ἔχη συμφέρον νὰ μᾶς δώσῃ μίαν

κλωτσιάν εις τὰ πισινά... "Εχομεν ὅμως καὶ ἡμεῖς τὰ παλληκάρια μας, μέσα εις τὰ μαυροβούνια μας».

"Ακαμπτos καὶ ἀλύγιστος ἐπολέμησε μὲ τὴν πέννα καὶ μὲ τὸ λόγο γιὰ νὰ δείξει πὼς ὁ ἀγῶνας κατὰ τῆς ξενοκρατίας πρέπει νὰ εἶναι ἀδιάλλακτος, χωρὶς συμβιβασμοὺς καὶ ὑποχωρήσεις. «Ἐὰν ἡ Εὐρωπαϊκὴ πολιτικὴ, εἶπε σὲ μιὰ ὁμιλία του, εἶναι πολιτικὴ συμφερόντων, τοιαύτη πρὸ παντὸς εἶναι ἡ πολιτικὴ τῆς Μεγάλης Βρετανίας». Κι' ἔφερε γιὰ παράδειγμα τὴν τραγωδίαν τῆς Πάργας γιὰ νὰ καταλήξει στὸ συμπέρασμα πὼς ἡ ἐπιτυχία τοῦ Ἑνωτικοῦ ἀγῶνα πρέπει νὰ βασιστεῖ στὶς δυνάμεις τοῦ λαοῦ τῆς ἐλεύθερης Ἑλλάδας καὶ τῆς Κύπρου, μακριὰ ἀπὸ τοὺς τυχόν καταθρόνιους καὶ μετριοπαθεῖς.

Σὰ δημοσιογράφος καὶ συγγραφέας δὲν περιορίστηκε μόνο στὰ ἱστορικὰ καὶ στὰ ἐθνικὰ θέματα. μὰ καταπολέμησε μὲ ὅλη του τὴ δύναμη, τὸ διχασμὸ, τὴν ἀκολασία καὶ τὴ διαφθορά. Ἐγγραψε ἀκόμα μελέτες γιὰ τὴ ρυμοτομία τῶν Κυπριακῶν πόλεων, διὰ τὴν ἔδρυσιν λουτροπόλεων στὴν Κύπρον καὶ γιὰ τὴν τουριστικὴ τῆς ἀνάπτυξιν. Καὶ πρέπει ἔδῳ ν' ἀναφερθεῖ πὼς ἡ Κυπριακὴ δημοσιογραφία δὲν πρέπει νὰ ξεχνᾷ τὸ Φραγκούδη, ποὺ ἔβγαλε στὴ Λεμεσό, στὰ 1920, τὴν πρώτη καθημερινὴ Κυπριακὴ ἐφημερίδα, τὸ «Φῶς». Δυστυχῶς οἱ συνθήκες δὲν ἦταν τότε εὐνοϊκὰς διὰ ἓνα τέτοιο ἐγχείρημα καὶ ἡ ζωὴ τῆς ἐφημερίδας αὐτῆς ὑπῆρξε πολὺ σύντομη. Ἀδιάρροτο. Ὁ Φραγκούδης εἶχε ἀνοίξει καὶ δείξει ἓνα καινούργιον δρόμον στὴν Κυπριακὴ δημοσιογραφία.

Ὁ Γεώργιος Φραγκούδης πρέπει ἀκόμα ν' ἀνακηρυχθεῖ σὰν ὁ πρῶτος Κύπριος πεζοπόρος, ποὺ τοῦ ἀξίζει μιὰ ἰδιαίτερη ἐκδήλωση τιμῆς ἀπὸ τὰ Ἐκδρομικὰ Σωματεῖα τοῦ Νησιοῦ μας. Τὸ καλοκαῖρι τοῦ 1888, δηλαδὴ σὲ ἡλικίαν δεκαοκτὼ χρόνων, γύρισε ὁλομόνυχος ὁλόκληρην τὴν Κύπρον μὲ τὰ πόδια κ' ἡ ἀνάμνησις τῆς πρώτης αὐτῆς μεγάλης πεζοπορίας του, τοῦ ἦταν πάντα ἡ γλυκύτερη τῆς ζωῆς του. Γιὰ νὰ καταλάβουμε πόσο δύσκολο ἦταν τὸ ἐγχείρημά του αὐτό, ἀρκεῖ νὰ σκεφτοῦμε πὼς τότε οὔτε δρόμοι, μὰ οὔτε καὶ ἀσφάλεια ὑπῆρχαν. Τὸ καλοκαῖρι τοῦ 1889, περπατώντας ὁκτὼ ὥρες τὴν ἡμέραν γύρισε τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς τότε ἐλεύθερης Ἑλλάδας καὶ τὸ 1891 πεζοπορῆσε ἀπὸ τὸ Παρίσι στὶς Βρυξέλλας (ὁκτακόσια χιλιόμετρα). Ἔτσι ἀρχίζε, στὰ 1894, τὴν περιγραφὴ μιᾶς πεζοπορίας του ἀπὸ τὴ Λεμεσό στὴ Λευκωσίαν, στὴ Λεμεσιανὴ «Ἀλήθειαν»: «Μέσα στὸν ἀλλάχρον τοῦ μεσημεριοῦ, σὰν μὲ εἶδαν νὰ περνῶ τὰς προάλλας μὲ τὸν μεγάλον ψάθρον καπέλλον μου καὶ τὴν βέρκαν τῶν ἐκδρομῶν, θὰ εἶπαν πολλοί:—'Αμμὰ πελλός, ἀμμὰ πελλός!». Καὶ συνεχίζει πρὸ κάτω, σ' ἓνα θαυμάσιον καὶ ζωντανὸ ὕφος, τὸν ὕμνον τῆς φύσεως, τῆς πεζοπορίας καὶ τῆς γυμναστικῆς. Ἡ τελευταία μεγάλη του πεζοπορία, ποὺ τὴν ἔκαμε σὲ ἡλικίαν πενήντα χρόνων, ἦταν ἀπὸ τὸν Καλοπαναγιώτη στὴ Λεμεσό. Δεκαπέντε ὥρες χρειάστηκε γιὰ νὰ διανύσει τὴν ἀπόστασιν αὐτὴ καὶ μοῦ φαίνεται πὼς εἶναι χρόνος ὅχι εὐκαταφρόνητος.

Ὁ ἱστορικὸς θὰ ἔχει πολλὰ νὰ πεῖ γιὰ τὸν Γεώργιον Φραγκούδη, ποὺ στὰ-

θηκε ένας από τους πιο δυναμικούς πρωτοπόρους τῆς μετὰ τὴν Ἀγγλικὴ κατοχὴ Κυπριακῆς γενεᾶς. Ὑπῆρξε ἕνας ἀξιοθαύμαστος ἄνθρωπος, πού εἶχε γιὰ κύριο χαρακτηριστικό του τὴ δράση καὶ πού μὲ τὴν πολὺπλευρῃ, καὶ πλατειά του μόρφωσιν, τὴν τιμιότητά καὶ τὴν εὐθύτητά του, τὴν ἀδάμαστη του θέλησιν, τοὺς θυμούς καὶ τὰ πείσματά του, τὶς ἀρετὲς καὶ τὶς λόξεις του, γιόμισε μὲ τ' ὄνομά του τὴν πολιτικὴ καὶ κοινωνικὴ ζωὴ τοῦ τόπου μας.

Ὅλη ἡ Κύπρος ἃς τιμῇσι σήμερα εὐλαβικὰ τὴ μνήμη τοῦ Γεώργιου Φραγκοῦδῃ κι' ἃς φέρει στὸ νοῦ της τὰ πιο κάτω τόσο ἐπίκαιρα λόγια του, πού τὰ ἔγραψε πρὶν πενήντα περίπου χρόνια, ἀπ' ἀφορμὴ μιᾶς ἐπίσκεψῆς του στὴ Μονὴ τῆς Ἀγίας Λαύρας :

«Ἀνάγκη νὰ ἐντείνωμεν τὴν φωνὴν μας, νὰ διπλασιάσωμεν τὰς ἐνεργείας μας. Καὶ λαοὶ ἔχοντες ἐντὸς των ψυχὴν καὶ καρδίαν, λαοὶ γνωρίζοντες νὰ ὑπερασπίζωσι τὴν τιμὴν των, οὐδέποτε θνήσκουν, ὅσον μικροὶ καὶ ἂν εἶναι. Ἐμπρός, λοιπόν. Τίποτε δὲν πρέπει νὰ μᾶς ἀποθαρρύνει. Πρόκειται περὶ αὐτῆς τῆς ὑπάρξεώς μας».

Κ. ΣΤ.

✱

Ἀπόσπασμα ἐκ τῆς ἐν Κύπρῳ ἐκδιδομένης Ἐφημερίδος «Ἔθνος» τῆς 15 καὶ 26 Νοεμβρίου 1952 :

«Ο ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΡΑΓΚΟΥΔΗΣ

Κατωτέρω δημοσιεύομεν τὴν ὥραϊαν καὶ χαρακτηριστικὴν ὁμιλίαν, τὴν ὁποίαν ἐξεφώνησεν ὁ κ. Ἡρ. Μ. Μιχαηλίδης κατὰ τὸ εἰς τὸν ναὸν Ἀγ. Νάπας Λεμεσοῦ μνημόσυνον τοῦ ἀειμνήστου Γ. Φραγκοῦδῃ.

Ἐπιμνημόσυνος ὁμιλία τοῦ κ. Ἡρ. Μιχαηλίδῃ

Α'.

Ἀείμνηστε Γεώργιε Φραγκοῦδῃ,

«Ἡ Λεμεσὸς ἦτο τότε», ἔγραφεσ σ' ἕνα ἀπὸ τὰ πολυάριθμα συγγράμματά σου, «μιὰ μικρὰ πόλις, δὲν θυμᾶμαι περισσότερα ἀπὸ 50 σπίτια ἀνώγεια ὄταν τὸ 1878 ἦλθεν ἡ Ἀγγλία. Τὸ σπίτι μας ἦταν ἀπὸ τὰ καινούργια καὶ καλὰ τῆς ἐποχῆς. Κολλητὰ στὸν κῆπο ἦταν ἡ αὐλὴ τῆς παληᾶς ἐκκλησίας, τῆς Ἀγίας Νάπας, ἐθνικοῦ κέντρου τῆς πόλεως. Εἰς τὴν αὐλὴν ἦσαν οἱ τάφοι τῶν προκρίτων, γύρω τριγύρω, στοῆς μὲ τοὺς νοτάδες τῶν ἱερέων, καὶ πάρα πέρα ὁ περίβολος μὲ τὸ Σχολεῖο.

»Εἰς τὴν αὐλὴν αὐτὴν τῆς Ἀγίας Νάπας ἀνατράφηκα. Ἐκεῖ μᾶς φρονιμάτιζαν οἱ δασκάλοι μας. Δὲν ξεχνῶ τὴν παιδικὴν αὐτὴν ἡλικίαν».

Ἡ πόλις αὕτη, σήμερα ἀείμνηστε Φραγκοῦδῃ, δὲν εἶναι ἡ Λεμεσὸς τῶν παιδικῶν σου χρόνων πού ἐγνώρισες καὶ τόσο ἀπλᾶ καὶ φυσικὰ περιέγραψες.

Εἶναι μιὰ πόλις πού εἰς ὅλα αὐτὰ τὰ χρόνια πού ἔκτοτε ἐπέρασαν δὲν ἔμεινε, οὔτε ἦτο δυνατόν νὰ μείνῃ, ἀνεπηρέαστη ἀπὸ τὴν ἐξέλιξιν καὶ τὰ καλὰ καὶ τὰ πολλὰ κακὰ τοῦ συγχρόνου πολιτισμοῦ.

Ἐν τούτοις, εἰς τὴν δική σου περίπτωσι, ἀξέχαστε Γεώργιε Φραγκοῦδη, ἡ πόλις σου ἀποδεικνύει ὅτι ἡ ψυχὴ τῆς δὲν ἡμβλύνηται, γιὰ αἰσθάνθηκε τὴν ψυχικὴ ἀνάγκη νὰ συναχθῇ σήμερα γύρω ἀπὸ τὰ ὅσα σου, τὰ ὅποια, τὰ φιλόστοργα τέκνα σου, συμμορφούμενα πρὸς ἐκφρασθεῖσαν ἐπιθυμίαν σου, μετεκόμεσαν ἐδῶ στὴ γενέτειρά σου ἐκ τῆς ἐλευθέρας Πατρίδος, ὅπου πρὸ δώδεκα ἐτῶν ἀπέθανες, διὰ νὰ τιμήσῃ τὴν μνήμην ἐνὸς ἀληθινὰ ἐκλεκτοῦ τέκνου τῆς, ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ ὁποίου ἡ Ἱδία ἡ Λεμεσὸς ποικιλοτρόπως ἐτιμήθη.

Διεκρίθης εἰς πλείστους τομεῖς εἰς τοὺς ὁποίους τὸ σῶμα, τὸ πνεῦμα καὶ ἡ ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου δύνανται νὰ ἔχουν εὐγενεῖς ἐκδηλώσεις.

Ἡ φυσιολατρεία ἦτο μιὰ ἀπὸ τὰς εὐγενεῖς ἐκδηλώσεις σου.

Πιστεύων εἰς τὸ ρητὸν «νοῦς ὕγιης ἐν σώματι ὑγιεῖ», ἐσκληραγώγησες τὸ σῶμα σου καί, ἔτσι, μπόρεσες νὰ κάμῃς τὰς μεγάλες ἐκτείνες πεζοπορικὰς περιηγήσεις σου εἰς τὴν Κύπρον, τὴν ἐλευθέραν Ἑλλάδα, καὶ ἀργότερα εἰς ἀρκετὰ μέρη τῆς Εὐρώπης, πού ἀφῆκαν ἐποχὴν.

Οἱ πεζοπορίες σου εἰς τὴν Κύπρον καὶ τὴν Ἑλλάδα πού τὰς ἔκαμες φοιτητῆς, παιδὶ 18 καὶ 19 ἐτῶν, ἐχαρκτηρίσθησαν τότε ὡς ἓνας ὠραῖος ἄθλος. Ἄθλος σωματικὸς ἀλλὰ καὶ πνευματικὸς. Ἐπεζοποροῦσες γιὰ μῆνες ὀλόκληρους, πολλὰς φορὰς μέσα σὲ βουνὰ ἄγρια, ἐχαίρεσο τὴ φύσιν πού ἐλάτρευες, ἐκινδύνευες νὰ καταβαρῶνθῃς εἰς τὰ Μετέωρα καὶ πάλιν στὰ βουνὰ τῆς Ἡπείρου, ἀλλὰ συγχρόνως ἔκαμες καὶ τοπογραφικὰς ἐργασίας, ἐσημείωνες καὶ ἐμελέτας ἐπὶ τόπου τὰ Ἀρχαῖα Ἑρείπια, μεσαιωνικὰ μνημεῖα, ὠραῖα τοπία καὶ γενικὰ τὴν ἱστορίαν τῆς ἰδιαιτέρας καὶ τῆς Μεγάλης Πατρίδας σου.

Ἀρχισε τότε ἡ γνωστὴ ἐφημερὶς τῶν Ἀθηναίων «Ἀκρόπολις» νὰ δημοσιεύῃ τὰς ὁδοιπορικὰς σου σημειώσεις μὲ τὰς ὁποίας ἔτερπε τοὺς ἀναγνώστας τῆς, τὸν δὲ Μάρτιον τοῦ 1890 ἐκυκλοφόρησε τὸ ὠραῖο περὶ Κύπρου σύγγραμμά σου μὲ τὸν τίτλον «Κύπρις» πού περιέχει τὴν τοπογραφίαν καὶ τὴν ἱστορίαν τῆς Νήσου μας.

Τὸ σύγγραμμα ἐκεῖνο, γιὰ ἓνα παιδὶ 18 ἐτῶν ἐθεωρήθη, καὶ ἦτο, μεγάλο. Μετὰ τὸ δίπλωμά σου τῆς Νομικῆς πού ἐπῆρες εἰς τὰς Ἀθήνας, ἐπῆγες στὸ Παρίσι ὅπου ἐνεγράφησιν στὴ Σχολὴ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν. Ἐκεῖ στὸ Παρίσι, τὸ 1891, σὲ βλέπουμε πάλιν, μὲ ἓνα ὁδηγὸν στὰ χέρια, νὰ γυρίζῃς τὴ μεγάλη πόλιν καὶ τὰ περίχωρα, μελετῶν τὰ μνημεῖα, τὰ ἱδρύματα, τὰ μουσεῖα καὶ τὰ ἀξιοθέατα τῆς Γαλλικῆς Πρωτευούσης ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἔστειλλες τὰς περίφημες ἀνταποκρίσεις σου εἰς τὴν «Ἀκρόπολιν».

Ἐπειτα ἀπὸ λίγα χρόνια ἐπιστρέφεις στὰς Ἀθήνας καὶ ἀρχίζει τότε ἡ μεγάλη καὶ πολυσύνθετος δράσις σου ὡς δημοσιογράφου, δημοσιολόγου, συγγραφέως μυθιστορημάτων, μεταφραστοῦ ξένων ἔργων, ἱστορικοῦ, ρήτορος, πολιτικοῦ καὶ πρὸ παντὸς μεγάλου πατριώτου, ἀναλῶσαντος κυριολεκτικῶς τὴν ζωὴν του εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς πατρίδος του.

Θὰ μείνῃ ἱστορικὸ τὸ κατόρθωμά σου νὰ ὀργανώσῃς, ἐκ τοῦ μηδενός, ὡς Πρόεδρος τοῦ Πατριωτικοῦ Συνδέσμου Κυπρίων, τὴν Κυπριακὴν ἔκθεσιν εἰς τὸ Ζάππειον Ἀθηνῶν. Ἡ ἔκθεσις ἐκείνη ποὺ ἔγινε σχεδὸν ἀποκλειστικῶς μὲ τὰς προσπάθειες, κόπους καὶ τὴν ἀλύγιστὴν θέλησιν τὴν δική σου καὶ εἰς τὴν ὁποίαν ἐπῆρες παντοειδῆ ἐκθέματα ἀπὸ τὴν Κύπρον, ἀφῆκε ἐποχὴν.

Εἰς τὴν ἔκθεσιν ἐκείνη μαζί μὲ τόσα ἄλλα, ὀφείλομε καὶ τὸ θαυμάσιον ποίημα τοῦ Παλαμᾶ διὰ τὴν Κύπρον ποὺ συνεκίνησε καὶ συγκινεῖ ἀκόμη τόσες Ἑλληνικὰς καρδιὰς.

Ὅταν ὁ Παλαμᾶς λέγει στὸ ποίημά του «Κύπρος» :

Καλῶς μᾶς ἦλθατε παιδιά! Στὴν Κύπρον τὴν ἀέρινη
στὴ μακαρία τὴ γῆ,
στάζει τὸ μέλι διαλεχτὸ σὰν πρῶτα ; Ἀκόμα
γίνεται τ' ὀλόγλυκο κρασί ;
Ἡ χαρουπιὰ ἢ ὀλόχλωρη λέει τὰ παλῆα
καὶ τ' ἄξια τῆς ἀργυρᾶς ἐλιᾶς ; »

Ἦσαν λοιπὸν ὁ Παλαμᾶς ἔγραφε αὐτὰ στὸ ποίημά του, ἦταν τοὺς Κυπρίους ἄνδρες, γυναῖκες, βουλευτές, δημοσιογράφους, δασκάλους, χορευτὲς καὶ τραγουδιστὲς ποὺ ἐχαιρέτιζε, καὶ ποὺ ἐπῆρες ἐσὺ τότε, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐκθέσεως ἐκείνης, στὴν ἐλεύθερην πατρίδα, καί, ὅταν τραγουδᾷ, τὸ «διαλεχτὸ μέλι», τὸ «ὀλόγλυκο κρασί», τὴν «ὀλόχλωρη χαρουπιὰ» καὶ τὴν «ἀργυρῇ ἐλιᾷ» εἶναι πάλι τὸ μέλι, τὸ κρασί, οἱ καρποὶ τῆς χαρουπιᾶς καὶ τῆς ἐλιᾶς τῆς Κύπρου, ποὺ ἐπῆρες ἐσὺ στὴν ἔκθεσιν ἐκείνη καὶ ποὺ ἔδωσαν στὸν μεγάλον μας ποιητὴ τὴν ἔμπνευσιν νὰ τὰ τραγουδήσῃ.

Μνημεῖῳδες θὰ μείνῃ τὸ ἔργον σου ὡς δημιουργοῦ τῆς ἐν Ἀθήναις «Παντείου Σχολῆς», τὴν ἰδέαν τῆς ὁποίας συνέλαβε ἡ πατριωτικὴ σου ψυχὴ καὶ ἔφερεν εἰς πέρας ἡ ἀκατάβλητὴ θέλησί σου. Ἡσθάνθης, ὅτι ἡ Ἑλλάδα διὰ νὰ ἀνορθωθῇ εἶχε πρὸ παντὸς ἀνάγκη μιᾶς ἐκπαιδευτικῆς ἀναγεννήσεως καὶ ὥραματίσθης μίαν Σχολὴν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν γιὰ τὴν μόρφωσιν τῆς «ἰθυνούσης τάξεως» ποὺ θὰ εἶχε τὰς ἀπαιτούμενες γνώσεις καὶ τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα διὰ νὰ ὁδηγήσουν τὸ Ἔθνος εἰς τὸν μεγάλον προορισμὸν του. Χαρακτηριστικὸν τῆς μεγάλης πατριωτικῆς σου ψυχῆς εἶναι, ὅτι, διὰ νὰ μὴ ὑπάρξῃ κίνδυνος, ἐξ ἐλλείψεως οικονομικῶν πόρων, νὰ μὴ ὀλοκληρωθῇ τὸ ἔργον σου, δὲν ἐδίστασες νὰ δεχθῇς εἰς τὸ ἰδικόν σου αὐτὸ δημιούργημα νὰ δοθῇ τὸ ὄνομα ἐνὸς ἄλλου καλοῦ Ἑλλήνος, τοῦ Πάντου, ὁ ὁποῖος διὰ τῆς διαθήκης του εἶχεν ἀφήκει ἓνα κληροδότημα διὰ παρόμοιον ἔδρυμα. Ἐκεῖνο ποὺ σ' ἐνδιαφέρει ἦτο νὰ δῇς τὴν Σχολὴν αὐτὴν, τὴν ἰσότημον σήμερα μὲ τὸ Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν, νὰ λειτουργῇ καὶ νὰ ἐκτελῇ τὸν προορισμὸν της, ἔστω καὶ ἂν ἐλέγετο «Πάντειος» καὶ ὄχι «Φραγκούδειος» ὅπως πραγματικὰ εἶναι.

Ὅπως ὑπῆρξες πρωτοπόρος εἰς τόσους ἄλλους τομεῖς, ὑπῆρξες πρωτοπόρος καὶ εἰς τὴν ἔκδοσιν καθημερινῆς ἐφημερίδος ἐν Κύπρῳ. Ἡ πρώτη καθημερινή

Κυπριακή ἐφημερίς, τὸ «Φῶς» ἐξεδόθη καὶ ἐκυκλοφόρησε ἀπὸ σένα ἐν Λεμεσῷ πρὸ 32 ἐτῶν.

Ἐνδιεφέρθης καὶ ἔλαβες ἐνεργὸν μέρος εἰς τὸ Ἀρχιεπισκοπικὸν ζήτημα ποὺ διήρесе τὴν Κύπρον τὰ πρῶτα δέκα χρόνια τοῦ παρόντος αἰῶνος, ἀλλὰ ἐνδιεφέρθης καὶ διὰ τὴν ρυμοτομίαν τῶν πόλεων τῆς Κύπρου καὶ διὰ τὴν ἀξιοποιήσιν τῶν Ἰαματικῶν τῆς πηγῶν ἀκόμη.

Προηγῆθης, ἐπίσης, εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Βουλὴν ἄλλων Κυπρίων, ἐκλεγείς Πληρεξούσιος Ἀθηνῶν—Πειραιῶς τὸ 1923 καὶ Ἀντιπρόεδρος εἰς τὴν τότε Ἐθνοσυνέλευσιν τῶν Ἑλλήνων.

Μαζὶ μὲ τὰ ἄλλα ἱστορικὰ σου συγγράμματα, ἰδίως τὸ «Ρωμέϊκο» καὶ ὁ «Ἀγωνιζόμενος Ἑλληνισμός», γραμμένα μὲ τόσην εἰλικρίνειαν καὶ ἀγάπῃ γιὰ τὴν πατρίδα σου, θὰ εἶναι πραγματικὴ ἀπώλεια, ἂν δὲν ἐκδοθῇ καὶ τὸ σπουδαῖο σου ἔργο «Ἡ ἱστορία τοῦ συγχρόνου Ἑλληνισμοῦ» τὴν ὁποίαν ἀπὸ τοῦ 1901 ἕως τὰς τελευταῖες σου ἡμέρας ἔγραφες καὶ ἡ ὁποία παραμένει ἀνέκδοτος.

Ἀνήσυχος καὶ ζωηρὰ ἰδιοσυγκρασία, οὐδέποτε ἱκανοποιημένος ἀπὸ ὅ,τι ἐπετύγχανες, γεμάτος ἀπὸ τὴν ἰδέαν μιᾶς μεγάλης Ἐθνικῆς ἀποστολῆς ποὺ γεννήθηκε μέσα σου, μόλις πάτησες, παιδί ἀκόμη, τὸ χῶμα τῆς Ἑλλάδος καὶ ποὺ χωρὶς νὰ σὲ ἐγκαταλείψῃ σὲ ἐνέπνεε ἕως τὸ τέλος τῆς ζωῆς σου, διαρκῶς ἤθελες νὰ ἐπιτύχῃς κάτι καλύτερον, κάτι μεγαλύτερον γιὰ τὴν Ἑλλάδα.

Καί, ἔτσι, εἰς τὸ τέλος τοῦ πρώτου Παγκοσμίου πολέμου, ὅταν πλησίαζε τὸ Συνέδριο τῆς Εἰρήνης, σὲ βλέπουμε τὸ 1919 πάλι στὸ Παρίσι διὰ νὰ προωθήσῃς τὰ ἐθνικὰ ζητήματα ποὺ σοῦ ἐφαίνοντο παραμελούμενα. Ἦτο τότε ποὺ ἀπηύθυνες εἰς τὸ Συνέδριον ἓνα ὑπόμνημα εἰς τὸ ὁποῖον ὑπεστήριζες ὅλες τὰς ἐθνικὰς μας διεκδικήσεις μὲ τὸν τίτλον «Πρὸς τοὺς Μεγάλους Ἀδίκους τοῦ Συνεδρίου Εἰρήνης».

Β'.

Ἀνεμίχθης εἰς ὅλην τὴν μεταξὺ τῶν δύο τελευταίων παγκοσμίων πολέμων ταραχώδη πολιτικὴν ζωὴν τῆς Ἑλλάδος, μὲ τὸν πιὸ ζωντανὸν τρόπον, διατρέχων διαρκεῖς κινδύνους καὶ ὑφιστάμενος διαρκεῖς θυσίας.

Ἡ ἱερὰ αὕτη στιγμή δὲν εἶναι ἡ κατάλληλος ὥρα διὰ νὰ ἐνδιατρίψωμεν ἐκτενῶς καὶ λεπτομερῶς εἰς τὴν ἐξιστόρησιν τῆς μεγάλης καὶ πολυσχιδοῦς δράσεώς σου : Μία τοιαύτη ἐξιστόρησιςμποροῦσε νὰ ἀποτελέσῃ σύγγραμμα, ἢ ἀνὰγνωσις τοῦ ὁποίου θὰ ἦτο ὁ καλύτερος φρονηματισμὸς τῶν παιδιῶν μας. Δὲν εἶναι δυνατόν, ὅμως, νὰ μὴ τονίσω τὰ δύο κύρια γνωρίσματα, τὰ δύο μεγάλα διαμάντια τοῦ χαρακτήρος σου.

Ὑπῆρξες εἰς ὅλην σου τὴν ζωὴν γενναῖος, καὶ εἰς ὅλην σου τὴν ζωὴν ἐλάτρευες τὴν Ἀλήθειαν ὡς ἀληθινὴν θεάν σου.

Ἐνθυμοῦμαι, κάποτε, εἰς ἓνα ἀρχαῖον Ναὸν τῆς Βουδαπέστης, εἶδα μίαν ἐπιτύμβιον πλάκα ἐπάνω εἰς τὸν τάφον ἐνὸς μεγάλου Βασιλέως καὶ μιᾶς μεγάλ-

λης Βασιλίσσης τῶν Οὐγγρων. Ἐπάνω εἰς τὴν ἐπιτύμβιον ἐκείνη πλάκα ἐπὶ τῆς ὁποίας ἀνεπαύοντο κοιμώμενα τὰ ἀνάγλυφα ὁμοιώματα τῶν Βασιλέων, ἀπεικονίζετο ἐπίσης ἀνάγλυφος, εἰς μὲν τοὺς πόδας τοῦ Βασιλέως ἕνας μικρὸς Λέων, εἰς δὲ τοὺς πόδας τῆς Βασιλίσσης ἕνας μικρὸς κύων.

Ὁ καλλιτέχνης, τοιοῦτοτρόπως, ἠθέλησε συμβολικῶς νὰ τιμήσῃ διὰ μὲν τὸν Βασιλέα τὴν κατ' ἐξοχὴν ἀνδρικήν ἀρετὴν, ἡ ὁποία εἶναι ἡ Γενναιότης, διὰ δὲ τὴν Βασίλισσαν τὴν κατ' ἐξοχὴν ἀρετὴν τῆς γυναικός, ἡ ὁποία εἶναι ἡ πίστις. Ἐὰν λοιπόν, ἡ Εὐψυχία, ἡ Γενναιότης, ἡ ἔλλειψις φόβου, ἀποτελοῦν πράγματι, τὴν κατ' ἐξοχὴν ἀνδρικήν ἀρετὴν, τὴν ἀρετὴν αὐτὴν εἶχες εἰς τὸν ὕψιστον βαθμὸν, Γεώργιε Φραγκοῦδῃ.

Ἰπῆρξες ὡς δημοσιογράφος, ὁ ἀτρόμητος μηχητῆς ὁ ὁποῖος δὲν ἐδειλίασε ποτὲ νὰ χτυπήσῃ τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους ἢ τὰς καταστάσεις ἐκείνας πού ἐπίστευες ὅτι κατέστρεψαν τὸ Ἕθνος, μὲ πλήρη ἐπίγνωσιν τῶν κινδύνων πού διέτρεχε καὶ αὐτὴ ἡ ζωὴ σου ἀκόμα.

Καὶ ἔτσι, σὲ βλέπουμε, ὅταν ἐξετόξευες τοὺς μύδρους ἀπὸ τὴν ἐφημερίδα σου «Μεταρρύθμισις» εἰς Ἀθήνας, ἄλλοτε μὲν νὰ σώζεσαι ὡς ἐκ θαύματος ἀπὸ τὴν δολοφονικὴν ἀπόπειραν φαύλων ἀνθρώπων καὶ ἄλλοτε νὰ πίπτῃς αἰμόφυρτος καὶ ἡμιθανὴς ὑπὸ τὰ πλήγματα τῶν πολιτικῶν σου ἀντιπάλων διὰ νὰ ἐπιτεθῇς ὅμως δριμύτερα καὶ θαρραλεώτερα μόλις ἐπουλῶνοντο τὰ τραύματά σου.

Ὅταν κατὰ τὸν πρῶτον παγκόσμιον πόλεμον ὁ νεώτερος Περικλῆς τῆς Ἑλλάδος, ὁ Ἐλευθέριος Βενιζέλος, ἐζητοῦσε εἰς τὴν κρισιμωτέραν στιγμὴν τῆς ἐπαναστάσεώς του τὸν κατάλληλο ρήτορα διὰ νὰ ὑμιλήσῃ εἰς τὰ πλήθη τοῦ λαοῦ, ἀνέλαβες ἐσὺ αὐτὸ τὸ καθῆκον, παρ' ὅλον ὅτι εἰς τὴν ἡλεκτρισμένην ἐκείνην ἀτμόσφαιραν, τὸ πιθανώτερο τῶν πραγμάτων ἦτο νὰ μείνῃ ὁ ρήτωρ ἄπνους ἀπὸ σφαῖραν φανατισμένου πολιτικοῦ ἀντιπάλου. Καὶ πάλιν ὅμως δὲν ἐφοβήθης καὶ παρὰ τὸν «Λευκὸν Πύργον» τῆς Θεσσαλονίκης, ἀντιμετώπισες καὶ ἀπηυθύνθης πρὸς τὰ πλήθη καὶ μὲ τὴν τόλμην σου, τὴν πίστιν σου καὶ τὴν ἀνεπιτήδευτη ρητορικὴ σου δεινότητα, μετέδωσες εἰς αὐτὰ τὴν πίστιν τῶν δικῶν σου πολιτικῶν φρονημάτων.

Οἱ ριζοσπαστικοὶ κατὰ τῶν φαύλων ἀγῶνες, πού μὲ τὴν ἐπαναστατικὴν γραφίδα σου διεξήγαγες ἀπὸ τὰς στήλες τῆς ἐφημερίδος σου «Μεταρρύθμισις» σὲ ἔφεραν καὶ εἰς τὸ ἐδῶλιον τοῦ κατηγορουμένου ἀκόμη καὶ κατηγορήθης ἐπὶ ἀποπειρὰ στάσεως κατὰ τοῦ καθεστώτος. Ἐπρυφαλκίσθης καὶ παρέμεινες ἀρκετοὺς μῆνες εἰς τὰς φυλακάς. Ἐδικάσθης τότε καὶ ἠθωώθης διὰ νὰ ἀποδοθῇς βέβαια πάλλευκος, εἰς τοὺς κόλπους τῆς πατρίδος σου.

Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν πείραν τῆς φυλακίσεώς σου, κατὰ ἓνα εἰδικώτερον τρόπον, ἀσφαλῶς, ὠφελήθῃ ἡ πατρίδα σου, διότι εἶναι γνωστὰ αἱ μελέται σου «Περὶ φυλακῶν καὶ φυλακισμένων ἐν Εὐρώπῃ καὶ Ἑλλάδι», τὰς ὁποίας ἔκαμες καὶ ἐξέδωσες διὰ νὰ ἀποκτήσῃ ἡ Ἑλλὰς φυλακὰς ἀρμοζούσας εἰς ἓνα πο-

λιτισμένον λαόν. Τοιουτοτρόπως, καὶ φυλακίζόμενος ἀκόμη, ὑπηρετήσας τὴν Ἑλλάδα. Ἐπεκρίθης ὑπὸ τῶν κριτῶν σου ὡς ἀδιάλλακτος, ὡς ἄνθρωπος τῶν ἄκρων. Ἐάν ἡ κρίσις αὐτὴ εἶναι ὀρθή, δὲν μπορῶ νὰ μὴ θυμηθῶ τὰ λόγια τοῦ Γάλλου ἀκαδημαϊκοῦ Βαλερύ, ὁ ὁποῖος εἶπε : «Μόνο τὰ ἄκρα δίδουν ἀξίαν εἰς τὸν κόσμον, ἀλλὰ μόνον ὁ μέσος ὅρος δίδει εἰς αὐτὸν διάρκειαν. Ὁ κόσμος ἀξίζει χάρις εἰς τοὺς ἀδιάλλακτους, ἀλλὰ διαρκεῖ χάρις εἰς τοὺς μετριοπαθεῖς».

Ἐάν λοιπόν, ὑπῆρξες ἀδιάλλακτος, οἱ ἐπικριταὶ σου πρέπει νὰ παραδεχθοῦν ὅτι πάντα ἠγωνίζεσο γιὰ ἓνα κόσμο πού ἀξίζει νὰ τὸν ζήσῃ κανεὶς. Ἐχων συνείσθησιν τῆς ἀγνόητος καὶ ἠθικῆς σου ἀνωτερότητος, δὲν ἐπαρουσιάζεσο ὡς μετρίφρων καὶ εἰς αὐτὸ ὁμοιάζες μᾶλλον πρὸς τοὺς Ὀμηρικοὺς ἥρωες, οἱ ὅποιοι ἔχοντες ἐπίγνωσι τῆς ἀρετῆς των, δὲν ἐνόμιζαν ὅτι ἦτο ἐντροπὴ νὰ τὸ εἶπουν.

Ἐνα ἄλλο, τὸ καλύτερο, ἴσως, ἠθικὸ διαμάντι τοῦ ἀδόλου σου χαρακτῆρος ἦτο ἡ ἀγάπη σου διὰ τὴν ἀλήθειαν. Ἐλεγες τὴν ἀλήθειαν ὅχι τόσο ὡς ἀποτελεσματικῶν ἢ ἠθικῶν πεποιθήσεων, ἀλλὰ, γιατί, γιὰ σένα, τὸ νὰ λέγῃς τὴν ἀλήθειαν, νὰ ἔχῃς εἰς ὅλας τὰς ἐκδηλώσεις σου τὴν ἀλήθειαν ὡς ἔμβλημα καὶ θεοτήτα μαζί, ἀπετέλει φυσιολογικήν, θὰ ἔλεγα, ἀπαίτησιν τοῦ ἔργου σου. Τὸ ψέμμα ὑπὸ οἰανδήποτε μορφὴν, τὸ ἀπέκρουες. ἀπλῶς, διότι, ἂν ἔκαμνες διαφορετικά, θὰ σὲ ἀρρωστούσε.

Καὶ μόνο τὰ δύο αὐτὰ γνωρίσματά σου, ἡ γενναιότης σου καὶ ἡ λατρεῖα σου διὰ τὴν ἀλήθειαν, αἱ ὑπέρταται αὐταὶ ἀρεταὶ τοῦ ἀνδρὸς καὶ τοῦ ἀνθρώπου, εἶναι ἀρκεταὶ νὰ μᾶς κάμουν νὰ συναθροισθῶμεν πρὸ τῶν σεπτῶν ὄστων σου καὶ εἰς τὸν ἱερὸν αὐτὸν Ναόν, εἰς τὸν περίβολον τοῦ ὁποῖου ἀνετράφης καὶ εἰς τὰ σχολεῖα τοῦ ὁποῖου ἐφρονηματίσθης ἀπὸ τοὺς μεγάλους διδασκάλους τῆς πόλεώς μας, αἱ ἀρεταὶ αὐταὶ πού ἀφιέρωσες εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς πατρίδος, εἶναι ἀρκεταί, λέγω, νὰ μᾶς φέρουν εἰς τὸν ἱερὸν αὐτὸν χώρον, πλαῖ στοῦ πατρικίου σου σπίτι, τὸ σπίτι τῆς παλαιᾶς καὶ φιλογενοῦς οἰκογενείας τῶν Φραγκοῦδων, ὑπὸ τὴν σκιάν των Ἐφεστίων Θεῶν σου, διὰ νὰ ἀποτίσωμεν εὐλαβῇ καὶ εὐγνώμονα φόρον τιμῆς εἰς τὴν μνήμην σου, νὰ φρονηματισθῶμεν καὶ ἡμεῖς ἔθνικα ἀπὸ τὸ δικό σου παράδειγμα, καὶ νὰ νοιώσουμε τὸ υπερήφανο συναίσθημα ὅτι ἡ πόλις πού γεννᾷ ἄνδρας ὅπως ἐσύ, συνεχίζει μίαν παλαιὰν παράδοσιν πού οὔτε ὁ ταχὺς ρυθμὸς τῆς ζωῆς τοῦ σημερινοῦ μηχανικοῦ πολιτισμοῦ μας, οὔτε οἱ κατακτηταὶ δὲν μποροῦν νὰ μᾶς ἀφαιρέσουν. Ἡ παρὰδοσις αὐτὴ εἶναι κτῆμα δικό μας ἐς αἰ. Δὲν εἶναι δὲ μόνο ἡ Γενέτειρά σου πού σὲ τιμᾷ σήμερα. Σὲ τιμᾷ συγχρόνως διὰ τῆς παρουσίας τοῦ ἐπιστήμου ἀντιπροσώπου της καὶ ἡ Μεγάλῃ Πατρίς μας, ἡ ὁποία ἀσφαλῶς θὰ σὲ τιμῇ ἀκόμη ὅπως σοῦ ἀξίζει καὶ ὅπως ἐκείνη ξεύρει νὰ τιμᾷ τὰ ἀξία τέκνα της, μόλις ἐπουλωθοῦν κάπως οἱ βαθεῖες πληγῆς πού ὁ ἡρωϊσμός της καὶ πάλιν ἀνοίξε στοῦ σώματος της ὅλα αὐτὰ τὰ τελευταῖα χρόνια.

Τελειώνεις, ἀείμνηστε Γεώργιε Φραγκοῦδη, τὸ αὐτοβιογραφικὸν σου ση-

μείωμα με αὐτὰς τὰς λέξεις: «Καὶ ὅταν ἔλθῃ τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου ἐπιθυμῶ ἢ κόνις μου νὰ ἀναπαυθῇ στὸ χῶμα τῆς Κύπρου, κοντὰ στὰ λείψανα τῶν γονέων μου». Τηρηταί, ἡμεῖς, τώρα τῆς ἱερᾶς σου ἐπιθυμίας καὶ ὁλοκληρώνοντες τὴν ὑπὸ τῶν φιλοστόργων τέκνων σου ἐκτέλεσίν της, ἀφοῦ καταθέσω ἐκ μέρους τῶν ἐθνικοφρόνων ὁργανώσεων τῆς πόλεώς σου, τὸν δάφνινον τοῦτον στέφανον ἐπὶ τῶν λειψάνων σου, ὅα σὲ συνοδεύσωμεν μετὰ τὴν εὐγνώμονα καὶ εὐλαβῇ ἀγάπῃ μας, ἐκεῖ ὅπου ἡ ἡρωϊκὴ, ἡ τιμίαι, ἡ φιλοστόργος ψυχὴ σου ἠθέλησε νὰ ἀναπαυθῇς γιὰ πάντα.

Γεώργιε Φραγκοῦδῃ, τέκνον τῆς Λεμεσοῦ καὶ καύχημά της, Αἰωνία σου ἡ μνήμη».

*

Ἀπόσπασμα ἐκ τῆς ἐν Κύπρῳ ἐκδιδομένης ἐφημερίδος «Ἐλευθερία» τῆς 19 Νοεμβρίου 1952 :

«Η ΜΕΤΑΚΟΜΙΔΗ ΤΩΝ ΟΣΤΩΝ ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Σ. ΦΡΑΓΚΟΥΔΗ

Ἀξιέπαινος ἡ ἀπόφασις τῶν τέκνων τοῦ ἀειμνήστου Γεωργίου Σ. Φραγκοῦδῃ, ὅπως μεταφέρωσι τὰ ὅστ᾽ αὐτοῦ πατρός των εἰς τὴν γενέτειραν αὐτοῦ, τὴν Λεμεσόν. Ἀξιέπαινος ἐπίσης ἡ φιλοπρόδοτος πόλις τῆς Λεμεσοῦ ὅπως τιμῇσιν ἐν εὐγενὲς τέκνον της, τὸ ὁποῖον ὑπῆρξεν ὄχι μόνον δόξα τῆς Κύπρου, ἀλλὰ καὶ ὀνομαστὸν τέκνον τῆς Ἐλευθέρας Πατρίδος.

Τὸ τοῦ μεγάλου πολιτικοῦ Περικλέους «Ἀνδρῶν ἐπιφανῶν πᾶσα γῆ τέφος» δὲν δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ διὰ τὸν ἀειμνήστον Φραγκοῦδῃν, διότι ἡ γῆ τῆς Ἀττικῆς, ἥτις τόσον φιλοστόργως περιέβαλε τὰ ὅστ᾽ αὐτοῦ μεγάλου Κυπρίου καὶ φιλοπάτριδος Ἑλληνος ἐπὶ 13 ὁλόκληρα ἔτη δὲν εἶναι «πᾶσα γῆ» ἀλλὰ τὸ Ἑλληνικὸν χῶμα, τὸ χῶμα τοῦ κλεινοῦ Ἀστεως, ἡ γῆ τῆς ἐνδόξου πόλεως τῶν Ἀθηνῶν.

Τὸ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου «Οὐκ ἔχομεν ὧδε μένουσαν πόλιν, ἀλλὰ τὴν μέλλουσαν ἐπιζητοῦμεν», διὰ τοῦ ὁποίου ὁ μέγας Ἀπόστολος τῶν Ἐθνῶν ἡννόει διὰ μὲν τῶν λέξεων «μένουσαν πόλιν» τὴν ἐπίγειον ζωὴν, διὰ δὲ τῶν λέξεων «τὴν μέλλουσαν ἐπιζητοῦμεν» «τὴν Οὐράνιον Βασιλείαν» ὁ ἀειμνήστος Φραγκοῦδῃς τὸ ἐφήρμοζεν ἀπὸ ἐθνικῆς ἀπόψεως, ἐκτιμῶν μὲν καὶ ἀγαπῶν τὴν ἰδιαίτεραν Πατρίδα του, τὴν Κύπρον, ἀλλὰ «ἐπιζητῶν τὴν μέλλουσαν» ἤτοι τὴν δόξαν καὶ τὸ μεγαλεῖον τῆς Μεγάλῃς Πατρίδος.

Ἡ ἐπιμνημόσυτος δέησις ἥτις ἐγένετο ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ Ἀγίας Νάπας Λεμεσοῦ μετὰ τὴν Ἀρχιερατικὴν λειτουργίαν τὴν γενομένην ὑπὸ τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Κιτίου κ. Ἀνθίμου καὶ τοῦ ἱεροῦ κλήρου ὑπῆρξε σεμνή, ἀλλὰ συγχρόνως καὶ ἐπιβλητικὴ.

Ταύτην ἐτίμησε διὰ τῆς ὑψηλῆς παρουσίας του ὁ Ἐντιμὸς Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος κ. Περσμαζόγλου καὶ ὁ Γραμματεὺς τοῦ Ἑλληνικοῦ Προξενείου κ. Ἀντωνιάδης. Σῶμα ναυτοπροσκόπων ἐτήρει τὴν τάξιν ἐν τῷ ναῷ ὅστις

ἐπληρώθη ἀπὸ τοὺς μαθητάς καὶ τὰς μαθητρίας τοῦ Γυμνασίου Λεμεσοῦ καὶ τὰς μαθητρίας τοῦ Ἀθηναϊκοῦ Γυμνασίου, καθὼς καὶ ἀπὸ πολλοὺς Ἑθναρχικοὺς Συμβούλους καὶ πολίτας πάσης τάξεως ἐκτιμῶντας τὴν μνήμην τοῦ μεγάλου ἐκλεκτοῦ τέκνου τῆς Λεμεσοῦ. Τὰ σωματεῖα ἀντεπροσωπεύθησαν μὲ τὰ λάβαρά των.

Ἐπὶ βάθρου ἐσκεπασμένου διὰ τῆς Ἑλληνικῆς Σημαίας, ἦτο ὁ δίσκος τῶν κολύβων καὶ ἡ ὀστεοθήκη περιέχουσα τὰ ὀστᾶ τοῦ ἀειμνήστου ἀνδρὸς καὶ κεκαλυμμένη διὰ μαύρου πέπλου. Μεγάλη ἐλαιογραφία, παριστῶσα τὸν φιλόπατριον ἄνδρα ὡς ἀπόφοιτον τῆς Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν τῶν Παρισίων εὐρίσκετο παρὰ τὸ βάθρον.

Μετὰ τὴν ἐπιμνημόσυνον δέησιν, ὁ εὐπαίδευτος δικηγόρος κ. Ἡρακλῆς Μιχαηλίδης ἐξῆρε διὰ γλώσσης καλλιπετοῦς καὶ διὰ λόγων μεστῶν ὑψηλῶν ἐννοιῶν τὸν βίον καὶ τὴν δρᾶσιν τοῦ μεγάλου ἀνδρὸς, οὕτινος ἡ Ἰδεολογία καλῇ τῇ πίστει ἀπέβλεπεν ὅχι μόνον εἰς τὴν ὕλικὴν καὶ ἡθικὴν βελτίωσιν τῆς γενετείας του, ἀλλὰ περισσότερον εἰς τὴν βελτίωσιν τῶν ἀφορώντων τὴν ἐλευθέραν Ἑλλάδα καὶ τὸ μεγαλεῖον ἐν γένει τῆς Μεγάλης Πατρίδος.

Εἰς ἡλικίαν 18 ἐτῶν ὁ Γεώργιος Φραγκοῦδης διέτρεξε πεζὸς πᾶσαν τὴν Κύπρον, ἐμελέτησε τὰ ἥθη, ἔθιμα καὶ τὴν ἱστορίαν τῆς Κύπρου καὶ συνέγραψε τὸ γνωστὸν σύγγραμμά του «Κύπρις». Διέτρεξεν ἐπίσης πεζὸς τὰ πλεῖστα μέρη τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος καθὼς καὶ τὸ διάστημα μεταξὺ Παρισίων καὶ Βρυξελλῶν, περιγράφων τὰς ἐντυπώσεις του ὡς δημοσιογράφος εἰς τὸ τότε περισπούδαστον δημοσιογραφικὸν ὄργανον («Ἀκρόπολις») τοῦ ἀειμνήστου Βλ. Γαβριηλίδου. Μετέσχε τοῦ Ἑλληνοτουρκικοῦ πολέμου τοῦ 1897, καὶ πνεῦμα ἀνήσυχον καὶ ρηξικέλευθον, ἐξέδωκε τὴν ἐφημερίδα «Μεταρρύθμισις» ἵνα βελτιώσῃ κατὰ τὴν ἀντίληψίν του τὰ ἐν Ἑλλάδι. Ἀλλὰ τὸ κατ' ἐξοχὴν ἐθνικὸν ἔργον του ὑπῆρξεν ἡ ἱδρυσις «Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν» διὰ συνδρομῶν τῶν ἀπανταχοῦ Ἑλλήνων, κατ' ἐξοχὴν τῶν Ἑλλήνων τῆς Ἀμερικῆς καὶ γενναιοφρόνως ὠνόμασε τὴν Σχολήν, τὴν ὁποίαν ἱδρυσεν ὁ ἴδιος «Πάντειον Σχολήν» ἐκ τοῦ γενναίου κληροδοτήματος τοῦ μεγάλου ἐκείνου χορηγοῦ. Κατ' ἐξοχὴν ἐπίσης ἐθνικὴ ἐργασία τοῦ ἀειμνήστου ὑπῆρξεν ἡ πρώτη Κυπριακὴ ἔκθεσις ἐν Ἀθήναις.

Ἐφρόνει ὁ ἀειμνήστος Φραγκοῦδης, ὅτι οἱ Ἕλληνες πολιτικοὶ καὶ διπλωμάται πρέπει νὰ τυγχάνωσιν εἰδικῆς μορφώσεως εἰς τοιαύτας Ἀνωτέρας Σχολάς, ὅπως ἔτυχε καὶ ὁ ἴδιος εἰδικῆς ἐκπαιδεύσεως ἐν τῇ Σχολῇ τῶν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν ἐν Παρισίοις.

Ὡμίλησε τέλος ὁ υἱὸς τοῦ ἀειμνήστου Γ. Φραγκοῦδης, κ. Ἐρμῆς Γ. Φραγκοῦδης, διὰ σθεναρᾶς καὶ παλλομένης ἐκ συγκινήσεως φωνῆς διαβεβαιώσας ὅτι τὰ τέκνα τοῦ ἀειμνήστου ἀνδρὸς θὰ ἀκολουθήσωσι τὰ ἔχνη τοῦ πατρὸς των, ἀνέφερε τὸ φλογερὸν πατριωτικὸν ποίημα τὸ ὁποῖον τοῦ ἔμαθε νὰ ἀπαγγέλῃ ὁ πατὴρ του καί, ἀφοῦ ἠὺχαρίστησε τὸν Πανιερώτατον Μητροπολίτην

Κιτίου κ. Ἀνθιμον, τὸν Ἱερὸν Κλήρον, τὸν Πρόξενον τῆς Ἑλλάδος, τὴν Ὁργανωτικὴν Ἐπιτροπὴν, τοὺς Διευθυντὰς τῶν σχολείων καὶ Σωματείων, ὡς καὶ πάντας τοὺς παρευρεθέντας, ηὐχέθη νὰ ἴδῃ πραγματοποιούμενον τὸ ὄνειρον τοῦ ἀειμνήστου πατρός του, τὴν ἐθνικὴν ἀποκατάστασιν τῆς Κύπρου.

Οὕτως ἐτίμησεν ἡ Λεμεσὸς τὴν μνήμην ἑνὸς εὐγενοῦς καὶ φιλοπάτριδος συμπολίτου της».

Ν. Γ. Ἰακωβίδης, ἱατρός

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΕΚ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΠΑΝΤΕΙΟΥ ΣΧΟΛΗΣ

ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀθήναις τῇ 31 Ἰανουαρίου 1928

Κύριον Γ. Σ. ΦΡΑΓΚΟΥΔΗΝ

NEAN YOPKHN

Ἀξιότιμε Κύριε,

Ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Συνομοσπονδίας τῶν Δημοσίων Ὑπαλλήλων τῆς Ἑλλάδος, μετ' εὐχαριστήσεως ἐπληροφορήθη τὰς προσπάθειάς σας σχετικῶς μετὰ τὴν ἵδρυσιν μιᾶς Σχολῆς πρὸς μόρφωσιν καὶ κατάρτισιν τῶν Δημοσίων Ὑπαλλήλων.

Ἡ ἀναληφθεῖσα ὑφ' ὑμῶν πρωτοβουλία, ἣτις τόσον σᾶς τιμᾷ, ἐλπίζομεν ὅτι θὰ ἔχῃ ἄριστα ἀποτελέσματα, ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ Σώματος τῶν Δημοσίων Ὑπαλλήλων, οἱ ὅποιοι πρὸ πολλοῦ ἀγωνίζονται πράγματι, διὰ τὴν ἵδρυσιν μιᾶς τοιαύτης Σχολῆς.

Δεχθῆτε, Ἀξιότιμε Κύριε, τὴν ἑκφρασιν τῆς διακεκριμένης μας ὑπολήψεως.

Διὰ τὴν Σ.Δ.Υ.Ε.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς

† *Μελέτιος ἐξέφ' Θεοῦ Πάσας καὶ Πατριάρχης τῆς Μεγάλης
Πόλεως Ἀλεξανδρείας καὶ πάσης γῆς Αἰγύπτου.*

Ἀριθ. 430

Τῷ ἐντιμοτάτῳ κ. Γ. Σ. Φραγκοῦδῃ, Προέδρῳ τῆς Ἑταιρείας

«Ἐκπαιδευτικὴ Ἀναγέννησις» εὐλογίαν ἀπὸ Θεοῦ.

Ἀνέγνωμεν μετὰ προσοχῆς τὴν ὑμετέραν ἐπιστολὴν καὶ τὸ συνημμένον φυλλάδιον ἐξ ὧν ἐπληροφορήθημεν περὶ τῶν προσπαθειῶν ὑμῶν πρὸς ἵδρυσιν ἐν Ἀθήναις ἀνωτέρας μορφωτικῆς Σχολῆς πολιτικῶν καὶ οἰκονομικῶν ἐπιστημῶν μετὰ εἰδικῆς ἐν τῷ προγράμματι μερίμνης διὰ τὰ Ἐκκλησιαστικὰ πράγματα καὶ τὴν ἀναζωπύρῃσιν τοῦ θρησκευτικοῦ αἰσθήματος.

Προσπάθεια ὅπως ἡ Ἑλλάς ἀποκτήσῃ εἰδικὴν Σχολὴν πολιτικῆς μορφώσεως εἶναι ἀξία πάσης συμπαθείας παρὰ παντὸς ποθοῦντος τοῦ δημοσίου Ἑλληνικοῦ βίου τὴν ἀνύψωσιν, ὅταν δὲ ἡ προσπάθεια αὕτη ἐπαγγέλλεται καὶ μεριμνᾷ διὰ τὴν Ἐκκλησίαν καὶ φροντίδα πρὸς ἀναζωπύρῃσιν τοῦ θρησκευτικοῦ αἰσθήματος δικαιούται νὰ ἐξαίτηται καὶ τὰς εὐλογίας τῆς Ἐκκλησίας καὶ νὰ ὑπολογίζῃ ἐπὶ τὴν ἡθικὴν αὐτῆς διὰ τὴν ἵδρυσιν καὶ παγίωσιν τῆς Σχολῆς ὑποστήριξιν.

Γνωρίσαντες ἐκ πείρας προσωπικῆς πόσον ἡ ἐν Ἑλλάδι κρατήσασα σήμερις Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας εἶναι πλημμελὴς ἐπὶ ζημίᾳ ἀμφοτέρων, χαίρο-

μεν ειλικρινῶς μανθάνοντες ὅτι ἡ ὑπὸ ἴδρυσιν Ἀνωτέρα Πολιτικὴ Σχολὴ δὲν θεωρεῖ ἕξω τοῦ προορισμοῦ αὐτῆς τὰ Ἑκκλησιαστικὰ καὶ Θρησκευτικὰ ζητήματα, ἡδέως δὲ ἀναμνησκόμεθα ὅτι ἐν τῇ Δ' τῶν Ἑλλήνων Συνελεύσει συνηγορήσατε ὡς πληρεξούσιος ὑπὲρ ἀποδόσεως εἰς τὴν Ἑκκλησίαν διὰ διατάξεως συνταγματικῆς πλήρων τῶν ἐλευθεριῶν αὐτῆς.

Εὐλογοῦντες ὁλοψύχως τὰς προσπάθειάς ὑμῶν εὐχόμεθα ταχεῖαν καὶ τελείαν ἐπιτυχίαν.

Καὶ διὰ τὰ αἰσθητοποιήσωμεν τὴν πρὸς τὸ ἔργον ἡμετέραν ἐκτίμησιν παρακαλοῦμεν ὅπως δεχθῆτε μικρὰν ἐκ λιρῶν εἴκοσι εἰσφοράν.

Διατελοῦμεν

Εὐχέτης πρὸς Κύριον

† Ὁ Ἀλεξανδρεὶας Μελέτιος

Ἀλεξάνδρεια, 1927 τῇ 15/28 Φεβρουαρίου

ΕΤΑΙΡΙΑ
"ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΙΣ",
ΣΧΟΛΗ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΣΥΓΓΡΟΥ (ΓΕΦΥΡΑ ΙΛΙΣΣΟΥ)
ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ 29

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23ῃ Νοεμβρίου 1931

**Ψήφισμα τῆς Σχολῆς τῶν Πολιτικῶν Ἑπιστημῶν
ὑπὲρ τῆς Ἑνώσεως τῆς Κύπρου μετὰ τῆς Ἑλλάδος.**

Ἡ Σχολὴ τῶν Πολιτικῶν Ἑπιστημῶν Ἀθηνῶν ἐν πλήρει συγκεντρώσει τῶν Καθηγητῶν, Διδασκάλων καὶ Σπουδαστῶν αὐτῆς (2 Νοεμβρίου) ἀφοῦ ἤκουσε τὸν Διευθυντὴν τῆς Σχολῆς κ. Γ. Φραγκοῦδην, πρῶτην Βουλευτὴν Ἀθηνῶν, ἀναπτύξαντα τὸ Κυπριακὸν ζήτημα, τὸν Γερουσιαστὴν Κρήτης κ. Ε. Φωτᾶκην ὁμιλήσαντα ἐκ μέρους τῆς διοικήσεως τὸ ἴδρυμα ἐπιτροπῆς, τὸν Καθηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου κ. Ν. Λούβαριν ἐκ μέρους τῶν Καθηγητῶν καὶ τὸν Πρόεδρον τοῦ Συλλόγου τῶν Σπουδαστῶν κ. Α. Κωνσταντινίδην ἐκ μέρους τῶν Σπουδαστῶν, ἐψήφισε κατόπιν ὁμοφώνου ὁμηγύρεως ἀποφάσεως, ὅπως ἀπευθύνῃ ἀφ' ἑνὸς μὲν πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς Κυπρίους ἀγωνιζομένους ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἐνώσεως αὐτῶν μετὰ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος ἐγκάρδιον χαίρετισμὸν ὑπὲρ εὐδωδέσεως τῶν ἐθνικῶν αὐτῶν πόθων, ἀφ' ἑτέρου δὲ πρὸς τὰ Πανεπιστήμια τῆς Εὐρώπης καὶ ἰδίᾳ τῆς Ἀγγλίας θερμὴν ἐκκλησίαν, ὅπως ἡ σπουδάζουσα νεολαία γίνῃ ἐρμηνευτὴς τῶν πόθων ἱστορικοῦ καὶ μικροῦ λαοῦ ἐξεγερθέντος ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας του καὶ ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ δικαϊώματος κάθε λαοῦ νὰ ἐνωθῇ μὲ τοὺς ὁμοθρήσκους, ὁμοφύλους, καὶ ὁμογλώττους ἀδελφούς του.

Ὁ Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς
(Τ.Σ.) Γεώργιος Σ. Φραγκοῦδης

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ
ΤΩΝ ΛΑΒΟΝΤΩΝ ΠΤΥΧΙΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

Α Κ Α Δ Η Μ. Ε Τ Ο Σ	ΣΥΝΟΛΟΝ
1937—1938	5
1938—1939	16
1939—1940	37
1940—1941	184
1941—1942	403
1942—1943	135
1943—1944	140
1944—1945	54
1945—1946	62
1946—1947	109
1947—1948	83
1948—1949	89
1949—1950	83
1950—1951	87
1951—1952	105
1952—1953	154
Σύνολον	1746

THE SCHOOL OF POLITICAL SCIENCES "PANTIOS,"

Athens, 4 Political Sciences School Street
(Syngros Ave.)

The Pantios School of Political Sciences was established in 1932. It is an educational institution of University rank and comes directly under the Ministry of Education to the same extent as the other institutions of the same standing.

It presents a three years course of studies to graduates of secondary commercial and classical high schools who are admitted after an entrance examination. The candidate for a diploma must first have passed the regular annual final examination.

The School is managed by the General Assembly of Professors and by the Directing Committee comprising a few professors chosen by the entire Faculty.

I. PROFESSORS

1. D. Calitsunakis	: Political Economy
2. A. Calliavas	: Economic Geography and Public Finance
3. S. Calogeropoulos-Stratis	: Public International Law and Diplomatic History
4. G. Daskalakis	: Introduction to the study of Public Law
5. D. Eleftheriadis	: Social Biology
6. J. Gheorgakis	: Criminal Law
7. N. Luvaris	: Philosophy
8. G. Papahajis	: Administrative Law and Public Administration
9. J. Papazachariou	: Criminology
10. J. Paraskevopoulos	: The Economics of private enterprises
11. P. Perdikas	: Commercial Law
12. J. Sontis	: Civil Law
13. J. Spandanopoulos	: Accountancy
14. M. Stassinopoulos	: Administrative Law and Public Administration

- 15. D. Stavrou : Introduction to Legal Science
- 16. G. Tenekidis : Public International Law
- 17. J. Theodorakopoulos : Philosophy
- 18. D. Vezanis : Introduction to the General Theory of
the State
- 19. N. Vlachos : History of Modern Greece
- 20. D. Zakythinos : History of Civilisation

II. SPECIAL COURSES

- 1. L. Asserin : French Literature
- 2. G.M. Spankie : English Literature
- 3. Werner Günther : German Literature

III. PHYSICAL EDUCATION

- 1. G. Panoutsopoulos :

ÉCOLE DES SCIENCES POLITIQUES (PANTIOS)

Athènes, Boulevard Syngros.

L'École des Sciences Politiques «Pantios» a été fondée en 1932. C'est une institution d'enseignement de degré universitaire, relevant directement du Ministère de l'Instruction Publique, au même titre que les autres établissements universitaires.

La durée des études est de trois ans. Y sont admis, après un concours d'admission, les porteurs de certificat de fin d'études des écoles (supérieures) de Commerce, Lycées et Gymnases. Un examen de fin d'année permet la présentation aux examens de licence.

L'École des Sciences Politiques est administrée par l'Assemblée Générale des Professeurs et par le Senat élu par l'Assemblée Générale. (Recteur : M. Stassinopoulos. Vice-recteur : J. Papazachariou).

I. PROFESSEURS

1. Sp. Galogeropoulos— : Droit International Public et Histoire
Stratis Diplomatique.
2. G. Daskalakis : Introduction à la Science du droit public
3. D. Eleuthériades : Biologie Sociale
4. J. Georgakis : Droit Pénal
5. A. Kalliavas : Géographie Économique et Science des
Finances
6. D. Kalitsounakis : Économie Politique
7. Nic. Louvaris : Philosophie de la Culture
8. G. Papahadjis : Droit Administratif
9. J. Papazachariou : Socialpathologie et Criminologie
10. J. Paraskevopoulos : Économie des entreprises privées
11. P. Perdikas : Droit Commercial
12. J. Sontis : Droit Civil
13. J. Spandanopoulos : Comptabilité
14. M. Stassinopoulos : Droit Administratif
15. D. Stavrou : Introduction à la Science du Droit
16. G. Tenekides : Droit International Public

- 17. J. Théodorakopoulos : Introduction à la Philosophie
- 18. D. Vézanis : Théorie Générale de l'État
- 19. N. Vlachos : Histoire de la Grèce Moderne
- 20. D. Zakythinos : Histoire de la Civilisation

II. COURS SPECIAUX

- 1. L. Asserin : Littérature française
- 2. G. M. Spankie : Littérature anglaise
- 3. Werner Günther : Littérature allemande

III. GYMNASTIQUE, SPORTS, ATHLÉTISME

- 1. G. Panoutsopoulos,

DIE HOCHSCHULE FÜR POLITIK "PANTIOS,, IN ATHEN

Syngros Str.

Die Hochschule für Politik wurde im Jahre 1932 gegründet. Als ihre Gründer gelten Alexander Pantos, der der Hochschule sein ganzes Vermögen hinterließ, und der Kammerabgeordnete Georg Frangudis, der zwar arm war, aber stets die Errichtung einer Hochschule für Politische Wissenschaften in Athen im Auge hatte. Seit 1937 ist sie der Universität gleichgestellt.

Nach dem Gesetz bestehen zwei Fakultäten, die eine für die politischen Wissenschaften, und die andere für die Zeitungswissenschaft. Seit 1952/53 existiert auch ein Institut für Soziologie, dem ein Seminar für Sozialwissenschaften angeschlossen ist. Und seit 1953/54 existiert auch ein Institut für die Zeitungswissenschaft, dem auch ein Seminar angeschlossen ist.

Die Hochschule wird von einem Senat verwaltet, an dessen Spitze der Rektor steht (Rektor : M. Stassinopoulos, Prorektor : J. Papazachariu).

I. PROFESSOREN

1. G. Daskalakis	: Einführung in das öffentliche Recht und Verfassungsrecht
2. A. Elefteriadis	: Sozialbiologie und Sozial Statistik
3. J. Georgakis	: Strafrecht und Strafprozessrecht, Strafpolitik
4. Ar. Kalliavas	: Finanzwissenschaft und Wirtschaftsgeographie
5. D. Kalitsunakis	: Angewandte Volkswirtschaft
6. Sp. Kalogeropoulos—
Stratis	: Internationales Recht und Geschichte der Diplomatie
7. N. Luvaris	: Einführung in die Geisteswissenschaften und Kulturphilosophie
8. J. Papazachariu	: Sozialpathologie und Kriminologie.
9. G. Papahatzis	: Verwaltungsrecht
10. J. Paraskevopoulos	: Volkswirtschaft

11. P. Perdikas	:	<i>Handelsrecht und Handelspolitik</i>
12. J. Sontis	:	<i>Privatrecht</i>
13. J. Spandanopoulos	:	<i>Betriebswirtschaftslehre und Buchhaltung</i>
14. M. Stassinopulos	:	<i>Verwaltungsrecht</i>
15. D. Stavru	:	<i>Einführung in die Rechtswissenschaft</i>
16. G. Tenekidis	:	<i>Oeffentliches Internationales Recht</i>
17. J. Theodorakopulos	:	<i>Einführung in die Philosophie. Kultur-
philosophie</i>
18. D. Vezanis	:	<i>Staatsrecht und Verfassungsrecht</i>
19. N. Vlachos	:	<i>Geschichte der Politik</i>
20. D. Zakythinos	:	<i>Kulturgeschichte</i>

II. LEKTOREN

1. L. Asserin	:	Französische Literatur
2. G. M. Spankie	:	Englische Literatur
3. Werner Günther	:	Deutsche Literatur

III. HOCHSCHUL—SPORTLEHRER

1. G. Panutsopulos	:	Turnerisch-sportliche Uebungen

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΚΑΙ ΣΧΟΛΗΣ

ΔΙΔΑΚΤΙΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

Α'. ΟΜΟΤΙΜΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ ΧΡΥΣΟΣ	Μουρούζη 7	71.020
ΚΟΥΓΕΑΣ ΣΩΚΡΑΤΗΣ	Καρυατίδων 8	90.608

Β'. ΤΑΚΤΙΚΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ

ΒΕΖΑΝΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	Σκουφά 34	613.433
ΒΛΑΧΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ	Ήπειρου 24	
ΓΕΩΡΓΑΚΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	Λεβίδου 21 (Κηφισιά)	01.149
ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	Ρόδου 35	84.696
ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΗΣ ΔΗΜΟΣΘ.	Μεγίστης και Δοϊράνης (Καλλιθ.)	96.444
ΖΑΚΥΘΗΝΟΣ ΔΙΟΝ.	Άσκληπιοῦ 6	612.819
ΘΕΟΔΩΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩΑΝ.	Σκουφά 19	611.560
ΚΑΛΛΙΑΒΑΣ ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΗΣ	Άναγνωστοπούλου 44	613.464
ΚΑΛΙΤΣΟΥΝΑΚΗΣ ΔΗΜΗΤΡ.	Εύρυάλης 12 (Δικηγορικά, Γλυ- φάδα)	29.995

ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ-ΣΤΡΑΤΗΣ

ΣΠΥΡΙΔΩΝ	Πιττακοῦ 8	35.390
ΛΟΥΒΑΡΙΣ ΝΙΚ.	Μηνιάτη 29	90.941
ΠΑΠΑΖΑΧΑΡΙΟΥ ΙΩΑΝΝΗΣ	Εὐτ. Καβαλόττι 3α	91.811
ΠΑΠΑΧΑΤΖΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	Ίουλιανοῦ 19	663.441
ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩΑΝ.	Πατριάρχου Ἰωακείμ 53 (30.033)	71.872
ΠΕΡΔΙΚΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	Όμήρου 24	24.289
ΣΟΝΤΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	Δεκελείας 4 (Έκάλη)	019.279
ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΣ ΜΙΧΑΗΛ	Ταῦγέτου 7 (Ψυχικό)	778.397
ΣΤΑΥΡΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	Κόχραν 14	91.488

Γ'. ΕΚΤΑΚΤΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ

ΣΠΑΝΔΑΝΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩΑΝ.	Ἰωνίας 180 (Τέρμα Ἀχαρνῶν)	33.906
ΤΕΝΕΚΙΔΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	Πλουτάρχου 3	70.868

Δ'. ΕΙΔΙΚΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ

ΠΑΝΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ ΓΡΗΓ.	Σύρου 29	
----------------------	----------	-------

Ε'. ΒΟΗΘΗΤΙΚΟΥ ΔΙΔΑΚΤΙΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

ΚΑΦΟΥΣΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	Όμηρίδου 18 (Πειραιεύς)	
ΣΑΚΚΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	Γρηγοροβίου 10	880.173
ΣΚΟΠΕΤΟΥ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ	Άρτέμιδος 35 (Χαλάνδρι)	

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

Α'. ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ

ΚΑΡΝΑΒΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΣ	Μαγνησίας 48 (Ν. Έλβετία)	51.882
-------------------	---------------------------	--------

Β'. ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

ΚΑΛΛΕΡΓΗΣ ΘΕΜΙΣΤ.	Έθν. Στέγης 30 (Ν. Σμύρνη)	
-------------------	----------------------------	-------

ΚΑΣΙΜΙΔΟΥ ΜΑΡΙΑ	Άτσλεϋ 16 (Λόφος Σικελίας)	
-----------------	----------------------------	-------

ΚΟΥΒΕΛΙΩΤΟΥ-ΧΡΥΣΑΝΘΗ		
ΧΡΥΣΑΥΓΗ	Κρητών 50 (Κυνοσάργους)	

ΜΙΧΑΛΟΥ-ΚΟΥΓΕΑ ΒΑΣΙΛΙΚΗ	Σηλυβρίας 54 (Ν. Σμύρνη)	
-------------------------	--------------------------	-------

ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ ΝΙΚ.	Βούρβαχη 11	91.344
-------------------	-------------	--------

ΣΤΡΑΒΟΛΑΙΜΟΥ ΟΥΡΑΝΙΑ	Βούρβαχη 16	
----------------------	-------------	-------

ΧΡΥΣΑΝΘΗΣ ΚΩΝΣΤ.	Κρητών 50 (Κυνοσάργους)	
------------------	-------------------------	-------

Γ'. ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟΝ

ΔΕΔΕΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	Έσπερίδων 104 (Καλλιθέα)	
--------------------	--------------------------	-------

Δ'. ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΒΑΚΑΤΑΣΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	Χρεμωνίδου 19 (Παγκράτι)	
---------------------	--------------------------	-------

ΚΟΚΚΙΝΟΥ ΕΛΕΝΗ	Κόδρου 9	
----------------	----------	-------

Ε'. ΥΠΗΡΕΤΙΚΟΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ

ΑΛΒΕΡΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	Κόχραν 4	91.511
-------------------	----------	--------

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΧΡΗΣΤΟΣ		
--------------------	--	-------

ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ	Σαρκουδίνου 86 (Ν. Κόσμος)	
------------------------	----------------------------	-------

ΚΑΡΑΒΙΔΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	Θεανούς 7 (Πετράλωνα)	
---------------------	-----------------------	-------

ΚΟΥΒΕΛΙΩΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΟΣ	Κλεψύδρας 3	
----------------------	-------------	-------

ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΥ ΑΓΓΕΛΙΚΗ	Χαριδήμου 14 (Παγκράτι)	
----------------------	-------------------------	-------

ΣΤ'. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ

ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ (Λεωφόρος Συγγρού)	
------------------------------	-------

Πρυτανεία	91.682
-----------	--------

Γραμματεία	91.511
------------	--------

Λογιστήριον	91.697
-------------	--------

ΕΤΕΡΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ

Α'. ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ

ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΠΑΡΑ ΤΗ ΣΥΓΚΛΗΤΩ

ΣΜΥΡΝΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ	Άρακύνθου 15	91.242
------------------	--------------	--------

**Β'. ΛΕΚΤΟΡΩΝ ΞΕΝΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ
ΚΑΙ ΣΤΕΝΟΓΡΑΦΙΑΣ**

ASSERIN LOUISE	Νίκης 9	29.416
GUENTHER WERNER	Διδότου 19	
SPANKIE G.	Θουκυδίδου 6 (α' στ. Καλαμάκι)	34.297
ΜΠΟΖΩΝΗ ΕΛΕΝΗ	Νίκης 44	610.581

Γ'. ΙΑΤΡΩΝ

ΔΕΔΕΣ Δ. Καθηγητής Πανεπιστη- μίου (χειρουργός)	Ροϋζβελτ 62	28.112
ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΤΡ., (όφθαλμολό- γος)	Καπνοκοπτηρίου 2	53.913
ΚΟΥΡΟΥΚΛΗΣ ΣΠΥΡ., (φυματιο- λόγος και άκτινολόγος) Δ)τής Κρατ. Σανατορίου Πεντέλης	Σολωμού 5	35.992
ΚΩΝΣΤΑΝΤΕΛΛΟΣ Β. Ύφηγητής τής Ίατροδικαστικής έν τῷ Πανεπιστημίῳ (παθολόγος)	Ώρολογᾶ 1	31.131 και 33.185
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ Κ. Καθηγητής Πανεπιστημίου (Ψυχίατρος, νευρολόγος)	Στουρνάρα 57	53.076
ΜΑΡΟΥΔΗ ΕΙΡΗΝΗ (όδοντια- τρός)	Μαυρομιχάλη 9	
ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑ, (μι- κροβιολόγος)	Χατζηχρήστου 1	90.155
ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓ. (όδον- τιατρός)	Διον. Ἀρεοπαγίτου 8	31.748

**Δ'. ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΩΝ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ
ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΩΝ ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΩΝ ΟΜΙΛΗΤΩΝ**

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΚΗ ΧΑΡΙΚΛΕΙΑ, Κοι- νωνιολόγος και έγκληματολόγος Ύπουργ. Κοιν. Προνοίας		
ΓΟΥΤΟΣ ΜΙΧΑΗΛ, Κοινωνιολό- γος	Σκουφᾶ 8	611.478
ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ, Θεο- λόγος, Καθηγητής	Κομνηνῶν 54	
ΜΑΡΚΑΤΟΣ ΚΩΝΣΤ., Δακτυλο- σκόπος, Ἀνωτ. ἄξιωματικός Χωρ)κῆς Δ)σις Ἑγκλημ)κῶν Ύπηρεσιῶν	᾽Οθωνος 6	35.481

ΜΠΡΙΣΙΜΗ ΧΑΡ., Κοινωνιολόγος		
'Υπουργ. ἐπὶ τοῦ Συντονισμοῦ		30.931(ἐσ. 52)
ΜΩΡΑΙΤΗΣ ΔΗΜ., Καθηγητῆς		
Ψυχολογίας	Μονεμβασίας 22	90.670
ΟΛΙΒΙΕΡΗ ΕΛΕΝΗ	Χάριτος 16	
ΠΑΠΑΘΕΟΦΙΛΟΥ ΕΛΛΗ	Τσαμαδοῦ 39	
ΠΑΠΑΦΛΕΣΣΑ ΘΕΟΔΩΡΑ	Φαβιέρου 22	53.727
ΠΙΠΙΝΕΛΗ ΑΝΝΑ, Φιλολόγος	Φιλελλήνων 26	35.114
ΠΛΑΤΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ, Οἰκονομο- λόγος, 'Υπουργεῖον ἐπὶ τῶν 'Εσωτερικῶν	Λεμπέση 7	25.950
Ε'. ΕΤΕΡΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ		
ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΤΜΗΜΑ 13ον	Θαρύπου 28	90.322
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜ. ΕΤΑΙΡΙΑ		
ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ	Νίκης 3	24.623
ΕΡΜΗΛΙΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ, Δ)ντῆς		
Φοιτητικῆς Χορωδίας καὶ 'Ορ- χήστρας	Λεωφ. Συγγροῦ 42	
ΚΟΥΤΣΟΥΡΗΣ ΡΕΝΝΟΣ, 'Αρχι- τέκτων	Σκουφᾶ—'Ομήρου	612.142
ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΔΗΜΟΣΘ. Πολιτικός		
Μηχανικός	Κωλέττη 42	25.167
ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΝ ΙΔΡΥΜΑ ΠΕΡΙ- ΘΑΛΥΣΕΩΣ ΦΟΙΤΗΤΩΝ	'Ιπποκράτους 15	34.904
ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΓΕΩΡΓ. Φοι- τητικόν Κομμωτήριον	'Ιπποκράτους 10	613.955